II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2020/776 AL COMISIEI

din 12 iunie 2020

de instituire a unor taxe compensatorii definitive la importurile de anumite materiale țesute și/sau cusute din fibre de sticlă originare din Republica Populară Chineză și din Egipt și de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2020/492 al Comisiei de instituire a unor taxe antidumping definitive la importurile de anumite materiale țesute și/sau cusute din fibre de sticlă originare din Republica Populară Chineză și din Egipt

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2016/1037 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (denumit în continuare „regulamentul de bază") ([1]), în special articolul 15 și articolul 24 alineatul (1),

întrucât:

1. PROCEDURA

1.1. Deschiderea procedurii

(1) La 16 mai 2019, în temeiul articolului 10 din regulamentul de bază, Comisia Europeană (denumită în continuare „Comisia") a deschis o anchetă antisubvenție cu privire la importurile în Uniune de anumite materiale țesute și/sau cusute din fibre de sticlă („MFS") originare din Republica Populară Chineză (denumită în continuare „RPC") și din Egipt (denumite în continuare, împreună, „țările în cauză"). La data de 16 mai 2019, Comisia a publicat un aviz de deschidere în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* (denumit în continuare „avizul de deschidere") ([2]).

(2) Comisia a deschis ancheta în urma unei plângeri depuse la 1 aprilie 2019 de către Tech-Fab Europe (denumit în continuare „reclamantul"), în numele unor producători care reprezintă peste 25 % din producția totală a Uniunii de anumite materiale țesute și/sau cusute din fibre de sticlă. Plângerea conținea elemente de probă atestând subvenționarea și prejudiciile cauzate de aceasta, care au fost suficiente pentru a justifica deschiderea anchetei.

(3) Înainte de deschiderea anchetei antisubvenție, Comisia a notificat Guvernului Chinei (denumit în continuare „GC") ([3]) și Guvernului Egiptului (denumit în continuare „GE") ([4]) că primise o plângere documentată în mod corespunzător și a invitat GC și GE la consultări, în conformitate cu articolul 10 alineatul (7) din regulamentul de bază. La 13 mai 2019, au avut loc consultări cu guvernul chinez și cu guvernul egiptean. Cu toate acestea, nu s-a putut ajunge la o soluție unanim acceptată.

([1]) JO L 176, 30.6.2016, p. 55.
([2]) Aviz de deschidere a unei proceduri antisubvenție privind importurile de anumite materiale țesute și/sau cusute din fibre de sticlă originare din Republica Populară Chineză și din Egipt (JO C 167, 16.5.2019, p. 11).
([3]) Termenul „GC" este utilizat în prezentul regulament într-un sens larg, el incluzând Consiliul de Stat, precum și toate ministerele, departamentele, agențiile și administrațiile de la nivel central, regional sau local.
([4]) Termenul „GE" este utilizat în prezentul regulament într-un sens larg el incluzând toate ministerele, departamentele, agențiile și administrațiile de la nivel central, regional sau local.

(4) La 21 februarie 2019, Comisia a deschis o anchetă antidumping separată privind același produs originar din RPC și din Egipt ([5]) (denumită în continuare „ancheta antidumping separată"). La 7 aprilie 2020, Comisia a instituit taxe antidumping definitive la importurile de produs în cauză originar din RPC și din Egipt ([6]) (denumit în continuare „regulamentul antidumping"). Analizele privind prejudiciul, legătura de cauzalitate și interesul Uniunii, realizate în cadrul prezentei anchete antisubvenție și al anchetei antidumping separate, sunt identice *mutatis mutandis*, întrucât definiția industriei din Uniune, a producătorilor din Uniune incluși în eșantion, a perioadei examinate și a perioadei de anchetă sunt aceleași în cazul ambelor anchete.

1.1.1. *Observațiile GC cu privire la deschiderea anchetei*

(5) GC a susținut că ancheta nu ar trebui deschisă deoarece plângerea nu îndeplinea cerințele referitoare la elementele de probă, prevăzute la articolele 11 alineatul (2) și 11 alineatul (3) din Acordul OMC privind subvențiile și măsurile compensatorii (denumit în continuare „Acordul SMC"), precum și la articolul 10 alineatul (2) din regulamentul de bază. Potrivit GC, nu existau elemente de probă suficiente cu privire la existența unor subvenții care fac obiectul unor măsuri compensatorii, a unui prejudiciu și a unei legături de cauzalitate între importurile subvenționate și prejudiciu.

(6) Comisia a respins afirmația respectivă. Elementele de probă prezentate în plângere constituiau informațiile aflate în mod rezonabil la dispoziția reclamantului în etapa respectivă. După cum se arată în memorandumul privind caracterul suficient al elementelor de probă, care conține evaluarea Comisiei cu privire la toate elementele de probă aflate la dispoziția Comisiei în ceea ce privește Republica Populară Chineză și Egipt și pe baza cărora Comisia a deschis ancheta, existau suficiente elemente de probă, în etapa deschiderii, conform cărora presupusele subvenții făceau obiectul unor măsuri compensatorii în ceea ce privește existența, valoarea și natura acestora. De asemenea, plângerea conținea suficiente elemente de probă privind existența unui prejudiciu pentru industria din Uniune, cauzat de importurile subvenționate.

(7) Mai precis, în cadrul consultărilor care au precedat deschiderea procedurii, GC a indicat că trimiterile reclamantului la orice planuri, programe sau recomandări chineze sunt irelevante deoarece acestea nu au caracter obligatoriu și că industria MFS nu este menționată nici în cel de-al 13-lea plan cincinal al Chinei, nici în cel de-al 13-lea plan cincinal pentru industria materialelor de construcții (2016-2020). În urma deschiderii anchetei, GC a declarat, de asemenea, că MFS nu sunt vizate de documentul „*Made in China* 2025". Comisia a luat notă de faptul că GC nu contestă existența unor astfel de planuri, programe sau recomandări, ci doar măsura în care acestea au caracter obligatoriu sau în care vizează industria MFS. Comisia a observat, de asemenea, că reclamantul a furnizat elemente de probă care indică faptul că „noile materiale" sunt menționate în mai multe documente guvernamentale, în timp ce „materialele pe bază de sticlă" sunt menționate în cel de-al 13-lea plan cincinal pentru industria materialelor de construcții (2016-2020). GC nu a fost în măsură să prezinte niciun element de probă care să ateste faptul că aceste declarații nu ar fi aplicabile produsului în cauză.

(8) De asemenea, GC a declarat că nici societatea Chinese Export & Credit Insurance Corporation (denumită în continuare „Sinosure") și nici băncile comerciale deținute de stat nu sunt organisme publice și că GC nu a adresat sarcini sau ordine băncilor private. Comisia a observat că această afirmație este legată de afirmația deja menționată mai sus și că plângerea menționa, printre altele, Legea bancară din China, despre care GC nu contestă că face parte din legislația chineză. Comisia a subliniat, de asemenea, că anchetele antisubvenție recente ale UE au emis concluzii finale diferite cu privire la această chestiune ([7]).

([5]) Aviz de deschidere a unei proceduri antidumping privind importurile de anumite materiale țesute și/sau cusute din fibre de sticlă originare din Republica Populară Chineză și din Egipt (JO C 68, 21.2.2019, p. 29).

([6]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/492 al Comisiei din 1 aprilie 2020 de instituire a unor taxe antidumping definitive la importurile de anumite materiale țesute și/sau cusute din fibre de sticlă originare din Republica Populară Chineză și din Egipt (JO L 108, 6.4.2020, p. 1).

([7]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/969 al Comisiei din 8 iunie 2017 de instituire a unor taxe compensatorii definitive la importurile de anumite produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, originare din Republica Populară Chineză și de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/649 al Comisiei de instituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de anumite produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, originare din Republica Populară Chineză (JO L 146, 9.6.2017, p. 17) („cauza HRF"), Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/1690 al Comisiei din 9 noiembrie 2018 de instituire a unor taxe compensatorii definitive la importurile de anumite anvelope pneumatice, noi sau reșapate, din cauciuc, de tipul celor utilizate pentru autobuze sau camioane, cu un indice de sarcină de peste 121, originare din Republica Populară Chineză și de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/1579 al Comisiei de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii impuse la importurile de anumite anvelope pneumatice, noi sau reșapate, din cauciuc, de tipul celor utilizate pentru autobuze sau camioane, cu un indice de sarcină de peste 121, originare din Republica Populară Chineză și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/163 (JO L 283, 12.11.2018, p. 1) („cauza privind anvelopele") și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/72 al Comisiei din 17 ianuarie 2019 de instituire a unei taxe compensatorii definitive la importurile de biciclete electrice originare din Republica Populară Chineză (JO L 16, 18.1.2019, p. 5) („cauza privind bicicletele electrice").

(9) În plus, GC a susținut că creditul-cumpărător la export este furnizat societăților străine și, prin urmare, el nu aduce avantaje producătorilor chinezi de MFS. Cu toate acestea, Comisia a constatat că avantajele acordate societăților străine aflate în proprietatea producătorilor chinezi de MFS pot fi în beneficiul acestora din urmă.

(10) GC a indicat că regimul fiscal referitor la amortizarea accelerată a echipamentelor utilizate de întreprinderile de înaltă tehnologie pentru dezvoltarea și producția de înaltă tehnologie, precum și unele dintre programele de granturi menționate, nu mai sunt în vigoare. Comisia a luat notă de această observație, dar a subliniat că ea nu se aplică tuturor programelor și nici diferitor niveluri ale autorităților guvernamentale (și anume, naționale, regionale sau locale) menționate în plângere. În plus, regimul fiscal legat de amortizarea accelerată ar putea continua să ofere avantaje, cum ar fi deprecierea pe durata de viață a echipamentelor relevante, acoperind, eventual, perioada de anchetă.

(11) După deschiderea anchetei, GC a afirmat că reclamantul nu a stabilit condițiile de aplicare a unei valori de referință externe pentru împrumuturi și pentru drepturile de folosință asupra terenurilor. Cu toate acestea, Comisia a constatat că afirmațiile cuprinse în plângere sunt susținute de concluziile relevante ale anchetelor antisubvenție recente ale UE, care confirmă necesitatea unor valori de referință externe ajustate la condițiile predominante din RPC ([8]).

(12) În plus, GC a afirmat că plângerea nu conținea suficiente elemente de probă, întrucât aceasta s-a bazat în principal pe regulamentele anterioare ale UE, care vizează domenii de aplicare diferite. Cu toate acestea, Comisia a observat că constatările din cadrul anchetelor antisubvenție anterioare și recente se referă la aceleași programe de subvenții menționate în plângere. După deschiderea anchetei, GC a susținut, de asemenea, că în perioada 2016-2018 au avut loc schimbări și reforme substanțiale în sectorul financiar și că, prin urmare, plângerea nu ar putea să se bazeze pe nicio situație preexistentă. Cu toate acestea, Comisia a observat că reclamantul a furnizat în plângere inclusiv elemente de probă suplimentare care atestă faptul că programele de subvenționare continuă să existe, fără să fi fost modificate în mod substanțial. Comisia a reamintit, de asemenea, că GC nu a furnizat elemente de probă care să contrazică continuarea programelor în cauză. Astfel, în etapa deschiderii anchetei, elementele de probă disponibile au demonstrat, în general, că nu s-a produs nicio modificare relevantă a programelor de subvenționare în cauză. În final, prezenta anchetă a confirmat, de asemenea, acest lucru.

(13) GC a susținut, de asemenea, în legătură cu diverse subvenții, că solicitantul nu a furnizat elemente de probă privind avantajul și specificitatea. Comisia este de părere că reclamantul a furnizat suficiente elemente de probă aflate în mod rezonabil la dispoziția sa referitoare la avantaj și specificitate. În orice caz, Comisia a examinat elementele de probă furnizate în plângere și a efectuat propria sa evaluare a tuturor elementelor relevante din memorandumul privind caracterul suficient al elementelor de probă, care a fost adăugat, la momentul deschiderii procedurii, în dosarul neconfidențial. GC și-a reiterat observațiile după deschiderea anchetei, dar nu a furnizat niciun element de probă suplimentar.

(14) Prin urmare, Comisia a concluzionat că în plângere au fost furnizate suficiente elemente de probă care tind să demonstreze existența presupusei subvenționări de către GC.

(15) În cele din urmă, un element specific al acestui caz este că presupusa subvenționare în Egipt se referă la două societăți din zona de cooperare economică și comercială China-Egipt din Suez (denumită în continuare „zona SETC"), o zonă economică cu caracter special care a fost creată în comun de către RPC și Egipt, care sunt cele două țări vizate de plângere. Comisia și-a exprimat intenția de a ancheta toate subvențiile primite de aceste societăți în zona SETC, indiferent de sursa acestora.

(16) În timpul consultărilor premergătoare deschiderii anchetei, GC a indicat că reclamantul nu avea niciun temei juridic pentru a acuza GC prin intermediul produsului în cauză originar din Egipt sau exportat din această țară. Comisia a luat notă de preocupările GC, dar a considerat în continuare că existau suficiente elemente de probă pentru a demara o anchetă privind presupusele subvenții care fac obiectul unor măsuri compensatorii acordate societăților din zona SETC, indiferent de sursa acestora.

([8]) Idem.

(17) După deschiderea anchetei, GC a susținut că, la stabilirea consumului la nivelul Uniunii, ajustarea datelor privind importurile din RPC a fost injustă în comparație cu ajustarea datelor privind importurile din alte țări terțe, precum Rusia. GC a susținut, în plus, că aceste ajustări nu au fost verificate încrucișat de către Comisie. De asemenea, GC a susținut că nu există informații la dosar cu privire la ce constituie informații privind piața/informații utilizate pentru ajustările datelor privind importurile.

(18) După cum s-a subliniat și în considerentul 937, ca urmare a analizei importurilor efectuată de reclamant pe baza NC, importurile au fost evaluate inclusiv pe baza statisticilor privind importurile la nivelul TARIC, verificate încrucișat cu alte surse și ajustate, după caz. În ceea ce privește Rusia, datele privind importurile au fost verificate încrucișat și au fost ajustate pe baza datelor privind importurile transmise de producătorii de MFS asociați producătorilor din Uniune care erau singurii producători de MFS cunoscuți din Rusia. Această metodologie a fost considerată rezonabilă, permițând o estimare exactă a importurilor produsului în cauză din Rusia. În același mod, pe parcursul anchetei, astfel cum se explică în considerentul 937 de mai jos, Comisia a verificat încrucișat datele Eurostat la nivel TARIC cu datele transmise de producătorii cunoscuți din RPC care s-au manifestat pe parcursul procedurii de eșantionare. Volumul exporturilor de MFS raportate de producătorii-exportatori chinezi care au cooperat la anchetă a reprezentat totalitatea importurilor înregistrate de Eurostat la codurile TARIC relevante și, prin urmare, toate exporturile au fost considerate ca fiind exporturi de produs în cauză. În cele din urmă, contrar afirmațiilor GC, în plângere s-a explicat modul în care informațiile privind piața au fost utilizate pentru a ajusta datele privind importurile. Prin urmare, aceste afirmații au fost respinse.

(19) În observațiile sale privind deschiderea anchetei, GC a susținut că piața de desfacere a MFS este segmentată și că fiecăruia dintre segmente îi corespunde o tranșă de prețuri foarte diferită. GC a susținut că cele trei tipuri principale de produse: semitorturile țesute (denumite în continuare „ST"), țesăturile tricotate din fir nerăsucit (denumite în continuare „TFN") și materialele complexe (denumite în continuare „MC") au diferite etape/procese de producție și, prin urmare, diferite costuri de producție și prețuri de vânzare. În plus, aceste trei tipuri de produse au caracteristici fizice și tehnice diferite, care, la rândul lor, definesc utilizările lor finale. Potrivit GC, evaluarea comparației prețurilor/a subcotării prețurilor, precum și evaluarea pretinsului impact prejudiciabil al importurilor din China, efectuate în plângere la un nivel agregat, sunt înșelătoare și insuficiente întrucât ele nu analizează, de fapt, amploarea prezenței producătorilor chinezi și a celor din Uniune pentru fiecare segment de produse, și anume volumul și cota de piață a acestora.

(20) Comisia a considerat că GC nu a furnizat niciun element de probă în sprijinul acestor afirmații. La deschiderea anchetei, reclamantul a furnizat suficiente elemente de probă cu privire la costurile și prețurile produsului care face obiectul anchetei. Faptul că există diferite tipuri de produse, care pot avea diferite procese de producție, costuri și prețuri de vânzare, nu implică în mod automat existența unei segmentări a pieței. Se amintește faptul că, în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) din regulamentul de bază, reclamantul trebuie să furnizeze informații de care dispune în mod rezonabil. Întrucât costurile și prețurile tipurilor de produs fabricate în China sunt, prin natura lor, confidențiale și nu se află la dispoziția reclamantului, Comisia a considerat că plângerea conținea suficiente informații de care reclamantul dispunea în mod rezonabil pentru a deschide ancheta.

(21) În plus, informațiile colectate și primite de Comisie pe parcursul anchetei au arătat că piața Uniunii de desfacere a MFS nu este segmentată. Afirmația conform căreia cele trei tipuri de produse – ST, TFN și MC - au caracteristici fizice și tehnice diferite, care, la rândul lor, definesc utilizările lor finale, este incorectă din punct de vedere faptic. Astfel cum se explică în plângere și în considerentele 129-138, produsul în cauză este utilizat pentru a consolida rășinile termoplastice și termorezistente din industria materialelor compozite, acest fapt nefiind contestat de GC. Există multiple suprapuneri în ceea ce privește utilizarea; tipul de țesătură ales va depinde de aspectul suprafeței, de debitul rășinii, de tensiunea la care va fi supus produsul finit și de tehnica de aplicare. Anumite tipuri de produse sunt potrivite îndeosebi pentru tehnicile de fabricație care folosesc matrițe închise sau pentru dispunerea manuală a fibrei de sticlă.

(22) Cele trei tipuri de produse prezintă următoarele utilizări principale, care se suprapun: ST sunt folosite pentru utilizări legate de termorezistență, în special pentru dispunerea manuală a fibrei de sticlă, pentru produsele marine (coca și puntea navelor), panouri de caroserie pentru vehicule (de exemplu, pentru camioane, trenuri), pale de turbine eoliene, țevi și rezervoare. TFN sunt utilizate pentru construcția de produse marine (coca și puntea navelor), caroserii și panouri pentru vehicule (de exemplu, camioane, trenuri), pale și nacele de turbine eoliene, schiuri și snowboard-uri, țevi și rezervoare. MC sunt folosite pentru utilizări de matrițe închise pentru caroserii și panouri pentru vehicule, pentru produsele marine (coca și puntea navelor), nacele de turbine eoliene și vehicule de agrement.

(23) În cele din urmă, Comisia amintește faptul că nu este neobișnuit ca un produs în cauză să cuprindă tipuri de produse care au o structură a costurilor și prețuri diferite. Acesta este însuși motivul pentru care Comisia colectează date pe baza clasificării detaliate a tipurilor de produse. Această clasificare face distincție, pe lângă tipurile de materiale, între tipurile de vânzări, tipurile de sticlă utilizate, masa pe unitatea de arie și densitatea semitorturilor. Calculul subcotării s-a bazat pe o comparație la nivelul tipului de produs și, prin urmare, toate aceste caracteristici au fost luate în considerare atunci când s-au comparat importurile de MFS din RPC cu MFS fabricate de producătorii din Uniune. Prin urmare, argumentul a fost respins.

(24) În observațiile sale privind deschiderea anchetei, GC a susținut, de asemenea, că diferențele semnificative dintre prețurile de import al MFS din diferite surse ilustrează, de asemenea, în mod clar faptul că piața Uniunii de desfacere a diferitor tipuri de produse este segmentată, iar importurile din diferite țări vizează diferite segmente de piață.

(25) Astfel cum se precizează mai sus, informațiile colectate de Comisie pe parcursul anchetei au confirmat faptul că piața Uniunii de desfacere a MFS nu este segmentată. În plus, ancheta a arătat că producătorii-exportatori chinezi și producătorii-exportatori egipteni nu exportă tipuri complet diferite de MFS. Asemănarea dintre produsul vândut de producătorii-exportatori din RPC și cel vândut de producătorii-exportatori din Egipt a fost în proporție de aproximativ 90 %. Prin urmare, argumentul a fost respins.

(26) În observațiile sale privind deschiderea anchetei, GC a susținut, de asemenea, că metoda de comparare a prețurilor de import din China și calculul subcotării prețurilor din plângere s-au bazat pe date necomparabile și pe date alese în mod subiectiv, care au fost incorect ajustate.

(27) Astfel cum s-a menționat mai sus, articolul 10 alineatul (2) din regulamentul de bază stabilește standardele privind elementele de probă care trebuie să fie furnizate de reclamant în plângere. În acest sens, informațiile trebuie să fie suficiente, dar ele trebuie să se afle în mod rezonabil și la dispoziția reclamantului. Întrucât informațiile referitoare la costuri și la prețuri sunt, prin natura lor, confidențiale, în etapa deschiderii anchetei reclamantul nu are la dispoziție, în mod rezonabil, date precise privind costurile și prețurile pe tipuri de produse exportate de societăți din țări terțe. Informațiile furnizate au fost considerate, totuși, suficiente pentru a deschide ancheta, întrucât ele s-au bazat pe statisticile Eurostat referitoare la prețurile importurilor din China.

(28) Comisia a observat, de asemenea, că, astfel cum se precizează în considerentul 965, calculul subcotării prețurilor în cursul anchetei s-a bazat în principal pe date reale detaliate ale producătorilor și producătorilor-exportatori din Uniune incluși în eșantion, care au confirmat afirmațiile referitoare la subcotare cuprinse în plângere bazate pe statisticile Eurostat. Prin urmare, acest argument a fost considerat reprezentativ inclusiv în ceea ce privește datele utilizate în cadrul anchetei.

(29) În observațiile sale privind deschiderea anchetei, GC a susținut că importurile de MFS din China nu au exercitat presiune asupra prețurilor. Această afirmație nu a fost susținută de niciun element de probă.

(30) În schimb, plângerea a furnizat informații cu privire la efectul importurilor subvenționate asupra prețurilor produsului similar pe piața Uniunii și impactul ulterior al importurilor asupra industriei din Uniune care au fost considerate suficiente pentru a deschide ancheta. Elementele de probă furnizate în plângere au arătat că prețurile din Uniune au fost subcotate în mod semnificativ, atât de prețurile importurilor din Egipt, cât și de cele ale importurilor din China.

(31) În plus, afirmația respectivă este incorectă din punct de vedere faptic. Astfel cum a constatat Comisia pe parcursul anchetei și conform explicațiilor din considerentul 966, producătorii-exportatori chinezi au subcotat semnificativ prețurile practicate de industria din Uniune pe parcursul PA. Acest argument a fost, prin urmare, respins.

(32) În observațiile sale privind deschiderea anchetei, GC a susținut că, în cazul de față, nu este justificată cumularea importurilor din China și din Egipt în scopul analizei prejudiciului. Acest lucru se datorează faptului că condițiile de concurență între importurile din aceste țări și între importurile din aceste țări și produsul similar fabricat și vândut de industria din Uniune pe piața Uniunii diferă considerabil. GC a susținut că MFS din China nu se află în concurență cu MFS din Egipt, întrucât (i) importurile de MFS din Egipt au fost, practic, inexistente până în 2017; (ii) importurile de MFS din China și din Egipt au urmat pe tendințe complet opuse; (iii) prețurile importurilor din Egipt sunt stabilite în mod diferit; și (iv) importurile din Egipt sunt exclusiv importuri de TFN, potrivit propriilor calcule ale reclamantului și, prin urmare, ele nu concurează cu vânzările de MFS efectuate de Uniune și de RPC pe piața Uniunii.

(33) Comisia a observat mai întâi că plângerea conținea suficiente elemente de probă care tind să arate că importurile produsului în cauză au fost subvenționate și că volumele importurilor au fost semnificative și au adus prejudiciu industriei din Uniune. Plângerea conținea, de asemenea, o serie de elemente privind evaluarea cumulativă a importurilor din cele două țări în cauză (în special faptul că, pentru fiecare țară, valorile estimate ale subvenționării nu sunt *de minimis* ([9]), că, pentru fiecare țară, volumul importurilor este semnificativ ([10]) și că țările în cauză se află în concurență între ele, cu produsul similar și cu țările terțe și că produsele exportate de aceste țări au aceleași caracteristici și utilizări finale cu produsul similar ([11])), despre care s-a considerat că îndeplineau sarcina de probă în etapa de deschidere a anchetei. Aceste elemente de probă au fost analizate în continuare în cursul anchetei, iar Comisia a confirmat faptul că au fost îndeplinite condițiile pentru cumul, astfel cum se explică, în detaliu, în considerentele 947-950.

(34) GC a susținut, de asemenea, că volumul importurilor din China a scăzut în perioada examinată și că nu ar fi putut să aducă prejudiciu producătorilor din Uniune.

(35) Astfel cum s-a menționat mai sus, plângerea conținea suficiente elemente de probă care să demonstreze că importurile de MFS din China și din Egipt trebuie să fie evaluate cumulativ. Potrivit elementelor de probă din plângere, importurile de MFS din ambele țări se află în concurență între ele, cu produsul similar, precum și cu importurile din țări terțe. Importurile din RPC și din Egipt au aceleași caracteristici și utilizări ale produsului și sunt vândute către clienți din întreaga Uniune, în concurență directă cu MFS produse de industria din Uniune și de țările terțe.

(36) În observațiile sale privind deschiderea anchetei, GC a susținut că reclamantul nu a furnizat date fiabile în ceea ce privește industria din Uniune, în ansamblu, deoarece datele referitoare la non-reclamanți nu erau fiabile. În plus, reclamantul nu a furnizat informații cu privire la mai mulți indicatori de prejudiciu.

(37) GC nu a explicat din ce punct de vedere datele nu erau fiabile. De asemenea, reclamantul nu a avut acces la informații confidențiale privind vânzările și la datele privind producția producătorilor din Uniune care nu sunt reclamanți. Prin urmare, reclamantul a furnizat estimări care au fost considerate rezonabile, suficient de precise și conforme cu articolul 10 alineatul (2) din regulamentul de bază. Pentru a furniza elemente de probă suficiente privind prejudiciul, nu există nicio obligație de a furniza date cu privire la toți indicatorii de prejudiciu menționați la articolul 8 alineatul (4) din regulamentul de bază, iar indicatorii de prejudiciu nu trebuie să arate toți o tendință descendentă.

(38) Comisia a precizat că cel mai mare producător care nu este reclamant a fost inclus în eșantionul de producători din Uniune selectat pe parcursul anchetei, ceea ce a oferit Comisiei posibilitatea de a verifica încrucișat macrodatele furnizate de reclamant. În plus, toți indicatorii de prejudiciu relevanți au fost luați în considerare de către Comisie în cadrul anchetei. Prin urmare, argumentul a fost respins.

(39) În observațiile sale privind deschiderea anchetei, GC a susținut faptul că producătorii din Uniune nu suferă un prejudiciu și mai ales nu din pricina importurilor din China. Potrivit GC, între 2015 și perioada de anchetă vizată de plângere, industria din Uniune a prosperat și, practic, toți indicatorii de prejudiciu au evoluat pozitiv sau au rămas la un nivel stabil.

(40) Datele din plângere au arătat în mod clar că industria din Uniune a suferit un prejudiciu important cauzat de importurile de MFS subvenționate masiv care au subcotat prețurile, provenite din țările în cauză. Producția, vânzările și cota de piață ale industriei din Uniune au scăzut considerabil. Reclamanții au fost obligați să reducă investițiile și forța de muncă. Stocurile de producători din Uniune care susțin plângerea au crescut, iar rentabilitatea acestora a scăzut.

(41) Comisia a observat că, în cursul anchetei, indicatorii de prejudiciu stabiliți pe baza datelor reale verificate furnizate de producătorii din Uniune incluși în eșantion au arătat un prejudiciu important cauzat de importurile din țările în cauză. GC a transmis observații cu privire la acești indicatori, în observațiile sale privind comunicarea constatărilor finale ([12]). Aceste observații sunt abordate la punctul 5.4 din prezentul regulament.

([9]) Anexele la secțiunea 6 din versiunea consolidată a plângerii.
([10]) Anexele la considerentele 349-352 din versiunea consolidată a plângerii.
([11]) Anexele la secțiunea 4 din versiunea consolidată a plângerii.
([12]) „Comunicarea constatărilor definitive” are același înțeles cu „comunicarea constatărilor finale” în sensul prezentului document.

(42) În observațiile sale privind deschiderea anchetei, GC a susținut că industria din Uniune a suferit un prejudiciu din cauza importurilor sale aferente din țări terțe și a scăderii cererii pe piața Uniunii.

(43) Comisia nu a fost de acord. Plângerea a demonstrat că, din cauza volumelor scăzute ale importurilor aferente din țări terțe, acestea nu ar fi putut cauza prejudiciul important. Analiza reclamantului privind indicatorii de prejudiciu a arătat, de asemenea, că prejudiciul nu poate fi explicat prin scăderea cererii pe piața Uniunii, întrucât pierderile lor în materie de cotă de piață demonstrează că pierderile sale în materie de vânzări au depășit în mod clar declinul consumului.

(44) Reclamantul a furnizat dovezi suficiente privind legătura de cauzalitate dintre importurile din țările în cauză și prejudiciu. În plus, reclamantul a analizat alte cauze potențiale ale prejudiciului, precum performanța generală a producătorilor din Uniune, performanța la export a producătorilor din Uniune și importurile din alte țări terțe.

(45) Importurile din țări terțe și scăderea cererii pe piața Uniunii în cursul anchetei au fost examinate la punctul 6.2 de mai jos. După comunicarea constatărilor finale, nu au fost furnizate argumente noi în observațiile GC cu privire la deschiderea anchetei. Prin urmare, argumentul a fost respins.

(46) În observațiile sale privind deschiderea anchetei, GC a susținut că producătorii integrați pe verticală din Uniune au suferit un prejudiciu ca urmare a costurilor legate de „integrarea retroactivă” și a capacității reduse de a vinde pe piața deschisă din cauza „integrării descendente”.

(47) În momentul deschiderii anchetei, nu erau disponibile informații privind un dezavantaj concurențial aparent din partea industriei din Uniune. În plus, producătorii din Uniune sunt, în marea lor majoritate, neintegrați pe verticală.

(48) În plus, Comisia a observat că ancheta nu a demonstrat existența unor costuri anormale cauzate de integrarea pe verticală. În plus, toți producătorii din Uniune incluși în eșantion au vândut în principal către clienți neafiliați. Prin urmare, argumentul a fost respins.

(49) În observațiile sale privind deschiderea anchetei, GC a susținut că diferitele tendințe de vânzare ale producătorilor reclamanți și ale celor care nu sunt reclamanți între 2015 și perioada de anchetă vizată de plângere indică faptul că cele două grupuri de producători se află în concurență în ceea ce privește vânzările și clienții. Astfel, pierderile în materie de vânzări și de cotă de piață suferite de către producătorii reclamanți în favoarea producătorilor care nu sunt reclamanți au fost, de asemenea, un motiv plauzibil pentru pierderile pe care producătorii reclamanți le-au suferit în ceea ce privește volumele de vânzări și pentru incapacitatea acestora de a-și crește prețurile în cursul perioadei de anchetă vizată de plângere.

(50) Concurența dintre producătorii din Uniune este o consecință a pieței libere și este, în mod normal, o ipoteză (cu excepția cazului în care sunt disponibile, de exemplu, elemente de probă privind existența unor practici anticoncurențiale, ceea ce nu este cazul), și nu un factor care să explice existența unui prejudiciu. Astfel, nu numai că producătorii reclamanți din Uniune concurează pe piața Uniunii cu producătorii din Uniune care nu sunt reclamanți, ci chiar producătorii reclamanți din Uniune se află în concurență între ei. Nu se poate considera că această situație atenuează legătura de cauzalitate dintre importurile care fac obiectul subvențiilor și prejudiciul important suferit de întreaga industrie a Uniunii. Constatările de prejudiciu important pe baza unui eșantion valabil se bazează pe o evaluare a industriei în ansamblu, inclusiv pe date provenite de la reclamanți și de la non-reclamanți (microdate și macrodate).

(51) În cursul anchetei, astfel cum se specifică în nota din dosarul destinat consultării de către părțile interesate privind eșantionul final al producătorilor din Uniune din 21 iunie 2019, eșantionul de producători din Uniune a cuprins atât producători reclamanți din Uniune, cât și producători din Uniune care nu sunt reclamanți. În plus, stabilirea prejudiciului nu a fost limitată la producătorii reclamanți din Uniune, ci la întreaga industrie din Uniune, în ansamblu. Prin urmare, aceste afirmații au fost respinse.

(52) În cele din urmă, în observațiile sale de după deschiderea anchetei, GC a susținut că s-a acordat o confidențialitate excesivă unor informații-cheie, cum ar fi cele privind părțile care susțin plângerea și principalele date legate de prejudiciu. GC a afirmat că acest fapt l-a împiedicat să combată în mod corespunzător afirmațiile privind prejudiciul transmise de reclamant.

(53) Comisia a considerat că versiunea plângerii deschisă consultării de către părțile interesate conținea toate elementele de probă esențiale și rezumatele neconfidențiale ale datelor cărora li s-a acordat caracterul confidențial pentru ca părțile interesate să își poată exercita dreptul la apărare pe tot parcursul procedurii. Se reamintește că articolul 29 din regulamentul de bază permite protecția informațiilor confidențiale în situații în care divulgarea lor ar constitui un avantaj concurențial semnificativ pentru competitor sau ar avea un efect negativ important asupra unei persoane care furnizează informații sau asupra unei persoane de la care persoana respectivă a dobândit informații. Prin urmare, argumentele GC în această privință au fost respinse.

1.1.2. *Observații din partea GE referitoare la deschiderea anchetei*

(54) GE a susținut că ancheta nu ar trebui deschisă deoarece plângerea nu îndeplinea cerințele referitoare la elementele de probă, prevăzute la articolul 11 alineatul (2) din Acordul OMC privind subvențiile și măsurile compensatorii, precum și la articolul 10 alineatul (2) din regulamentul de bază. Potrivit GE, nu existau suficiente elemente de probă cu privire la existența unor subvenții care fac obiectul unor măsuri compensatorii, a unui prejudiciu și a unei legături de cauzalitate între importurile subvenționate și prejudiciu. Comisia a respins această afirmație din aceleași motive cu cele menționate în considerentul 6 de mai sus.

(55) În timpul consultărilor premergătoare deschiderii anchetei, GE a indicat că reclamantul nu a prezentat elemente de probă care să ateste faptul că presupusele împrumuturi preferențiale sunt acordate de guvernul egiptean. Cu toate acestea, având în vedere ansamblul elementelor de probă prezentate în plângere și, în special, acordurile dintre China și Egipt, precum și obiectivele acestor acorduri, Comisia este de părere că reclamantul a furnizat suficiente elemente de probă aflate în mod rezonabil la dispoziția sa care arată că se poate atribui GE comportamentul de acordare a subvențiilor prin intermediul unor împrumuturi preferențiale.

(56) În plus, GE a susținut că presupusele avantaje fiscale au fost eliminate din legislație în 2015 și că reclamantul nu a furnizat elemente de probă care să ateste că acestea continuă să se aplice în cazul proiectelor existente. Cu toate acestea, Comisia a constatat că reclamantul a furnizat suficiente elemente de probă, aflate în mod rezonabil la dispoziția sa, referitoare la păstrarea drepturilor obținute cu privire la aceste avantaje fiscale.

(57) De asemenea, GE a declarat că remiterea taxelor la import pentru materii prime nu constituie o subvenție în măsura în care aceste produse importate sunt reexportate ca atare sau sunt prelucrate într-un produs din aval. Comisia a recunoscut că doar remiterea excesivă a taxelor la import pentru materii prime este o subvenție care face obiectul unor măsuri compensatorii și a acordat o atenție deosebită acestui aspect în cursul anchetei. Comisia a observat, de asemenea, că observația GE nu se aplică echipamentelor de producție.

(58) GE a susținut că reclamantul nu a furnizat elemente de probă privind avantajul în ceea ce privește furnizarea de terenuri contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată. Cu toate acestea, Comisia a constatat că reclamantul a furnizat suficiente elemente de probă privind avantajul care se aflau în mod rezonabil la dispoziția sa.

(59) În cele din urmă, GE a indicat că reclamantul nu a furnizat elemente de probă privind specificitatea referitoare la furnizarea de energie electrică la prețuri mai mici decât ar fi adecvat, întrucât nu există specificitate atunci când accesul la o subvenție face obiectul unor condiții obiective. Comisia a luat notă de faptul că GE nu a furnizat niciun element de probă cu privire la astfel de condiții obiective în timpul consultărilor premergătoare deschiderii anchetei.

(60) Prin urmare, Comisia a concluzionat că există suficiente elemente de probă furnizate în plângere pentru a demara o anchetă cu privire la presupusele subvenții care fac obiectul unor măsuri compensatorii, acordate în mod direct sau indirect de către GE.

1.1.3. *Observații privind ancheta antidumping separată*

(61) În urma comunicării constatărilor definitive, grupul Yuntianhua a susținut că înlocuirea factorilor de producție utilizați în cadrul anchetei antidumping separate nu este adecvată și a solicitat Comisiei să efectueze un calcul al marjei de dumping pentru producătorii-exportatori ai grupului, fără nicio recurgere la articolul 2 alineatul (6a) din Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (denumit în continuare „regulamentul antidumping de bază") ([13]). Potrivit grupului Yuntianhua, ancheta antisubvenție nu a identificat niciun element de probă care să ateste faptul că factorii de producție pentru MFS au fost furnizați contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată. Acesta a susținut, de asemenea, că ancheta antisubvenție a acceptat faptul că factorii de producție pentru MFS au fost achiziționați la prețuri de piață nedenaturate întrucât cifra de afaceri a furnizorilor de factori de producție și de materii prime a fost utilizată pentru calcularea avantajelor oferite de subvenții.

([13]) JO L 176, 30.6.2016, p. 21.

(62) În primul rând, Comisia a luat act de faptul că observațiile privind calculul și metodologia utilizate în ancheta antidumping separată nu intră în domeniul de aplicare al prezentei proceduri. Prin urmare, observațiile privind metodologia utilizată pentru stabilirea dumpingului trebuie să fie furnizate în contextul anchetei menționate.

(63) În al doilea rând, ancheta, conform descrierii de la punctul 3, a arătat că principalii furnizori ai producătorilor-exportatori au beneficiat pe scară largă de subvențiile guvernamentale. Comisia a reamintit că utilizarea cifrei de afaceri a societăților afiliate care furnizează factori de producție și materii prime nu presupune acceptarea unor valori de piață nedenaturate ale acestor produse. Dimpotrivă, cifra de afaceri este cheia de contribuție care permite o repartizare corectă a subvențiilor stabilite de care au beneficiat producătorii-exportatori.

(64) În cele din urmă, Comisia a observat că constatările în temeiul articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul antidumping de bază se referă la denaturări semnificative atunci când prețurile sau costurile sunt afectate de intervenția substanțială a statului. O serie de elemente este examinată, în mod global, în acest context. În consecință, faptul că o anchetă antidumping efectuată în temeiul articolului 2 alineatul (6a) nu se bazează pe elemente de probă privind subvenționarea materiilor prime sau a produsului în cauză nu reprezintă un obstacol pentru Comisie să investigheze separat și în temeiul normelor aplicabile din regulamentul de bază dacă există subvenționare. Prin urmare, argumentele înaintate de grupul Yuntianhua au fost respinse.

(65) În urma comunicării constatărilor definitive suplimentare, grupul Yuntianhua a afirmat că respectiva comunicare conținea noi constatări privind: (i) lipsa segmentării pieței de desfacere a MFS; (ii) caracteristicile fizice și tehnice ale produsului; (iii) structura costurilor și a prețurilor; (iv) dubla contabilizare rezultată din instituirea simultană de taxe antidumping și de taxe antisubvenție care a afectat nivelul taxelor antidumping definitive instituite la 7 aprilie 2020; și (v) faptul că marja de dumping constatată în ancheta antidumping pentru această parte a fost incorectă și ar trebui să fie redusă cu întreaga valoare a subvenției stabilite pentru RPC, în vederea evitării dublei contabilizări. Aceste elemente nu au fost incluse în comunicarea finală a procedurii antidumping paralele, care, prin urmare, nu conține aceste constatări și considerații esențiale. Prin urmare, potrivit acestei părți, Regulamentul antidumping definitiv (UE) 2020/492 ar fi în mod evident nemotivat și ilegal, iar marja de dumping de 64,7 % care figurează în Regulamentul antidumping (UE) 2020/492 ar fi eronată.

(66) Comisia a remarcat de la bun început că explicațiile cuprinse în comunicarea constatărilor definitive suplimentare din cadrul prezentei proceduri sunt o reacție la observațiile primite de părți în urma respectivei comunicări și, prin urmare, conțin mai multe detalii cu privire la constatările făcute de Comisie. Prin urmare, ele nu constituie noi constatări, ci doar abordează observațiile părților interesate.

(67) În plus, în ceea ce privește subpunctele (i)-(iii) aduse în discuție de această parte, și anume, lipsa segmentării pieței de desfacere a MFS, caracteristicile produsului și structura costurilor și a prețurilor, Comisia a observat că observațiile din comunicarea constatărilor suplimentare cu privire la aceste trei subpuncte au fost menite să abordeze noile argumente invocate de părți. Aceste noi argumente au fost transmise doar în contextul prezentei proceduri antisubvenție. Singurul argument invocat în cadrul procedurii antidumping privind segmentarea a fost faptul că producătorii din Uniune ar produce numai produse destinate clienților OEM și nu ar trebui să se instituie măsuri în ceea ce privește segmentul OEM. Aceste argumente au fost abordate pe deplin în considerentul 409 din regulamentul antidumping ([14]). Prin urmare, Comisia nu ar fi putut lua în considerare aceste noi observații în contextul comunicării constatărilor antidumping. Regulamentul antidumping definitiv conținea toate constatările și considerațiile esențiale pe baza cărora Comisia a luat decizia sa cu privire la procedura în cauză și a abordat pe deplin toate argumentele care au fost invocate în cadrul procedurii respective. Constatările procedurii antisubvenție nu afectează raționamentul prevăzut în regulamentul antidumping definitiv.

(68) În plus, din punct de vedere material, aceste argumente nu afectează și nici nu modifică în niciun fel constatările anchetei antidumping sau ale anchetei antisubvenții. Prin urmare, ele nu au niciun impact nici asupra situației părții care a transmis această observație, nici asupra situației celorlalte părți. Cu toate acestea, Comisia a decis să ofere părților o ocazie suplimentară de a prezenta observații cu privire la aceste aspecte. Într-adevăr, chiar dacă părțile nu au introdus nicio modificare (și, prin urmare, Comisia nu avea, în principiu, obligația de a le aborda în comunicarea suplimentară, ci în regulamentul definitiv), acestea au fost incluse în comunicarea constatărilor definitive suplimentare. Din toate aceste motive, afirmațiile de mai sus au fost respinse.

([14]) JO L 108, 6.4.2020, p. 67.

(69) În orice caz, nu există nicio contradicție între concluziile celor două anchete. Singura diferență este că părțile au avut ocazia să își prezinte observațiile într-o etapă ulterioară și au formulat observații suplimentare în cadrul prezentei proceduri. Comisia avea obligația de a răspunde la aceste observații și a răspuns prin intermediul prezentului regulament.

(70) În ceea ce privește în special ultimele două aspecte, subpunctele (iv) și (v) din considerentul 67 de mai sus, Comisia a remarcat următoarele în ceea ce privește o eventuală contabilizare dublă și marja de dumping. În primul rând, astfel cum s-a explicat deja în răspunsul la observațiile părților la comunicarea constatărilor definitive ale prezentei proceduri, în special în considerentul 1137, Comisia a abordat pe deplin problema potențială a dublei contabilizări și a acordat multiple ocazii părților să își prezinte observațiile pe parcursul prezentei proceduri. Comisia nu ar fi putut proceda astfel în contextul procedurii antidumping care, la acel moment, era în curs de desfășurare. În al doilea rând, Comisia observă că, în contextul unor proceduri separate antidumping și antisubvenții referitoare la același produs originar din aceeași țară, în condițiile în care instituirea taxelor compensatorii are loc mai târziu decât instituirea taxelor antidumping, nu există altă opțiune în afara modificării taxelor antidumping care au fost instituite anterior. Această modificare trebuie să fie efectuată pentru a ține seama de noile taxe compensatorii și, în același timp, pentru a preveni dubla contabilizare și a respecta regula taxei celei mai mici, dacă aceasta este aplicabilă și relevantă. În acest scop, în astfel de cazuri, tehnica legislativă este aceea de a institui taxele compensatorii relevante și, în același timp, de a modifica în consecință taxele antidumping relevante aplicabile, prin intermediul aceluiași regulament. Prin urmare, contrar celor afirmate de această parte, Regulamentul antidumping (UE) 2020/492 nu este în mod vădit eronat și nemotivat. Evaluările și afirmațiile relevante au fost pe deplin abordate în prezentul regulament, care constituie, de asemenea, baza pentru modificarea regulamentului antidumping definitiv. Întrucât inclusiv taxa antidumping relevantă aplicabilă grupului Yuntianhua este modificată în consecință în temeiul prezentului regulament, astfel cum se explică în detaliu la punctul 8, afirmația acestei părți conform căreia nivelul taxei sale antidumping stabilit prin Regulamentul (UE) 2020/492 este greșit, este, de asemenea, incorectă atât din punct de vedere faptic, cât și din punct de vedere juridic. Din toate aceste motive, afirmațiile grupului Yuntianhua sunt respinse.

1.2. **Înregistrarea importurilor**

(71) La 31 iulie 2019, reclamantul a depus o cerere de înregistrare a importurilor de MFS originare din țările în cauză, în temeiul articolului 24 alineatul (5) din regulamentul de bază. La 21 noiembrie 2019, reclamantul a prezentat din nou o cerere de înregistrare în temeiul articolului 24 alineatul (5) din regulamentul de bază, cuprinzând cifre actualizate privind importurile.

(72) În temeiul articolului 24 alineatul (5) din regulamentul de bază, importurile produsului în cauză fac obiectul unei înregistrări pentru a se garanta că, în cazul în care ancheta ar avea ca rezultat constatări care conduc la instituirea unor taxe compensatorii definitive, taxele respective pot fi percepute retroactiv pentru importurile înregistrate, dacă sunt îndeplinite condițiile necesare, în conformitate cu dispozițiile legale aplicabile.

(73) Drept răspuns la cererea de înregistrare, părțile interesate au prezentat observații care au fost abordate de Comisie în regulamentul de înregistrare. Comisia a avut la dispoziție suficiente elemente de probă care justificau necesitatea înregistrării importurilor.

(74) La data de 21 ianuarie 2020, Comisia a publicat Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/44 (denumit în continuare „regulamentul de înregistrare") ([15]), prin care se supun înregistrării importurile de MFS originare din RPC și din Egipt începând cu 22 ianuarie 2020.

1.3. **Clarificarea definiției produsului**

(75) În cursul anchetei, a devenit evident faptul că este posibil ca unii operatori economici să nu se fi manifestat din cauza interpretării greșite a definiției produsului care face obiectul anchetei. Din acest motiv, la 18 septembrie 2019, Comisia a clarificat textul care descrie definiția produsului inclusă în avizul de deschidere, prin publicarea unui aviz (denumit în continuare „avizul de clarificare") ([16]). Avizul de clarificare a oferit, de asemenea, părților posibilitate a de a se face cunoscute într-un anumit termen și de a solicita un chestionar, dacă doresc acest lucru. Nicio parte interesată nu a prezentat observații cu privire la avizul de clarificare, nici nu a solicitat un chestionar.

([15]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/44 al Comisiei din 20 ianuarie 2020 prin care se supun înregistrării importurile de anumite materiale țesute și/sau cusute din fibre de sticlă originare din Republica Populară Chineză și Egipt (JO L 16, 21.1.2020, p. 1).

([16]) Aviz de clarificare a avizelor de deschidere a unor proceduri antidumping și antisubvenție privind importurile de anumite materiale țesute și/sau cusute din fibre de sticlă originare din Republica Populară Chineză și din Egipt (JO C 314, 18.9.2019, p. 6).

(76) După publicarea avizului de clarificare și în cadrul anchetei ulterioare, s-a confirmat faptul că niciun operator economic nu a omis să se manifeste din cauza unei posibile neînțelegeri a definiției produsului în cauză inclusă în avizul de deschidere.

1.4. **Perioada de anchetă și perioada examinată**

(77) Ancheta privind subvenționarea și prejudiciul a acoperit perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2018 și 31 decembrie 2018 (denumită în continuare „perioada de anchetă" sau „PA"). Examinarea tendințelor relevante pentru evaluarea prejudiciului a acoperit perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2015 și sfârșitul perioadei de anchetă (denumită în continuare „perioada examinată").

(78) Atât ancheta antisubvenție actuală, cât și ancheta antidumping menționată în considerentul 4 vizează aceeași perioadă de anchetă și aceeași perioadă examinată.

1.5. **Părțile interesate**

(79) În avizul de deschidere, Comisia a invitat părțile interesate să o contacteze pentru a participa la anchetă. În plus, Comisia a informat în mod specific reclamantul, GE, GC, alți producători cunoscuți din Uniune, producătorii-exportatori cunoscuți, importatorii cunoscuți și utilizatorii în legătură cu deschiderea anchetei și i-a invitat să participe.

(80) Părțile interesate au avut posibilitatea de a formula observații cu privire la deschiderea anchetei și de a solicita să fie audiate de Comisie și/sau de consilierul-auditor pentru proceduri comerciale. Grupul Yuntianhua a solicitat o intervenție a consilierului-auditor pentru a exprima preocupări legate de termenul acordat pentru a răspunde la o cerere de clarificări. Societatea a susținut că nu a luat cunoștință de cererea de clarificare din cauza faptului că serverul său IT a considerat, din greșeală, e-mailul Comisiei drept corespondență nedorită („*junk mail*") și a solicitat o prelungire a termenului cu 18 zile. Consilierul-auditor a invitat Comisia să prelungească termenul cu 6 zile.

(81) După cum s-a menționat la punctul 1.3, Comisia a clarificat definiția produsului în cursul anchetei și a oferit părților interesate vizate de clarificare sau care este posibil să nu se fi manifestat deoarece considerau că nu sunt vizate de procedură, posibilitatea de a se face cunoscute și de a solicita un chestionar într-un termen limită. Nicio parte suplimentară nu s-a făcut cunoscută.

1.6. **Eșantionarea**

(82) În avizul de deschidere, Comisia a afirmat că ar putea constitui un eșantion alcătuit din părțile interesate, în conformitate cu articolul 27 din regulamentul de bază.

1.6.1. *Eșantionarea producătorilor din Uniune*

(83) În avizul de deschidere, Comisia a declarat că a decis să limiteze ancheta la un număr rezonabil de producători din Uniune, prin aplicarea eșantionării. Aceasta a adăugat că a selectat cu titlu provizoriu un eșantion de producători din Uniune pe baza volumului raportat de producție a produsului similar realizată în Uniune între octombrie 2017 și septembrie 2018, luând, de asemenea, în considerare răspândirea geografică. Acest eșantion a fost format din patru producători din Uniune, reprezentând mai mult de 40 % din producția totală estimată de MFS a Uniunii. Niciuna dintre părțile interesate nu a prezentat observații și, prin urmare, eșantionul provizoriu a fost confirmat. Eșantionul este reprezentativ pentru industria din Uniune.

1.6.2. *Eșantionarea importatorilor*

(84) Pentru a decide dacă eșantionarea era necesară și, în caz afirmativ, pentru a constitui un eșantion, Comisia a solicitat importatorilor neafiliați să furnizeze informațiile specificate în avizul de deschidere.

(85) Un singur importator neafiliat (Euroresins UK Ltd.) a furnizat informațiile solicitate și a fost de acord să fie inclus în eșantion. Având în vedere numărul scăzut de importatori cooperanți, Comisia a decis că eșantionarea nu este necesară.

1.6.3. *Eșantionarea producătorilor-exportatori din RPC*

(86) Pentru a decide dacă eșantionarea este necesară și, în caz afirmativ, pentru a selecta un eșantion, Comisia a solicitat tuturor producătorilor-exportatori cunoscuți din RPC să furnizeze informațiile specificate în avizul de deschidere. În plus, Comisia a solicitat Misiunii Republicii Populare Chineze pe lângă Uniunea Europeană să identifice și/sau să contacteze alți eventuali producători-exportatori care ar putea fi interesați să participe la anchetă.

(87) Opt producători-exportatori sau grupuri de producători-exportatori din RPC au furnizat informațiile solicitate și au fost de acord să fie incluși în eșantion. În conformitate cu articolul 27 alineatul (1) din regulamentul de bază, Comisia a selectat un eșantion de două grupuri de producători-exportatori, bazat pe cel mai mare volum reprezentativ de exporturi către Uniune, care putea fi investigat în mod rezonabil, ținând seama de timpul disponibil. Grupurile de producători-exportatori incluse în eșantion au reprezentat mai mult de 79 % din exporturile de MFS din RPC către Uniune raportate în cursul perioadei de anchetă.

(88) Eșantionul de producători-exportatori sau grupuri de producători-exportatori este alcătuit din:

— China National Building Materials Group („grupul CNBM"), care include societățile:

— Jushi Group Co. Ltd („Jushi" sau „Jushi China");

— Zhejiang Hengshi Fiberglass Fabrics Co. Ltd („Hengshi");

— Taishan Fiberglass Inc („Taishan")

— Yuntianhua Group („grupul Yuntianhua"), care include societățile:

— PGTEX China Co. Ltd („PGTEX"),

— Chongqing Tenways Material Corp. („CTM").

(89) În conformitate cu articolul 27 alineatul (2) din regulamentul de bază, toți producătorii-exportatori cunoscuți în cauză, precum și autoritățile din RPC, au fost consultați cu privire la selectarea eșantionului.

(90) S-au primit observații privind selectarea eșantionului din partea a doi producători-exportatori incluși în eșantion, Jushi și Hengshi, aparținând Grupului CNBM. Cu toate că Jushi și Hengshi nu au contestat faptul că sunt societăți afiliate, ele au susținut că nu sunt afiliate cu Taishan. Jushi a afirmat că, pentru a trata Hengshi, Jushi și Taishan ca entitate unică, Comisia nu se putea baza în mod mecanic pe articolul 127 alineatul (1) litera (d) sau (f) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei ([17]) (denumit în continuare „Actul de punere în aplicare a Codului vamal al Uniunii"). În sprijinul acestei afirmații, Jushi a făcut trimitere la raportul grupului special al OMC în cauza Coreea – *Certain Paper* (anumite tipuri de hârtie) ([18]) și la Orientările privind tranzacțiile conexe ale societăților cotate la Bursa din Shanghai.

(91) Jushi a subliniat că (i) nu aveau o participație directă comună, (ii) nu exista nicio suprapunere în ceea ce privește membrii consiliilor lor de administrație, (iii) nu au existat tranzacții conexe între Hengshi/Jushi și Taishan și (iv) erau concurenți pe piață.

(92) În urma procedurii de eșantionare, la 13 noiembrie 2019, a avut loc o audiere cu Taishan, în care au fost aduse din nou în discuție argumentele menționate mai sus.

(93) Ancheta a arătat că China National Building Material („CNBM") este o întreprindere chineză de stat deținută direct și indirect, în proporție de 41,27 %, de către CNBM-întreprinderea-mamă, care, la rândul său, este deținută integral de Comisia de supraveghere și administrare a activelor de stat din cadrul Consiliului de Stat („SASAC"). CNBM deține o participație de 26,97 % în China Jushi Co., Ltd. (denumită în continuare „China Jushi"), care este acționar unic al Jushi ([19]).

(94) În septembrie 2017, CNBM a încheiat un acord de fuziune ([20]) cu Sinoma, care a fost finalizată în mai 2018. Sinoma, prin intermediul filialei sale Sinoma Science & Technology Co. era proprietarul Taishan. După fuziune, Sinoma a fuzionat și a fost absorbit de către CNBM. Prin urmare, CNBM deține o participație de 26,97 % în China Jushi (acționarul unic al Jushi) și de 60,24 % în Sinoma Science & Technology Co., Ltd. (acționar unic al Taishan).

([17]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 343, 29.12.2015, p. 558).

([18]) WT/DS312/R din 28 octombrie 2005.

([19]) http://cnbm.wsfg.hk/index.php?SectionID=FinancialReports&PageID=2019&Language=eng (vizualizat ultima dată la 20 noiembrie 2019).

([20]) https://www1.hkexnews.hk/listedco/listconews/sehk/2017/0908/ltn20170908865.pdf (vizualizat ultima dată la 20 noiembrie 2019).

(95) Articolul 127 alineatul (1) litera (d) din Actul de punere în aplicare a Codului vamal al Uniunii stabilește că două persoane sunt considerate a fi afiliate dacă: o terță parte posedă, controlează sau deține direct sau indirect 5 % sau mai mult din acțiunile sau părțile emise cu drept de vot de ambele persoane. CNBM deține o participație de 26,97 % în China Jushi (acționarul unic al Jushi) și de 60,24 % în Sinoma Science & Technology Co., Ltd. (acționar unic al Taishan). Prin urmare, s-a constatat că societățile erau afiliate.

(96) În plus, conform unui raport al societății chineze de brokeraj Guotai Junan Securities din 2019 ([21]), CNBM și-a reorganizat entitățile operaționale pentru a consolida coordonarea regională și a elimina concurența orizontală între filialele cotate începând cu 2017. În plus, CNBM intenționează să rezolve până în 2020 problemele în materie de concurență orizontală. Conform informațiilor publice din raport, CNBM a planificat să demareze acest proces prin consolidarea activității sale în domeniul fibrei de sticlă prin intermediul unor injecții de active efectuate între China Jushi și Sinoma Science & Technology (acționarul unic al Taishan). Astfel, elementele de probă colectate în cursul anchetei nu susțin argumentul societăților potrivit căruia participația comună nu ar avea nicio implicație practică, iar societățile își desfășoară activitatea în mod independent. Dimpotrivă, aceste elemente de probă sugerează că, dincolo de simpla participație (singura care poate fi determinantă pentru a concluziona că societățile sunt afiliate), cele trei societăți sunt, de asemenea, în măsură să influențeze în mod semnificativ deciziile comerciale ale celeilalte părți și că societatea care deține controlul asupra lor (CNBM) are ca obiectiv cel puțin să coordoneze, dacă nu să integreze, operațiunile lor („să rezolve problemele în materie de concurență orizontală"). Aceasta înseamnă că subvențiile primite de oricare dintre aceste societăți pot fi folosite, fără distincție, în avantajul produsului în cauză. Prin urmare, Comisia a respins afirmația potrivit căreia concluzia sa de a considera cele trei societăți drept afiliate nu ține seama de realități economice și faptice.

(97) În ceea ce privește argumentul potrivit căruia Comisia nu ar putea trata Hengshi, Jushi și Taishan drept un singur grup în scopul calculării valorii subvenției acordate pentru produsul în cauză, Comisia a reamintit că, pentru a se garanta aplicarea eficace a măsurilor, în special în scopul evitării direcționării exporturilor către o societate afiliată care beneficiază de nivelul cel mai scăzut al taxei, practica Comisiei este aceea de a stabili relația dintre producătorii-exportatori pe baza criteriilor prevăzute la articolul 127 din Actul de punere în aplicare a Codului vamal al Uniunii. Acest lucru a fost comunicat în mod clar tuturor părților în avizul de deschidere, cu ocazia demarării procedurii. În plus, trimiterea la articolul 127 din Actul de punere în aplicare a Codului vamal al Uniunii este inclusă în mod explicit la articolul 2 alineatul (1) din regulamentul antidumping de bază ([22]), iar Comisia trebuie să aplice același tratament părților în ambele cazuri, atât cel al anchetei antidumping, cât și cel al anchetei antisubvenție ([23]). În plus, în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) din regulamentul de bază, calcularea valorii subvenției se efectuează pe unitate de produs subvenționat exportat către Uniune. Calcularea valorii subvențiilor care fac obiectul unor măsuri compensatorii pe baza produsului în cauză exportat în Uniune presupune faptul că, atunci când societățile sunt afiliate, întrucât banii sunt fungibili, ele pot utiliza, fără distincție, aceste avantaje pentru produsul în cauză și, prin urmare, indiferent de producătorul-exportator în particular. În acest caz, din moment ce Henghsi, Jushi și Taishan fabrică și exportă produsul în cauză, valoarea subvențiilor care fac obiectul unor măsuri compensatorii acordate acestor societăți trebuie să fie stabilită ținând seama de faptul că, datorită relației lor, societățile respective sunt capabile să direcționeze după cum consideră adecvat aceste avantaje către produsul în cauză exportat către Uniune. În consecință, avantajele acordate respectivilor producători-exportatori în ceea ce privește produsul în cauză trebuie să aibă ca rezultat o singură sumă pentru întregul grup.

(98) În cele din urmă, cauza OMC ([24]) menționată de Jushi în considerentul 90 nu susține afirmația societății. De fapt, contrar a ceea ce Jushi încearcă să sugereze, grupul special al OMC în această cauză a confirmat că, în scopul stabilirii dumpingului în cadrul anchetelor antidumping, norma prevăzută la articolul 6.10 din Acordul antidumping al OMC (în cazul în care o marjă de dumping trebuie să fie calculată pentru fiecare producător-exportator) nu exclude în mod neapărat tratarea unor entități juridice distincte drept exportator sau producător individual. Grupul special a luat act de faptul că acest tratament ar fi permis „*în cazul în care relația structurală și*

([21]) https://img3.gelonghui.com/pdf/3a1a2-2862061c-769f-43a8-823e-ebbf7ac6de94.pdf (pagina 4, vizualizată ultima dată la 20 noiembrie 2019).

([22]) Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO L 176, 30.6.2016, p. 21).

([23]) În temeiul Declarației privind soluționarea diferendelor în conformitate cu Acordul privind punerea în aplicare a articolului VI din Acordul General pentru Tarife și Comerț 1994 sau cu partea V a Acordului privind subvențiile și măsurile compensatorii. A se vedea și DS 427 WT/DS427/RW, Măsura antidumping compensatorie aplicată de China cu privire la puii de carne – punctul 7.1 citează această declarație. Comisia consideră că trebuie să asigure, în măsura posibilului, rezultate consecvente în anchetele antidumping și antisubvenție desfășurate în paralel [a se vedea, de asemenea, Raportul Organului de Apel, Mexic – Măsuri antidumping definitive privind carnea de vită și orezul (WT/DS295/AB/R), punctul 295].

([24]) WT/DS312/R din 28 octombrie 2005.

comercială dintre societățile în cauză este suficient de apropiată pentru a le considera drept un singur exportator" ([25]). În aplicarea acestei analize, grupul special nu a stabilit criteriile pe care autoritățile însărcinate cu ancheta trebuie să le aplice pentru a evalua dacă societățile sunt afiliate. Grupul nu a făcut decât să analizeze elementele specifice (cum ar fi acționariatul, consiliul de administrație, canalele de vânzare), care erau prezentate autorității responsabile cu ancheta în cauza respectivă. Organul de apel în cauza *CE – Elemente de fixare* a confirmat posibilitatea de a trata un număr de exportatori drept o singură entitate, enumerând, de asemenea, elementele care pot fi relevante, cum ar fi existența unor legături structurale și corporative între exportatori, cum ar fi (i) controlul, acționariatul și administrarea în comun; (ii) existența legăturilor structurale și corporative între stat și exportatori, cum ar fi controlul, acționariatul și administrarea în comun; și (iii) existența unui control sau a unei influențe semnificative din partea statului în ceea ce privește stabilirea prețurilor și producția ([26]). În acest sens, pe baza elementelor de fapt și de drept ale prezentei cauze, nu poate fi disputată existența de legături corporative între Jushi, Hengshi și Taishan.

(99) Pe baza celor de mai sus, Comisia a concluzionat că acestea erau societăți afiliate în sensul prezentei anchete și, prin urmare, toate cererile în această privință au fost respinse.

(100) În urma comunicării constatărilor definitive, Taishan s-a opus aplicării unei taxe compensatorii combinate cu Hengshi/Jushi. Partea interesată respectivă a afirmat că CNBM avea doar un control foarte limitat asupra activității și a deciziilor operaționale ale Jushi sau Hengshi. Aceasta a reiterat că Taishan și Hengshi/Jushi sunt concurente pe piață și a subliniat că aceste societăți prezentaseră anterior probe în sprijinul acestor afirmații. Taishan a oferit un angajament în scris prin care s-ar întrerupe efectiv orice legătură comercială între această societate și Hengshi/Jushi și s-ar împiedica, prin urmare, direcționarea oricăror exporturi de MFS către Uniune din partea Hengshi/Jushi prin intermediul Taishan.

(101) Astfel cum s-a descris în considerentul 96, ancheta a dezvăluit că, prin intermediul acționarilor lor comuni, cele trei societăți sunt în măsură să își influențeze reciproc, în mod semnificativ, deciziile de afaceri. Elementele de probă la dosar au arătat că societățile sunt în curs de consolidare și coordonare a operațiunilor legate de fibra de sticlă. Nu s-au prezentat informații sau elemente noi de probă care să infirme aceste constatări. În fapt, Taishan nu a contestat planurile acționarului său principal de a-și consolida afacerea cu fibră de sticlă. Aceste planuri sunt în contradicție evidentă cu orice angajament de întrerupere a legăturilor comerciale dintre Taishan și Hengshi/Jushi. În plus – și fără a exprima o poziție cu privire la aspectul dacă Comisia ar putea să accepte un astfel de angajament – societatea nu este în măsură, în mod evident, să ofere niciun angajament fără aprobarea entităților care o controlează. Prin urmare, afirmațiile Taishan și cererea de angajament a acestei societăți au fost respinse.

(102) În urma comunicării constatărilor definitive, grupul CNBM a susținut că subvențiile primite de comerciantul afiliat Jushi Hong Kong Co. Ltd. nu au putut face obiectul unor măsuri compensatorii, având în vedere că societatea avea sediul în Hong Kong, și nu în China. Hong Kong este un membru independent al OMC și, prin urmare, se consideră că acesta dispune de o jurisdicție independentă în temeiul legislației OMC și în sensul anchetelor de apărare comercială ale Uniunii. Având în vedere că actuala procedură antisubvenții nu a fost deschisă împotriva Hong Kong-ului, nu ar trebui luate în considerare niciun fel de subvenții despre care se afirmă că au fost primite de Jushi Hong Kong. Comisia a constatat că grupul CNBM nu a contestat constatările Comisiei privind subvenționarea în ceea ce privește acest comerciant afiliat. Indiferent de statutul Hong Kong-ului în cadrul acestei anchete, centrul real de activități și control al societății Jushi Hong Kong este situat în China continentală. După cum a declarat societatea însăși, „*De fapt, Jushi Hong Kong este o societate de tip «cutie poștală», fără angajați, terenuri, birouri fizice și care nu beneficiază de avantaje, programe fiscale sau granturi*". Evidențele contabile erau păstrate de Jushi Group Co. Ltd., personalul relevant pentru verificare se afla, de asemenea, în aceeași societate, iar subvențiile primite pentru produsul în cauză au fost acordate de către entități chineze. În plus, astfel cum a fost confirmat de Organul de apel în cauza *Statele Unite – Măsuri antidumping și compensatorii privind mașinile de spălat rezidențiale mari din Coreea*, subvențiile acordate unor beneficiari din alte țări decât membrul care acordă subvenția pot fi relevante pentru calcularea valorii subvenției *ad valorem* ([27]). Prin urmare, afirmația societății a fost respinsă.

([25]) WT/DS312/R din 28 octombrie 2005, punctul 7.162.

([26]) WT/DS397AB/R din 15 iulie 2011, punctul 376. Aceeași exprimare este reluată în prezent la articolul 9 alineatul (5) al doilea paragraf din Regulamentul antidumping de bază.

([27]) Raportul Organului de apel, Statele Unite – Măsuri antidumping și compensatorii privind mașinile de spălat rezidențiale mari din Coreea (WT/DS464/AB/R), 7 septembrie 2016, punctul 5.298.

(103) În urma comunicării constatărilor definitive, grupul Yuntianhua a susținut că marja sa de subvenție a fost majorată prin adăugarea subvențiilor acordate societăților care nu au furnizat factorii de producție utilizați pentru fabricarea produsului în cauză și, prin urmare, a solicitat ca subvențiile acordate acestor societăți să nu fie luate în considerare la calcularea taxei compensatorii.

(104) Articolul 1 din regulament prevede că o taxă compensatorie poate fi instituită pentru a compensa orice subvenție acordată, direct sau indirect, la fabricarea, producția, exportul sau transportul oricărui produs a cărui punere în liberă circulație în Uniune cauzează prejudiciu. Comisia dispune de elemente de probă conform cărora societățile incluse în anchetă și ale căror avantaje din subvenții au contribuit la taxa aferentă grupului au participat, în mod direct sau indirect, la furnizarea de factori de producție, servicii, materiale sau active care au servit la fabricarea produsului în cauză, astfel cum se descrie la articolul 1 din regulamentul de bază. În acest sens, observațiile formulate de grupul Yuntianhua nu au fost susținute de elemente de probă concrete.

(105) Totuși, Comisia a observat că una dintre societățile afiliate, ale cărei subvenții au făcut obiectul unor măsuri compensatorii, a fost inițial solicitată să participe la anchetă, întrucât aceasta a închiriat utilaje unuia dintre producătorii-exportatori. Cu toate acestea, în urma observațiilor primite, Comisia a revizuit cheia de contribuție a activităților de leasing ale societății care erau legate de produsul în cauză. Întrucât avantajele care ar putea fi conferite prin intermediul activităților de leasing au fost considerate neglijabile, Comisia a decis să nu le ia în considerare.

1.7. **Examinarea individuală**

(106) Cinci dintre producătorii-exportatori chinezi care au returnat formularul de eșantionare au informat Comisia cu privire la intenția lor de a solicita o examinare individuală în temeiul articolului 27 alineatul (3) din regulamentul de bază. Comisia a pus la dispoziție online chestionarul în ziua deschiderii procedurii. În plus, Comisia a informat producătorii-exportatori neincluși în eșantion că, dacă doresc să fie examinați în mod individual, este necesar să furnizeze un răspuns la chestionar. Cu toate acestea, niciuna dintre societăți nu a furnizat un răspuns la chestionar. Prin urmare, nu a fost posibilă nicio examinare individuală.

1.8. **Producători-exportatori cooperanți din Egipt**

(107) În avizul de deschidere, Comisia a invitat toți producătorii-exportatori din Egipt să o contacteze. Doi producători-exportatori afiliați, reprezentând 100 % din exporturile către Uniune și 100 % din producția de MFS din Egipt, s-au manifestat:

— Jushi Egypt For Fiberglass Industry S.A.E (denumit în continuare „Jushi Egipt”), cel de-al treilea sector al zonei economice N-V a Golfului Suez, Egipt;

— Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics S.A.E (denumit în continuare „Hengshi Egipt”), cel de-al treilea sector al zonei economice N-V a Golfului Suez, Egipt.

1.9. **Răspunsurile la chestionar și vizitele de verificare**

(108) Chestionarele pentru producătorii, importatorii, utilizatorii și producătorii-exportatori din Uniune din RPC și din Egipt au fost puse la dispoziție online ([28]) în ziua deschiderii.

(109) Comisia a primit răspunsuri la chestionar de la cele două grupuri de producători-exportatori chinezi incluși în eșantion, de la cei doi producători-exportatori din Egipt, de la cei patru producători din Uniune incluși în eșantion, de la cinci utilizatori și de la un importator neafiliat. Niciunul dintre producătorii-exportatori chinezi neincluși în eșantion nu a trimis un răspuns la chestionar.

(110) Comisia a trimis, de asemenea, un chestionar către GC și către GE. Chestionarul pentru GC a inclus chestionare specifice pentru Banca de Dezvoltare a Chinei (*China Development Bank*, „CDB”), Banca de Export Import a Chinei (*Export Import Bank of China*, „EXIM”) și Sinosure. Instituțiile financiare respective fuseseră menționate în mod specific în plângere ca fiind organisme publice sau organisme care au primit sarcini sau ordine să acorde subvenții. În plus, Guvernului Chinei i s-a solicitat să trimită chestionarul specific destinat instituțiilor financiare la orice alte instituții financiare care acordau împrumuturi sau credite la export societăților incluse în eșantion sau cumpărătorilor acestora. De asemenea, GC a fost invitat, din rațiuni administrative, să colecteze toate răspunsurile furnizate de aceste instituții financiare și să le transmită direct Comisiei.

([28]) Disponibil la http://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2398

(111) Chestionarul adresat GE a inclus chestionare specifice pentru Banca Națională a Egiptului, Ahli Bank și Bank Misr. Instituțiile financiare respective fuseseră menționate în mod specific în plângere ca fiind organisme publice sau organisme care au primit sarcini sau ordine să acorde subvenții. În plus, Guvernului Egiptului i s-a solicitat, din rațiuni administrative, să trimită chestionarul specific destinat instituțiilor financiare către orice alte instituții financiare care acordau împrumuturi sau credite la export societăților incluse în eșantion. De asemenea, chestionarul adresat GE a inclus chestionare specifice pentru Egypt-TEDA Investment Company (denumit în continuare „TEDA Egipt") și pentru Egyptian Chinese JV Company for Investment (denumit în continuare „ECCI"), care fuseseră identificate în plângere drept entități aflate în proprietatea statului care operează în zona SETC. GE a fost invitat să colecteze toate răspunsurile furnizate de aceste instituții financiare și de alte entități și să le transmită direct Comisiei.

(112) Comisia a primit răspunsuri la chestionar din partea GC, care au inclus răspunsuri la chestionarul specific din partea EXIM și Sinosure, precum și din partea GE, care au inclus răspunsuri la chestionarul specific din partea Băncii Naționale a Egiptului, Bank Misr și TEDA Egipt.

(113) Fără a aduce atingere aplicării articolului 28 din regulamentul de bază, Comisia a căutat și a verificat toate informațiile considerate necesare și care au fost puse la dispoziție în timp util de către părți pentru stabilirea subvenției, a prejudiciului și a interesului Uniunii. A avut loc o vizită de verificare la fața locului la sediul Ministerului Comerțului din China, la care au participat și funcționari din cadrul altor ministere relevante. În plus, reprezentanți ai EXIM, CDB și Sinosure au fost prezenți pe parcursul acestei vizitei de verificare.

(114) O vizită de verificare a avut loc, de asemenea, la sediul TEDA Egipt, precum și la sediul următoarelor autorități guvernamentale egiptene:

— Autoritatea Generală pentru Investiții („GAFI"), Cairo, Egipt;

— Autoritatea generală a Zonei economice a canalului Suez („autoritatea generală a SCZone"), Zona economică a canalului Suez, Egipt;

— Egypt Gas Holding („EGAS"), Cairo, Egipt;

— Agenția de reglementare pentru energie electrică și pentru protecția consumatorului („EgyptERA"), Cairo, Egipt.

(115) În plus, Comisia a efectuat vizite de verificare în temeiul articolului 26 din regulamentul de bază, la sediile următoarelor societăți:

Producători din Uniune

— European Owens Corning Fiberglas, Sprl („OC");

— Chomarat Textiles Industries S.A.S. („Chomarat");

— Saertex GmbH & Co. KG („Saertex");

— Ahlstrom-Munksjö Glassfibre Oy („Ahlstrom").

Producători din RPC incluși în eșantion ([29])

— China National Building Materials Group („grupul CNBM");

— Jushi Group Co., Ltd, Tongxiang, RPC;

— Zhejiang Hengshi Fiberglass Fabrics Co., Ltd, Tongxiang, RPC;

— China Jushi Co., Ltd., Tongxiang, RPC;

— Jushi Group Hong Kong Co., Limited, Tongxiang, RPC;

— Tongxiang Leishi Mineral Powder Co., Ltd., Tongxiang, RPC;

— Tongxiang Jinshi Precious Metal Equipment Co., Ltd., Tongxiang, RPC;

([29]) Această listă include producătorii-exportatori, precum și alte entități afiliate din același grup, indiferent dacă produc sau nu produsul în cauză.

— Huajin Capital Limited, Hong Kong, RPC;

— Jushi Group (HK) Sinosia Composite Materials Co., Ltd., Hong Kong, RPC;

— Taishan Fiberglass Inc., Taian, RPC;

— China National Building Material Group finance Co., Ltd, Beijing, RPC;

— Sinoma Science & Technology Co., Ltd, Beijing și Nanjing, RPC;

— Huatai Non-Metallic Powder Co., Ltd, Taian, RPC;

— Taian Antai Gas Co., Ltd, Taian, RPC;

— Taishan Fiberglass Zoucheng Co., Ltd, Zoucheng, RPC;

— Sinoma Jinjing Fiber Glass (Zibo) Co., Ltd, Zibo, RPC;

— Shandong Linyi Shanqi Mining Co., Ltd, instalația din orașul Sunzu, RPC

— Yuntianhua Group („grupul Yuntianhua"):

— PGTEX China Co., Ltd., Changzhou; RPC

— Chongqing Tenways Material Corp.Ltd, Chongqing, RPC;

— Chongqing Polycomp International Corporation (CPIC), Chongqing, RPC;

— CPIC International Co., Limited (CPIC HK), Chongqing, RPC;

— Changzhou Diba Textile Machinery Co., Ltd., Changzhou; RPC

— Changzhou Newtry Co., Ltd., Changzhou; RPC

— Chongqing Tianze New Material Co., Ltd., Chongqing, RPC;

— Wenzhou Jinhui Nonmetallic Mining Co., Ltd., Chongqing, RPC;

— Chongqing Yuanjia Mining Co., Ltd. (Chongqing Wingreat), Chongqing, RPC;

— Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd., Kunming, RPC;

— Yunnan Yuntianhua Financial Co., Ltd., Kunming, RPC.

Producători-exportatori din Egipt

— Jushi Egypt For Fiberglass Industry S.A.E, Suez;

— Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics S.A.E., Suez.

Utilizatori

— Siemens Gamesa Renewable Energy GmbH&Co KG („SGRE");

— Vestas Wind Systems A/S („Vestas").

(116) Din cauza amenințării transmisiei de COVID-19 și a măsurilor luate în consecință pentru a face față epidemiei ([30]), Comisia nu a fost în măsură să verifice datele transmise de un număr de societăți care aparțin grupului unuia dintre producătorii-exportatori cu sediul în RPC. Având în vedere că această situație neprevăzută a survenit într-un stadiu foarte avansat al procedurii și că nu a fost posibilă nicio altă soluție, Comisia a utilizat în mod excepțional informațiile prezentate de aceste societăți pentru calculul subvenției, care au fost verificate pe baza informațiilor disponibile.

1.10. **Neinstituirea de măsuri provizorii și procedura ulterioară**

(117) La 24 ianuarie 2020, în conformitate cu articolul 29 litera (a) alineatul (2) din regulamentul de bază, Comisia a informat părțile interesate cu privire la intenția sa de a nu institui măsuri provizorii și de a continua ancheta.

(118) Comisia a continuat să caute și să verifice toate informațiile pe care le-a considerat necesare pentru constatările sale finale.

([30]) A se vedea nota din dosar privind consecințele epidemiei de coronavirus asupra anchetelor antidumping și antisubvenție, număr de referință: t20.001353.

1.11. **Comunicarea constatărilor definitive**

(119) La 27 februarie 2020, Comisia a comunicat tuturor părților faptele și considerațiile esențiale pe baza cărora intenționa să impună o taxă antisubvenție definitivă asupra importurilor de produs în cauză în Uniune („comunicarea constatărilor definitive").

(120) Tuturor părților li s-a acordat o perioadă de 15 zile în cursul căreia au putut formula observații cu privire la comunicarea constatărilor definitive. Mai multe părți interesate au solicitat prelungirea termenului. Comisia a acordat părților respective termenele de 20 martie și 23 martie 2020 pentru prezentarea de observații. Părțile interesate au avut posibilitatea de a formula observații cu privire la deschiderea anchetei și de a solicita să fie audiate de Comisie și/sau de consilierul-auditor pentru proceduri comerciale.

(121) În cadrul anchetei antidumping separate, la 19 decembrie 2019, părților li s-au comunicat constatările finale referitoare la faptele și considerațiile esențiale pe baza cărora Comisia intenționa să impună o taxă antidumping definitivă asupra importurilor de produs în cauză în Uniune. Pe lângă aceasta, părților interesate li s-a transmis o comunicare suplimentară la 10 februarie 2020.

(122) Comisia a abordat în prezentul regulament observațiile transmise pe parcursul procedurii antisubvenție. Observațiile transmise în contextul anchetei antidumping separate nu au fost abordate în prezentul regulament, cu excepția cazului în care părțile au indicat în mod explicit că observațiile se referă la ambele proceduri.

(123) În urma comunicării constatărilor definitive, părțile interesate au solicitat o audiere cu consilierul-auditor.

(124) În plus, părțile interesate au primit o comunicare a constatărilor definitive suplimentare la 17 aprilie 2020 și li s-a acordat ca termen-limită data de 22 aprilie 2020 pentru prezentarea de observații („comunicarea constatărilor definitive suplimentare").

(125) De asemenea, părțile interesate au primit o a doua comunicare a constatărilor definitive suplimentare la 24 aprilie 2020 și li s-a acordat ca termen-limită data de 27 aprilie 2020 pentru prezentarea de observații („a doua comunicare a constatărilor definitive suplimentare").

(126) Comisia a organizat audieri cu industria din Uniune, cu producătorii-exportatori Jushi/Hengshi China, cu producătorii-exportatori egipteni Jushi/Hengshi Egipt, precum și cu GE.

2. **PRODUSUL ÎN CAUZĂ ȘI PRODUSUL SIMILAR**

2.1. **Produsul în cauză**

(127) Produsul în cauză ([31]) este reprezentat de *materialele țesute și/sau cusute din fibră de sticlă cu filament continuu și/sau din fire cu sau fără alte elemente, cu excepția produselor impregnate sau preimpregnate (pre-preg) și cu excepția țesăturilor cu ochiuri deschise cu o dimensiune mai mare de 1,8 mm atât în lungime, cât și în lățime și cu o greutate mai mare de 35 g/m^2* („MFS"), originare din RPC și din Egipt, încadrate în prezent la codurile NC ex 7019 39 00, ex 7019 40 00, ex 7019 59 00 și ex 7019 90 00 (codurile TARIC 7019 39 00 80, 7019 40 00 80, 7019 59 00 80 și 7019 90 00 80) (denumite în continuare „produsul în cauză").

(128) MFS sunt utilizate într-o gamă largă de aplicații, de exemplu, pentru producția de palete pentru turbine eoliene, în producția de echipamente pentru ambarcațiuni și camioane și de echipamente sportive, precum și în sistemele de reabilitare a conductelor.

2.2. **Produsul similar**

(129) Ancheta a arătat că următoarele produse au aceleași caracteristici fizice, chimice și tehnice de bază, precum și aceleași utilizări principale:

— produsul în cauză;

— produsul fabricat și vândut pe piața internă a țărilor în cauză și

— produsul fabricat și vândut în Uniune de către industria Uniunii.

(130) Comisia a decis că produsele respective sunt, prin urmare, produse similare în sensul articolului 2 litera (c) din regulamentul de bază.

([31]) Astfel cum se precizează în avizul de clarificare.

2.3. **Afirmații cu privire la definiția produsului**

(131) Un producător-exportator și Ministerul Comerțului din Republica Arabă Egipt au susținut că seturile MFS tăiate în prealabil nu trebuie să fie incluse în domeniul de aplicare al anchetei. Aceștia au susținut că seturile MFS tăiate în prealabil ar fi un produs din aval care necesită etape de producție suplimentare și care prezintă diferențe în ceea ce privește caracteristicile fizice, având o dimensiune mult mai mică. Ele există în forme și ambalaje diferite, fiind compuse din mai multe bucăți de țesătură mai mici matlasate împreună. S-a afirmat, de asemenea, că nu ar exista niciun risc de eludare prin excluderea seturilor, întrucât procesul de tăiere ar fi ireversibil și că produsul nu este interschimbabil cu MFS netăiate.

(132) Reclamantul a susținut că seturile MFS tăiate în prealabil și MFS netăiate au aceleași caracteristici de bază și utilizări finale. Întrucât MFS sunt materiale de consolidare, fasonarea lor este necesară pentru a corespunde formei produsului care trebuie consolidat, dar nu schimbă caracteristicile de bază ale MFS, ca atare. Procesul de tăiere poate fi efectuat de către producătorul de MFS, de un tăietor industrial independent sau de către clientul însuși. Aceasta este o operațiune foarte simplă și presupune costuri reduse. Reclamantul a susținut, de asemenea, că utilizatorii nu percep MFS tăiate în prealabil în mod diferit față de alte MFS, întrucât MFS sunt, în general, produse în conformitate cu specificațiile utilizatorilor. În cazul în care procesul de tăiere ar modifica caracteristicile MFS, atunci ele ar deveni inutilizabile pentru un client anume.

(133) Ancheta a arătat că procesele de tăiere prealabilă și de asamblare în seturi nu modifică caracteristicile fizice, tehnice sau chimice de bază ale MFS, nici utilizările lor finale de bază. Clienții ambelor produse sunt în mare măsură aceiași și ambele sunt vândute prin aceleași canale de distribuție.

(134) Ancheta a confirmat, de asemenea, că pentru majoritatea utilizărilor, MFS sunt produse la comandă în conformitate cu specificațiile clienților. Seturile MFS tăiate în prealabil sunt doar rezultatul unei specificații suplimentare din comanda clientului. Nici faptul că seturile MFS tăiate în prealabil primesc un ambalaj diferit nu le schimbă caracteristicile. Întrucât MFS sunt comandate din ce în ce mai mult sub formă de seturi MFS tăiate în prealabil și se utilizează, din ce în ce mai mult, serviciile fabricanților externi de seturi, ar exista un risc ridicat de eludare, în cazul în care MFS tăiate în prealabil ar fi excluse din domeniul de aplicare al anchetei. Prin urmare, Comisia a concluzionat că nu ar fi oportun să se excludă MFS tăiate în prealabil din domeniul de aplicare al anchetei.

(135) Un alt producător-exportator a susținut că firele din fibră de sticlă ar trebui să fie excluse din domeniul de aplicare al anchetei. Acest producător-exportator a susținut că firele din fibră de sticlă nu au fost menționate în mod explicit în chestionar, în plângere sau în avizul de deschidere, ceea ce ar indica faptul că acestea nu sunt vizate de definiția produsului. Acesta a mai susținut că MFS fabricate din fire nu ar putea fi clasificate în funcție de caracteristicile numărului de control al produsului („NCP"), că MFS din fire ar fi importate cu coduri NC diferite față de cele menționate în plângere și că firele din fibră de sticlă nu ar fi vizate nici de măsurile împotriva semitorturilor din fibră de sticlă instituite în cadrul altor proceduri.

(136) Reclamantul și un alt producător din Uniune (care nu este parte la plângere) au susținut că numai MFS fabricate din fire din fibră de sticlă netorsadate sau nerăsucite ar trebui să facă obiectul anchetei, în timp ce firele răsucite ar putea fi excluse din domeniul de aplicare al anchetei. Reclamantul a susținut că firele din fibră de sticlă netorsadate sau nerăsucite au caracteristici comune cu semitorturile din fibră de sticlă, fiind alcătuite dintr-un mănunchi de filamente sau fâșii nerăsucite și că ele sunt, de asemenea, utilizate în aceleași scopuri ca și semitorturile și au, în mod obișnuit, un diametru de 13-24 micrometri și măsoară 300-4 800 tex.

(137) În ceea ce privește includerea MFS din fire fibră de sticlă, avizul de deschidere a definit produsul care face obiectul anchetei drept *„materiale țesute și/sau cusute din șuvițe și/sau fire din fibră de sticlă cu filament continuu, […]"* ([32]). Ancheta a arătat că firele din fibră de sticlă netorsadate sau nerăsucite au aceleași caracteristici de bază ca semitorturile din fibră de sticlă, și anume sunt constituite dintr-un mănunchi de filamente sau fâșii nerăsucite și sunt, de asemenea, utilizate în aceleași scopuri. Ambele au, în mod obișnuit, un diametru de 13-24 micrometri și măsoară 300-4 800 tex. Prin urmare, nu ar fi oportun să se excludă aceste tipuri de produs din domeniul de aplicare al anchetei.

([32]) Avizul de deschidere, astfel cum a fost clarificat de avizul de clarificare.

(138) În ceea ce privește MFS fabricate în principal din fire răsucite din fibră de sticlă, Comisia observă că acest produs, ce are caracteristici de bază diferite și care face, de asemenea, obiectul unor utilizări finale diferite, de exemplu pentru plăcile de circuite imprimate, nu a făcut parte niciodată din produsul în cauză. Comisia a clarificat în mod explicit acest aspect în avizul de clarificare.

3. SUBVENȚIONAREA: REPUBLICA POPULARĂ CHINEZĂ

3.1. Introducere: Prezentarea planurilor, proiectelor și a altor documente guvernamentale

(139) Înainte de a analiza presupusa subvenționare sub formă de subvenții sau de programe de subvenționare specifice, Comisia a evaluat planurile, proiectele și alte documente guvernamentale, care au fost relevante pentru mai multe subvenții sau programe de subvenționare. Aceasta a constatat că toate subvențiile sau programele de subvenționare care fac obiectul evaluării fac parte din procesul de implementare a planificării centralizate al GC vizând încurajarea industriei MFS, din motivele menționate mai jos.

(140) Cel de al 12-lea plan cincinal pentru dezvoltarea economică și socială națională a RPC (denumit în continuare „cel de al 12-lea plan cincinal") a subliniat importanța industriei materialelor noi, care include producția de MFS, ca „industrie emergentă strategică" și prevede că aceasta trebuie să se dezvolte într-o „industrie-pilon fruntașă" prin intermediul unui sprijin și al unor orientări cuprinzătoare în materie de politică ([33]). În plus, cel de al 13-lea plan cincinal pentru dezvoltarea economică și socială națională a RPC (denumit în continuare „cel de al 13-lea plan cincinal"), care vizează perioada 2016-2020, urmărește să dezvolte alte industrii producătoare de noi materiale prin consolidarea cercetării și a dezvoltării și prin sporirea capacității de inovare a industriei producătoare ([34]).

(141) Cel de al 13-lea plan cincinal evidențiază viziunea strategică a GC pentru îmbunătățirea și promovarea industriilor-cheie. El subliniază rolul inovației tehnologice în dezvoltarea economică a RPC, precum și importanța continuă a principiilor dezvoltării ecologice. Conform capitolului 5 din plan, una dintre principalele direcții de dezvoltare este promovarea modernizării structurii industriale tradiționale, la fel ca în cazul celui de al 12-lea plan cincinal. Capitolul 22 prezintă mai pe larg această, explicând strategia de modernizare a industriei tradiționale din RPC prin promovarea reconversiei tehnologice a acesteia. În acest sens, în cel de-al 13-lea plan cincinal se afirmă că societățile vor fi sprijinite „*pentru a se îmbunătăți per ansamblu în domenii precum tehnologia produsului, echipamentele industriale, protecția mediului și eficiența energetică*".

(142) Cel de al 13-lea plan cincinal menționează noile materiale de mai multe ori: „*vom avansa mai rapid pentru a realiza progrese inovatoare în privința tehnologiilor de bază în domenii precum informațiile și comunicațiile de nouă generație, energia nouă, materialele noi […]*" ([35]). Planul prevede, de asemenea, că vor exista proiecte realizate cu privire la principalele noi domenii de cercetare, dezvoltare și aplicare ([36]).

(143) În urma comunicării constatărilor definitive, GC și-a reiterat poziția de bază cu privire la planurile cincinale ale Chinei, susținând că acestea nu sunt imperative și nici nu au forță juridică obligatorie, ci sunt pur și simplu documente de orientare, întrucât nu conțin dispoziții legale reale, sancțiuni sau norme privind aplicabilitatea. GC a declarat, de asemenea, că cel de al 12-lea plan cincinal nu mai este aplicabil și că, chiar dacă cel de al 13-lea plan cincinal ar avea forță juridică obligatorie, ceea ce nu este cazul, acesta nu menționează MFS. În plus, deși planul se referă la „materialele noi", el nu definește acest termen. În cele din urmă, cel de al 13-lea plan cincinal nu este specific industriei MFS sau „industriei noilor materiale", ci acoperă aproape întreaga economie.

(144) Comisia nu a fost de acord cu această poziție. Capitolul 17 din cel de-al 13-lea plan cincinal precizează: „*rolul jucat de strategia și de planul național de dezvoltare va fi unul principal și constrângător*." Astfel, în locul unor afirmații generale de încurajare, acest plan utilizează mai degrabă un limbaj care indică natura sa obligatorie.

(145) Chiar dacă cel de al 12-lea plan cincinal nu mai este aplicabil, planul anterior este cel care a evidențiat importanța industriei noilor materiale în calitate de „industrie emergentă strategică", care a fost dezvoltată în continuare în cel de al 13-lea plan cincinal. Astfel cum se demonstrează în considerentele 148 și 149, industria noilor materiale include industria MFS. Astfel cum se menționează în considerentul 141, cel de al 13-lea plan cincinal evidențiază viziunea strategică a GC pentru îmbunătățirea și promovarea industriilor-cheie; prin urmare, el acordă prioritate anumitor sectoare și tehnologii, printre care MFS.

([33]) A se vedea cel de al 12-lea plan cincinal, pagina 9.
([34]) A se vedea al 13-lea plan cincinal, paginile 23 și 24.
([35]) A se vedea cel de-al 13-lea plan cincinal pentru dezvoltarea economică și socială a Republicii Populare Chineze, partea a II-a, capitolul 6, secțiunea 1.
([36]) *Ibidem*, partea II, capitolul 6, secțiunea 4.

(146) Prin urmare, argumentele GC în această privință au fost respinse.

(147) Industria materialelor noi este considerată drept industrie „încurajată" în temeiul inițiativei „*Made in China 2025*" ([37]), fiind astfel eligibilă pentru a beneficia de o finanțare substanțială din partea statului. O serie de fonduri au fost create pentru sprijinirea inițiativei „*Made in China 2025*" și, prin urmare, în mod indirect, a industriei MFS, cum ar fi Fondul național pentru circuite integrate, Fondul de producție avansată și Fondul de investiții în industriile emergente ([38]).

(148) În plus, MFS este adesea menționat în categoria „materialelor noi". Foaia de parcurs „*Made in China 2025*" ([39]) enumeră 10 sectoare strategice, care sunt industriile-cheie pentru GC. Aceasta descrie în sectorul 9 „materialele noi" și subcategoriile aferente, inclusiv materialele fundamentale avansate (punctul 9.1), materialele strategice-cheie (punctul 9.2), printre care fibrele de înaltă performanță și materialele compozite, materiale energetice noi ([40]). Noile materiale beneficiază, prin urmare, de avantajele care decurg din mecanismele de sprijin enumerate în document, inclusiv, printre altele, politicile de sprijin financiar, politica fiscală și privind impozitele, supravegherea și sprijinul exercitate de Consiliul de stat ([41]).

(149) În plus, în continuarea foii de parcurs „*Made in China 2025*", în noiembrie 2016, lista celor 10 sectoare strategice a fost transpusă într-un Catalog cu patru elemente esențiale publicat de Comitetul consultativ pentru strategia națională de producție (*National Manufacturing Strategy Advisory Committee* – NMSAC), un grup consultativ pentru Grupul director național de mici dimensiuni pentru construirea unei capacități naționale de producție. În acest catalog, fiecare dintre cele 10 sectoare strategice este împărțit în patru capitole: (i) piesele de schimb esențiale, (ii) materialele esențiale-cheie, (iii) procesele/tehnologiile esențiale avansate și (iv) platformele tehnologice industriale. Fibra de sticlă este inclusă în sectorul 7: echipament electric, punctul II material esențial-cheie: subpunctul 16 panouri izolatoare din fibră de sticlă și în sectorul 9: materiale noi, punctul II materiale esențiale-cheie, subpunctul 10. Fibre de înaltă performanță, monomeri și materiale compozite și subpunctul 24. Materiale pe bază de sticlă.

(150) În urma comunicării constatărilor definitive, GC a susținut că MFS nu sunt menționate în inițiativa „*Made in China* 2025" care este disponibilă pe scară largă în întreaga economie și nu este obligatorie, ci constituie simple orientări.

(151) În acest sens, Comisia reiterează faptul că inițiativa „*Made in China* 2025" vizează în mod clar industriile noilor materiale, printre care se numără industria MFS, după cum s-a demonstrat deja. Acesta prevede sprijin și garanții strategice, printre altele, printr-o politică mai bună de ajutoare financiare și printr-un sprijin sporit acordat prin intermediul politicii fiscale. De exemplu, inițiativa prevede în mod clar *„creșterea sprijinului pentru noua generație a tehnologiei informației, echipamentele de ultimă generație, materialele noi etc.*"

(152) Inițiativa „*Made in China* 2025" afirmă că este *„programul de acțiuni din primii zece ani de punere în aplicare a strategiei privind puterea industrială*" și stabilește politici și obiective strategice clare. Inițiativa „*Made in China* 2025" prevede, de asemenea, că *„diverse regiuni elaborează un program specific de punere în aplicare și detaliază măsurile de politică pentru asigurarea diverselor sarcini care urmează să fie puse în aplicare*" și că „*Ministerul Industriei și Informațiilor consolidează analiza privind monitorizarea, supravegherea și direcția, împreună cu departamentele relevante, și raportează în timp util Consiliului de Stat evenimentele majore*". În plus, inițiativa „*Made in China* 2025" este susținută de măsuri de punere în aplicare, cum ar fi Foaia de parcurs „*Made in China* 2025" și „Avizul Biroului general al Ministerului Industriei și Tehnologiei Informației privind publicarea Ghidului de finanțare 2017 pentru transformare și modernizare industrială" („*Made in China* 2025)" ([42]), care a acordat fonduri care au adus avantaje anumitor producători-exportatori de MFS cooperanți. În plus, planul de dezvoltare a industriei materialelor de construcții (2016-2020) menționat în considerentul 153 *„este pregătit pe baza celui de-al 13-lea plan cincinal pentru economia națională și dezvoltarea socială a Republicii Populare Chineze și a strategiei Made in China 2025*". Având în vedere cele de mai sus, inițiativa „*Made in China* 2025" nu are caracteristicile unor simple orientări; dimpotrivă, ea pare să aibă, *de facto, un efect obligatoriu* și este pusă în aplicare la scară largă. Prin urmare, argumentele GC au fost respinse.

([37]) http://www.gov.cn/zhengce/content/2015-05/19/content_9784.htm
([38]) A se vedea documentul elaborat de Comisia de revizuire a economiei și securității SUA – China: Cel de al 13-lea plan cincinal, pagina 12.
([39]) https://www.cae.cn/cae/html/files/2015-10/29/20151029105822561730637.pdf
([40]) A se vedea Foaia de parcurs a inițiativei „*Made in China* 2025", p. 142 și 152.
([41]) A se vede inițiativa „*Made in China* 2025", capitolul 4, intitulat sprijinul strategic și aprovizionarea.
([42]) http://www.miit.gov.cn/n1146295/n1652858/n1652930/n3757016/c5657745/content.html

(153) În plus, Planul de dezvoltare a industriei materialelor de construcții (2016-2020) promovează, de asemenea, industria MFS. Planul respectiv prevede optimizarea structurii industriale, printre altele prin extinderea industriilor emergente, cum ar fi industriile producătoare de materiale pe bază de sticlă, ceramică industrială, lentile intraoculare, fibre și compozite de înaltă performanță, precum și grafen și materiale modificate. Acest obiectiv urmează să fie realizat prin intermediul finanțării guvernamentale, al politicilor fiscale, financiare, energetice, de stabilire a prețurilor și de protecție a mediului, precum și prin sprijinul pentru capital în vederea participării la fuziuni, achiziții și restructurări de întreprinderi din domeniul materialelor de construcții, prin diverse mijloace, inclusiv prin acordarea de împrumuturi ([43]).

(154) În urma comunicării constatărilor definitive, GC a susținut că Planul de dezvoltare a industriei materialelor de construcții se aplică tuturor materialelor de construcții și, prin urmare, este și el disponibil pe scară largă la nivelul întregii economii. În plus, acest plan vizează doar informații generale despre politica guvernamentală.

(155) Planul de dezvoltare a industriei materialelor de construcții prevede măsuri specifice care vizează industria materialelor de construcții, căreia îi aparține industria MFS, astfel cum se explică în considerentul 166. Prin urmare, Comisia nu este de acord cu afirmația GC că el este disponibil la nivelul întregii economii.

(156) Deși Planul de dezvoltare a industriei materialelor de construcții ar putea părea a fi doar un document de orientare, astfel cum se menționează în considerentul 152, el este un document de punere în aplicare a celui de al 13-lea plan cincinal și a strategiei „*Made in China 2025*”. Scopul său este de a „*promova transformarea și modernizarea industriei materialelor de construcții, de a facilita tranziția industriei materialelor de construcții de la o mare industrie la o industrie puternică și de a realiza dezvoltarea durabilă în timpul perioadei de aplicare a «celui de al 13-lea plan cincinal»*” și de a stabili sarcini și proiecte clare în vederea atingerii obiectivelor fixate pe o perioadă determinată concretă de cinci ani ([44]). Prin urmare, caracterul său pur orientativ este și mai discutabil atunci când se examinează planul în contextul său mai larg.

(157) Industria MFS este vizată, de asemenea, de Planul de dezvoltare a producției inteligente (2016-2020), publicat de Ministerul industriei și al tehnologiei informației (*Ministry of Industry and Information Technology* – „MIIT”) din China, care stabilește 10 sarcini-cheie care au ca scop scurtarea ciclului de dezvoltare a produselor, îmbunătățirea eficienței producției, a calității produselor, reducerea costurilor de operare, a resurselor și a consumului de energie, precum și accelerarea dezvoltării producției inteligente. În 2018, Consiliul de Stat a anunțat planurile Chinei de a-și extinde programul în materie de producție inteligentă prin adăugarea a aproximativ 100 de proiecte-pilot în același an și, în conformitate cu informațiile disponibile public, unul dintre producătorii-exportatori cooperanți, Taishan Fiberglass, Inc., a fost inclus în 2015 printre „fabricile cu producție inteligentă” de către MIIT ([45]).

(158) Potrivit GC, Planul de dezvoltare a producției inteligente (2016-2020) este irelevant, deoarece acesta nu este specific industriei MFS, ci vizează întreaga industrie prelucrătoare. În plus, GC a afirmat că planul nu este un document obligatoriu, ci doar un document de orientare.

(159) Planul de dezvoltare a industriei materialelor de construcții (2016-2020) este „*pregătit în conformitate cu cel de-al 13-lea plan cincinal pentru economia națională și dezvoltarea socială a Republicii Populare Chineze și a strategiei Made in China 2025* ([46])”. Prin urmare, el pune în aplicare strategia stabilită în aceste documente. Astfel cum s-a explicat anterior, cel de al 13-lea plan cincinal și strategia „*Made in China* 2025” vizează în mod specific anumite industrii, printre care se află industria MFS, una dintre industriile noilor materiale. În plus, în multe cazuri, Planul de dezvoltare a producției inteligente se referă la cele zece domenii-cheie ale strategiei „*Made in China* 2025”. În special, „Coloana specială 6 – evidențierea transformării inteligente a domeniului-cheie” prevede că „*pentru noua generație de tehnologii ale informației, (…) materiale noi, (…) materiale de construcții (…), este promovată aplicarea aprofundată a tehnologiilor digitale și inteligente în cercetare și dezvoltare și proiectare, producție, logistică și antrepozitare, operare și gestionare, serviciile postvânzare și alte legături-cheie ale întreprinderilor*”. Prin urmare, Planul de dezvoltare a producției inteligente (2016-2020) este specific industriilor-cheie stabilite de Strategia „*Made in China 2025*” și vizează, printre altele, noile materiale și sectoarele materialelor de construcții din care face parte industria MFS.

([43]) A se vedea Planul pentru dezvoltarea industriei materialelor de construcții (2016-2020).
([44]) A se vedea Planul pentru dezvoltarea industriei materialelor de construcții (2016-2020).
([45]) Site-ul web al Taishan Fiberglass Inc.
([46]) A se vedea Planul de dezvoltare a producției inteligente (2016-2020).

(160) Comisia observă, de asemenea, că limbajul utilizat în Planul de dezvoltare a producției inteligente (2016-2020) sugerează un caracter obligatoriu al documentului. În special, secțiunea II (III) „Obiectivele de dezvoltare" prevede că *„Înainte de 2025, trebuie pusă în aplicare strategia în «două etape» pentru promovarea dezvoltării producției inteligente: În prima etapă, până în 2020, baza de dezvoltare a producției inteligente și capacitatea de sprijin vor fi, în mod evident, îmbunătățite, producția digitală va fi realizată în principal în domeniul-cheie al industriei prelucrătoare tradiționale, iar, datorită condițiilor și bazei de dezvoltare, transformarea inteligentă a industriilor-cheie va înregistra progrese evidente; În etapa a doua, până în 2025, se pun bazele unui sistem de sprijin al producției inteligente și transformarea inteligentă este realizată inițial în industrii-cheie"*. În plus, secțiunea V „Organizare și punere în aplicare" prevede că *„Ministerul Industriei și Tehnologiei Informației și Ministerul Finanțelor sunt responsabile de organizarea și punerea în aplicare a planului, de consolidarea poziției de lider, de organizarea cu atenție, de soluționarea în timp util a problemelor întâmpinate în procesul de punere în aplicare a planului și de promovarea punerii în aplicare a diverselor sarcini și măsuri"* și că *„departamentele competente ale industriei și tehnologiei informației și de finanțare din diferite regiuni elaborează rapid sistemul de punere în aplicare legat de plan, pun în aplicare politici de sprijin relevante și completează activitatea de feedback în materie de informare, în funcție de alocarea responsabilităților"*. Prin urmare, Comisia a concluzionat că Planul de dezvoltare a producției inteligente are obiective clar definite, care sunt obligatorii pentru societățile implicate.

(161) Având în vedere constatările de mai sus, afirmațiile GC au fost respinse.

(162) În plus, catalogul de produse de înaltă tehnologie pentru export din China emis de Ministerul Științei și Tehnologiei, Ministerul Comerțului Exterior și Administrația generală a vămilor enumeră 1900 de produse de înaltă tehnologie din 8 categorii, care sunt vizate de politicile preferențiale privind exporturile ale GC. Una dintre categorii este categoria „Noile materiale", care include MFS ([47]). În plus, catalogul produselor de înaltă tehnologie din China, emis de Ministerul Științei și Tehnologiei, Ministerul Finanțelor și Administrația Națională a Impozitelor face trimitere la 11 domenii, printre care „categoria materialelor noi". În plus, în conformitate cu Legea privind progresul științific și tehnologic din RPC, întreprinderile de înaltă tehnologie stabilite în zonele de dezvoltare de înaltă tehnologie pot beneficia de pe urma unei liste de politici preferențiale, care include: (i) o rată a impozitului pe profit al întreprinderilor de 15 %, în locul ratei normale de 25 %; (ii) dacă valoarea producției de produse pentru export atinge 70 % din valoarea totală pentru anul respectiv, rata impozitului pe profit al întreprinderilor este redusă la 10 %; (iii) întreprinderile de înaltă tehnologie înființate recent sunt scutite de impozitul pe profit al întreprinderilor în primii doi ani de la data la care începe producția; (iv) întreprinderile de înaltă tehnologie înființate recent sunt scutite de la plata impozitului pentru construcții; (v) pentru unitățile de dezvoltare, producție și exploatare a noilor tehnologii, terenul pentru activități de cercetare și dezvoltare este scutit de impozite; (vi) echipamentele utilizate de întreprinderile de înaltă tehnologie pentru producția și dezvoltarea de înaltă tehnologie fac obiectul amortizării accelerate; (vii) produsele pentru export fabricate de întreprinderile de înaltă tehnologie sunt scutite de tarifele la export, cu excepția celor care sunt restricționate de stat sau care privesc anumite produse etc. ([48]).

(163) În urma comunicării constatărilor definitive, GC a susținut că Catalogul produselor de înaltă tehnologie, coroborat cu Legea privind progresul științific și tehnologic din RPC, nu sunt specifice anumitor industrii, deoarece aceste documente stabilesc criterii obiective de eligibilitate, care se aplică în mod automat.

(164) În acest sens, astfel cum s-a menționat în considerentul 162, Catalogul produselor de înaltă tehnologie pentru export din China conține produse din 8 categorii, printre care „noile materiale". Comisia observă, de asemenea, că Catalogul produselor de înaltă tehnologie pentru export din China face trimitere la 11 domenii, printre care *„6. Material nou"*. Având în vedere că ambele cataloage se limitează la un anumit număr de domenii, nu se poate concluziona că acestea se aplică tuturor industriilor. Prin urmare, afirmația GC este respinsă.

(165) Dispozițiile provizorii privind promovarea adaptării structurilor industriale (Decizia nr. 40/2005 a Consiliului de Stat) (denumită în continuare „Decizia nr. 40"), capitolul III, se referă la „Catalogul îndrumător privind restructurarea industriei", care cuprinde trei tipuri de conținuturi, și anume conținutul proiectelor încurajate, conținutul proiectelor limitate și conținutul proiectelor eliminate. În conformitate cu articolul XVII din decizie, în cazul în care *„proiectul de investiții face parte din conținutul proiectelor încurajate, acesta este examinat, aprobat și înregistrat 169 în*

([47]) Politici preferențiale ale zonelor naționale de dezvoltare industrială de înaltă tehnologie, paginile 12-14.
([48]) Politici preferențiale ale zonelor naționale de dezvoltare industrială de înaltă tehnologie, pagina 1.

conformitate cu reglementările naționale relevante în materie de investiții; toate instituțiile financiare oferă sprijin în materie de credite în conformitate cu principiile de creditare; echipamentele destinate utilizării proprii care sunt importate pentru/din volumul total al investițiilor, cu excepția mărfurilor prevăzute în «Conținutul de mărfuri importate fără scutire de la plata taxelor al proiectelor de investiții naționale» (modificat în 2000) emis de Ministerul de Finanțe, pot fi scutite de taxele la import și de taxa pe valoare adăugată aferentă importului, cu excepția cazului în care există noi reglementări cu privire la conținutul proiectelor de investiții care nu sunt scutite de taxe. Alte politici favorabile privind proiectele industriale încurajate sunt puse în aplicare în conformitate cu reglementările naționale relevante."

(166) Catalogul îndrumător privind restructurarea industriei (versiunea din 2011) (listele de modificări ([49]) din 2013 din „Categoria I – Încurajarea")

„*XII. Materialele de construcții:*

[…]

6. *Dezvoltarea de tehnologii și producerea de țesături trefilate în cuptor din fibre de sticlă fără alcalii și <u>de fibre de sticlă de înaltă performanță și produse cu un randament anual de 50 000 de tone</u>*"

(167) Potrivit GC, Decizia nr. 40 nu este specifică unei întreprinderi sau unei industrii, astfel cum prevede articolul 2.1 din Acordul SMC, ci anumitor proiecte încurajate. În plus, Decizia nr. 40 nu este obligatorie. GC a afirmat că Catalogul îndrumător privind restructurarea industriei menționat de Comisie este irelevant, deoarece Comisia face trimitere la versiunea din 2011 a acestui catalog, care a expirat deja. Potrivit GC, noua versiune a acestui catalog nu menționează MFS.

(168) În primul rând, Comisia subliniază că a făcut trimitere la „Catalogul îndrumător privind restructurarea industriei (versiunea din 2011) (modificată în 2013)"; prin urmare, ea nu a făcut trimitere la versiunea din 2011, ci la versiunea modificată în 2013. Conform informațiilor deținute de Comisie, cea mai recentă modificare a catalogului a fost aprobată prin Decretul Comisiei pentru dezvoltare națională și reformă al Republicii Populare Chineze nr. 29 din 27 august 2019 și a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2020 ([50]). Acest nou „Catalog îndrumător privind restructurarea industriei (versiunea din 2019)" a abrogat, într-adevăr, „Catalogul îndrumător privind restructurarea industriei (versiunea din 2011) (modificată)". Cu toate acestea, el a fost adoptat și a intrat în vigoare după perioada de anchetă. Prin urmare, „Catalogul îndrumător privind restructurarea industriei (versiunea din 2011) (modificată în 2013)" a fost aplicabil pe parcursul perioadei de anchetă. În orice caz, contrar declarației GC, versiunea din 2019 a „Catalogului îndrumător privind restructurarea industriei" face trimitere la MFS în „Secțiunea I – industriile încurajate", după cum urmează:

„*XII. Materiale pentru construcții*

[…]

6. *[…] Dezvoltarea tehnologică și producerea de fibre de sticlă de înaltă performanță și de produse din fibră de sticlă cum ar fi cele cu secțiune transversală degradată și neregulată*".

(169) În al doilea rând, Comisia nu este de acord cu faptul că Decizia nr. 40 nu are efect obligatoriu. Decizia nr. 40 stabilește reglementările temporare de promovare a restructurării industriale și face trimitere la „*Catalogul îndrumător privind restructurarea industriei*", care definește trei tipuri de conținut: conținutul proiectelor încurajate, conținutul proiectelor limitate și conținutul proiectelor eliminate. Cu toate acestea, articolul XVII din Decizia nr. 40 stabilește cu titlu obligatoriu modul de tratare a proiectelor de investiții care aparțin conținutului încurajat, de exemplu „*toate instituțiile financiare <u>trebuie să ofere</u> sprijin de tip credit în conformitate cu principiile de creditare*", „*alte politici favorite privind*

([49]) Catalogul îndrumător privind restructurarea industriei (versiunea din 2011) (modificat în 2013) emis prin Ordinul nr. 9 al Comisiei naționale pentru dezvoltare și reformă la 27 martie 2011 și modificat în conformitate cu Decizia Comisiei naționale pentru dezvoltare și reformă cu privire la modificarea clauzelor relevante ale Catalogului îndrumător privind restructurarea industriei (versiunea din 2011) emis prin Ordinul nr. 21 al Comisiei naționale pentru dezvoltare și reformă la 16 februarie 2013.

([50]) http://www.gov.cn/xinwen/2019-11/06/5449193/files/26c9d25f713f4ed5b8dc51ae40ef37af.pdf

proiectele industriale încurajate trebuie să fie puse în aplicare în conformitate cu regulamentele naționale relevante". În plus, articolul XXI prevede că „*politicile preferențiale relevante puse în aplicare în conformitate cu Conținutul industriilor, al produselor și al tehnologiilor încurajate în mod special în prezent de către stat (modificat în 2000), trebuie să fie ajustate pentru a fi puse în aplicare în conformitate cu conținutul în materie de încurajare din Catalogul îndrumător privind restructurarea industriei*". Prin urmare, Decizia nr. 40 are un efect obligatoriu în această privință. Catalogul îndrumător privind restructurarea industriei, „Categoria I – încurajarea", enumeră un anumit număr de proiecte din cadrul unui număr de industrii. Astfel cum se explică în considerentul 166, sunt incluse industria materialelor de construcții și proiectele specifice legate de industria MFS. În consecință, Decizia nr. 40, coroborată cu Catalogul îndrumător privind restructurarea industriei, prevăd un tratament specific pentru anumite proiecte din anumite industrii încurajate. Prin urmare, deși aceste documente se referă la proiecte specifice, ele stabilesc mai întâi industriile specifice care sunt încurajate și, apoi, anumite proiecte din cadrul acestor industrii care ar putea beneficia de tratamentul preferențial prevăzut în Decizia nr. 40. Prin urmare, Comisia a respins afirmațiile GC.

(170) În plus, MFS sunt incluse în Planul de dezvoltare a industriei materialelor de construcții 2016-2020 ([51]), care prevede, printre altele, tranziția industriei materialelor de construcții de la o industrie importantă la o industrie puternică. Acesta prevede, de asemenea, o optimizare a structurilor sectorului construcțiilor, îmbunătățirea securității aprovizionării cu materii prime esențiale, creșterea nivelului de concentrare în cadrul industriei, precum și consolidarea competitivității internaționale. Planul prevede obiective cantitative de dezvoltare, controlul guvernamental asupra capacității de producție, obiective detaliate de producție, distribuția geografică a industriilor între provinciile din RPC, securitatea aprovizionării, dezvoltarea industriilor specifice, controlul guvernamental și influența asupra întreprinderilor și măsuri de sprijinire a industriei ([52]). Aceasta demonstrează prezența și intervenția puternică a statului în industria fibrei de sticlă.

(171) Cel de-al 13-lea plan cincinal pentru industria fibrelor și materialelor compozite ([53]) este un plan care vizează în mod specific industria materialelor din fibre. Acesta orientează în mod clar dezvoltarea sectorului, de exemplu secțiunea III.3 stabilește scopul:

(172) „*Integrarea în mod activ și modernizarea în amonte și în aval a lanțului industrial pentru a menține dezvoltarea solidă și stabilă a industriei fibrelor și materialelor compozite: Încurajarea întreprinderilor care dețin boilere și cuptoare de mari dimensiuni să pună în aplicare în mod constant strategia de dezvoltare «a pătrunderii pe piața mondială» («go global») și să implementeze modele pentru o capacitate de producție mondială. În acest scop: – să mențină la un nivel relativ scăzut controlul asupra ratei de creștere a volumului de producție de fibre de sticlă de uz casnic; – în același timp, să reducă ponderea exporturilor de fibre de sticlă naționale și de produse naționale din fibră de sticlă; – să adapteze în mod activ structurile produselor; […] – să adapteze în mod activ structura produselor și să orienteze întreprinderile pentru a implementa dezvoltarea diferențiată, a dezvolta în mod energic înalta prelucrare a produselor din fibră de sticlă, a extinde dimensiunea pieței produselor din fibre și din materiale compozite de calitate mijlocie și superioară și pentru a îmbunătăți calitatea produselor și valoarea adăugată. Asigurarea faptului că ritmul de creștere anual al veniturilor comerciale principale din sectorul materialelor din fibre și al materialelor compozite este mai mare decât ritmul de creștere al PIB cu aproximativ 5 până la 6 puncte procentuale, și anume, începând cu 2020, venitul total al întreprinderilor a căror mărime este peste mărimea prevăzută va atinge 500 de miliarde CNY, dublându-se în comparație cu situația predominantă la sfârșitul celui de Al 12-lea plan cincinal.*" ([54])

(173) În plus, secțiunea IV.3.4 din acest plan prevede o bază pentru orientarea guvernamentală a întreprinderilor și pentru întreaga industrie:

(174) „*Orientarea diferitelor tipuri de întreprinderi să se implice în operațiuni diferențiate, ținând seama de avantajele lor individuale și de segmentele lor de piață specifice. În special, este necesară orientarea întreprinderilor mici și mijlocii să urmeze parcursul de creștere care constă în compensarea lacunelor specifice, încurajarea întreprinderilor mici să fie complementare pentru marile întreprinderi și în considerarea specializării drept calea către succes. Grație operațiunilor diferențiate, se evită concurența la scară*

([51]) Planul de dezvoltare a industriei materialelor de construcții 2016-2020, Ministerul Industriei și Tehnologiei Informației, GXBG [2016] Nr. 315.
([52]) Raport, capitolul 12.3.1.4, p. 283-286.
([53]) Cel de-al 13-lea plan cincinal pentru industria fibrelor și materialelor compozite, publicat la 2 iunie 2015 de Asociația industriei fibrei de sticlă din China și de Asociația materialelor compozite din China.
([54]) *Ibidem* secțiunea III.3.

largă între întreprinderile mari, iar concurența dintre întreprinderile similare este evitată, eliminând astfel piața concurenței low-cost. În același timp, prin producția specializată, întreprinderile mici și mijlocii pot, de asemenea, să câștige respectul și atenția întreprinderilor mari, să stabilească relații strânse de cooperare cu întreprinderile mari și să sprijine și să promoveze în mod eficient dezvoltarea întreprinderilor mari.”

(175) Asociațiile industriale sunt strâns interconectate cu statul, în principal prin reprezentarea importantă a PCC în aceste asociații ([55]). Dispozițiile din secțiunea IV.3.6 a aceluiași plan indică, de asemenea, o intervenție a statului în producția de fibre, inclusiv în sectorul MFS:

„[Asociația va]

— *asista guvernul în ceea ce privește conceperea și punerea în aplicare a politicii industriale, pentru a asigura buna dezvoltare a sectorului;*

— *asigura punerea efectivă în aplicare a sistemului de acces și gestionare al sectorului fibrei de sticlă și, în același timp, va explora și va pune în aplicare un sistem de acces și de gestionare aplicabil sectorului materialelor compozite;*

— *stabili și pune în aplicare sisteme de gestionare sectoriale și de acces în vederea reducerii în mod eficient* a duplicatelor la nivel scăzut;

— *consolida conștientizarea autodisciplinei întreprinderilor, precum și perspectivele sectorului,*

— *favoriza eliminarea capacităților de producție învechite și transformarea și modernizarea sectorului,*

— *menține o concurență solidă și ordonată și o dezvoltare ordonată a sectorului;*

— *ține seama de nevoile de dezvoltare ale sectorului și va încerca să stabilească politici și măsuri stimulative, să orienteze buna dezvoltare a sectorului;*

— *depune eforturi susținute pentru a obține rambursarea taxei la export pentru produsele cu înaltă prelucrare din fibră de sticlă și pentru a orienta buna dezvoltare a industriei de înaltă prelucrare a fibrei de sticlă;*

— *depune eforturi susținute pentru a obține introducerea și îmbunătățirea ratelor de impozitare la import și la export pentru fibre și materiale compozite, astfel încât să se ofere stimulente pentru creșterea exporturilor de produse materiale compozite cu valoare adăugată ridicată;”*

(176) RPC a promovat în mod activ industria MFS la diferite niveluri de guvernare, iar un exemplu de inițiativă locală care vizează una dintre societățile incluse în eșantion poate fi găsit în cel de-al 13-lea plan cincinal al orașului Jiujiang pentru dezvoltarea economică și socială:

Secțiunea III 2.2 Punerea în aplicare cu eficacitate a unui plan de dezvoltare pentru industriile strategice și emergente

— *Materiale noi:*

— *[…]*

— *extinderea și acordarea de sprijin pentru lanțul industriei noilor materiale, favorizarea dezvoltării de clustere industriale pentru noile materiale;*

— *precum și punerea accentului pe dezvoltarea de materiale noi din silicon organic, parcul industrial din districtul Jiujiang Chihu, parcul industrial Yongxiu Xarghuo și pe baza de producție a fibrelor din Lushan, precum și punerea accentului pe dezvoltarea de materiale noi din silicon organic, materiale compozite din fibră de sticlă, materiale noi din biofibre, materiale noi din metal și materiale noi din grafen;*

— *[…]*

([55]) A se vedea Documentul de lucru al serviciilor Comisiei privind distorsiunile semnificative din economia Republicii Populare Chineze în scopul anchetelor în materie de apărare comercială, 20 decembrie 2017, SWD(2017) 483 final/2. p. 33-34.

— *promovarea activă a dezvoltării orientate către inovare a GRUPULUI JUSHI, Shengxiang Electronics, Cabot Chemical Industry și a altor întreprinderi de vârf, a conectării lor active cu piața, precum și a explorării și dezvoltării de noi domenii de aplicare a fibrei de sticlă și a noilor materiale compozite, pentru a accelera transformarea și modernizarea industriei fibrei de sticlă* ([56]).

(177) În urma comunicării constatărilor definitive, GC a susținut că atât cel de al 13-lea plan cincinal pentru industria materialelor din fibre și a materialelor compozite, cât și al cel de al 13-lea plan cincinal al orașului Jiujiang, se referă numai la informațiile generale despre politica guvernamentală, fără nicio legătură directă cu vreunul dintre presupusele programe de subvenționare în cauză și că, prin urmare, nu sunt „*elemente de probă suficiente*” privind caracterul specific.

(178) Comisia nu a fost de acord cu această afirmație. Astfel cum se explică în considerentele 171 și 172, cel de al 13-lea plan cincinal pentru industria materialelor din fibre și a materialelor compozite vizează în mod specific industria materialelor din fibre și oferă orientări clare pentru dezvoltarea sectorului. Chiar dacă acest document ar putea să nu aibă nicio legătură directă cu presupusele programe de subvenționare, astfel cum susține GC, el prevede măsuri specifice de încurajare a industriei materialelor din fibre și a materialelor compozite. În plus, astfel cum s-a menționat în considerentul 176, cel de al 13-lea plan cincinal al orașului Jiujiang pentru dezvoltarea economică și socială vizează în mod specific grupul Jushi, care este unul dintre producătorii-exportatori cooperanți. Prin urmare, aceste documente demonstrează că autoritățile chineze vizează în mod specific o anumită industrie, care include industria MFS, precum și anumite societăți din această industrie. Prin urmare, afirmațiile GC au fost respinse.

(179) Având în vedere cele de mai sus, industria MFS este considerată drept o industrie-cheie/strategică, a cărei dezvoltare este urmărită în mod activ de către GC ca obiectiv de politică.

(180) În urma comunicării constatărilor definitive, GC a obiectat cu privire la evaluarea Comisiei potrivit căreia industria MFS este o industrie încurajată și a susținut că afirmația Comisiei potrivit căreia industria MFS este încurajată în China nu demonstrează că măsurile în cauză sunt specifice în sensul articolului 2 din Acordul SMC.

(181) Comisia nu a fost de acord cu afirmația GC. Constatările argumentate în considerentele 140-178 arată că industria MFS, care face parte din industriile „materialelor de construcții” și ale „noilor materiale”, este vizată în mod deosebit și încurajată prin diverse politici și instrumente de reglementare și este enumerată printre industriile încurajate. Faptul că aceste documente prevăd măsuri specifice în ceea ce privește anumite industrii, inclusiv industria MFS, este suficient pentru a demonstra că ele sunt specifice în sensul articolului 2 din Acordul SMC.

3.2. **Lipsa parțială de cooperare și utilizarea datelor disponibile**

3.2.1. *Aplicarea dispozițiilor articolului 28 alineatul (1) din regulamentul de bază în ceea ce privește împrumuturile preferențiale și asigurarea creditelor la export*

(182) Din motive de comoditate administrativă, Comisia a solicitat GC să transmită chestionare specifice către cele două bănci de stat specifice menționate în plângere și către Sinosure, precum și oricărei alte instituții financiare care a acordat împrumuturi sau credite la export societăților incluse în eșantion.

3.2.1.1. Acordarea de împrumuturi în condiții preferențiale

(183) GC a transmis, într-adevăr, chestionarele specifice băncilor. 15 sucursale bancare au confirmat creditele în curs de derulare pe care le-au acordat societăților incluse în eșantion în cursul PA, dar fără a furniza un răspuns la chestionar, ca atare. Numai banca internă a unuia dintre producătorii-exportatori (CNBM Finance) și o bancă de stat (*Export-Import Bank of China*) au răspuns efectiv la întrebările din chestionar. În plus, CDB nu a răspuns la chestionar, dar a fost disponibilă pentru a răspunde la întrebări în timpul vizitei de verificare.

(184) Potrivit GC, acesta nu avea competența de a solicita informații de la băncile de stat care nu răspunseseră la chestionar, întrucât acestea funcționau independent față de GC.

([56]) Cel de-al 13-lea plan cincinal al orașului Jiujiang pentru dezvoltarea economică și socială.

(185) Comisia nu a fost de acord cu această opinie. În primul rând, în opinia Comisiei, GC are acces la informațiile solicitate de la toate entitățile de stat (fie societăți, fie instituții publice/financiare) în care GC este acționarul principalul sau majoritar. Într-adevăr, conform Legii Republicii Populare Chineze privind activele publice ale întreprinderilor ([57]), agențiile de supraveghere și administrare a activelor publice înființate de Comisia de supraveghere și administrare a activelor publice a Consiliului de Stat, pe de o parte, și guvernele populare locale, pe de altă parte, îndeplinesc sarcinile și responsabilitățile investitorului de capital într-o întreprindere cu capital de stat, în numele guvernului. Astfel, aceste agenții au dreptul să primească venituri din active, să participe la luarea deciziilor majore și să selecteze personalul de conducere al întreprinderilor cu capital de stat. În plus, conform articolului 17 din sus-menționata Lege privind activele publice ale întreprinderilor, întreprinderile cu capital de stat au obligația de a accepta administrarea și supravegherea de către guverne și de către departamentele și agențiile guvernamentale relevante, de a accepta supravegherea publică și de a-și asuma responsabilitatea față de investitorii de capital.

(186) Pe lângă aceasta, GC are totodată autoritatea necesară pentru a interacționa cu instituțiile financiare chiar și atunci când nu sunt deținute de stat, deoarece acestea intră sub jurisdicția autorității de reglementare bancare chineze. De exemplu, în conformitate cu articolele 33 și 36 din Legea privind supravegherea bancară ([58]), Autoritatea de reglementare bancară și de asigurări chineză (*China Banking and Insurance Regulatory Commission* – denumită în continuare „CBIRC") deține autoritatea de a solicita tuturor instituțiilor financiare stabilite în RPC să prezinte informații, cum ar fi situații financiare, rapoarte statistice și informații privind operațiunile comerciale și gestionarea acestora. CBIRC poate să dispună, totodată, ca instituțiile financiare să divulge informații publicului larg.

(187) În plus, deși singura bancă de stat cooperantă a furnizat unele explicații de ordin general referitoare la funcționarea sistemelor sale de aprobare a împrumuturilor și de management al riscului, ea nu a furnizat informații specifice referitoare la împrumuturile acordate societăților incluse în eșantion. Ea a susținut că făcea obiectul unor obligații statutare și de reglementare și al unor clauze contractuale privind caracterul confidențial al informațiilor legate de societățile incluse în eșantion.

(188) Prin urmare, Comisia a solicitat grupurilor de producători-exportatori incluse în eșantion să acorde acces la informațiile specifice societăților, deținute de toate băncile, atât de stat cât și private, de la care au primit împrumuturi. Deși societățile incluse în eșantion au consimțit să acorde acces la datele bancare care le aparțineau, banca cooperantă a refuzat să furnizeze informațiile detaliate solicitate.

(189) În cele din urmă, cu excepția băncii de stat cooperante, niciuna dintre celelalte instituții financiare care acordaseră împrumuturi societăților incluse în eșantion nu a transmis Comisiei informațiile referitoare la structura corporativă și la structura proprietății. În plus, niciuna dintre instituțiile financiare nu a furnizat niciun fel de informații specifice cu privire la evaluarea riscurilor legate de împrumuturile acordate grupurilor de producători-exportatori incluse în eșantion.

(190) Având în vedere că nu deținea nicio informație cu privire la majoritatea băncilor de stat care acordau împrumuturi societăților incluse în eșantion, și nicio informație la nivelul individual al societăților cu privire la împrumuturile acordate de băncile cooperante, Comisia a considerat că nu a primit informații esențiale care să fie relevante pentru acest aspect al anchetei.

(191) Prin urmare, Comisia a informat GC că, dacă este necesar, va recurge la utilizarea datelor disponibile în conformitate cu articolul 28 alineatul (1) din regulamentul de bază atunci când va examina existența și amploarea presupusei subvenționări acordate prin împrumuturi preferențiale.

(192) În răspunsul la scrisoarea Comisiei, GC a obiectat cu privire la aplicarea articolului 28 alineatul (1) din regulamentul de bază. În general, acesta a susținut că informațiile specifice solicitate nu au fost necesare, deoarece procedura s-a bazat pe o plângere care nu îndeplinea cerințele privind elementele de probă prevăzute în Acordul SMC și în regulamentul de bază. Comisia a considerat că aspectul caracterului suficient al elementelor de probă din plângere a fost deja abordat la punctul 1.1.1 de mai sus și, prin urmare, și-a menținut concluzia conform căreia există suficiente elemente de probă furnizate în plângere care tind să demonstreze existența presupusei subvenționări de către GC.

([57]) Legea Republicii Populare Chineze privind activele publice ale întreprinderilor, Decretul nr. 5 al Președintelui Republicii Populare Chineze, 28 octombrie 2008, articolele 11 și 12.

([58]) Legea Republicii Populare Chineze privind reglementarea și supravegherea industriei bancare, Ordinul nr. 58 al Președintelui Republicii Populare Chineze, 31 octombrie 2006.

(193) De asemenea, GC a transmis obiecții cu privire la aplicarea articolului 28 alineatul (1) din regulamentul de bază în ceea ce privește împrumuturile în condiții preferențiale. GC a reiterat faptul că nu avea nicio autoritate asupra băncilor. De asemenea, în opinia GC, acesta cooperase în cea mai mare măsură posibilă, Comisia îi impusese o sarcină suplimentară nerezonabilă, iar informațiile lipsă nu erau „necesare” în sensul articolului 28 din regulamentul de bază, întrucât ele erau deja disponibile grație răspunsurilor la chestionare. GC a reiterat aceste afirmații după comunicarea constatărilor definitive.

(194) Comisia și-a menținut poziția conform căreia GC are autoritatea de a solicita informații de la bănci, din motivele explicate în considerentele 185 și 186 de mai sus. Aceasta a recunoscut că GC a transmis băncilor chestionarele relevante și că a primit un răspuns relevant de la o bancă de stat. Comisia a folosit informațiile astfel furnizate și le-a completat cu date disponibile numai pentru acele părți care lipseau.

(195) Aceste informații lipsă se referă în principal la două aspecte. În primul rând, informații privind proprietatea și structura de guvernanță a băncilor necooperante, care a fost necesară pentru a permite Comisiei să stabilească dacă aceste bănci sunt organisme publice sau nu. În al doilea rând, informațiile specifice societăților din partea băncii cooperante – cum ar fi procesul intern de aprobare a împrumuturilor al băncii și evaluarea bonității efectuată de bancă pentru împrumuturile acordate societăților incluse în eșantion – erau necesare în sensul articolului 28 din regulamentul de bază pentru a determina dacă societățile incluse în eșantion beneficiaseră de împrumuturi cu dobânzi preferențiale. În plus, aceste documente interne pot fi furnizate numai de bănci și, prin urmare, nu puteau fi furnizate prin răspunsurile la chestionare ale societăților incluse în eșantion.

(196) GC a susținut, de asemenea, că informațiile specifice societăților nu au putut fi furnizate din motive de reglementare. Chiar dacă Comisia a primit acordul scris general al societăților incluse în eșantion prin care acestea renunță la drepturile lor la confidențialitate, GC a susținut că băncile sau instituțiile financiare relevante ar fi obligate să solicite permisiunea explicită a părților pentru fiecare operațiune de creditare în parte și că aceste permisiuni ar trebui să fie verificate de instituțiile financiare relevante.

(197) Cu toate acestea, Comisia a luat act de faptul că s-a solicitat separat consimțământul fiecărei societăți pentru operațiunile de creditare ale fiecărei bănci, în parte. Comisia a considerat că un astfel de consimțământ specific ar trebui să fie suficient pentru a permite accesul la registrele societăților incluse în eșantion. În plus, unele bănci au furnizat efectiv o imagine de ansamblu a creditelor în curs de derulare pe care le-au acordat societăților, ceea ce demonstrează că acestea nu au făcut obiectul unor restricții în ceea ce privește furnizarea de informații ca atare cu privire la anumite operațiuni. Cu toate acestea, niciuna dintre băncile respective nu a furnizat nicio informație referitoare la propria lor evaluare internă a operațiunilor care au fost dezvăluite.

(198) În fine, Comisia nu a considerat că impusese o sarcină excesivă pentru GC. De la bun început, Comisia și-a limitat ancheta la acele instituții financiare care acordaseră împrumuturi societăților incluse în eșantion. De asemenea, Comisia nu a împovărat GC cu sarcina de a identifica aceste instituții financiare, deoarece lista cu numele și adresele băncilor, precum și cererea de transmitere a chestionarelor, a fost furnizată GC chiar la începutul anchetei, în iunie 2019. Acest lucru a oferit GC timp suficient pentru a răspunde solicitării Comisiei. Prin urmare, Comisia a considerat că a depus toate eforturile pentru a facilita sarcinile care reveneau GC.

(199) Astfel, Comisia și-a menținut poziția, reiterând că a trebuit să recurgă parțial la datele disponibile atunci când a examinat existența și amploarea presupusei subvenționări acordate prin împrumuturi preferențiale.

3.2.1.2. Asigurarea creditelor la export

(200) Sinosure a răspuns, parțial, la chestionarul specific referitor la asigurarea creditelor la export acordată societăților incluse în eșantion. Mai precis, Sinosure nu a oferit informații specifice cu privire la asigurarea creditelor la export furnizată industriei MFS, la nivelul primelor sale, sau la cifrele detaliate privind rentabilitatea activității sale de asigurare a creditelor la export.

(201) În plus, Sinosure nu a furnizat documentația justificativă solicitată privind guvernanța sa corporativă – de exemplu, statutul său – argumentând că acestea erau informații confidențiale.

(202) În lipsa acestor informații, Comisia a considerat că nu a primit informații cruciale relevante în ceea ce privește acest aspect al anchetei.

(203) În opinia Comisiei, GC are acces la informațiile solicitate de la toate entitățile de stat (fie societăți, fie instituții publice/financiare) în care GC este acționarul principal sau majoritar. Acesta este și cazul Sinosure, care este o entitate aflată în totalitate în proprietatea statului. Prin urmare, Comisia a informat GC că, dacă este necesar, va recurge la utilizarea datelor disponibile în conformitate cu articolul 28 alineatul (1) din regulamentul de bază atunci când va examina existența și amploarea presupusei subvenționări acordate prin asigurarea creditelor la export.

(204) În răspunsul la scrisoarea Comisiei, GC a obiectat în privința aplicării articolului 28 alineatul (1) din regulamentul de bază privind asigurarea creditelor la export, remarcând faptul că Sinosure furnizase un răspuns la chestionar și că răspunsese la întrebările Comisiei în cursul verificării la fața locului.

(205) Sinosure a furnizat, într-adevăr, un răspuns la chestionar și a delegat reprezentanți care au fost prezenți la verificarea de la sediul GC. Cu toate acestea, astfel cum s-a menționat în considerentele 200 și 201 de mai sus, informațiile furnizate erau incomplete. De exemplu, Sinosure a furnizat cifre globale cu privire la rentabilitatea sa, dar nu și cu privire la rentabilitatea activității sale de asigurare a creditului la export pe termen scurt, ca atare. Informațiile furnizate nu au permis, prin urmare, Comisiei să tragă concluzii cu privire la părți esențiale ale anchetei referitoare la asigurarea creditelor la export, nepermițându-i, mai exact, să determine dacă Sinosure este un organism public și dacă primele încasate la societățile incluse în eșantion erau conforme cu piața.

(206) Prin urmare, Comisia a concluzionat că trebuia să se bazeze parțial pe datele disponibile pentru constatările sale referitoare la asigurarea creditelor la export.

3.2.2. *Aplicarea dispozițiilor articolului 28 alineatul (1) din regulamentul de bază în cazul grupului China National Building Materials*

(207) În conformitate cu chestionarul privind subvenționarea trimis producătorilor-exportatori, societățile holding trebuie să trimită un răspuns la secțiunile A și E ale chestionarului. Cu toate acestea, China National Building Materials Co. Ltd. (denumit în continuare „CNBM"), proprietarul final al producătorilor-exportatori Jushi, Hengshi și Taishan, nu a furnizat un astfel de răspuns.

(208) CNBM a considerat că nu este implicat în activitatea de vânzare a fibrei de sticlă și că nu a fost implicat în nicio operațiune directă cu producătorii-exportatori. Cu toate acestea, Comisia a constatat că CNBM finanțase majorări de capital semnificative pentru unul dintre producătorii-exportatori. În plus, Comisia a găsit dovezi că granturile acordate unor entități din grup tranzitaseră prin intermediul conturilor bancare ale CNBM, iar unele granturi fuseseră alocate între diferite entități din grup prin intermediul conturilor de rezerve de capital.

(209) Comisia consideră că, în absența unui răspuns la chestionar din partea societății-mamă CNBM, este imposibil să se determine întreaga amploare a subvențiilor primite de grupul CNBM. În aceste condiții, Comisia consideră că nu a primit informații esențiale relevante pentru acest aspect al anchetei.

(210) Prin urmare, Comisia a informat grupul CNBM că, dacă este necesar, va recurge la utilizarea datelor disponibile în conformitate cu articolul 28 alineatul (1) din regulamentul de bază atunci când va examina existența și amploarea presupusei subvenționări acordate către CNBM, societatea-mamă a grupului CNBM.

(211) În răspunsul la scrisoarea Comisiei, Jushi a obiectat cu privire la aplicarea articolului 28 alineatul (1) din regulamentul de bază referitor la CNBM. Jushi a reiterat faptul că CNBM joacă rolul de investitor în acțiuni, și nu rolul unui controlor financiar efectiv al China Jushi, că nu este implicat în activitatea de vânzare a fibrei de sticlă și că nu a fost implicat în nicio operațiune directă cu producătorii-exportatori. În plus, deși CNBM este cel mai mare acționar al China Jushi, participația sa la capital este de numai 26,97 %.

(212) În ceea ce privește majorările de capital, Jushi a declarat că proporția participației CNBM în China Jushi a scăzut de la 60,25 % în 1998 până la 26,97 %, la sfârșitul perioadei de anchetă. În ultimii trei ani, capitalul social înregistrat al China Jushi a fost majorat doar prin intermediul propriilor rezerve de capital, astfel încât participația CNBM a rămas stabilă, la 26,97 %.

(213) În primul rând, Comisia a considerat că, în orice caz, societățile holding trebuie să furnizeze un răspuns la chestionar pentru a stabili dacă au fost acordate subvenții la nivelul societății-mamă care pot avea legătură cu producătorul-exportator. În lipsa unui răspuns la chestionar, este imposibil să se determine întreaga amploare a subvențiilor în legătură cu producătorii-exportatori.

(214) În al doilea rând, în ceea ce privește afirmațiile referitoare la controlul efectiv al CNBM asupra Jushi, Comisia a făcut trimitere la raționamentul prezentat în considerentele 93-96 de mai sus în ceea ce privește relația dintre Jushi și Taishan. Din aceste motive, afirmațiile de mai sus au fost respinse.

(215) În al treilea rând, în ceea ce privește majorările de capital, deși este adevărat că participația CNBM a scăzut în termeni relativi în timp, aceasta a crescut efectiv în termeni absoluți în perioada 2010-2018.

(216) În cele din urmă, elementele menționate în considerentul 208 de mai sus se referă nu numai la Jushi și Hengshi, ci și la Taishan. Prin urmare, chiar dacă Comisia ar accepta observațiile Jushi, acest lucru nu ar modifica constatările Comisiei pentru grupul CNBM, ca atare.

(217) Prin urmare, Comisia a concluzionat că trebuia să se bazeze parțial pe datele disponibile pentru constatările sale referitoare la CNBM, societatea-mamă a grupului CNBM.

3.2.3. *Aplicarea dispozițiilor articolului 28 alineatul (1) din regulamentul de bază în cazul unui producător-exportator în legătură cu finanțarea preferențială*

(218) Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd. nu a furnizat în timp util informații complete cu privire la fondurile primite prin intermediul altor instrumente de capital de către anumiți acționari ai societății.

(219) În pofida solicitărilor repetate din partea Comisiei, în timpul și după verificarea la fața locului, societatea nu a furnizat informațiile solicitate. Prin urmare, Comisia a notificat societății în cauză faptul că va lua în considerare posibilitatea de a-și baza parțial constatările pe datele disponibile, în temeiul articolului 28 alineatul (1) din regulamentul de bază (și anume, în ceea ce privește informațiile referitoare la alte instrumente de capital). În răspunsul adresat Comisiei, societatea a indicat că, din cauza opririi oficiale a activității în China din ultima săptămână a lunii ianuarie și din prima săptămână a lunii februarie, aceasta nu a fost în măsură să răspundă în termenul prevăzut la solicitarea de informații a Comisiei.

(220) În absența oricăror dovezi suplimentare privind fondurile primite prin intermediul altor instrumente de capital menționate în considerentul 218 în această etapă, Comisia a continuat să se bazeze parțial pe datele disponibile pentru constatările sale cu privire la aceste fonduri primite prin intermediul altor instrumente de capital ale anumitor acționari ai societății, astfel cum se prezintă în detaliu la punctul 3.4.3.4 de mai jos.

3.3. **Subvenții și programe de subvenționare care fac obiectul prezentei anchete**

(221) Pe baza informațiilor cuprinse în plângere, a avizului de deschidere și a răspunsurilor la chestionarele Comisiei, a fost examinată presupusa subvenționare de către GC prin intermediul următoarelor subvenții:

(i) finanțare preferențială (de exemplu, împrumuturi de susținere a politicilor, linii de credit, ordinele de acceptare bancare, finanțări la export);

(ii) asigurare preferențială a creditelor la export;

(iii) furnizarea de bunuri și servicii de către autoritățile publice contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată

— acordarea drepturilor de proprietate și de folosință asupra terenurilor de către autoritățile publice contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată;

— punerea la dispoziție de materii prime de către autoritățile publice contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată;

(iv) venituri la care se renunță prin furnizarea de energie la tarife reduse și programe de scutire și reducere a impozitelor

— furnizarea de energie electrică la tarife reduse;

— reducerea impozitului pe profit pentru întreprinderile care utilizează tehnologii înalte și noi;

— compensarea impozitului pe profit al întreprinderilor pentru activitățile de cercetare și dezvoltare;

— scutirea fiscală referitoare la dividendele distribuite între întreprinderile rezidente calificate;

— scutirea sau renunțarea la impozitele pe bunurile imobile și la taxele de utilizare a terenurilor;

— amortizarea accelerată a echipamentelor utilizate de întreprinderile de înaltă tehnologie;

(v) programe de granturi

— granturi legate de modernizarea sau transformarea tehnologică, cum ar fi, de exemplu, promovarea activităților de cercetare și dezvoltare în cadrul Planurilor de sprijin pentru știință și tehnologie, Promovarea ajustării, revitalizării și renovării tehnologice a industriilor-cheie, Transformarea industrială, Actualizarea fondurilor pentru programul „*Made in China 2025*”, precum și granturi legate de producția inteligentă;

— granturile pentru protecția mediului, cum ar fi de exemplu Fondul special pentru reforma tehnologiei de economisire a energiei, Fondul pentru tehnologia de producție curată, stimulentele pentru protecția mediului și conservarea resurselor;

— granturi pentru dezvoltarea întreprinderilor;

— programele „Mărci celebre”;

— subvenții ad-hoc, acordate de autoritățile municipale/provinciale.

3.4. **Finanțare preferențială**

3.4.1. *Instituții financiare care acordă finanțare preferențială*

(222) În conformitate cu informațiile furnizate de cele două grupuri de producători-exportatori incluse în eșantion, 36 de instituții financiare situate pe teritoriul RPC le acordaseră finanțare. Dintre aceste 36 de instituții financiare, 29 erau bănci de stat ([59]). Celelalte instituții financiare erau fie în proprietate privată (patru instituții), fie Comisia nu a fost în măsură să stabilească dacă acestea erau deținute de stat sau erau în proprietate privată (trei instituții). Cu toate acestea, o singură bancă de stat a completat chestionarul specific, în pofida solicitării înaintate GC, care se referea la toate instituțiile financiare ce acordaseră împrumuturi societăților incluse în eșantion.

(223) EXIM oferă împrumuturi contingente la export la rate preferențiale societăților chineze care produc noi produse de ultimă generație și de înaltă tehnologie, produse cu drepturi de proprietate intelectuală indigene, mărci deținute de societăți autonome, produse cu înaltă valoare adăugată și produse software care sunt înregistrate de autorități pentru industrie și comerț ([60]). Conform informațiilor de care dispune Comisia, producătorii chinezi de MFS sunt eligibili pentru împrumuturi direcționate spre exporturi, în calitate de producători de noi produse de înaltă tehnologie și/sau de mărci proprii, având în vedere faptul că mai mulți producători sunt recunoscuți drept „întreprinderi naționale de înaltă tehnologie” sau au primit statutul de marcă celebră, marcă de top etc.

(224) În plus, EXIM asistă inclusiv exportatorii prin credite la export acordate cumpărătorilor. Companiilor străine li se acordă credite pentru finanțarea importului de produse, tehnologii și servicii chinezești ([61]).

3.4.1.1. Bănci de stat acționând ca organisme publice

(225) Comisia a verificat dacă băncile de stat acționau ca organisme publice în sensul articolului 3 și al articolului 2 litera (b) din regulamentul de bază. În acest sens, testul aplicabil pentru a stabili că o întreprindere de stat este un organism public constă în următoarele ([62]): „*Ceea ce contează este dacă o entitate este învestită cu autoritate de a exercita funcții guvernamentale, mai degrabă decât modul în care se realizează acest lucru. Există multe moduri diferite în care guvernul, în sensul strict al cuvântului, ar putea conferi autoritate entităților. În consecință, pentru a demonstra că o astfel de autoritate a fost conferită unei anumite entități, pot fi relevante diferite tipuri de elemente de probă. Elementele de probă care arată că o entitate exercită, de fapt, funcții guvernamentale pot dovedi că aceasta deține sau a fost învestită cu autoritate guvernamentală, în special atunci când aceste elemente de probă indică o practică susținută și sistematică. Prin urmare, în*

([59]) A se vedea punctul 3.4.1.2 pentru băncile de stat cooperante și punctul 3.4.1.4 pentru numele și datele băncilor de stat necooperante.
([60]) Raportul anual pe 2017 al Băncii Europene de Export-Import a Chinei, p. 5.
([61]) Banca de Export-Import a Chinei, pagina 33
([62]) WT/DS379/AB/R, SUA – Taxe antidumping și compensatorii pentru anumite produse din China (*US – Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China*), Raportul Organului de apel din 11 martie 2011, DS 379, punctul 318. A se vedea și WT/DS436/AB/R, SUA – Oțel carbon (India) [*US – Carbon Steel (India)*], Raportul Organului de apel din 8 decembrie 2014, punctele 4.9-4.10, 4.17-4.20 și WT/DS437/AB/R, Statele Unite – Măsuri compensatorii aferente anumitor produse din China (*United States – Countervailing Duty Measures on Certain Products from China*), Raportul organului de apel din 18 decembrie 2014, punctul 4.92.

opinia noastră, elementele de probă din care rezultă că un guvern exercită un control semnificativ asupra unei entități și a comportamentului acesteia pot dovedi, în anumite circumstanțe, că respectiva entitate deține autoritate guvernamentală și că ea exercită această autoritate în îndeplinirea funcțiilor publice. Cu toate acestea, subliniem faptul că, în afara unei delegări exprese a autorității într-un instrument juridic, existența unei simple legături oficiale între o entitate și guvern în sens restrâns este improbabil să fie suficientă pentru a constata deținerea autorității guvernamentale. Astfel, de exemplu, simplul fapt că un guvern este acționarul majoritar al unei entități nu demonstrează că un guvern exercită un control semnificativ asupra comportamentului entității respective sau, cu atât mai puțin, că guvernul a conferit acesteia o autoritate guvernamentală. Cu toate acestea, în anumite cazuri, dacă elementele de probă arată că indiciile formale ale controlului guvernamental sunt multiple și dacă există totodată elemente de probă potrivit cărora acest control a fost exercitat într-un mod semnificativ, atunci respectivele elemente de probă pot permite tragerea concluziei că entitatea în cauză exercită o autoritate guvernamentală."

(226) Comisia a încercat să obțină informații despre deținerea în proprietate de către stat, precum și indicii formale ale existenței controlului guvernamental în băncile de stat. Ea a analizat, de asemenea, dacă controlul a fost exercitat în mod semnificativ. În acest scop, Comisia a trebuit să se bazeze, parțial, pe datele disponibile, din cauza refuzului GC și al băncilor de stat de a furniza elemente de probă privind procesul decizional care condusese la acordarea împrumuturilor preferențiale.

(227) Pentru efectuarea acestei analize, Comisia a examinat mai întâi informațiile primite de la băncile de stat care completaseră chestionarul specific și autorizaseră verificarea.

3.4.1.2. Bănci de stat cooperante

(228) O singură bancă de stat, și anume EXIM, a furnizat un răspuns la chestionar, care a fost verificat la fața locului.

(a) Structura acționariatului și indicii formale privind controlul de către GC

(229) Pe baza informațiilor furnizate în răspunsul la chestionar și în cursul vizitei de verificare, Comisia a stabilit că GC deține, fie în mod direct fie în mod indirect, mai mult de 50 % din acțiunile acestei instituții financiare.

(230) În ceea ce privește indiciile formale ale existenței controlului guvernamental în cazul băncii de stat cooperante, Comisia a calificat-o drept „instituție financiară de stat strategică". În plus, comunicarea „Reglementări interimare privind consiliile de supraveghere ale unor instituții financiare de stat strategice" prevede că: *„Mențiunea privind instituțiile financiare de stat strategice din prezentele reglementări se referă la băncile deținute de stat care sprijină politicile, băncile comerciale, societățile de gestionare a activelor financiare, societățile de valori mobiliare, societățile de asigurări, etc. (denumite în continuare instituții financiare de stat), ai căror membrii ai consiliului de supraveghere au fost desemnați de Consiliul de Stat"*.

(231) Consiliul de supraveghere al principalelor instituții financiare deținute de stat este numit în conformitate cu „Reglementările interimare privind consiliile de supraveghere ale instituțiilor financiare de stat strategice" (Decretul nr. 282 al Consiliului de Stat). În temeiul articolelor 3 și 5 din Reglementările interimare, Comisia a stabilit că membrii consiliului de supraveghere sunt desemnați de Consiliul de Stat și răspund în fața acestuia, ilustrând astfel controlul instituțional al statului asupra activităților comerciale ale băncilor de stat cooperante. În plus față de aceste indicii general aplicabile, Comisia a constatat următoarele în ceea ce privește EXIM:

(232) EXIM a fost creată și funcționează în conformitate cu „Notificarea privind înființarea Export-Import Bank of China" emisă de Consiliul de Stat, precum și în conformitate cu statutul EXIM. Potrivit statutului său, conducerea EXIM este numită direct de către stat. Consiliul de supraveghere este numit de către Consiliul de Stat în conformitate cu „Reglementările interimare privind consiliile de supraveghere ale instituțiilor financiare de stat strategice" și cu alte legi și reglementări, și răspunde în fața Consiliul de Stat.

(233) Statutul menționează, de asemenea, că comitetul de partid al EXIM joacă un rol principal și politic de bază, pentru a se asigura că politicile și inițiativele majore ale partidului și statului sunt puse în aplicare de către EXIM. Conducerea partidului este integrată în toate aspectele legate de guvernanța corporativă.

(234) În statut se precizează, totodată, că EXIM este dedicată sprijinirii dezvoltării comerțului exterior și a cooperării economice, a investițiilor transfrontaliere, a inițiativei „O centură, un drum" („*One Belt, One Road*"), precum și a cooperării în domeniul capacității internaționale și al fabricării de echipamente. Domeniul său de activitate include împrumuturile pe termen scurt, mediu și lung aprobate de stat și conforme cu politica de comerț exterior și cu politica de investiții externe („*going out*") ale acestuia, cum ar fi creditul la export, creditul la import, împrumuturile pentru inginerie contractate în străinătate, împrumuturile pentru investiții în străinătate, împrumuturile acordate de guvernul chinez pentru ajutor extern și împrumuturile la export acordate cumpărătorilor.

(235) De asemenea, Comisia a constatat că instituțiile financiare de stat și-au modificat statutul în 2017 pentru a spori rolul Partidului Comunist Chinez (PCC) la cel mai înalt nivel decizional al băncilor.

(236) Acest nou statut stipulează că:

— președintele consiliului de administrație este aceeași persoană cu secretarul comitetului de partid;

— rolul PCC este de a asigura și supraveghea implementarea de către bancă a politicilor și liniilor directoare ale PCC și ale statului; precum și de a juca un rol de lider și de selecție în numirea personalului (inclusiv a conducerii superioare); și

— opiniile comitetului de partid sunt avute în vedere de consiliul de administrație pentru luarea oricăror decizii majore.

(237) Aceste elemente de probă arată că guvernul exercită un control semnificativ asupra comportamentului instituției respective

(238) De asemenea, Comisia a căutat informații care să dovedească dacă GC a exercitat sau nu un control semnificativ asupra comportamentului băncii de stat cooperante în ceea ce privește politicile sale de creditare și evaluările riscurilor pe care le-a aplicat atunci când a acordat împrumuturi industriei MFS. În acest sens au fost luate în considerare următoarele acte normative:

— articolul 34 din Legea RPC privind băncile comerciale (denumită în continuare „Legea bancară");

— articolul 15 din Normele generale privind împrumuturile (puse în aplicare de Banca Populară Chineză)

— Decizia nr. 40;

— Măsuri de punere în aplicare ale CBIRC, referitoare la chestiuni de autorizare administrativă, pentru băncile comerciale cu finanțare chineză [Ordinul nr. 1 al CBIRC (2017)];

— Măsuri de punere în aplicare ale CBIRC, referitoare la chestiuni de autorizare administrativă, pentru băncile cu finanțare externă [Ordinul nr. 4 al CBIRC (2015)];

— Măsuri administrative privind calificările directorilor și ale funcționarilor superiori ai instituțiilor financiare din sectorul bancar [Ordinul nr. 3 al CBIRC (2013)].

(239) La examinarea acestor documente normative, Comisia a constatat că instituțiile financiare din RPC își desfășoară activitatea într-un mediu juridic general care le direcționează să se alinieze la obiectivele politicilor industriale ale GC atunci când iau decizii financiare, din următoarele motive.

(240) În ceea ce privește EXIM, mandatul său de politică publică este stabilit în Notificarea privind înființarea EXIM, precum și în statutul său.

(241) La nivel general, articolul 34 din Legea bancară, care se aplică tuturor instituțiilor financiare care își desfășoară activitatea în China, prevede că „*Băncile comerciale își desfășoară activitatea de acordare de împrumuturi în conformitate cu necesitățile dezvoltării economice și sociale naționale și sub îndrumarea politicilor industriale ale statului*". Cu toate că articolul 4 din Legea bancară stipulează că „*În temeiul legii, băncile comerciale își desfășoară activitățile economice fără imixtiuni din partea oricăror unități sau persoane fizice. Băncile comerciale își asumă în mod independent răspunderea civilă cu întreaga lor proprietate ca persoană juridică*", ancheta a arătat că articolul 4 din Legea bancară se aplică sub rezerva articolului 34 din Legea bancară, adică atunci când statul stabilește o politică publică, băncile o pun în aplicare și urmează instrucțiunile statului.

(242) Pe lângă aceasta, articolul 15 din Normele generale privind împrumuturile prevede că: „*În conformitate cu politica de stat, departamentele relevante pot subvenționa dobânda împrumuturilor cu scopul de a promova creșterea anumitor sectoare industriale și dezvoltarea economică în anumite domenii.*”

(243) În mod similar, Decizia nr. 40 dă instrucțiuni tuturor instituțiilor financiare să ofere sprijin prin acordarea de credite în mod specific proiectelor „încurajate”. După cum s-a explicat deja la punctul 3.1 și, în mod mai detaliat, în considerentul 166, proiectele industriei MFS aparțin categoriei de proiecte „încurajate”. Prin urmare, Decizia nr. 40 confirmă constatarea anterioară în ceea ce privește Legea bancară conform căreia băncile exercită autoritate guvernamentală sub forma operațiunilor de credit preferențial. De asemenea, Comisia a constatat că CBIRC are o amplă autoritate de aprobare asupra tuturor aspectelor legate de gestionarea tuturor instituțiilor financiare stabilite în RPC (inclusiv asupra instituțiilor financiare cu capital privat și străin), cum ar fi ([63]):

— aprobarea numirii tuturor directorilor instituțiilor financiare, atât la nivelul sediilor centrale, cât și la nivelul sucursalelor locale. Aprobarea CBIRC este necesară pentru recrutarea tuturor nivelurilor de conducere, de la cele mai înalte funcții până la directorii de sucursale și include chiar și directorii numiți în sucursalele din străinătate, precum și directorii responsabili cu funcțiile de suport (de exemplu, directori IT); și

— o listă foarte lungă de aprobări administrative, inclusiv aprobări pentru înființarea de sucursale, demararea unor noi linii de activitate sau vânzarea de produse noi, modificarea Statutului băncii, vânzarea a peste 5 % din acțiunile lor, majorările de capital, schimbările de domiciliu, schimbările formei organizaționale etc.

(244) Legea bancară are caracter obligatoriu din punct de vedere juridic. Caracterul obligatoriu al planurilor cincinale și al Deciziei nr. 40 a fost stabilit mai sus, la punctul 3.1. Caracterul obligatoriu al documentelor normative ale CBIRC derivă din competențele sale de autoritate de reglementare bancară. Caracterul obligatoriu al altor documente este demonstrat prin clauzele de supraveghere și evaluare pe care le conțin.

(245) În urma comunicării constatărilor definitive, GC a susținut că niciunul dintre documentele de reglementare invocate de Comisie nu a fost suficient pentru a demonstra că GC a exercitat efectiv un control semnificativ asupra EXIM. Mai precis, GC a susținut că articolul 34 din Legea privind activitățile bancare comerciale din China nu este nimic altceva decât o afirmație generală, fără implicații de ordin practic. GC a adăugat că articolul 34 nu ar trebui interpretat în mod izolat, ci coroborat cu articolele 4, 5 și 41 din Legea bancară referitoare la autonomia băncii și lipsa interferențelor din partea entităților, a persoanelor fizice sau a autorităților publice. GC a cerut, de asemenea, să nu se țină cont de articolul 15 din Normele generale privind împrumuturile, deoarece acestea nu au caracter obligatoriu. În cele din urmă, GC a afirmat că Decizia nr. 40 a Consiliului de Stat nu este obligatorie și a făcut trimitere la articolul 17 din decizie, conform căruia toate instituțiile financiare sunt obligate să ia decizii în materie de creditare bazate pe principiile pieței.

(246) Comisia a reamintit mai întâi că, astfel cum s-a menționat în considerentul de mai sus, a considerat că Legea bancară și Decizia nr. 40 sunt obligatorii. În plus, constatările prezentei anchete (precum și constatările Comisiei din anchetele anterioare privind același program de subvenționare ([64])) nu confirmau afirmația potrivit căreia băncile nu ar ține cont de politicile și planurile guvernamentale. Ancheta a indicat, mai curând, că articolul 15 din Normele generale privind împrumuturile era aplicat efectiv, iar articolele 4, 5 și 41 din Legea bancară se aplicau sub rezerva articolului 34 din Legea Bancară, mai precis atunci când statul stabilește o politică publică, băncile o pun în aplicare și urmează instrucțiunile statului. Constatările prezentei anchete nu susțin argumentul că băncile nu iau în considerare politica și planurile de stat atunci când iau decizii de creditare. De exemplu, Comisia a constatat că producătorii-exportatori beneficiază de rate scăzute similare ale dobânzii prin împrumuturi preferențiale.

([63]) În conformitate cu Măsurile de punere în aplicare ale CBIRC, referitoare la chestiuni de autorizare administrativă, pentru băncile comerciale cu finanțare chineză [Ordinul nr. 1 al CBIRC (2017)], Măsurile de punere în aplicare ale CBIRC, referitoare la chestiuni de autorizare administrativă, pentru băncile cu finanțare din străinătate [Ordinul nr. 4 al CBIRC (2015)] și Măsurile administrative privind calificările directorilor și ale funcționarilor superiori ai instituțiilor financiare din sectorul bancar [Ordinul nr. 3 al CBIRC (2013)].

([64]) A se vedea, de exemplu, cauzele HRF, privind anvelopele și bicicletele electrice, citate în nota de subsol 7, respectiv la punctele 3.4.1.1.b și 3.5.1.1.

(247) Comisia a observat, de asemenea, că Decizia nr. 40 a Consiliului de Stat adresează tuturor instituțiilor financiare chineze instrucțiuni în sensul de a oferi sprijin de tip credit numai pentru proiectele încurajate și promite că se vor pune în aplicare și „alte politici preferențiale vizând proiectele încurajate". Pe baza celor de mai sus, băncile au obligația de a acorda sprijin de tip credit industriei MFS. Deși articolul 17 din aceeași decizie solicită în egală măsură băncilor să respecte principiile de credit bancar, Comisia nu a putut stabili în cursul anchetei dacă această solicitare a fost pusă efectiv în aplicare. Prin urmare, Decizia nr. 40 a confirmat constatarea anterioară în ceea ce privește Legea bancară conform căreia băncile exercită autoritate guvernamentală sub forma operațiunilor de credit preferențial.

(248) Pe această bază, Comisia a concluzionat că GC a creat un cadru normativ care trebuia respectat de către directorii și supraveghetorii desemnați de GC, care răspund în fața GC. Prin urmare, GC s-a bazat pe cadrul normativ pentru a exercita controlul în mod semnificativ asupra comportamentului băncii de stat cooperante, de fiecare dată când aceasta a acordat împrumuturi industriei MFS.

(249) Comisia a urmărit, de asemenea, să identifice elemente de probă concrete ale exercitării controlului în mod semnificativ pe baza unor împrumuturi concrete. Pe parcursul vizitei de verificare, banca de stat cooperantă a susținut că, în practică, utilizase politici și modele sofisticate de evaluare a riscului de credit atunci când acordase împrumuturile în cauză. Cu toate acestea, astfel cum s-a indicat deja în considerentele 187-190 de mai sus, nu au fost oferite exemple concrete referitoare la societățile incluse în eșantion. Banca de stat cooperantă a refuzat să furnizeze informații, inclusiv cu privire la evaluările specifice ale riscului de credit, referitoare la societățile incluse în eșantion, din motive de reglementare și din motive contractuale, deși Comisia deținea un consimțământ scris din partea societăților incluse în eșantion prin care acestea renunțau la drepturile lor de confidențialitate.

(250) În lipsa unor elemente de probă concrete cu privire la evaluarea bonității, Comisia a analizat, prin urmare, mediul juridic general, astfel cum se menționează în considerentele 238-245 de mai sus, în combinație cu comportamentul băncii de stat cooperante în ceea ce privește împrumuturile acordate societăților incluse în eșantion. Acest comportament a contrastat cu poziția sa oficială din timpul vizitei de verificare, întrucât, în practică, ea nu acționa în baza unor evaluări aprofundate ale riscului prin raportare la piață.

(251) Vizitele de verificare au arătat că, exceptând anumite împrumuturi în valută, împrumuturile au fost acordate celor două grupuri de producători-exportatori incluse în eșantion la rate ale dobânzii specificate mai jos sau apropiate de rata dobânzii de referință a Băncii Populare Chineze (*People's Bank of China*, denumită în continuare „PBOC"), indiferent de situația financiară și de situația riscului de credit ale întreprinderilor. De aici rezultă că împrumuturile au fost acordate la dobânzi sub nivelul dobânzilor de pe piață în raport cu dobânda corespunzătoare profilului de risc al producătorilor-exportatori incluși în eșantion. În plus, societățile incluse în eșantion au beneficiat de credite reînnoibile automat, ceea ce le-a permis să înlocuiască imediat capitalul rambursat la scadență cu un capital nou din noi împrumuturi.

(252) Comisia a constatat, de asemenea, că împrumuturile care ar fi trebuit să fie raportate de băncile comerciale ca împrumuturi „atipice" nu fuseseră întotdeauna indicate ca atare în registrul național central al creditelor de către banca de stat cooperantă. Obligația de a raporta astfel de împrumuturi „atipice" există în special atunci când împrumuturile au fost restructurate, când debitorul a intrat în incapacitate de plată sau când au fost acordate împrumuturi reînnoibile automat. Aceste situații au fost constatate pentru cei doi producători-exportatori incluși în eșantion. În conformitate cu „Orientările CBIRC privind clasificarea împrumuturilor bazată pe riscuri", toate aceste cazuri ar fi trebuit să fie incluse în registrul central al creditelor. Această neraportare de către instituțiile financiare conduce la formarea unei imagini distorsionate a situației creanțelor societății în registrul central al creditelor, întrucât acesta nu reflectă bonitatea financiară reală a societății. Prin urmare, chiar și în cazul în care o instituție financiară ar fi aplicat o evaluare a riscului prin raportare la piață, ea ar fi făcut acest lucru pe baza unor informații inexacte.

(253) Prin urmare, Comisia a concluzionat că GC a exercitat un control semnificativ asupra comportamentului băncii de stat cooperante în ceea ce privește politicile sale de creditare și evaluarea riscului în ceea ce privește industria MFS.

3.4.1.3. Concluzie privind instituțiile financiare cooperante

(254) Comisia a stabilit că instituția financiară de stat cooperantă a pus în aplicare cadrul juridic prezentat mai sus în exercitarea atribuțiilor guvernamentale în ceea ce privește sectorul MFS. Prin urmare, ea a acționat în calitate de organism public în sensul articolului 2 litera (b) din regulamentul de bază coroborat cu articolul 3 alineatul (1) litera (a) punctul (i) din regulamentul de bază și în conformitate cu jurisprudența relevantă a OMC.

3.4.1.4. Băncile de stat necooperante

(255) După cum se indică la punctul 3.2 de mai sus, niciuna dintre celelalte bănci de stat care au acordat împrumuturi societăților incluse în eșantion nu a răspuns la chestionarul specific. CDB nu a răspuns la chestionar, dar a fost disponibilă pentru a răspunde la întrebări în cursul vizitei de verificare la sediul MOFCOM. În timpul acestei vizite, CDB a afirmat că declarațiile pe care le-a făcut în cursul unei anchete antisubvenție anterioare desfășurate de UE în 2012 erau încă valabile și că de atunci nu au avut loc schimbări majore. CDB nu a furnizat nicio altă informație detaliată cu privire la structura sa de guvernanță, evaluarea riscurilor sau exemple referitoare la împrumuturi specifice acordate industriei MFS.

(256) Prin urmare, în conformitate cu concluziile la care s-a ajuns la considerentele 182-199 de mai sus, Comisia a decis să utilizeze datele disponibile pentru a stabili dacă aceste bănci de stat pot fi sau nu asimilate unor organisme publice.

(257) În anchetele antisubvenție anterioare ([65]), Comisia a stabilit că următoarele bănci, care acordaseră împrumuturi grupurilor de producători-exportatori incluse în eșantion în anchetele în cauză, erau deținute parțial sau integral de stat sau de persoane juridice deținute de stat: China Development Bank (Banca Chineză de Dezvoltare), China Construction Bank (Banca Chineză de Construcții), Industrial and Commercial Bank of China (Banca Industrială și Comercială Chineză), Bank of Communications (Banca Comunicațiilor), China Everbright Bank (Banca Everbright China), Postal Savings Bank (Banca de Economii a Poștei), China Merchants Bank (Banca Chineză a Comercianților), Shanghai Pudong Development Bank (Banca de Dezvoltare Shanghai Pudong), China Industrial Bank (Banca Industrială Chineză), Shenyang Rural Commercial Bank (Banca Comercială Rurală Shenyang), Bank of Shanghai (Banca Shanghaiului), Ningbo Bank (Banca Ningbo), China CITIC Bank (Banca CITIC China), China Guangfa Bank (Banca Chineză Guangfa), China Bohai Bank (Banca Chineză Bohai), Huaxia Bank (Banca Huaxia), Hankou Bank (Banca Hankou), Hubei Bank (Banca Hubei), Huishang Bank (Banca Huishang), Dongying Bank (Banca Dongying), Bank of Tianjin (Banca din Tianjin), Bank of Kunlun (Banca din Kunlun), Shanghai Rural Commercial Bank (Banca Comercială Rurală din Shanghai), China Industrial International Trust Limited (Trustul internațional industrial cu răspundere limitată din China), Daye Trust Co. (Trustul Daye Co.), Ltd., Sinotruk Finance Co., Ltd. Întrucât nu au fost furnizate informații care să indice contrariul, Comisia a menținut aceeași concluzie în prezenta anchetă.

(258) Utilizând informații disponibile public, cum ar fi site-ul web al băncii, rapoartele anuale, informațiile disponibile în anuarele bancare sau informațiile disponibile pe internet, Comisia a constatat, în plus, că următoarele bănci care acordaseră împrumuturi sau leasing financiar celor două grupuri de producători-exportatori incluse în eșantion erau deținute parțial sau integral de stat, fie în mod direct, fie prin persoane juridice aflate în proprietatea statului:

Denumirea băncii	Informații privind structura proprietății
Hangzhou Bank	Hangzhou Finance Bureau (Biroul de finanțe din Hangzhou) este controlorul financiar efectiv al băncii
Zheshang Bank	cel puțin 37 % din acțiuni deținute de guvernul local și de ES-uri
Qilu Bank	cel puțin 36 % din acțiuni deținute de guvernul local și de ES-uri
Fudian Bank	deținută în majoritate de stat, cu acțiuni împărțite între multe ES-uri și entități afiliate guvernului local din Kunming
Suzhou Bank	deținută în majoritate de stat, cu acțiuni împărțite între multe ES-uri și entități afiliate guvernului local din Suzhou
Bank of Jiangsu	cel puțin 32 % din acțiuni deținute de entități aflate în proprietatea statului
China Merchants Bank Financial Leasing Co., Ltd.	filială a China Merchants Bank, care s-a constatat că este deținută de stat în cadrul anchetei antisubvenție referitoare la HRF ([1])

([65]) A se vedea cauza HRF și cauza privind anvelopele, menționate la nota de subsol 7, considerentul 132 și, respectiv, considerentul 211.

Denumirea băncii	Informații privind structura proprietății
Chongqing Rural Commercial Bank	cel puțin 23 % din acțiuni deținute de entități aflate în proprietatea statului
China Technology Financial Leasing Co., Ltd.	înființată de Ministerul Comerțului și condusă de Institutul de cercetare științifică și tehnologică din Chongqing
Chongqing Yinhai Leasing Co., Ltd.	Deținută de Chongqing SASAC

([1]) A se vedea cauza HRF și cauza privind anvelopele citate la nota de subsol 7, considerentul 132.

(259) În lipsa unor informații specifice din partea instituțiilor financiare în cauză care să indice contrariul, Comisia a stabilit, de asemenea, proprietatea și controlul GC pe baza unor indicii formale, din aceleași motive ca cele expuse la punctul 3.4.1.2 de mai sus. În particular, pe baza datelor disponibile, directorii și supraveghetorii din băncile de stat necooperante par a fi numiți de GC și a răspunde în fața GC în același mod ca în cazul băncii de stat cooperante.

(260) În ceea ce privește exercitarea controlului într-un mod semnificativ, Comisia a considerat că constatările privind instituția financiară care a cooperat pot fi considerate reprezentative și pentru instituțiile financiare deținute de stat care nu au cooperat. Cadrul normativ analizat la punctul 3.4.1.2 de mai sus li se aplică în mod identic. În absența oricăror indicații contrare, pe baza datelor disponibile, lipsa unor elemente de probă concrete ale unor evaluări ale bonității este valabilă pentru aceste instituții în același mod în care este valabilă pentru banca de stat cooperantă, astfel încât analiza privind aplicarea concretă a cadrului normativ de la punctul 3.4.1.2 de mai sus li se aplică în mod identic.

(261) În plus, Comisia a observat că majoritatea contractelor de împrumut pe care Comisia le obținuse din partea societăților incluse în eșantion aveau condiții similare și că ratele de împrumut care fuseseră convenite erau similare și se suprapuneau parțial cu ratele oferite de banca de stat cooperantă.

(262) Prin urmare, Comisia a considerat că constatările aferente băncii de stat cooperante constituiau datele disponibile în temeiul articolului 28 din regulamentul de bază pentru evaluarea celorlalte bănci de stat, datorită atât similitudinilor în ceea ce privește condițiile de împrumut și ratele dobânzii percepute la împrumuturi.

(263) Pe această bază, Comisia a concluzionat că celelalte bănci de stat care acordă împrumuturi societăților incluse în eșantion sunt organisme publice în sensul articolului 2 litera (b) coroborat cu articolul 3 alineatul (1) litera (a) punctul (i) din regulamentul de bază.

(264) În urma comunicării constatărilor definitive, GC a susținut că Comisia s-a bazat doar pe anchete anterioare și pe o serie de indicii de control formal pentru a stabili că băncile deținute de stat care nu au cooperat la anchetă au acționat ca organisme publice. Nu a fost efectuată o analiză separată pentru fiecare bancă. În plus, întrucât EXIM este o bancă susținătoare a politicilor, situația sa nu a putut fi transpusă în cazul băncilor comerciale.

(265) În această privință, Comisia a reamintit faptul că, în absența cooperării din partea băncilor deținute de stat, Comisia a fost nevoită să se bazeze pe datele disponibile. Comisia a concluzionat că informațiile din anchetele anterioare, combinate cu indicii formale în materie de control și cu constatările anchetei înseși referitoare la EXIM și la comportamentul efectiv al băncilor față de producătorii-exportatori au constituit cele mai bune date disponibile în acest caz. În orice caz, GC nu a fost în măsură să prezinte niciun element de probă sau argument pentru a contracara constatările Comisiei cu privire la faptul că celelalte bănci de stat care au acordat împrumuturi societăților incluse în eșantion sunt organisme publice în sensul articolului 2 litera (b) coroborat cu articolul 3 alineatul (1) litera (a) punctul (i) din regulamentul de bază. Prin urmare, Comisia și-a menținut poziția.

3.4.1.5. Concluzie privind instituțiile financiare de stat

(266) Având în vedere considerațiile de mai sus, Comisia a stabilit că toate instituțiile financiare chineze deținute de stat, care au acordat împrumuturi sau leasing financiar celor două grupuri de producători-exportatori cooperanți incluse în eșantion, sunt organisme publice în sensul articolului 2 litera (b) coroborat cu articolul 3 alineatul (1) litera (a) punctul (i) din regulamentul de bază.

(267) În plus, chiar și în cazul în care instituțiile financiare de stat nu ar fi fost considerate organisme publice, Comisia a stabilit că acestea ar fi fost considerate a fi primit sarcini sau ordine din partea GC pentru a executa funcții care incumbă în mod normal guvernului, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) punctul (iv) din regulamentul de bază pentru aceleași motive, astfel cum se precizează la considerentele 269-272 de mai jos. Prin urmare, comportamentul lor va fi atribuit GC în orice caz.

3.4.1.6. Transmiterea de sarcini sau de ordine instituțiilor financiare private

(268) Comisia a abordat apoi instituțiile financiare rămase. Pe baza constatărilor stabilite în anchetele antisubvenție anterioare ([66]), coroborate cu informațiile disponibile publicului, s-a considerat că următoarele instituții financiare se aflau în proprietate privată: China Minsheng Bank, Sumitomo Mitsui Banking (China) Co., Ltd, Standard Chartered Bank, Ping An Bank. Pentru următoarele instituții financiare, în absența cooperării și în absența unor informații suficiente disponibile public, Comisia nu a putut stabili dacă acestea erau deținute de stat sau se aflau în proprietate privată: Chongqing Runyin Financial Leasing Co., Ltd., Wuxi International Platinum Co., Ltd., Liangjiang Financial Leasing Co., Ltd., Taian Bank și Taian Daiyue Rural Commercial Bank Co., Ltd. Conform unei abordări conservatoare, Comisia a aplicat în cazul acestor societăți aceeași analiză cu cea aplicată instituțiilor financiare private și sunt denumite în continuare „instituții financiare private". Comisia a analizat dacă aceste instituții financiare primiseră sarcini sau ordine din partea guvernului chinez pentru a acorda subvenții sectorului MFS în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) punctul (iv) din regulamentul de bază.

(269) Potrivit Organului de Apel al OMC, transmiterea de „sarcini" are loc atunci când un guvern atribuie responsabilități unui organism privat, iar transmiterea de „ordine" se referă la situațiile în care guvernul își exercită autoritatea asupra unui organism privat ([67]). În ambele cazuri, autoritățile publice se folosesc de un organism privat ca agent pentru a efectua contribuția financiară și, *„în majoritatea cazurilor, ar fi de așteptat ca sarcina sau ordinul adresat unui organism privat să implice o formă de amenințare sau de persuasiune"* ([68]). În același timp, punctul (iv) nu permite membrilor să instituie măsuri compensatorii asupra unor produse *„atunci când guvernul nu face decât să-și exercite prerogativele generale de reglementare"* ([69]) sau atunci când intervenția guvernului *„poate avea sau nu un anumit rezultat doar pe baza unor circumstanțe concrete date și a exercitării liberei alegeri de către actorii de pe piața respectivă"* ([70]). Mai degrabă, adresarea de sarcini sau de ordine implică *„un rol mai activ al autorităților publice decât simple acte de încurajare"* ([71]).

(270) Potrivit observațiilor Comisiei, cadrul normativ privind industria, menționat la considerentele 238-245 de mai sus, se aplică tuturor instituțiilor financiare din RPC, inclusiv instituțiilor financiare aflate în proprietate privată. Pentru a ilustra acest lucru, Legea bancară și diferitele ordine ale CBIRC vizează toate băncile cu finanțare chineză și băncile cu capital străin gestionate de CBIRC.

(271) În plus, vizitele de verificare la societățile incluse în eșantion au arătat că majoritatea contractelor de împrumut pe care Comisia le obținuse din partea societăților incluse în eșantion aveau condiții similare și că ratele dobânzii percepute la împrumuturi, oferite de instituțiile financiare private, erau similare și se suprapuneau parțial cu ratele oferite de instituțiile financiare de stat.

(272) În absența oricăror informații divergente primite de la instituțiile financiare private, Comisia a concluzionat că, în ceea ce privește industria MFS, toate instituțiile financiare care își desfășoară activitatea în China sub supravegherea CBIRC (inclusiv instituțiile financiare private) au primit sarcini și ordine de la stat în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) punctul (iv) prima liniuță din regulamentul de bază pentru a aplica politicile guvernamentale și a acorda împrumuturi la rate preferențiale industriei MFS.

([66]) A se vedea cauza HRF și cauza privind anvelopele, menționate la nota de subsol 7.
([67]) WT/DS/296 DS296 Statele Unite ale Americii – Anchetă privind taxa compensatorie pentru memorie dinamică cu acces aleatoriu (DRAMS) din Coreea [DS296 *United States – Countervailing duty investigation on Dynamic Random Access Memory (DRAMS) from Korea*], Raportul Organului de Apel din 21 februarie 2005, punctul 116.
([68]) Raportul Organului de Apel, DS 296, punctul 116.
([69]) Raportul Organului de Apel, DS 296, punctul 115.
([70]) Raportul Organului de Apel, DS 296, punctul 114, care este de acord cu Raportul grupului special, DS 194, punctul 8.31 în acest sens.
([71]) Raportul Organului de Apel, DS 296, punctul 115.

(273) În urma comunicării constatărilor definitive, una dintre părți a susținut că faptul că fiecare dintre grupurile de societăți incluse în eșantion a beneficiat de diferite tipuri de împrumuturi sau de leasing financiar în cursul perioadei de anchetă, cu variații în ceea ce privește, de exemplu, scadența, garanțiile și alte condiții conexe, astfel cum se menționează în considerentul 281 de mai jos, indica faptul că acestea nu sunt mandatate sau dirijate de către stat. Această parte a susținut, de asemenea, că suprapunerea ratelor de către băncile private și cele deținute de stat a arătat că băncile aflate în proprietate publică au oferit împrumuturi în condițiile pieței, nu invers. Comisia a încercat, de asemenea, să transfere sarcina probei, declarând că concluziile sale se aplică „*[î]n absența oricăror informații divergente primite de la instituțiile financiare private*". Cu toate acestea, Comisia ar fi trebuit să stabilească mai întâi o cauză *prima facie*.

(274) Ca răspuns la aceste afirmații, Comisia a reamintit faptul că, în absența cooperării din partea băncilor, Comisia a fost nevoită să se bazeze pe datele disponibile pentru băncile private. Ca atare, Comisia nu a transferat sarcina probei. În plus, întrucât o singură bancă deținută de stat a cooperat la anchetă, Comisia a utilizat informațiile de la partea cooperantă, care a fost considerată a fi un organism public, pentru a le compara cu condițiile oferite de băncile private, care nu au cooperat la anchetă. Faptul că a existat o suprapunere a ratelor arată că băncile private au acordat, și ele, împrumuturi sub condițiile pieței, nu invers. Urmărirea raționamentului părții ar fi echivalentă cu concluzia că informațiile bazate pe datele disponibile sunt mai fiabile decât concluziile bazate pe informații verificate. Faptul că societățile au beneficiat de diferite tipuri de împrumuturi în perioada de anchetă, cu diferite condiții conexe, nu modifică acest fapt. În orice caz, partea nu a fost în măsură să prezinte niciun element de probă sau argument pentru a contracara constatările Comisiei. Prin urmare, aceste afirmații au fost respinse.

(275) În plus, cadrul normativ aplicabil tuturor băncilor din China este mult mai amplu decât doar cele două regulamente care reglementează CBIRC, astfel cum se arată în considerentul 238 de mai sus, iar întregul set de documente normative are caracter obligatoriu din punct de vedere juridic, după cum se explică în considerentul 244 de mai sus, astfel încât ele reprezintă mai mult decât niște acte de simplă „încurajare". În plus, vizitele de verificare la societățile incluse în eșantion nu au evidențiat nicio diferență semnificativă între condițiile sau dobânzile pentru împrumuturi oferite de instituțiile financiare private și cele oferite de instituțiile financiare publice.

(276) În urma comunicării informațiilor, GC a susținut că legislația invocată de Comisie are doar rol de orientare, iar un simplu rol orientativ al guvernului nu este suficient pentru a concluziona cu privire la adresarea de sarcini sau ordine. În acest context, GC a subliniat faptul că articolul 34 din Legea bancară nu este nimic altceva decât o afirmație generală, fără implicații de ordin practic.

(277) De asemenea, articolul 15 din Normele generale privind împrumuturile nu constituie o obligație, ci doar le permite instituțiilor financiare să țină seama de politicile de stat. Decizia nr. 40 nu este, nici ea, un document cu caracter obligatoriu și mandatează în mod explicit instituțiile financiare să furnizeze sprijin financiar „în conformitate cu principiile creditării".

(278) Comisia nu a fost de acord cu această opinie, întrucât cadrul normativ care se aplică tuturor băncilor din China este obligatoriu din punct juridic, astfel cum se explică în considerentul 244 de mai sus, astfel încât aceste documente reprezintă mai mult decât acte de simplă încurajare sau orientare din partea guvernului. În ceea ce privește Decizia nr. 40, Comisia a stabilit deja în considerentul 247 de mai sus că Decizia nr. 40 dă instrucțiuni tuturor instituțiilor financiare să furnizeze sprijin de tip credit numai proiectelor încurajate, chiar dacă articolul 17 din aceeași decizie solicită, de asemenea, băncii să respecte principiile de creditare. Prin urmare, Comisia și-a menținut poziția.

3.4.1.7. Ratingurile de credit

(279) În cadrul anchetelor antisubvenție anterioare, Comisia a stabilit deja că ratingurile de credit interne acordate societăților chineze nu erau fiabile, pe baza unui studiu publicat de Fondul Monetar Internațional ([72]) care arăta o discrepanță între ratingurile de credit chineze și cele internaționale, combinat cu constatările anchetei referitoare la societățile incluse în eșantion. Într-adevăr, potrivit FMI, peste 90 % din obligațiunile chineze au primit ratinguri de la AA la AAA din partea agențiilor locale de rating. Această situație nu este comparabilă cu cea de pe alte piețe,

([72]) Documentul de lucru al FMI „*Resolving China's Corporate Debt Problem*" (Soluționarea problemei datoriilor întreprinderilor din China), de Wojciech Maliszewski, Serkan Arslanalp, John Caparusso, José Garrido, Si Guo, Joong Shik Kang, W. Raphael Lam, T. Daniel Law, Wei Liao, Nadia Rendak, Philippe Wingender, Jiangyan, octombrie 2016, WP/16/203.

cum ar fi UE sau SUA. De exemplu, pe piața SUA, ponderea firmelor care se bucură de astfel de ratinguri foarte înalte este de sub 2 %. Astfel, agențiile chineze de rating înclină puternic spre punctajele de la vârful scalei de rating. Ele au scale de rating foarte largi și tind să grupeze obligațiuni cu riscuri de credit semnificativ diferite într-o singură categorie largă de rating ([73]).

(280) În plus, agențiile străine de rating, cum ar fi Standard and Poor's și Moody's, aplică de obicei o creștere a ratingului de bază al emitentului, pe baza unei estimări a importanței strategice a firmei pentru guvernul chinez și a soliditățiioricărei garanții implicite, atunci când stabilesc ratinguri pentru obligațiunile chineze emise în străinătate ([74]). De exemplu, Fitch indică în mod clar, după caz, că astfel de garanții reprezintă un factor-cheie aflat la baza ratingurilor de credit pe care le acordă companiilor chineze ([75]).

(281) Comisia a găsit, de asemenea, informații suplimentare în completarea acestei analize. În primul rând, Comisia a determinat faptul că statul poate exercita o anumită influență asupra pieței ratingurilor de credit. În conformitate cu două studii publicate în 2016, pe piața chineză activează aproximativ 12 agenții de rating de credit, majoritatea lor fiind deținute de stat. Per ansamblu, 60 % din totalul obligațiunilor corporative evaluate din China primiseră acest rating de la o agenție de stat ([76]).

(282) GC a confirmat faptul că, în cursul perioadei de anchetă, pe piața obligațiunilor din China activau 15 agenții de rating, dintre care 12 agenții de rating interne, printre care Shanghai Brilliance Credit Rating & Investors Service Co., Ltd, Dagong Global Credit Rating Co., Ltd, Golden Credit Rating International Co., Ltd, China Bond Rating Co., Ltd, CSCI Pengyuan Credit Rating Co., Ltd, Fareast Credit Rating Co., Ltd, China Chengxin Securities Rating Co., Ltd, United Credit Ratings Co., Ltd, Shanghai Credit Information Services Co., Ltd, China Securities Index Co., Ltd, Beijing North Joint Credit Evaluation Co., Ltd și Sichuan Dapu Credit Rating Limited Company. Majoritatea agențiilor de rating naționale erau deținute de stat. Existau, de asemenea, 3 agenții de rating mixte sino-străine, și anume China Lianhe Credit Rating Co. Ltd, S&P Global China Rating, și China Chengxin International Credit Rating Co., Ltd.

(283) În al doilea rând, intrarea pe piața chineză a ratingului de credit nu este liberă. Aceasta este, în esență, o piață închisă, deoarece agențiile de rating trebuie să fie aprobate de Comisia de reglementare a valorilor mobiliare din China (*China Securities Regulatory Commission*, denumită în continuare „CSRC") sau de PBOC înainte de a-și putea începe activitatea ([77]). La mijlocul anului 2017, PBOC a anunțat că agențiile de rating de credit din străinătate vor putea să acorde ratinguri de credit unei părți a pieței obligațiunilor interne, în anumite condiții. Cu toate acestea, în perioada de anchetă, nicio agenție de rating de credit străină nu fusese încă admisă ([78]). Cu toate acestea, între timp, agențiile străine au înființat societăți mixte cu unele agenții locale de rating, care acordă ratinguri de credit pentru emisiunile de obligațiuni interne. Aceste ratinguri urmează însă scalele de rating chineze și nu sunt, prin urmare, comparabile cu ratingurile internaționale, după cum s-a explicat mai sus.

([73]) Livingston, M. Poon, W.P.H. și Zhou, L. (2017). *Are Chinese Credit Ratings Relevant? A Study of the Chinese Bond Market and Credit Rating Industry* (Sunt ratingurile de credit chineze relevante? Un studiu al pieței obligațiunilor și al industriei ratingului de credit din China), Journal of Banking & Finance, p. 24.

([74]) Price, A.H., Brightbill T.C., DeFrancesco R.E., Claeys, S.J., Teslik, A. și Neelakantan, U. (2017). *China's broken promises: why it is not a market-economy* (Promisiuni încălcate: motivul pentru care China nu este o economie de piață), Wiley Rein LLP, p. 68.

([75]) Pentru un exemplu concret, a se vedea Reuters. (2016). *Fitch Rates Shougang's USD Senior Notes Final 'A-'* (Fitch acordă obligațiunilor comune în USD ale Shougang ratingul final „A-") https://www.reuters.com/article/idUSFit982112, (accesat la 21 octombrie 2017).

([76]) Lin, L.W. și Milhaupt, C.J. (2016). *Bonded to the State: A Network Perspective on China's Corporate Debt Market* (Obligați față de stat: o perspectivă în rețea a pieței datoriei corporative din China). Columbia Law and Economics Working Paper No.543, p. 20; Livingstone, M. Poon, W.P.H. și Zhou, L. (2017). *Are Chinese Credit Ratings Relevant? A Study of the Chinese Bond Market and Credit Rating Industry* (Sunt ratingurile de credit chineze relevante? Un studiu al pieței obligațiunilor și al industriei ratingului de credit din China), Journal of Banking & Finance, p. 9.

([77]) A se vedea *Tentative Measures for the Administration of the Credit Rating Business Regarding the Securities Market Promulgated by Chinese Securities Regulatory Commission, Order of the China Securities Regulatory Commission* [2007] No. 50, 24 August 2007 [Măsuri provizorii pentru administrarea activității de rating de credit în ceea ce privește piața valorilor mobiliare, promulgate de Comisia de reglementare a valorilor mobiliare din China, Ordinul Comisiei de reglementare a valorilor mobiliare din China nr. 50 din 24 august 2007]; *Notice of the People's Bank of China on Qualifications of China Cheng Xin Securities Rating Co., Ltd. and other Institutions Engaged in Corporate Bond Credit Rating Business* (Aviz al Băncii Populare Chineze privind calificările China Cheng Xin Securities Rating Co., Ltd. și ale altor instituții implicate în activitatea de rating de credit a obligațiunilor corporative), Yinfa [1997] nr. 547, 16 decembrie 1997, și Comunicarea nr. 14 [2018] a Băncii Populare a Chinei și a Comisiei de reglementare a valorilor mobiliare din China cu privire la aspectele referitoare la furnizarea de servicii de rating de credit de către agențiile de rating de credit pe piața obligațiunilor interbancare și pe piața obligațiunilor de schimb de valori.

([78]) A se vedea *Announcement of PBOC on Issues concerning the Credit Rating Business Carried out by Credit Rating Agencies on the Interbank Bond Market* (Anunțul PBOC privind chestiuni legate de activitatea de rating de credit desfășurată de agențiile de rating de credit pe piața obligațiunilor interbancare), în vigoare la 1 iulie 2017.

(284) În cele din urmă, un studiu recent realizat de PBOC însuși confirmă constatările Comisiei, afirmând în concluziile sale că „*în cazul în care categoria de investiții a obligațiunilor străine este fixată la ratingul internațional BBB și peste, atunci categoria de investiții a obligațiunilor interne poate fi evaluată la nivelul AA și peste, ținând cont de diferența dintre ratingul intern mediu și ratingul internațional de 6 sau mai multe trepte*” ([79]).

(285) Având în vedere situația descrisă la considerentele 279-284 de mai sus, Comisia a concluzionat că ratingurile de credit chineze nu oferă o estimare fiabilă a riscului de credit al activului suport. Pe această bază, chiar dacă anumite societăți incluse în eșantion primiseră un rating de credit bun din partea unei agenții de rating chineze, Comisia a concluzionat că aceste ratinguri nu erau fiabile. Aceste ratinguri au fost, de asemenea, distorsionate de obiectivele de politică pentru a încuraja industriile strategice-cheie, precum industria MFS.

3.4.2. *Finanțare preferențială: împrumuturi*

3.4.2.1. Credite reînnoibile automat (revolving)

(286) În conformitate cu concluziile anchetei HRF și ale anchetei privind anvelopele ([80]), creditele reînnoibile automat sunt împrumuturi care permit unei societăți să înlocuiască capitalul rambursat din împrumuturi la data scadenței cu un capital nou din noi împrumuturi. Creditele reînnoibile automat sunt, în mod obișnuit, un semn al unor probleme de lichiditate pe termen scurt ale împrumutatului și implică o mai mare expunere la risc a băncilor care le acordă. Existența unor credite reînnoibile automat la o societate a fost, deci, considerată un indiciu că societatea se afla într-o situație financiară mai puțin favorabilă decât cea rezultată la o primă vedere din situațiile financiare și că exista un risc suplimentar legat de probleme de lichiditate pe termen scurt.

(287) În urma comunicării constatărilor definitive, GC a susținut că creditele reînnoibile automat nu constituie neapărat un semn de emisiuni de lichidități. Acest lucru reiese clar din site-urile web ale principalelor bănci europene. De exemplu, liniile de credit reînnoibile automat și împrumuturile fac parte din activitatea curentă a băncilor, cum ar fi ING ([81]) și BNP Paribas ([82]), și nu sunt asociate unor rate mai ridicate ale dobânzii.

(288) Comisia nu a fost de acord cu evaluarea efectuată de GC. Chiar autoritățile chineze consideră creditele reînnoibile automat ca fiind un factor suplimentar de risc de credit. Astfel cum se menționează în „Orientările CBRC privind clasificarea împrumuturilor bazate pe riscuri”, creditele reînnoibile automat ar trebui să fie raportate cel puțin ca un împrumut „îngrijorător” ([83]). Un împrumut care se încadrează în această categorie înseamnă că, deși un debitor este în măsură să ramburseze principalul și dobânzile aferente împrumutului în prezent, există o serie de factori care pot afecta în mod negativ capacitatea de rambursare a acestora.

(289) Facilitățile de credit cu reînnoire automată există, într-adevăr, în Europa, însă termenii și condițiile acestora sunt foarte diferite de creditele reînnoibile automat din China. Facilitățile de credit cu reînnoire automată din Uniune sunt în principal linii de credit cu o valoare maximă prestabilită, care pot fi retrase și rambursate în mai multe rânduri în cursul unei perioade de timp prestabilite. În plus, aceste facilități de credit implică un cost suplimentar, fie o marjă contractuală, pe lângă ratele obișnuite ale pieței pe termen scurt ([84]), fie o taxă de administrare predeterminată. Pe de altă parte, exemplul furnizat de guvernul chinez în ceea ce privește BNP Paribas prevedea, de asemenea, un comision pentru capitalul neutilizat pe întreaga durată a facilității de credit.

(290) Pe de altă parte, creditele reînnoibile automat constatate în cursul vizitelor de verificare la societățile chineze incluse în eșantion nu aveau condiții diferite de alte împrumuturi pe termen scurt. Acestea nu au fost etichetate ca fiind o linie de credit sau o facilitate de credit reînnoibilă și nu au existat comisioane sau marje suplimentare aferente acesteia. La prima vedere, acestea păreau a fi împrumuturi obișnuite pe termen scurt. Cu toate acestea, uneori, scopul împrumutului făcea trimitere la „rambursarea împrumuturilor”. În plus, la momentul verificării

([79]) Documentul de lucru al PBOC nr. 2017/5, 25 mai 2017, p. 28.
([80]) A se vedea cauza HRF, citată în nota de subsol 7 de mai sus (considerentele 152-242), precum și cauza privind anvelopele citate în aceeași notă de subsol (considerentele 243-294).
([81]) https://www.ing.com.tr/en/for-your-business/loans/other-cash-loans/revolving-loan
([82]) https://companies.bnpparibasfortis.be/en/solution?n=revolving-credit
([83]) Articolul X punctul II din Orientările CBRC privind clasificarea împrumuturilor bazate pe riscuri.
([84]) De asemenea, exemplul BNP Paribas, furnizat de GC exprimă același punct de vedere.

rambursărilor acestor împrumuturi în cursul vizitei de verificare, a devenit clar că valoarea de capital a fost rambursată de fapt cu noi împrumuturi primite de la aceeași bancă, având aceeași valoare, cu o săptămână înainte sau după data de scadență a împrumutului inițial. În continuare, Comisia și-a extins analiza la celelalte împrumuturi din tabelele de împrumuturi și a constatat, în majoritatea cazurilor, alte situații cu exact aceleași caracteristici. Pentru toate aceste motive, Comisia și-a menținut poziția cu privire la creditele reînnoibile automat.

3.4.2.2. Finanțarea în scopul restructurării datoriei pe termen lung

(291) În cursul anchetei, Comisia a constatat că anumite societăți incluse în eșantion au emis obligațiuni cu scopul specific de rambursare a datoriilor, și anume a împrumuturilor. Comisia a stabilit că, prin restructurarea datoriilor lor prin intermediul acestui instrument, unele societăți ar putea să își reorganizeze și să își amâne datoriile, precum și să obțină fonduri în lipsa cărora nu ar fi în măsură să își îndeplinească obligațiile de rambursare, fapt care evidențiază, prin urmare, existența problemelor de atragere a fondurilor.

(292) Utilizarea de obligațiuni în acest scop ridică semne de întrebare cu privire la capacitatea unei anumite societăți de a-și achita datoriile și, prin urmare, pune sub semnul întrebării nu numai disponibilitatea pe termen scurt a lichidităților pentru societatea respectivă, ci și solvabilitatea acesteia pe termen lung. Existența unor obligațiuni emise cu scopul rambursării de împrumuturi într-o anumită societate este, prin urmare, considerată un indiciu că societatea se află într-o situație financiară mai puțin favorabilă decât cea rezultată la o primă vedere din situațiile financiare și că exista un risc suplimentar legat de finanțarea sa pe termen scurt și pe termen lung.

3.4.2.3. Specificitatea

(293) După cum s-a arătat în considerentele 238-245, mai multe documente juridice, care vizează în mod expres întreprinderile din sector, adresează instrucțiuni instituțiilor financiare să acorde împrumuturi la rate preferențiale industriei MFS. Aceste documente demonstrează că instituțiile financiare oferă împrumuturi preferențiale numai unui număr limitat de sectoare industriale/societăți care respectă politicile relevante ale GC.

(294) În urma comunicării constatărilor definitive, GC a contestat concluziile în materie de specificitate privind împrumuturile în condiții preferențiale. Potrivit GC, articolele 4 și 34 din Legea bancară stabilesc doar orientări generale cu privire la comportamentul băncilor comerciale și nu menționează societățile sau industriile cărora trebuie să le fie acordate împrumuturi. În plus, articolul 15 din Normele generale privind împrumuturile nu limitează în mod expres și neechivoc disponibilitatea acestei subvenții specifice la societățile din sectorul MFS. Decizia nr. 40 nu este specifică unei întreprinderi sau unei industrii, ci anumitor proiecte încurajate, ceea ce nu înseamnă același lucru. În plus, Decizia nr. 40 nu este obligatorie și, având în vedere gama extrem de largă de sectoare economice și industrii vizate de Decizia nr. 40, nu se poate concluziona că aceste documente limitează în mod explicit accesul la subvenționarea presupusă pentru anumite întreprinderi.

(295) În această privință, Comisia a observat că, deși Legea bancară și Normele generale privind împrumuturile nu menționează MFS ca atare, acestea se referă explicit la politicile industriale ale statului, care sunt prevăzute în documentele enumerate la punctul 3.1 de mai sus. Astfel, Comisia a făcut trimitere la documentele care au fost enumerate și la concluziile prezentate la punctul 3.1 de mai sus. În plus, ea a considerat că referirile la industria MFS sunt suficient de clare, deoarece această industrie este identificată fie prin menționarea numelui, fie printr-o trimitere la produsul pe care îl fabrică sau la grupul industrial de care aparține. Pe de altă parte, faptul că GC susține un grup limitat de industrii încurajate, printre care industria MFS, face ca această subvenție să fie specifică. Prin urmare, Comisia și-a menținut concluziile.

(296) Prin urmare, Comisia a concluzionat că subvențiile sub formă de împrumuturi preferențiale nu sunt disponibile în mod general, ci sunt specifice în sensul articolului 4 alineatul (2) litera (a) din regulamentul de bază. Mai mult, niciuna dintre părțile interesate nu a prezentat vreun element de probă care să sugereze că împrumuturile preferențiale s-ar baza pe criterii sau condiții obiective în sensul articolului 4 alineatul (2) litera (b) din regulamentul de bază.

3.4.2.4. Avantajul și calcularea valorii subvenției

(297) În continuare, Comisia a calculat valoarea subvenției care face obiectul unor măsuri compensatorii. Pentru acest calcul, ea a evaluat avantajul acordat beneficiarilor în cursul perioadei de anchetă. Conform articolului 6 litera (b) din regulamentul de bază, avantajul pentru beneficiari este considerat a fi diferența dintre valoarea dobânzii plătite de societate pentru împrumutul preferențial și suma pe care societatea ar plăti-o pentru un împrumut comercial comparabil obținut pe piață.

(298) În acest sens, Comisia a remarcat un număr de specificități pe piața chineză MFS. Astfel cum se explică la punctele 3.4.1.1-3.4.1.7 de mai sus, împrumuturile acordate de instituțiile financiare chineze reflectă o intervenție substanțială a guvernului și nu reflectă dobânzi care ar fi în mod normal disponibile pe o piață funcțională.

(299) Grupurile de societăți incluse în eșantion diferă în ceea ce privește situația lor financiară generală. Fiecare dintre acestea a beneficiat de diferite tipuri de împrumuturi sau de leasing financiar în cursul perioadei de anchetă, cu variații în ceea ce privește de exemplu scadența, garanțiile reale, garanțiile și alte condiții asociate. Din aceste două motive, fiecare societate a beneficiat de o rată medie a dobânzii diferită, pe baza propriului pachet de împrumuturi primite.

(300) Comisia a evaluat în mod individual situația financiară a fiecărui grup de producători-exportatori inclus în eșantion, astfel încât să reflecte aceste particularități. În acest sens, Comisia a urmat metodologia de calcul a creditării preferențiale stabilită în ancheta antisubvenție privind produsele din oțel plate laminate la cald originare din RPC, precum și în ancheta antisubvenție privind anvelopele originare din RPC ([85]) și explicată în considerentele de mai jos. Drept rezultat, Comisia a calculat avantajul obținut de pe urma practicilor de acordare de împrumuturi preferențiale pentru fiecare grup de producători-exportatori inclus în eșantion, în mod individual, și a alocat acest avantaj produsului în cauză.

(a) Grupul CNBM

(301) După cum se menționează în considerentele 250-252 de mai sus, instituțiile financiare de creditare chineze nu au furnizat nicio evaluare a bonității. Prin urmare, pentru a stabili avantajul, Comisia a trebuit să evalueze dacă ratele dobânzilor pentru împrumuturile acordate Grupului CNBM erau la nivelul pieței.

(302) Producătorii-exportatori din grupul CNBM s-au prezentat într-o situație financiară în general profitabilă conform propriilor lor conturi financiare. Unul dintre producătorii-exportatori nu a contractat niciun fel de împrumuturi. Cu toate acestea, Comisia a remarcat că a finanțat 65 % din achizițiile sale printr-un fel de instrument financiar preferențial pe termen scurt (ordine de acceptare bancare). Astfel cum se explică la punctul 3.4.3.2 de mai jos, ordinele de acceptare bancare reprezintă un tip de instrument de datorie; prin urmare, utilizarea pe scară largă a acestora indică probleme de lichiditate pe termen scurt. Cel de-al doilea producător-exportator a obținut profituri constante în perioada 2016-2018 și a avut indicatori financiari aparent solizi, cum ar fi un grad de îndatorare scăzut. Cu toate acestea, se pare că acesta s-a confruntat cu probleme de lichiditate pe termen scurt, din următoarele motive: datoria restantă pe termen scurt a societății reprezenta aproape 100 % din cifra sa de afaceri; a emis o obligațiune pentru rambursarea împrumuturilor bancare; a utilizat un număr mare de ordine de acceptare bancare pentru finanțarea achizițiilor sale și a utilizat credite reînnoibile automat, ceea ce sugerează că societatea s-ar putea afla într-o situație financiară mai fragilă decât ceea ce ar reieși, la prima vedere, din situațiile financiare. Cel de-al treilea producător-exportator a prezentat o imagine similară, cu o situație profitabilă, dar cu o utilizare pe scară largă a ordinelor de acceptare bancare, precum și a unei obligațiuni emise pentru rambursarea împrumuturilor bancare.

(303) Prima societate-mamă intermediară, China Jushi, a înregistrat profituri în perioada 2016-2017 și în perioada de anchetă, dar a utilizat pe scară largă ordine de acceptare bancare pentru finanțarea achizițiilor sale. În plus, Comisia a stabilit că unele dintre împrumuturile acordate la nivelul China Jushi erau credite reînnoibile automat și că China Jushi emisese două obligațiuni cu scopul de a rambursa împrumuturile bancare. Credite reînnoibile automat au fost, de asemenea, identificate în cazul celei de-a doua societăți-mamă intermediare, Sinoma Technology.

(304) Astfel cum s-a menționat în considerentele 207-217 de mai sus, societatea-mamă CNBM nu a cooperat. Cu toate acestea, analizând raportul anual pentru 2018, disponibil public, se conturează o imagine similară: societatea dispune de un efect de levier ridicat, cu o rată a datoriei nete de 130 % și o pondere a datoriilor în raport cu activele de 68 %. În cursul perioadei de anchetă, societatea a încheiat un acord de conversie a creanțelor în acțiuni cu băncile deținute de stat, pentru a-și îmbunătăți structura datoriei. În baza unui astfel de acord, societatea ar putea converti în acțiuni o parte din datoria sa către băncile deținute de stat, reducând astfel datoriile din bilanțul său.

([85]) A se vedea cauza HRF, menționată la nota de subsol 7 de mai sus (considerentele 152-244) și cauza privind anvelopele, menționată, de asemenea, în nota de subsol 7 (considerentul 236).

(305) Comisia a lat notă de faptul că diferitele societăți din cadrul grupului CNBM au primit ratinguri variind între AA- și AA+ acordate de o agenție chineză de rating de credit. Având în vedere distorsiunile globale ale ratingurilor de credit chineze menționate în considerentele 279-285 de mai sus, Comisia a concluzionat că acest rating nu este fiabil.

(306) Comisia a considerat că situația financiară generală a grupului corespunde unui rating BB, care reprezintă ratingul cel mai înalt care nu se mai califică drept rating „*investment grade*". Ratingul „*investment grade*" înseamnă că obligațiunile emise de societate sunt evaluate de agenția de rating ca fiind cel mai probabil suficiente pentru a satisface obligațiile de plată și că băncile sunt autorizate să investească în acestea.

(307) În urma comunicării constatărilor definitive, grupul CNBM a susținut că Comisia a acordat un rating de credit comun întregului grup CNBM, bazat în principal pe ratingul de credit al CNBM, chiar dacă nivelul de îndatorare al CNBM nu putea avea un efect negativ asupra Chinei Jushi, pentru care deține o participație de numai 27 %. În plus, CNBM nu putea transfera datoriile către China Jushi întrucât societățile din grup sunt entități juridice separate cu răspundere limitată, ceea ce înseamnă că datoriile acționarilor sau ale filialelor nu puteau fi transferate. În plus, întrucât grupul CNBM consideră că ordinele de acceptare bancare nu sunt echivalente cu împrumuturile pe termen scurt, nici acestea nu ar trebui să fie luate în considerare pentru evaluarea ratingului de credit al societăților.

(308) Comisia nu a fost de acord cu aceste declarații. Astfel cum se arată în considerentele 301-304 de mai sus, Comisia a efectuat o evaluare individuală a fiecărei societăți din aceste grupuri. În cazul specific al grupului CNBM, indiferent de situația descrisă la nivelul CNBM, majoritatea societăților evaluate prezentau o imagine similară, inclusiv în ceea ce privește creditele reînnoibile automat, utilizarea pe scară largă a acceptărilor bancare și obligațiunile contractate pentru rambursarea împrumuturilor. În plus, contrar celor afirmate de către societate, datoria a fost transferată între diferite societăți din grup prin intermediul împrumuturilor între societăți. Prin urmare, Comisia a decis să atribuie grupului un singur rating de credit. În cele din urmă, după cum se menționează la punctul 3.4.3.2 de mai jos, Comisia a considerat ordinele de acceptare bancare ca fiind un alt tip de instrument financiar echivalent unui împrumut pe termen scurt, care poate fi utilizat, prin urmare, pentru determinarea ratingurilor de credit. Prin urmare, afirmațiile societății au fost respinse.

(309) Prima estimată pentru obligațiunile emise de societățile cu acest rating (BB) a fost apoi aplicată la rata standard de creditare a PBOC pentru a se determina rata pieței.

(310) Această majorare a fost determinată prin calcularea spread-ului relativ dintre indicii obligațiunilor americane corporative cu rating AA și cei ai obligațiunilor corporative americane cu rating BB, pe baza datelor Bloomberg pentru segmente industriale. Spread-ul relativ astfel calculat a fost apoi adăugat la ratele dobânzii de referință publicate de PBOC la data acordării împrumutului ([86]) și pentru aceeași durată ca împrumutul în cauză. Acest calcul a fost efectuat în mod individual pentru fiecare împrumut acordat societății.

(311) În urma comunicării constatărilor definitive, mai multe părți au susținut că utilizarea unui spread relativ a fost eronată. Toți au afirmat că Comisia ar fi trebuit să utilizeze un spread absolut în locul unui spread relativ între obligațiunile cu rating AA și obligațiunile cu rating BB din SUA. Au fost invocate următoarele motive:

1. Nivelul spread-ului relativ fluctuează odată cu nivelul dobânzii de bază din SUA: cu cât nivelul ratei dobânzii este mai mic, cu atât mai mare va fi marja rezultată.

2. Nivelul referință rezultat fluctuează în funcție de nivelul ratei de referință a PBOC căreia i se aplică. Cu cât este mai mare rata de referință a PBOC, cu atât mai mare va fi valoarea de referință rezultată.

3. Spread-ul absolut rămâne relativ stabil de-a lungul timpului, în timp ce spread-ul relativ prezintă variații importante.

([86]) În cazul împrumuturilor cu dobândă fixă. Pentru împrumuturile cu dobândă variabilă, a fost luată în calcul valoarea de referință a ratei dobânzii aplicată de PBOC în cursul perioadei de anchetă.

(312) Aceste aspecte au fost deja prezentate în cadrul anchetei anterioare ([87]). După cum reiese din considerentele 175-187 din cauza HRF și din considerentul 256 din cauza privind anvelopele, Comisia a respins aceste argumente din următoarele motive.

(313) În primul rând, deși Comisia a recunoscut că băncile comerciale utilizează de obicei o marjă exprimată în termeni absoluți, ea a observat că această practică pare să se bazeze în principal pe considerente practice, deoarece rata dobânzii este, în cele din urmă, un număr absolut. Acest număr absolut reprezintă, însă, traducerea unei evaluări a riscurilor care se bazează pe o evaluare relativă. Riscul de nerambursare al unei societăți cu un rating BB este cu X % mai mare decât riscul de nerambursare al guvernului sau al unei societăți fără risc. Aceasta este o evaluare relativă.

(314) În al doilea rând, ratele dobânzii reflectă nu numai profilurile de risc ale societăților, ci și riscuri specifice fiecărei țări și fiecărei valute. Spread-ul relativ reflectă, astfel, schimbări ale condițiilor de bază ale pieței, care nu sunt luate în considerare atunci când se urmărește logica unui spread absolut. Adeseori, așa cum se întâmplă în cazul de față, riscul specific țării și valutei variază în decursul timpului, iar variațiile sunt diferite de la o țară la alta. Prin urmare, ratele fără risc variază în mod semnificativ de-a lungul timpului, și sunt uneori mai scăzute în SUA, alteori în China. Aceste diferențe se referă la factori cum ar fi creșterea observată și preconizată a PIB-ului, percepția generală asupra economiei și nivelurile inflației. Întrucât rata fără risc variază în timp, același spread absolut nominal poate semnifica o evaluare foarte diferită a riscurilor. De exemplu, atunci când banca estimează riscul de nerambursare specific societății la un nivel cu 10 % mai mare decât rata fără risc (estimare relativă), spread-ul absolut care rezultă poate fi între 0,1 % (la o rată fără risc de 1 %) și 1 % (la o rată fără risc de 10 %). Din punctul de vedere al unui investitor, spread-ul relativ este astfel o măsură mai bună, întrucât ea reflectă amploarea marjei de randament și modul în care aceasta este afectată de nivelul ratei dobânzii de bază.

(315) În al treilea rând, spread-ul relativ este totodată neutru din punctul de vedere al țării. De exemplu, în cazul în care rata fără risc din SUA este inferioară ratei fără risc din China, metoda va duce la marje absolute mai ridicate. Pe de altă parte, în cazul în care rata fără risc din China este inferioară ratei fără risc din SUA, metoda va duce la marje absolute mai reduse.

(316) În ceea ce privește al treilea punct, datele istorice care arată evoluția spread-ului absolut și relativ de-a lungul timpului au fost deja analizate în cauza privind anvelopele. Analiza Comisiei a descoperit faptul că spread-ul absolut nu este stabil, așa cum se afirmase, ci că variază în timp, de la 1 % la 4,5 %. În plus, spread-ul relativ a urmat exact aceeași tendință ca spread-ul absolut în ultimii 23 de ani, ceea ce înseamnă că, atunci când spread-ul relativ crește, spread-ul absolut crește și el și viceversa. În ceea ce privește presupusa volatilitate a spread-ului relativ, amploarea modificărilor a fost similară – diferența dintre valorile minime și cele maxime a fost de 530 % pentru spread-ul relativ și de 450 % pentru spread-ul absolut ([88]).

(317) GC a formulat, de asemenea, obiecții privind utilizarea ca atare a unei valori de referință externe. În acest sens, GC a luat act de faptul că, în primul rând, Comisia ar fi trebuit să caute împrumuturi comerciale comparabile pe care producătorii-exportatori ar fi putut să le obțină efectiv pe piață. În caz contrar, valoarea de referință ar trebui să se bazeze pe elemente de probă pozitive și pe explicații motivate că toate împrumuturile de pe piața în cauză au fost denaturate de intervenția statului, astfel încât nu exista un împrumut comparabil pe piața internă.

([87]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/969 al Comisiei din 8 iunie 2017 de instituire a unor taxe compensatorii definitive la importurile de anumite produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, originare din Republica Populară Chineză și de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/649 al Comisiei de instituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de anumite produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, originare din Republica Populară Chineză (JO L 146, 9.6.2017, p. 17), („cauza HRF"), Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/1690 al Comisiei din 9 noiembrie 2018 de instituire a unor taxe compensatorii definitive la importurile de anumite anvelope pneumatice, noi sau reșapate, din cauciuc, de tipul celor utilizate pentru autobuze sau camioane, cu un indice de sarcină de peste 121, originare din Republica Populară Chineză și de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/1579 al Comisiei de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii impuse la importurile de anumite anvelope pneumatice, noi sau reșapate, din cauciuc, de tipul celor utilizate pentru autobuze sau camioane, cu un indice de sarcină de peste 121, originare din Republica Populară Chineză și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/163 (JO L 283, 12.11.2018, p. 1) („cauza privind anvelopele").

([88]) Cauza privind anvelopele citată în nota de subsol precedentă, considerentul 256.

(318) În acest sens, astfel cum s-a explicat la punctul 3.4.1.7 de mai sus, Comisia a stabilit că ratingurile de credit interne acordate societăților chineze nu erau fiabile ca atare și au fost, în plus, denaturate de obiectivele de politică pentru a încuraja industriile strategice-cheie, precum industria MFS. În consecință, ratingurile de credit chineze nu oferă o estimare fiabilă a riscului de credit al activului suport, iar Comisia a trebuit să caute o valoare de referință bazată pe ratinguri de credit nedenaturate. În plus, Comisia a remarcat că rata dobânzii rezultată, de aproximativ 9 % pentru societățile cu rating BB, nu este nerezonabilă, având în vedere faptul că randamentul obligațiunilor corporative cu rating BB pe piața internă din China era de 21 % la finele perioadei de anchetă ([89]). În consecință, aceste afirmații au fost respinse.

(319) GC a susținut, de asemenea, că utilizarea unei valori de referință externe a fost inadecvată, întrucât valoarea de referință nu a efectuat ajustările necesare pentru a reflecta condițiile predominante de pe piața financiară chineză și că, printre alți factori, Comisia nu a luat în considerare diferențele care existau în ceea ce privește dimensiunea împrumuturilor, termenele și condițiile de rambursare și dacă împrumuturile au fost sau nu garantate.

(320) Comisia nu a fost de acord cu această opinie, deoarece rata de referință PBOC este utilizată ca punct de plecare al calculului. În plus, utilizarea spread-ului relativ reflectă schimbări ale condițiilor de piață specifice țării, care nu sunt exprimate atunci când se urmărește logica unui spread absolut, după cum se explică în considerentul de mai sus. De asemenea, Comisia a remarcat că nu este posibil să se includă în variabila de înlocuire toți factorii evaluării individuale a riscului unei bănci. Cu toate acestea, metodologia de calcul a Comisiei ține cont de parametrii împrumuturilor individuale, cum ar fi data de început și durata împrumutului, precum și variabilitatea ratei dobânzii. Afirmațiile GC au fost, prin urmare, respinse.

(321) În ceea ce privește împrumuturile din RPC exprimate în valută, are loc același fenomen de denaturare a pieței și de lipsă a ratingurilor de credit valabile, dat fiind faptul că aceste împrumuturi sunt acordate de aceleași instituții financiare chineze. Prin urmare, așa cum s-a constatat anterior, pentru a se stabili o valoare de referință adecvată au fost utilizate obligațiunile corporative cu rating BB exprimate în valute relevante și emise în cursul perioadei de anchetă.

(322) De asemenea, astfel cum se explică la punctul 3.4.2.1, existența unor credite reînnoibile automat la o societate este considerată drept un indiciu că societatea se afla într-o situație financiară mai puțin favorabilă decât cea rezultată la o primă vedere din situațiile financiare și că exista un risc suplimentar legat de probleme de lichiditate pe termen scurt. Într-adevăr, creditele reînnoibile automat sunt contractate, în general, pe perioade scurte. Este foarte puțin probabil că un credit reînnoibil automat ar avea o scadență mai mare de doi ani, iar elementele de probă rezultate din împrumuturile verificate la societățile incluse în eșantion au venit în sprijinul acestei concluzii.

(323) Prin urmare, pentru a ține seama de expunerea la risc sporită a băncilor atunci când acordă finanțare pe termen scurt societăților cu credite reînnoibile automat, Comisia a scăzut o treaptă pe scala de rating de risc și a adaptat calculul spread-ului relativ pentru toate finanțările pe termen scurt ale societăților în cauză. Prin urmare, Comisia a efectuat o comparație între obligațiunile corporative americane cu rating AA și cele cu rating B (în loc de BB) cu aceeași durată. Potrivit definițiilor ratingului de credit ale Standard & Poor's, un debitor cu rating „B" este mai vulnerabil decât debitorii cu rating „BB", dar debitorul continuă să aibă capacitatea de a-și îndeplini angajamentele financiare. Cu toate acestea, existența unor condiții comerciale, financiare sau economice adverse poate afecta voința sau capacitatea debitorului de a-și onora angajamentele financiare. Prin urmare, această valoare de referință este considerată adecvată pentru a reflecta riscul suplimentar derivat din utilizarea creditelor reînnoibile automat drept finanțare pe termen scurt.

(324) Astfel, Comisia a utilizat această valoare ca valoare de referință relevantă pentru toate tipurile de credite pe termen scurt, inclusiv împrumuturile, cu o scadență de până la 2 ani acordate societăților care utilizau credite reînnoibile automat.

(325) Pentru restul împrumuturilor cu o scadență de peste 2 ani și pentru societățile care nu contractaseră credite reînnoibile automat, Comisia a revenit la valoarea de referință generală, acordând cel mai înalt rating pentru obligațiunile „*non-investment grade*", astfel cum se explică în considerentul 306.

([89]) *Daily Report of China Onshore RMB Bond Market, 20.07.2018, Bond Information Department* (Raportul zilnic privind piața chineză a obligațiunilor onshore denominate în RMB, 17.5.2017, Departamentul de informații privind obligațiunile) China Central Depository & Clearing Co. Ltd., p. 4.

(326) Comisia a constatat că anumite societăți din cadrul grupului au emis obligațiuni în scopul restructurării datoriilor. În acest caz, astfel cum s-a explicat la punctul 3.4.2.2, Comisia a considerat că societățile în cauză se află într-o situație financiară mai puțin favorabilă decât cea rezultată la o primă vedere din situațiile financiare și că exista un risc suplimentar legat de finanțarea sa pe termen scurt și pe termen lung. Prin urmare, pentru a ține seama de expunerea sporită la risc, Comisia a scăzut o treaptă pe scala de rating de risc și a adaptat calculul spread-ului relativ, inclusiv pentru finanțarea pe termen lung a acestora, inclusiv împrumuturile, prin efectuarea unei comparații între obligațiunile corporative americane cu rating AA și cele cu rating B.

(327) În cele din urmă, întrucât societatea-mamă a CNBM nu a cooperat, avantajul pentru împrumuturile acordate în condiții preferențiale la nivelul CNBM a fost stabilit prin utilizarea metodologiei explicate la prezentul punct, aplicată informațiilor disponibile public în raportul anual pe 2018 al acestei societăți, cum ar fi datoriile restante, costul mediu al capitalului și durata medie a împrumuturilor.

(b) Grupul Yuntianhua

(328) După cum se menționează în considerentele 250-252 de mai sus, instituțiile financiare de creditare chineze nu au furnizat nicio evaluare a bonității. Prin urmare, pentru a stabili avantajul, Comisia a trebuit să evalueze dacă ratele dobânzilor pentru împrumuturile acordate grupului Yuntianhua erau la nivelul pieței.

(329) Producătorii-exportatori din grupul Yuntianhua s-au prezentat într-o situație financiară în general profitabilă conform propriilor conturi financiare.

(330) Cu toate acestea, analiza lichidității pe termen scurt ridică semne de întrebare pentru cele două societăți exportatoare, deoarece datoriile pe termen scurt din perioada de anchetă reprezintă între 90 și 100 % din cifra de afaceri a societăților, cu o tendință de creștere în comparație cu anul precedent. Utilizarea datoriilor pe termen scurt este semnificativă în ambele societăți. Cu toate că unul dintre producătorii-exportatori nu avea împrumuturi în cursul perioadei de anchetă, acesta a finanțat cea mai mare parte a achizițiilor sale, precum și o parte a altor costuri neoperative, prin intermediul ordinelor de acceptare bancare, un instrument cu o scadență mai mică de un an, în general.

(331) CPIC, primul acționar direct și furnizor principal pentru producătorii-exportatori, a înregistrat profituri în cursul PA. Cu toate acestea, a înregistrat o scădere a rentabilității financiare în raport cu anul precedent. Mai mult, societatea prezintă probleme de lichiditate, având în vedere că datoriile sale pe termen scurt reprezintă între 80 și 90 % din totalul datoriei. Compararea activelor curente ale societății cu pasivele sale curente oferă o rată curentă ([90]) cu o valoare scăzută, mai mică de 1, ceea ce ridică semne de întrebare cu privire la capacitatea acesteia de a-și rambursa datoriile pe termen scurt. În mod similar, Comisia a stabilit utilizarea pe scară largă de către societate a ordinelor de acceptare bancare pentru finanțarea achizițiilor sale.

(332) Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd., societatea-mamă a grupului Yuntianhua, implicată în lanțul de aprovizionare al produsului care face obiectul anchetei, a înregistrat pierderi în cursul PA. Compararea activelor curente ale societății cu pasivele sale curente, prin intermediul ratei curente sub 1, dă naștere unor preocupări serioase cu privire la lichiditatea acesteia și la capacitatea sa de a rambursa datoriile pe termen scurt. În plus, ancheta a arătat că societatea a emis obligațiuni cu scopul explicit de rambursare a datoriilor. Utilizarea creditelor reînnoibile automat a fost, de asemenea, stabilită.

(333) Comisia a observat că grupul Yuntianhua a primit un rating AA acordat de către o agenție chineză de rating de credit. Având în vedere distorsiunile globale ale ratingurilor de credit chineze menționate la considerentele 279-285 de mai sus, Comisia a concluzionat că acest rating nu este fiabil.

(334) Comisia a considerat că situația financiară generală a grupului corespunde unui rating BB, care reprezintă ratingul cel mai înalt care nu se mai califică drept rating „*investment grade*". Ratingul „*investment grade*" înseamnă că obligațiunile emise de societate sunt evaluate de agenția de rating ca fiind cel mai probabil suficiente pentru a satisface obligațiile de plată și că băncile sunt autorizate să investească în acestea.

([90]) Rata curentă este un indicator de lichiditate care măsoară capacitatea unei societăți de a achita obligații pe termen scurt cu scadență de până la un an. Rata curentă este exprimată drept o comparație între activele curente ale unei societăți și pasivele sale curente.

(335) Prima estimată pentru obligațiunile emise de societățile cu acest rating (BB) a fost apoi aplicată la rata standard de creditare a PBOC pentru a se determina rata pieței.

(336) Această majorare a fost determinată prin calcularea spread-ului relativ dintre indicii obligațiunilor americane corporative cu rating AA și cei ai obligațiunilor corporative americane cu rating BB, pe baza datelor Bloomberg pentru segmente industriale. Spread-ul relativ astfel calculat a fost apoi adăugat la ratele dobânzii de referință publicate de PBOC la data acordării împrumutului ([91]) și pentru aceeași durată ca împrumutul în cauză. Acest calcul a fost efectuat în mod individual pentru fiecare împrumut și leasing financiar acordat societății.

(337) În ceea ce privește împrumuturile din RPC exprimate în valută, are loc același fenomen de denaturare a pieței și de lipsă a ratingurilor de credit valabile, dat fiind faptul că aceste împrumuturi sunt acordate de aceleași instituții financiare chineze. Prin urmare, așa cum s-a constatat anterior, pentru a se stabili o valoare de referință adecvată au fost utilizate obligațiunile corporative cu rating BB exprimate în valute relevante și emise în cursul perioadei de anchetă.

(338) De asemenea, astfel cum se explică la punctul 3.4.2.1, existența unor credite reînnoibile automat la o societate este considerată drept un indiciu că societatea se afla într-o situație financiară mai puțin favorabilă decât cea rezultată la o primă vedere din situațiile financiare și că exista un risc suplimentar legat de probleme de lichiditate pe termen scurt. Într-adevăr, creditele reînnoibile automat sunt contractate, în general, pe perioade scurte. Este foarte puțin probabil că un credit reînnoibil automat ar avea o scadență mai mare de doi ani, iar elementele de probă rezultate din împrumuturile verificate la societățile incluse în eșantion au venit în sprijinul acestei concluzii.

(339) Prin urmare, pentru a ține seama de expunerea la risc sporită a băncilor atunci când acordă finanțare pe termen scurt societăților cu credite reînnoibile automat, Comisia a scăzut o treaptă pe scala de rating de risc și a adaptat calculul spread-ului relativ pentru toate finanțările pe termen scurt ale societăților în cauză. Prin urmare, Comisia a efectuat o comparație între obligațiunile corporative americane cu rating AA și cele cu rating B (în loc de BB) cu aceeași durată. Potrivit definițiilor ratingului de credit ale Standard & Poor's, un debitor cu rating „B" este mai vulnerabil decât debitorii cu rating „BB", dar debitorul continuă să aibă capacitatea de a-și îndeplini angajamentele financiare. Cu toate acestea, existența unor condiții comerciale, financiare sau economice adverse poate afecta voința sau capacitatea debitorului de a-și onora angajamentele financiare. Prin urmare, această valoare de referință este considerată adecvată pentru a reflecta riscul suplimentar derivat din utilizarea creditelor reînnoibile automat drept finanțare pe termen scurt.

(340) Astfel, Comisia a utilizat această valoare ca valoare de referință relevantă pentru toate tipurile de credite pe termen scurt, inclusiv împrumuturile, cu o scadență de până la 2 ani acordate societăților care utilizau credite reînnoibile automat.

(341) Pentru restul împrumuturilor cu o scadență de peste 2 ani și pentru societățile care nu contractaseră credite reînnoibile automat, Comisia a revenit la valoarea de referință generală, acordând cel mai înalt rating pentru obligațiunile „*non-investment grade*", astfel cum se explică în considerentul 306.

(342) Comisia a constatat că anumite societăți din cadrul grupului au emis obligațiuni în scopul restructurării datoriilor. În acest caz, astfel cum s-a explicat la punctul 3.4.2.2, Comisia a considerat că societățile în cauză se află într-o situație financiară mai puțin favorabilă decât cea rezultată la o primă vedere din situațiile financiare și că exista un risc suplimentar legat de finanțarea sa pe termen scurt și pe termen lung. Prin urmare, pentru a ține seama de expunerea sporită la risc, Comisia a scăzut o treaptă pe scala de rating de risc și a adaptat calculul spread-ului relativ, inclusiv pentru finanțarea pe termen lung a acestora, inclusiv împrumuturile, prin efectuarea unei comparații între obligațiunile corporative americane cu rating AA și cele cu rating B.

3.4.2.5. Concluzie privind acordarea de finanțare preferențială: împrumuturi

(343) Ancheta a arătat că toate grupurile de producători-exportatori incluse în eșantion au beneficiat de împrumuturi preferențiale în cursul perioadei de anchetă. Având în vedere existența unei contribuții financiare, a unui avantaj pentru producătorii-exportatori și a specificității, Comisia a considerat împrumuturile preferențiale drept subvenții pasibile de măsuri compensatorii.

([91]) În cazul împrumuturilor cu dobândă fixă. Pentru împrumuturile cu dobândă variabilă, a fost luată în calcul valoarea de referință a ratei dobânzii aplicată de PBOC în cursul perioadei de anchetă.

(344) Valoarea subvenției stabilită în legătură cu împrumuturile preferențiale acordate în cursul perioadei de anchetă grupurilor de societăți incluse în eșantion se ridică la:

Finanțare preferențială: acordarea de împrumuturi

Societatea/grupul	Valoarea totală a subvenției
Grupul Yuntianhua	2,53 %
Grupul CNBM	7,39 %

3.4.3. *Finanțare preferențială: alte tipuri de finanțare*

3.4.3.1. Linii de credit

(345) Ancheta a arătat că instituțiile financiare chineze au furnizat, de asemenea, linii de credit în condiții preferențiale în conjuncție cu acordarea de finanțare fiecăreia dintre societățile incluse în eșantion. Acestea au constat în acorduri-cadru, conform cărora banca permite societăților incluse în eșantion să utilizeze diverse instrumente de datorie, cum ar fi împrumuturile pentru capitalul circulant, ordinele de acceptare bancare, incassourile documentare, alte forme de finanțare comercială etc., în limitele unei anumite sume maxime.

(346) Scopul unei linii de credit este de a stabili o limită pentru împrumuturi pe care societatea o poate folosi în orice moment pentru a-și finanța operațiunile curente, astfel încât finanțarea capitalului circulant devine flexibilă și disponibilă imediat atunci când este necesar. Ancheta a arătat că cei doi producători-exportatori incluși în eșantion au avut acorduri privind liniile de creditare cu diferite bănci care au vizat diverse instrumente de finanțare pe termen scurt cu scopul de a finanța cheltuielile de funcționare. În consecință, Comisia a considerat că, în principiu, toate finanțările pe termen scurt ale societăților incluse în eșantion ar trebui să fie vizate de un fel de instrument de credit, inclusiv de ordinele de acceptare bancare, care sunt emise în mod regulat pentru a finanța operațiunile curente.

(347) Prin urmare, Comisia a comparat cuantumul liniilor de credit aflate la dispoziția societăților cooperante în cursul perioadei de anchetă cu cuantumul finanțării pe termen scurt utilizate de societățile respective în aceeași perioadă, pentru a stabili dacă finanțarea pe termen scurt a fost acoperită în totalitate printr-o linie de credit. În cazurile în care cuantumul finanțării pe termen scurt a depășit limita liniei de credit, Comisia a majorat cuantumul liniei de credit existente cu suma utilizată efectiv de producătorii-exportatori în plus față de această limită a liniei de credit.

(348) În condiții normale de piață, liniile de credit ar fi supuse unui așa-numit comision de „contractare" sau de „angajament", pentru a compensa costurile și riscurile băncii la deschiderea unei linii de credit, precum și unui comision de reînnoire perceput anual pentru reînnoirea valabilității liniilor de credit. Cu toate acestea, Comisia a constatat că toate societățile incluse în eșantion beneficiau de linii de credit acordate fără comisioane.

(349) În urma comunicării constatărilor definitive, GC a susținut că afirmația Comisiei conform căreia, în condiții normale de piață, liniile de credit sunt supuse unor comisioane de angajament, nu a fost justificată având în vedere propria sa argumentație din cauzele privind aeronavele. Potrivit GC, comisioanele de angajament se aplică numai atunci când linia de credit este o linie de credit angajată. Cu toate acestea, Comisia nu a stabilit că liniile de credit în cauză erau linii de credit angajate. GC a reamintit faptul că în cauza „CE – aeronave", UE însăși a susținut că justificarea faptului că BEI nu a perceput comisioane de angajament a fost „… *(i) pentru contractele de tip «deschis» (și anume contractele în cazul cărora ratele de dobândă nu sunt stabilite ex ante), nu există nicio certitudine în ceea ce privește calendarul disponibilității fondurilor, iar BEI nu se angajează să aplice o rată precisă a dobânzii*".

(350) Ca răspuns la această afirmație, Comisia a observat că argumentul UE din procedura în cauza „CE – aeronave" referitor la comisioanele de angajament nu a fost luat în considerare de grupul special în concluziile sale finale. În special, grupul special a stabilit că faptul că BEI nu percepe comisioane de angajament pentru a compensa angajamentul BEI de a pune la dispoziție fonduri a fost mai avantajos decât un împrumut comparabil acordat de un creditor comercial și a conferit un avantaj ([92]). Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.

([92]) WT/DS316/R – *European Communities and Certain Member States – Measures Affecting Trade in Large Civil Aircraft* (Comunitățile Europene și anumite state membre – Măsuri care afectează schimburile comerciale referitoare la aeronavele civile de mari dimensiuni) – Raportul grupului special, 30 iunie 2010, punctele 7.739 și 7.801.

(351) Conform articolului 6 litera (d) punctul (ii) din regulamentul de bază, Comisia a considerat avantajul astfel acordat beneficiarilor drept diferența dintre suma plătită de societate cu titlu de comision pentru deschiderea sau reînnoirea liniilor de credit acordate de instituțiile financiare chineze și suma pe care societatea ar plăti-o pentru o linie de credit comercial pe care ar putea să o obțină pe piață.

(352) În urma comunicării constatărilor, mai multe părți au susținut că Comisia nu a efectuat o analiză a specificității liniilor de credit. În plus, GC și-a reiterat observațiile formulate la punctul 3.1 de mai sus, afirmând că MFS nu este o industrie încurajată și niciunul dintre documentele la care face trimitere Comisia în această privință nu indică faptul că liniile de credit acordate industriei MFS sunt specifice în sensul articolului 2 din Acordul SMC.

(353) Comisia nu a efectuat o analiză separată a specificității, întrucât liniile de credit sunt intrinsec legate de alte tipuri de împrumuturi în condiții preferențiale, cum ar fi împrumuturile, și, prin urmare, au urmat aceeași analiză a specificității cu cea elaborată la punctul 3.4.2.3 de mai sus pentru credite. În consecință, aceste afirmații au fost respinse.

(354) Valoarea de referință adecvată pentru comisionul de contractare a fost stabilită la 1,5 %, în raport cu datele accesibile publicului larg ([93]) pentru deschiderea unor linii de credit similare în situații similare (dar fără distorsiuni). Cuantumul aferent comisionului de contractare este plătibil în baza unei sume forfetare în momentul deschiderii liniei de credit. Prin urmare, Comisia a aplicat valoarea de referință la cuantumul liniilor de credit deschise în cursul perioadei de anchetă.

(355) Pentru liniile de credit existente înainte de începutul perioadei de anchetă și reînnoite în cursul perioadei de anchetă, un comision de reînnoire de 1,25 % a fost utilizat ca valoare de referință urmând aceeași sursă. Cuantumul aferent comisionului de reînnoire se plătește anual sub formă de sumă forfetară, la momentul reînnoirii liniei de credit. Prin urmare, Comisia a aplicat valoarea de referință la cuantumul liniilor de credit reînnoite în cursul PA.

(356) În urma comunicării constatărilor definitive, una dintre părți a afirmat că băncile renunță adesea la costurile legate de comisioanele de contractare și de reînnoire pentru a-și păstra clienții comerciali mari. Societatea a furnizat, de asemenea, un exemplu de bancă din Statele Unite, care nu a perceput un comision de contractare, ci a perceput doar un comision anual de reînnoire de 0,25 % pentru o linie de credit angajată cuprinsă între 100 001 USD și 3 milioane USD ([94]). În plus, având în vedere că Statele Unite sunt o piață mult mai mare decât Regatul Unit și că Comisia s-a bazat pe ratinguri de tip obligațiuni emise de Statele Unite pentru a stabili bonitatea financiară, s-a considerat că un astfel de criteriu de referință este mult mai adecvat decât criteriul de referință al Regatului Unit pentru întreprinderile mici utilizat de Comisie.

(357) Comisia a observat că afirmația conform căreia băncile renunță adesea la costurile legate de comisioanele de contractare și de reînnoire pentru a-și păstra clienții comerciali mari, nu a fost susținută de niciun element de probă. În plus, Comisia a reexaminat criteriul de referință propus de societate și a constatat că această valoare de referință se referă în mod specific la liniile de credit pentru întreprinderile mici cu o valoare maximă de 3 milioane USD și, în special, la nevoile de capital circulant pe termen scurt. Dimpotrivă, criteriul de referință utilizat de Comisie avea o limită minimă de 25 000 GBP, dar nicio limită superioară, nici limitări în ceea ce privește utilizarea capitalului furnizat sau a duratei și era separat de un alt produs financiar menționat în același document, dar special adaptat întreprinderilor mici. Prin urmare, propria valoare de referință a Comisiei era mai adecvată pentru clienții de dimensiuni mari. În plus, banca americană care furnizează linii de credit în exemplul ales de reclamant era o bancă care își desfășoară activitatea exclusiv pe piața SUA, în timp ce HSBC (criteriul de referință utilizat de Comisie) este o bancă globală, care își desfășoară activitatea și pe piața chineză. Nu există niciun element de probă la dispoziția Comisiei care să indice că HSBC renunță la taxe în funcție de dimensiunea clientului. Inclusiv din acest punct de vedere, criteriul de referință al Comisiei a părut, așadar, a fi mai adecvat. Prin urmare, afirmațiile societății au fost respinse.

([93]) Comisioane percepute de HSBC UK: https://www.business.hsbc.co.uk/…/pdfs/en/bus_bnkg_price_list.pdf
([94]) https://www.pnc.com/en/small-business/borrowing/business-lines-of-credit/secured-businessline-of-credit.html

3.4.3.2. Ordinele de acceptare bancare

(a) Dispoziții generale

(358) Ordinele de acceptare bancare sunt un produs financiar menit să dezvolte o atitudine mai activă pe piața monetară internă prin extinderea facilităților de credit. Este o formă de finanțare pe termen scurt care ar putea „*reduce costurile de finanțare și crește eficiența capitalului*” emitentului ([95]).

(359) Ordinele de acceptare bancare pot fi utilizate doar pentru a deconta operațiunile comerciale reale, iar emitentul trebuie să prezinte elemente de probă suficiente în acest sens, de exemplu, prin acordul de vânzare/cumpărare, factura și ordinul de livrare etc. Ordinele de acceptare bancare pot fi utilizate ca mijloc standard de plată în cadrul contractelor de achiziție, împreună cu alte mijloace, cum ar fi remiterea sau ordinul de plată.

(360) Ordinul de acceptare bancar este emis de solicitant (emitentul, care este, de asemenea, cumpărătorul în cadrul operațiunii comerciale subiacente) și este acceptat de o bancă. Prin acceptarea ordinului, banca acceptă să efectueze plata necondiționată către beneficiar/purtător a sumei specificate în ordin, la data indicată (data scadenței).

(361) În general, ordinele de acceptare bancare conțin lista tranzacțiilor acoperite de valoarea ordinului cu indicarea termenului de plată convenit cu furnizorul și data scadenței ordinului de acceptare bancar.

(362) Comisia a stabilit că, în general, ordinele de acceptare bancare sunt emise în cadrul unui acord privind ordinele de acceptare bancare care specifică identitatea băncii, a furnizorilor și a cumpărătorului, obligațiile băncii și ale cumpărătorului, și care detaliază cuantumul pentru fiecare furnizor, termenul de plată convenit cu furnizorul și scadența ordinului de acceptare bancar.

(363) Comisia a stabilit, de asemenea, că acordurile privind liniile de credit clasifică, în general, ordinele de acceptare bancare drept o posibilă utilizare a limitei de finanțare, împreună cu alte instrumente financiare pe termen scurt, cum ar fi împrumuturile de capital circulant.

(364) În funcție de condițiile stabilite de fiecare bancă, este posibil ca emitentului să i se ceară să depună o mică sumă într-un cont special, să își asume un angajament și să plătească un comision de acceptare. În orice caz, emitentul este obligat să transfere valoarea integrală a ordinului de acceptare bancar în contul prevăzut în acest sens până cel târziu la data scadenței ordinului de acceptare bancar.

(365) După acceptarea de către bancă, emitentul andosează ordinul de acceptare bancar și îl transferă beneficiarului plății, care este și furnizorul tranzacției comerciale subiacente, cu titlu de plată a facturii. În consecință, obligația de plată a cumpărătorului (emitentului) către furnizor (beneficiar) este anulată. O nouă obligație de plată a cumpărătorului este creată față de banca acceptantă pentru aceeași sumă (emitentul are obligația de a efectua plata în numerar către bancă înainte de scadența ordinului de acceptare bancar). Prin urmare, emiterea de ordine de acceptare bancare are ca efect înlocuirea obligației emitentului față de furnizor printr-o obligație către bancă.

(366) Scadența ordinelor de acceptare bancare variază în funcție de condițiile stabilite de fiecare bancă și poate ajunge până la 1 an.

(367) Beneficiarul (sau purtătorul) ordinului de acceptare bancar are trei opțiuni înainte de scadență:

— să aștepte până la scadență pentru a primi plata integrală în numerar a valorii nominale a ordinului de către banca acceptantă;

— să andoseze ordinul de acceptare bancar, mai precis să-l utilizeze ca mijloc de plată pentru datoriile sale față de alte părți; sau

— să actualizeze ordinul de acceptare bancar cu banca acceptantă sau cu o altă bancă și să obțină încasările în numerar în schimbul plății unei rate de actualizare.

([95]) A se vedea site-ul web al Băncii Populare Chineze: https://www.boc.cn/en/cbservice/cncb6/cb61/200811/t20081112_1324239.html

(368) Data emiterii ordinului de acceptare bancar corespunde, în general, termenului de plată convenit cu furnizorul, dar poate fi, de asemenea, o dată anterioară sau ulterioară termenului de plată. Ancheta a constatat că, în ceea ce privește societățile incluse în eșantion, data emiterii a fost, în general, data termenului de plată convenit cu furnizorul sau o dată anterioară acesteia și, în unele cazuri, chiar și după termenul de plată. Comisia a stabilit că scadența ordinelor de acceptare bancare ale societăților incluse în eșantion este, în majoritatea cazurilor, între 6 și 12 luni după data scadentă a facturii.

(369) În ceea ce privește tratamentul contabil al ordinelor de acceptare bancare, acestea sunt recunoscute ca datorii față de bancă în conturile emitenților, și anume producătorii-exportatori incluși în eșantion.

(370) Centrul de referință pentru credite al Băncii Populare a Chinei (*Credit Reference Center of the People's Bank of China*, denumit în continuare „CRCP") recunoaște ordinele de acceptare bancare drept „credite nedecontate" acordate de bănci la același nivel ca împrumuturile, acreditivele sau creditelor comerciale. De asemenea, trebuie remarcat faptul că CRCP este alimentat de instituțiile financiare care acordă diferite tipuri de împrumuturi și că aceste instituții financiare au recunoscut astfel ordinele de acceptare bancare ca fiind datorii față de ele. În plus, acordurile de acceptare bancară, colectate în cursul anchetei, prevăd că, în cazul în care cumpărătorul nu efectuează plata integrală la data expirării ordinelor de acceptare bancare, banca va considera suma neplătită ca un împrumut întârziat datorat băncii.

(371) În urma comunicării constatărilor definitive, un producător-exportator din grupul CNBM a susținut că CRCP nu recunoaște în rapoartele de credit ordinele de acceptare bancare ca pe o datorie față de bancă. Această parte interesată a făcut trimitere la nota privind datoriile din raportul de credit al CRCP, unde se specifică faptul că „*Soldul datoriei include avansuri nedecontate, împrumuturi, credite comerciale, factoring, scontări, garanții și datorii compensate de terți, precum și datoriile gestionate de societatea de administrare a activelor la momentul elaborării statisticilor*". De asemenea, aceasta a adăugat că, în una dintre societățile din grup, rubrica „Sinteza informațiilor" din raportul de credit face trimitere la un „sold contabil actual", care nu includea cuantumurile ordinelor de acceptare bancare, ci doar cuantumul împrumuturilor.

(372) În acest sens, Comisia subliniază că rapoartele de credit includ ordinele de acceptare bancare în „Sinteza informațiilor privind creditele nedecontate" la același nivel cu cel al împrumuturilor, acreditivelor, facturilor actualizate, factoringului sau creditelor comerciale. Faptul că ordinele de acceptare bancare nu sunt contabilizate în „soldul debitor" sau în „soldul contabil actual" la momentul la care a fost emis raportul nu afectează clasificarea lor drept credite, fapt care este recunoscut în mod clar de CRCP în rapoartele de credit.

(373) După cum s-a menționat deja în considerentul 358, ordinele de acceptare bancare reprezintă o formă de finanțare pe termen scurt. În plus, după cum declară Banca Populară a Chinei pe site-ul său internet, „*ordinul de acceptare bancar poate garanta stabilirea și executarea contractului dintre cumpărător și vânzător, precum și promovarea randamentului capitalului prin intervenția Băncii Populare a Chinei*" ([96]). În plus, pe site-ul său internet, DBS Bank promovează ordine de acceptare bancare ca un mijloc de a „*îmbunătăți capitalul circulant prin amânarea plăților*" ([97]).

(374) Comisia a constatat că ordinele de acceptare bancare sunt utilizate în mare măsură ca mijloc de plată în tranzacțiile comerciale, înlocuind astfel un ordin de plată, facilitând astfel cifra de afaceri în numerar și capitalul circulant al emitentului. Din punct de vedere al numerarului, instrumentul acordă *de facto* emitentului un termen de plată amânat de 6 luni sau de 1 an, deoarece plata efectivă în numerar a valorii tranzacției are loc la scadența ordinului de acceptare bancar și nu în momentul în care acesta ar fi fost nevoit să își plătească furnizorul. În absența unui astfel de instrument financiar, emitentul ar utiliza fie propriul său capital circulant, care are un cost, fie ar contracta un împrumut de capital circulant pe termen scurt la o bancă pentru a-și plăti furnizorii, acesta având, de asemenea, un cost. De fapt, plătind cu un ordin de acceptare bancar, emitentul utilizează bunurile sau serviciile furnizate pentru o perioadă de la 6 luni până la 1 an, fără a plăti numerar în avans și fără a suporta vreun cost. Ca o ilustrare a utilizării ordinelor de acceptare bancare ca substitut al împrumuturilor pe termen scurt, Comisia a stabilit că unul dintre producătorii-exportatori incluși în eșantion nu a contractat niciun împrumut. Cu toate acestea, ordinele de acceptare bancare emise de către acest producător-exportator în cursul perioadei de anchetă au reprezentat 70 % din cheltuielile sale de funcționare. În mod similar, ordinele de acceptare bancare reprezentau, la sfârșitul PA, peste 53 % din totalul pasivelor sale.

([96]) A se vedea nota de subsol 71.
([97]) A se vedea site-ul web al DBS Bank: https://www.dbs.com.cn/corporate/financing/working-capital/bank-acceptance-draft-bad-issuance

(375) În condiții normale de piață, ca instrument financiar, ordinele de acceptare bancare ar implica un cost de finanțare pentru emitent. Ancheta a arătat că toate societățile incluse în eșantion care au utilizat ordine de acceptare bancare în cursul perioadei de anchetă au plătit doar un comision pentru serviciile de acceptare furnizate de bancă, care a variat între 0,05 % și 0,1 % din valoarea nominală a ordinului. Cu toate acestea, niciuna dintre societățile incluse în eșantion nu a suportat cheltuieli pentru finanțarea prin intermediul ordinelor de acceptare bancare prin amânarea plății în numerar a bunurilor livrate și a prestării de servicii. Prin urmare, Comisia a considerat că societățile care au făcut obiectul anchetei au beneficiat de finanțare sub formă de ordine de acceptare bancare pentru care nu au suportat nicio cheltuială.

(376) Având în vedere cele de mai sus, Comisia a concluzionat că sistemul de acceptare bancară instituit în RPC a oferit tuturor producătorilor-exportatori o finanțare gratuită a operațiunilor lor curente, care a conferit un avantaj pasibil de măsuri compensatorii, astfel cum se descrie în considerentele 395-399 de mai jos, în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) litera (a) subpunctul (i) și cu articolul 3 alineatul (2) din regulamentul de bază.

(377) În urma comunicării constatărilor definitive, ambii producători-exportatori cooperanți au transmis o observație conform căreia ordinele de acceptare bancare nu constituie un împrumut sau o altă formă de asistență financiară și că Comisia a presupus în mod incorect că utilizarea ordinelor de acceptare bancare are același efect ca și în cazul unui împrumut pe termen scurt. Aceștia au susținut că termenul de plată prelungit prevăzut pentru utilizarea unui ordin de acceptare bancar nu constituie un împrumut pe termen scurt fără dobândă acordat de o bancă, ci o prelungire a termenului de plată pe care vânzătorul decide să o acorde. Grupul Yuntianhua a susținut că Comisia nu a demonstrat existența unei contribuții financiare în cazul ordinelor de acceptare bancare. Ambii producători-exportatori care au cooperat au insistat că ordinele de acceptare bancare nu implică nicio finanțare, deoarece banca nu a efectuat niciun transfer de bani către nicio parte.

(378) O societate din grupul CNBM a susținut că acceptarea băncii este doar menită a facilita tranzacțiile dintre părți care nu se cunosc, astfel încât banca își adaugă propria garanție că plata va fi efectuată la scadență. În plus, ordinul de acceptare bancar nu modifică data plății prevăzută inițial în contractul de vânzare și, prin urmare, prin acceptarea unui ordin, o bancă nu acordă un împrumut pe termen scurt. Aceasta a mai afirmat că modul în care ordinele de acceptare bancare sunt înregistrate în registrele interne ale societății nu schimbă concluzia conform căreia ordinele de acceptare bancare nu reprezintă o formă de finanțare pe termen scurt. Partea respectivă a afirmat, de asemenea, că, întrucât, în conformitate cu contractul de vânzare, vânzătorul primește plata doar în termen de 6 luni sau de 1 an, cumpărătorul nu este nevoit să utilizeze propriul său capital circulant sau un contract de împrumut pe termen scurt pentru a plăti la vedere, deoarece vânzătorul a acceptat deja faptul că plata va fi amânată.

(379) În acest sens, Comisia a subliniat că nu a stabilit faptul că ordinele de acceptare bancare constituie un împrumut. Cu toate acestea, Comisia a concluzionat că ele au efecte economice similare finanțării pe termen scurt.

(380) Astfel cum s-a precizat în considerentul 374, Comisia a stabilit că ordinele de acceptare bancare sunt utilizate în mare măsură ca mijloc de plată în tranzacțiile comerciale, înlocuind un ordin de plată, facilitând astfel cifra de afaceri în numerar și capitalul circulant al emitentului. De asemenea, Comisia a constatat că, din punctul de vedere al numerarului, instrumentul amână plata în numerar la scadența ordinului de acceptare bancar. De fapt, furnizorul este plătit printr-un ordin de acceptare bancar la termenul de plată convenit în contract, în loc de numerar. Plata în numerar la scadență este o plată efectuată de către emitent către bancă în temeiul relației contractuale create între emitent și bancă în cadrul ordinului de acceptare bancar. Furnizorii pot utiliza, de asemenea, ordine de acceptare bancare (în loc de numerar) pentru a plăti alți furnizori. Prin urmare, astfel cum se precizează în considerentul 374, utilizarea de ordine de acceptare bancare a permis emitenților să utilizeze bunurile sau serviciile furnizate pentru o perioadă de la 6 luni până la 1 an, fără a plăti numerar în avans și fără a suporta vreun cost. Comisia a reiterat, de asemenea, că Banca Populară a Chinei prezintă ordinele de acceptare bancare drept un instrument care ar putea „*reduce costurile fondului și crește eficiența capitalului*" emitentului „*și promova cifra de afaceri a capitalului prin intervenția Băncii de credit din China* ([98])", iar DBS Bank promovează ordinele de acceptare bancare drept un mijloc de a «*îmbunătăți capitalul circulant prin amânarea plăților*» ([99]). În plus, GC nu a contestat concluzia Comisiei potrivit căreia ordinele de acceptare bancare sunt o formă de finanțare. În plus, recent, CBIRC a emis un aviz în care afirmă că, pentru a consolida sprijinul de tip credit acordat de întreprinderile de bază către întreprinderile din aval, instituțiile financiare bancare pot oferi sprijin de tip credit pentru întreprinderile din aval în vederea obținerii de bunuri și a plății pentru bunuri prin emiterea de cambii de acceptare bancară, acreditive interne, finanțare în avans etc. ([100]). Acesta este încă un element de probă care demonstrează că GC percepe ordinele de acceptare bancare drept o altă formă de sprijin de tip credit.

([98]) A se vedea nota de subsol 73.
([99]) A se vedea nota de subsol 75.
([100]) http://www.cbirc.gov.cn/cn/view/pages/ItemDetail.html?docId=895429&itemId=928

(381) Faptul că nu există un transfer de fonduri de la bancă către vreo parte la momentul emiterii ordinului de acceptare bancar nu modifică raționamentul, nici concluziile de mai sus. După cum s-a explicat deja, ordinele de acceptare bancare, astfel cum sunt puse în aplicare în RPC, reprezintă un mijloc de plată în cadrul tranzacțiilor comerciale care favorizează emitenții prin facilitarea fluxului lor de numerar și a capitalului lor circulant. Din punct de vedere economic și financiar, utilizarea acestui instrument permite emitentului să își achite datoriile fără a utiliza resursele financiare ale societății și, prin urmare, constituie o formă de finanțare a operațiunilor sale economice. Contrar afirmațiilor producătorilor-exportatori cooperanți, această finanțare nu este acordată de către furnizor, ci de către bancă. Astfel cum se explică în considerentul 365, odată ce ordinul de acceptare bancar este acceptat de bancă și vizat de beneficiar (și anume, furnizorul), obligația de plată a cumpărătorului (emitentul) către furnizor (beneficiarul) este anulată. Într-adevăr, beneficiarul (furnizorul) este plătit printr-un ordin de acceptare bancar, în momentul convenit în contractul de vânzare (și anume data scadenței plății). Acest lucru a fost confirmat inclusiv de GC în cursul vizitei de verificare, și anume că, odată ce societatea plătește furnizorului prin ordinul de acceptare bancar, acesta nu mai are o obligație față de furnizor, ci față de bancă, întrucât cel care a solicitat emiterea ordinului de acceptanță bancar va trebui să plătească integral băncii suma datorată la scadență. În plus, ca mijloc de plată, ordinul de acceptare bancar poate fi utilizat de furnizor pentru a-și plăti propriile datorii față de alte părți. Prin urmare, furnizorul nu acordă o prelungire a termenului de plată. În schimb, banca acordă o prelungire cu 6 luni sau 1 an a plății efective în numerar a tranzacției acoperite de ordinul de acceptare bancar și, prin urmare, îi permite emitentului să evite orice cost de finanțare.

(382) Comisia nu a fost de acord cu afirmația potrivit căreia întrucât, în conformitate cu contractul de vânzare, vânzătorul primește plata doar în termen de 6 luni sau de 1 an, cumpărătorul nu este nevoit să utilizeze propriul său capital circulant sau un contract de împrumut pe termen scurt pentru a plăti la vedere. De asemenea, Comisia nu a fost de acord cu afirmația potrivit căreia modul în care producătorii-exportatori incluși în eșantion înregistrează ordinele de acceptare bancară în registrele lor interne nu este relevant. De fapt, după cum s-a menționat deja mai sus, ordinele de acceptare bancare reprezintă un mijloc de plată utilizat de emitent pentru a-și onora obligațiile față de beneficiar. Afirmația conform căreia „*vânzătorul primește plata numai în termen de 6 luni sau de 1 an*” este incorectă din punct de vedere faptic, deoarece vânzătorul primește plata prin intermediul ordinului de acceptare bancar, la termenul de plată convenit în contract. Astfel cum s-a menționat deja în considerentul 374, ordinele de acceptare bancare sunt stipulate ca modalități de plată în tranzacțiile comerciale în locul plății în numerar, iar utilizarea acestora este acceptată atât de vânzător, cât și de cumpărător. Totuși, plata în numerar pentru bunuri și servicii este amânată până la data scadenței ordinului de acceptare bancar, iar această amânare este acordată de către bancă. Astfel cum s-a explicat deja în considerentul 365, atunci când vânzătorul primește plata prin intermediul unui ordin de acceptare bancar, datoria emitentului față de vânzător este anulată și sunt create două noi datorii: o datorie a emitentului către banca acceptantă și o datorie a băncii acceptante față de vânzător (beneficiarul) sau față de purtătorul ordinului de acceptare bancar. Contrar celor afirmate, modul în care producătorii-exportatori incluși în eșantion înregistrează ordinele de acceptare bancare în registrele lor interne este un element important care arată că, pe de o parte, datoria față de vânzător este anulată de plata prin intermediul ordinului de acceptare bancar și, pe de altă parte, se creează o nouă datorie a emitentului către bancă. Aceasta este o dovadă suplimentară că, prin utilizarea ordinelor de acceptare bancară ca mijloc de plată, care este permisă de banca care a acceptat ordinul, emitentul nu este nevoit să plătească în numerar furnizorului (beneficiarul) la data scadentă convenită în contract. Mai degrabă, emitentul este obligat să efectueze plata în numerar către bancă la data scadenței ordinului de acceptare bancar, și anume cu 6 luni sau 1 an mai târziu. Acest lucru a fost confirmat și de GC în timpul vizitei de verificare, întrucât acesta a declarat că ordinele de acceptare bancară „*sunt interesante pentru a reduce povara asupra fluxului de numerar al societății*”.

(383) Comisia nu a fost de acord cu observația conform căreia prin acceptarea ordinului de acceptare bancar, într-un fel banca doar adaugă propria sa garanție că plata va fi efectuată la scadență. În primul rând, astfel cum s-a menționat anterior, ordinul de acceptare bancar este o modalitate de plată prin care emitentul își onorează datoria către beneficiar (furnizorul). Prin urmare, efectuarea plății către furnizor de către emitent are loc la momentul aprobării ordinului de acceptare bancar, în timp ce emitentul își onorează obligația de plată față de bancă la scadență. În al doilea rând, ordinul de acceptare bancar nu poate fi clasificat drept o simplă garanție suplimentară pentru o plată viitoare întrucât ordinul de acceptare bancar este o modalitate de plată, recunoscută în contractele de vânzare, iar obligația de plată a emitentului față de furnizor este anulată de plata prin intermediul ordinului de acceptare bancar. Plata în numerar datorată băncii la scadență nu reprezintă o prelungire a termenului de plată de către furnizor, ci o obligație față de bancă. În plus, acest lucru a fost confirmat de GC în timpul vizitei de verificare, în cadrul căreia a afirmat că, din punct de vedere juridic, diferența dintre garanția bancară și ordinul de acceptare bancar este că „*în ceea ce privește garanția, societatea A este în primul rând răspunzătoare de plată, în timp ce pentru acceptările bancare, răspunzătoare este banca emitentă*”.

(384) Având în vedere cele de mai sus, Comisia și-a reiterat concluzia conform căreia, din punct de vedere al efectelor lor, ordinele de acceptare bancare constituie o formă de finanțare pe termen scurt, întrucât ele au permis producătorilor-exportatori să își finanțeze achizițiile. Avantajul conferit producătorilor-exportatori cooperanți este reprezentat de economiile de costuri de finanțare datorate faptului că utilizarea finanțării prin ordine de acceptare bancare nu a fost remunerată.

(385) Având în vedere că ordinele de acceptare bancare au același scop și efecte ca împrumuturile de capital circulant pe termen scurt și că au fost utilizate pe scară largă de către producătorii-exportatori care au cooperat la anchetă pentru a-și finanța operațiunile curente, în loc să utilizeze împrumuturi de capital circulant pe termen scurt, ele ar trebui să aibă un cost echivalent unei finanțări pe termen scurt a împrumuturilor de capital circulant pe termen scurt. Această concluzie a fost confirmată și de GC în timpul vizitei de verificare, în cursul căreia a afirmat că, în ceea ce privește alegerea unei societăți între ordinul de acceptare bancar și împrumutul pe termen scurt, societatea este cea care decide, dar „*prin natura lor, ele sunt similare*".

(386) Având în vedere considerațiile de mai sus, Comisia a respins afirmațiile conform cărora ordinele de acceptare bancare nu sunt o formă de finanțare pe termen scurt.

(b) Specificitatea

(387) În ceea ce privește specificitatea, astfel cum se menționează în considerentul 165, în conformitate cu Decizia nr. 40, instituțiile financiare oferă sprijin financiar industriilor încurajate.

(388) Comisia a considerat că ordinele de acceptare bancare sunt o altă formă de sprijin financiar preferențial acordat de instituțiile financiare industriilor încurajate, cum ar fi sectorul MFS. Într-adevăr, astfel cum se specifică la punctul 3.1 de mai sus, sectorul MFS se numără printre industriile încurajate și, prin urmare, este eligibil pentru orice sprijin financiar posibil. Nu a fost furnizată nicio dovadă că vreo întreprindere din RPC (din afara industriilor încurajate) poate beneficia de ordine de acceptare bancare în aceiași termeni și condiții preferențiale.

(389) În urma comunicării constatărilor definitive, grupul CNBM a susținut că ordinul de acceptare bancar este o practică comercială obișnuită în RPC, care este disponibilă pentru toate industriile și că singura limită juridică pentru utilizatorul unui ordin de acceptare bancar este indicată la articolul 6 din Legea Republicii Populare Chineze privind instrumentele negociabile, și anume „*dacă o persoană care nu deține nicio competență sau care deține o competență limitată cu privire la actele civile semnează un instrument negociabil, semnătura este nulă și neavenită*". Aceasta a susținut, de asemenea, că nu este responsabilitatea producătorilor-exportatori să respingă o prezumție potrivit căreia un presupus program de subvenționare este specific și că este responsabilitatea Comisiei să își justifice determinarea specificității pe baza unor elemente de probă pozitive, în special prin compararea condițiilor oferite societăților incluse în eșantion cu cele oferite altor societăți chineze. În cele din urmă, o societate din grupul CNBM a solicitat Comisiei să explice de ce un regim similar din Canada, la care Comisia a făcut trimitere în cauza privind bicicletele electrice, nu este considerat un program de subvenționare specific, în timp ce regimul din RPC este considerat de Comisie drept o subvenție specifică.

(390) În acest sens, Comisia a făcut trimitere la considerentul 165, în care a prezentat elemente de probă care atestă faptul că, în conformitate cu Decizia nr. 40, instituțiile financiare au obligația de a acorda sprijin financiar industriilor încurajate. Ordinele de acceptare bancare, ca formă de finanțare, fac parte din sistemul de sprijin financiar preferențial acordat de către instituțiile financiare industriilor încurajate, precum industria MFS.

(391) Comisia a subliniat că și-a bazat evaluarea privind caracterul specific al regimului de subvenționare pe documentele guvernamentale disponibile, cum ar fi planurile și regulamentele, privind industriile încurajate. În acest sens, Comisia a luat notă de faptul că GC a definit în mod clar industriile care sunt încurajate, limitând avantajele finanțării preferențiale specifice numai la industriile respective. Prin urmare, chiar dacă o serie de alte industrii definite în mod specific ca fiind încurajate beneficiază, și ele, de aceleași condiții preferențiale sau de condiții preferențiale similare cu cele ale industriei MFS, acest fapt nu conduce la finanțări preferențiale și mai ales la ordine de acceptare bancare care sunt, în general, disponibile pentru toate industriile.

(392) În plus, chiar dacă o formă de finanțare ar putea fi, în principiu, disponibilă pentru societățile din toate industriile, condițiile concrete în care o astfel de finanțare este oferită societăților dintr-o anumită industrie, cum ar fi remunerarea finanțării și volumul finanțării, ar putea face ca aceasta să fie specifică. De fapt, în cazul producătorilor-exportatori cooperanți, astfel cum se menționează mai sus, Comisia a stabilit că toți au beneficiat de finanțare pe termen scurt prin ordine de acceptare bancare fără a suporta vreun cost și că unii dintre aceștia au beneficiat de un volum substanțial de ordine de acceptare bancare în comparație cu alte finanțări pe termen scurt, cum ar fi împrumuturile pe termen scurt. Niciuna dintre părțile interesate nu a prezentat vreun element de probă care să demonstreze că finanțarea preferențială prin intermediul ordinelor de acceptare bancare a societăților din industria MFS s-ar baza pe criterii sau condiții obiective în sensul articolului 4 alineatul (2) litera (b) din regulamentul de bază.

(393) În ceea ce privește observația referitoare la regimul de ordine de acceptare bancare din Canada, Comisia a subliniat că, în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) din regulamentul de bază, evaluarea caracterului specific al unui program de subvenționare se face numai cu privire la subvențiile care fac obiectul anchetei. Prin urmare, Comisia nu este obligată să demonstreze că regimurile similare din alte țări sunt, de asemenea, specifice.

(394) Având în vedere argumentele de mai sus, afirmațiile producătorilor-exportatori cooperanți în ceea ce privește caracterul specific al ordinelor de acceptare bancare au fost respinse.

(c) Calcularea avantajului

(395) Pentru acest calcul al valorii subvenției care face obiectul unor măsuri compensatorii, Comisia a evaluat avantajul acordat beneficiarilor în cursul perioadei de anchetă.

(396) După cum s-a menționat deja în considerentele 358-373, ordinele de acceptare bancare sunt o formă de finanțare pe termen scurt care consolidează eficiența capitalului în cazul emitentului prin facilitarea capitalului său circulant și satisfacerea nevoilor de numerar ale acestuia, întrucât ordinele respective sunt utilizate în mare măsură ca mijloc de plată în tranzacțiile comerciale, în locul numerarului. Comisia a constatat că producătorii-exportatori incluși în eșantion au utilizat ordine de acceptare bancare pentru a face față nevoilor lor de finanțare pe termen scurt, fără a plăti o remunerație. În plus, astfel cum s-a menționat în considerentul 346, Comisia a considerat că toate finanțările pe termen scurt ale societăților incluse în eșantion, inclusiv ordinele de acceptare bancare, ar trebui să fie acoperite de o linie de credit. Avantajul legat de liniile de credit a fost stabilit la punctul 3.4.3.1 de mai sus.

(397) Prin urmare, Comisia a concluzionat că emitenții de ordine de acceptare bancare ar trebui să plătească o remunerație pentru perioada de finanțare. Pentru a efectua calculul, Comisia a considerat că perioada de finanțare a început fie la data scadenței convenită cu furnizorul, în cazurile în care ordinul de acceptare bancar a fost emis înainte de data scadenței plății, fie la data emiterii ordinului de acceptare bancar, în cazurile în care ordinul de acceptare bancar a fost emis la data scadentă sau după această dată. S-a considerat că perioada de finanțare se încheie la data scadenței ordinului de acceptare bancar.

(398) În conformitate cu articolul 6 litera (b) din regulamentul de bază, Comisia a considerat că avantajul astfel acordat beneficiarilor reprezintă diferența dintre suma pe care societatea a plătit-o efectiv drept remunerație a finanțării prin ordine de acceptare bancare și suma pe care ar trebui să o plătească prin aplicarea unei rate a dobânzii pentru finanțarea pe termen scurt.

(399) Comisia a stabilit avantajul rezultat din neplata unui cost de finanțare pe termen scurt. În acest sens, astfel cum se menționează în considerentul 358, ordinele de acceptare bancare sunt o formă de finanțare pe termen scurt. Acestea au același scop ca împrumuturile pentru capital circulant pe termen scurt. Prin urmare, Comisia a considerat că ordinele de acceptare bancare ar trebui să suporte un cost echivalent unei finanțări prin împrumut pe termen scurt. Prin urmare, Comisia a aplicat aceeași metodologie de finanțare a împrumuturilor pe termen scurt exprimată în RMB precum cea descrisă la punctul 3.4.2.4 de mai sus.

(400) În urma comunicării constatărilor definitive, o societate din grupul CNBM a transmis o observație conform căreia, întrucât ordinul de acceptare bancar este un credit furnizat de vânzător cumpărătorului, Comisia ar trebui să calculeze avantajul în contextul „furnizării de bunuri și servicii contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată” prin intermediul programului de subvenționare și ar trebui să stabilească mai întâi dacă furnizorii sunt „organisme publice” în sensul articolului 2 litera (b) din regulamentul de bază.

(401) Astfel cum s-a explicat deja în considerentele 379-383, Comisia nu a fost de acord că ordinele de acceptare bancare constituie un credit acordat de vânzător și a concluzionat că ordinele de acceptare bancare sunt o formă de finanțare preferențială acordată de bancă emitentului. Prin urmare, observația de mai sus a fost respinsă.

(402) O altă societate din grupul CNBM a susținut că Comisia ar fi trebuit să deducă termenul de plată efectiv acordat din perioada de finanțare presupusă.

(403) Astfel cum se explică în considerentul 397, Comisia a luat în considerare termenul de plată convenit cu furnizorul la calcularea perioadei de finanțare. În cazul societății din cadrul grupului CNBM care a transmis observația respectivă, ancheta a arătat că, în practică, data scadentă a facturilor subiacente fie expirase deja la data la care au fost emise ordinele de acceptare bancare corespunzătoare, fie nu s-a găsit nicio legătură între facturile furnizate și ordinele de acceptare bancară. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.

(404) O societate din grupul CNBM a susținut că Comisia ar trebui să deducă din presupusul beneficiu taxele plătite efectiv de producătorii incluși în eșantion. În plus, grupul Yuntianhua a susținut că, în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) litera (a) din regulamentul de bază, Comisia trebuie să deducă orice taxă de cerere sau alte costuri suportate în mod obligatoriu pentru a fi eligibile sau pentru a obține subvenția.

(405) Comisia a remarcat deja în considerentul 375 că producătorii-exportatori cooperanți au plătit un comision pentru serviciile de acceptare furnizate de bancă, care a variat între 0,05 % și 0,1 % din valoarea nominală a ordinului de acceptare bancar. De fapt, comisionul respectiv, plătit pentru prelucrarea de către bancă a ordinului de acceptare bancar, este un element distinct de finanțarea acordată de bancă, pentru care producătorii-exportatori cooperanți nu au suportat niciun cost. Această taxă este plătită pentru a acoperi costurile administrative suportate de bancă pentru prelucrarea ordinelor de acceptare bancare. Comisia a supus măsurilor compensatorii numai partea de finanțare a ordinelor de acceptare bancară (și anume partea echivalentă cu o finanțare pe termen scurt); ea nu a analizat dacă comisionul de acceptare a implicat și o subvenție care face obiectul unor măsuri compensatorii. În orice caz, impactul taxei asupra valorii subvenției variază între 0,01 % și 0,04 %, în funcție de producătorul-exportator și, prin urmare, este irelevant. Prin urmare, Comisia nu a considerat necesar să analizeze această afirmație și nici să evalueze dacă acest avantaj poate face obiectul unor măsuri compensatorii.

(406) O societate din grupul CNBM a susținut că din baza de calcul al avantajului ar trebui să se scadă cuantumurile pe care le-a depus drept garanție pentru ordinele de acceptare bancare.

(407) În acest sens, astfel cum a concluzionat Comisia în cadrul unor anchete anterioare ([101]), trebuie reținut, în primul rând, faptul că este o practică obișnuită ca băncile să solicite garanții de la clienții lor atunci când acordă finanțare. În plus, trebuie remarcat faptul că aceste garanții nu sunt utilizate pentru plata datoriilor restante ale producătorului-exportator către furnizori, ci ca metodă de garantare a faptului că acesta își va onora responsabilitatea financiară față de bancă. Ancheta a arătat, de asemenea, că aceste garanții nu sunt solicitate în mod sistematic de băncile chineze și nu sunt întotdeauna legate de ordine de acceptare bancare specifice. În acest sens, presupusele depozite nu reprezintă o plată în avans din partea emitentului către bănci, ci doar o garanție suplimentară solicitată uneori de bănci și care nu are niciun impact asupra deciziei băncii de a emite ordine de acceptare bancare fără dobânzi suplimentare la depozitele atrase pentru emitent. În plus, acestea pot lua diverse forme, inclusiv de depozite la termen și gajuri. Dobânda pentru depozite este în favoarea emitentului, prin urmare, acestea nu reprezintă un cost pentru emitentul ordinului de acceptare bancar. Pe această bază, afirmația a fost respinsă.

(408) O societate din grupul CNBM a susținut că Comisia ar trebui să excludă din calculele sale ordinele de acceptare bancare emise către părți afiliate, întrucât prelungirea unui termen de plată pentru o parte afiliată prin intermediul unui ordin de acceptare bancar nu conferă beneficiarului plății niciun avantaj în ceea ce privește creșterea lichidității, întrucât el reduce cu o sumă proporțională lichiditatea contrapărții afiliate.

(409) În acest sens, Comisia reamintește că, astfel cum s-a menționat mai sus, un ordin de acceptare bancar este un mijloc de plată și, prin urmare, nu are ca efect prelungirea termenului de plată convenit cu furnizorul, ci amânarea plății în numerar. Ca mijloc de plată, ordinul de acceptare bancar poate fi aprobat de beneficiarul plății (furnizorul) pentru a-și plăti datoriile față de alte părți. Prin urmare, nu are loc o scădere proporțională a lichidității părților afiliate care au primit ordinul de acceptare bancar. În consecință, cererea a fost respinsă.

([101]) A se vedea cauza privind bicicletele electronice, citată la nota de subsol 7, considerentul 316.

(410) Grupul Yuntianhua a susținut că, la calcularea ordinelor de acceptare bancare pentru unele societăți afiliate, Comisia nu a utilizat datele furnizate în răspunsul la chestionar.

(411) Comisia a precizat că respectivul calcul s-a bazat pe cele mai recente date furnizate de societăți, care au fost verificate pe parcursul verificării la fața locului. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.

(412) În cele din urmă, o societate din grupul CNBM a adresat o observație specifică în ceea ce privește ordinele de acceptare bancare emise de o societate afiliată pentru a evita dubla contabilizare. Comisia a respins observația respectivă. Cu toate acestea, având în vedere că detaliile acestei observații sunt confidențiale, Comisia a tratat-o într-o comunicare specifică adresată societății în cauză.

3.4.3.3. Instrumente actualizate

(413) Ancheta a arătat că instituțiile financiare chineze au actualizat, în schimbul numerarului, creanțele anumitor societăți incluse în eșantion.

(414) Prin această operațiune, intermediarii financiari au plătit în avans societăților valoarea creanțelor înainte de data scadenței lor. Societățile au primit fonduri anticipate prin transferarea drepturilor asupra creanțelor viitoare către instituțiile financiare, după deducerea taxelor și a ratelor de actualizare aplicabile.

(415) Rata de actualizare aplicabilă ar trebui să compenseze în mod specific riscul de neplată, care este puternic influențat de ratingul de credit al ultimei entități care este de natură să îndeplinească obligația de plată.

(416) Creanțele actualizate care au fost constatate în cursul anchetei au îmbrăcat diferite forme, cum ar fi facturi, obligațiuni, factoring, acceptări bancare și acceptări comerciale. Fiecare formular funcționează în condiții specifice și implică, de asemenea, diferite grade de risc subiacent. În cazul ordinelor de acceptare bancare, ultima entitate responsabilă este emitentul acceptării bancare, și anume o bancă. Cu toate acestea, în cazul altor tipuri de creanțe, de exemplu în cazul facturilor sau al acreditivelor, ultima entitate responsabilă ar fi, în mod normal, o societate comercială.

(417) În condiții normale de piață, rata de actualizare aplicabilă ar trebui să compenseze cheltuielile și riscurile băncii. Cu toate acestea, Comisia a constatat că este posibil ca anumite societăți incluse în eșantion să fi beneficiat de tarife preferențiale, fapt care le-ar conferi un avantaj care face obiectul unor măsuri compensatorii.

(418) Avantajul astfel acordat beneficiarilor ar consta în diferența dintre rata de actualizare aplicată de instituțiile financiare chineze și rata de actualizare aplicabilă unei operațiuni comparabile pe piață, de exemplu împrumuturilor pe termen scurt.

(419) Cu toate acestea, informațiile conținute în dosar nu permit să se facă distincție între diferitele ratele de actualizare aplicabile. În plus, Comisia a estimat că avantajul conferit de această formă de subvenționare a fost neglijabil în cadrul prezentei anchete. Prin urmare, a decis să nu instituie măsuri compensatorii.

3.4.3.4. Programe de capitaluri proprii

3.4.3.4.1. *Conversia datoriilor în acțiuni*

(a) Dispoziții generale

(420) Comisia a stabilit, pe baza informațiilor puse la dispoziția publicului, că pe parcursul perioadei de anchetă, CNBM a efectuat o conversie a creanțelor în acțiuni în valoare de 4 miliarde RMB de la Banca Agricolă a Chinei (*Agricultural Bank of China*, denumită în continuare „ABC") și de la Banca pentru comunicații (*Bank of Communications*, denumită în continuare „COMM"). Astfel cum se indică în considerentele 208-217 de mai sus, CNBM nu a răspuns la chestionar și nu a cooperat la anchetă. Prin urmare, Comisia a trebuit să recurgă la datele disponibile în ceea ce privește evaluarea sa cu privire la această operațiune.

(421) Atât ABC, cât și COMM sunt bănci de stat, considerate organisme publice și/sau care au primit sarcini sau ordine în conformitate cu punctul 3.4.1.4 de mai sus. În plus, în cadrul anchetelor antisubvenții anterioare, s-a constatat că atât ABC, cât și COMM sunt organisme publice sau primesc sarcini sau ordine pentru a îndeplini atribuții deținute în mod normal de guvern ([102]). Nu există dovezi cu privire la dosarul anchetei actuale care să contrazică aceste constatări anterioare.

([102]) A se vedea cauza HRF și cauza privind anvelopele, menționate la nota de subsol 7 de mai sus (considerentele 96-140 și, respectiv, 178-218).

(422) Comisia a considerat că, în condiții normale de piață, o bancă nu și-ar converti creanțele în acțiuni fără alte compensații. Într-adevăr, acțiunile sunt un instrument mult mai riscant decât creanțele, întrucât nu există nicio garanție că banca își va recupera investiția de capital. În plus, acțiunile nu garantează neapărat un randament al investiției, spre deosebire de o rată a dobânzii pentru un împrumut. Riscul crescut pe care băncile îl asumă datorită acestei conversii a creanțelor în acțiuni este dovedit de elemente de probă privind situația financiară precară cuprinse în raportul anual al societății pentru exercițiul financiar 2018: societatea are o rată foarte ridicată a datoriei nete (între 120 % și 145 %), împrumuturile pe termen scurt care trebuie rambursate în termen de un an se ridică la dublul profitului brut anual al societății, iar pasivele globale reprezintă 2/3 din cifra sa de afaceri anuală. În cele din urmă, un articol publicat pe site-ul de internet al CNBM a indicat în mod specific drept motiv al conversiei obiectivele politicii industriale și importanța majoră a cooperării strategice dintre CNBM și cele două bănci. În special, în articolul de presă respectiv se afirmă că conversia va ajuta CNBM să realizeze „reforma structurală a ofertei" ca obiectiv industrial.

(423) Având în vedere considerațiile de mai sus, Comisia a concluzionat că, în cursul perioadei de anchetă, conversia creanțelor în acțiuni a conferit un avantaj pentru CNBM, întrucât a fost furnizată în condiții preferențiale de către organisme publice sau de către entități însărcinate sau dirijate în alt mod de către stat în vederea îndeplinirii obiectivelor de politică industrială.

(b) Specificitatea

(424) Comisia a considerat că finanțarea preferențială prin conversia creanțelor în acțiuni este specifică în sensul articolului 4 alineatul (2) litera (a) din regulamentul de bază, întrucât investitorii sunt entități care funcționează în conformitate cu orientările politicilor statului care califică industria MFS drept industrie încurajată. În orice caz, informațiile disponibile indică acordarea acestei subvenții ad-hoc către CNBM, ceea ce face ca subvenția să fie specifică unei întreprinderi.

(c) Calcularea avantajului

(425) În absența altor dovezi din cauza lipsei de cooperare, Comisia nu a avut acces la acordurile dintre CNBM și bănci. Prin urmare, Comisia nu a putut evalua dacă riscurile semnificative pe care le asumă băncile au fost compensate într-o oarecare măsură. Cu toate acestea, toate elementele explicate în considerentul 422 converg către o situație financiară dificilă a CNBM și către obiectivele industriale urmărite prin această conversie, susținând concluzia conform căreia conform căreia reflectarea riscurilor semnificative implicate nu era în logica pieței. În consecință, Comisia a considerat că operațiunea este echivalentă cu o anulare a datoriilor și a tratat-o ca pe un grant în cursul perioadei de anchetă. Întrucât grantul a fost primit în totalitate în perioada de anchetă, el a fost calculat pe baza cifrei de afaceri totale a întregului grup. Acest lucru a dus la o subvenționare de 1,83 %.

3.4.3.4.2. *Alte forme de injecții de capital*

(a) Dispoziții generale

(426) În cursul perioadei de anchetă, o societate inclusă în eșantion (Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd) a beneficiat de fonduri puse la dispoziție de entități controlate de stat prin forme speciale de injecții de capital.

(427) Aceste fonduri au fost transferate sub formă de majorări de capital, care nu au oferit, totuși, în mod automat investitorilor drepturi de acționari depline. În acest sens, fondurile au fost transferate în schimbul unei participații viitoare la capitalul societății beneficiare, care ar intra în vigoare numai după o perioadă de timp nedeterminată.

(428) Ancheta a stabilit că, atunci când societatea a primit fondurile, acestea au fost înregistrate ca alte instrumente de capital fără modificarea preconizată a cotei participației la capitalul societății. În pofida transferului fondurilor, investitorii nu au obținut pe deplin drepturi de acționar și nici nu au primit în schimb vreo plată a dobânzii. Numai după o perioadă de timp nedeterminată, dar care a depășit de obicei un an, și după obținerea aprobării din partea SASAC, o parte din fonduri au fost transferate la capitalul subscris și vărsat. Doar în acel moment investitorii au primit drepturi depline de acționari.

(429) Comisia a stabilit, de asemenea, că perioada cuprinsă între injecția de capital și conferirea drepturilor de acționari ar putea fi mai mare de un an. În această privință, Comisia a identificat valori substanțiale ale injecțiilor de capital care nu au conferit niciun drept de acționar pe parcursul întregii perioade de anchetă.

(430) În consecință, în practică, până la recunoașterea drepturilor acționarilor, pentru o perioadă mai mare de un an, societatea dispune de fonduri în schimbul unui transfer viitor de proprietate, fără a suporta vreun cost.

(431) În condiții normale de piață, pentru a compensa utilizarea fondurilor, o societate ar transfera o parte din proprietatea societății la puțin timp după primirea fondurilor, sau ar înregistra fondurile drept datorie. Cu toate acestea, având în vedere circumstanțele speciale din cazul de față, această formă de finanțare hibridă este, de fapt, mai apropiată unui împrumut clasic al acționarilor fără dobândă pentru o perioadă lungă de timp decât unui instrument de capital.

(432) Având în vedere considerațiile de mai sus, Comisia a considerat că, pe parcursul perioadei de anchetă, compania Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd., care face parte din grupul Yuntianhua, a beneficiat de acces la sume importante de finanțare pentru o perioadă de timp prelungită, pentru care nu a suportat niciun cost. Întrucât această formă specială de injecții de capital în cauză nu a conferit în mod automat drepturi de acționari investitorilor, Comisia a considerat că acestea au avut efectul similar unui împrumut fără dobândă.

(b) Societăți de investiții controlate de stat, care acționează în calitate de organisme publice

(433) Pentru a stabili dacă investitorii puteau fi considerați drept organisme publice sau drept entități cărora le-au fost adresate ordine sau sarcini de către GC, Comisia a solicitat informații specifice grupului Yuntianhua referitoare la acționarii care au furnizat fonduri prin intermediul altor instrumente de capital. Investitorii au fost: Kunming Heze Investment Center; Yunnan Jinrun Zhonghao Investment Center; și Yunnan State-owned Enterprise Reform No.2 Equity Investment Fund Partnership (fond pentru reforma întreprinderilor deținut de stat).

(434) Informațiile solicitate de Comisie au inclus informații privind societățile comerciale, cum ar fi numele acționarilor principali și componența și statutul consiliului de administrație al fiecărui investitor. De asemenea, Comisia a solicitat informații cu privire la politicile de investiții ale investitorilor menționați și detalii suplimentare cu privire la transferurile specifice de fonduri efectuate prin intermediul altor instrumente de capital.

(435) În plus, Comisia a contactat GC și a solicitat aceleași informații precum cele descrise în considerentul 434. GC a răspuns că nu deține sau nu dispune de informații cu privire la societățile specifice și la toate entitățile din China în care este posibil să dețină o participație. Prin urmare, GC a refuzat să răspundă în mod direct și a făcut trimitere la răspunsul care urma să fie furnizat de societatea în cauză inclusă în eșantion.

(436) În absența unui răspuns complet, în conformitate cu considerentele 218-220, Comisia a decis să utilizeze datele disponibile pentru a stabili dacă respectivii investitori se califică drept organisme publice.

(437) Utilizând informațiile disponibile public, cum ar fi rapoartele anuale, informațiile disponibile în anuarele profesionale sau pe site-urile internet ale investitorilor sau în baze de date disponibile publicului, Comisia a constatat că investitorii care furnizaseră fonduri prin intermediul altor instrumente de capital grupului Yuntianhua erau deținute parțial sau integral de stat.

(438) În ceea ce privește Kunming Heze Investment Center, Comisia a stabilit că peste 98 % din acțiuni erau deținute, în ultimă instanță, de guvernul local și de întreprinderile de stat ([103]). Mai precis, Comisia a constatat că, printre acționarii societății respective, peste 24 % din acțiuni erau deținute de întreprinderea de stat Yunnan State Owned Capital Operations Ltd. (*Yunnan guoyou ziben yunying youxian gongsi*). De asemenea, Comisia a constatat că peste 74 % din acțiunile Centrului de investiții Kunming Heze erau deținute de China Fortune International (trustul Huaxin International), care este o societate financiară a întreprinderii deținute de stat China Huadian Group Co., Ltd. În plus, Centrul de investiții Kunming Heze este administrat de un fond de investiții dedicat investițiilor în întreprinderile publice de la nivel de provincie. În plus, în cadrul entității și printre acționarii acesteia, Comisia a găsit reprezentanți legali și membri ai consiliilor de administrație care au deținut, în trecut, posturi executive în cadrul Yunnan SASAC, precum și membri ai PCC ([104]).

([103]) A se vedea: www.cfitc.com/; www.qixin.com/; http://hdcw.chd.com.cn/; www.chd.com.cn; www.gsxt.gov.cn/index.html
([104]) www.qixin.com/; www.yngyzb.com/ynzb/index.do?url=display&id=935

(439) În ceea ce privește Yunnan Jinrun Zhonghao Investment Center ([105]), Comisia a stabilit că cel puțin 46 % din acțiuni erau deținute, în ultimă instanță, de administrația locală și de întreprinderile de stat. În special, Comisia a găsit printre acționarii societății respective trustul bancar China Construction, precum și fondul de investiții de capital Jinrun din provincia Yunnan care realizează operațiuni de capital și este deținut de stat.

(440) De asemenea, Comisia a stabilit că societatea Yunnan State-owned Enterprise Reform No.2 Equity Investment Fund Partnership (Fondul pentru reforma societăților deținute de stat), era deținută de întreprinderea de stat Yunnan Energy Investment Group.

(441) Comisia a stabilit, de asemenea, existența unor indicii formale de control din partea statului asupra acestor investitori. În special, în lipsa unor informații precise care să indice contrariul, Comisia a considerat, pe baza concluziilor la care s-a ajuns la punctele 3.4.1.5 și 3.4.1.6, că directorii și supraveghetorii societăților de stat care dețin entitățile în cauză sunt considerați a fi numiți de către stat și răspund în fața acestuia.

(442) În plus, astfel cum s-a explicat în considerentul 431, Comisia a stabilit că operațiunile lor nu au urmat o simplă logică de piață și nu reflectă riscurile reale ale pieței asociate tranzacțiilor care au făcut obiectul anchetei. Mai degrabă, în conformitate cu politicile guvernamentale de încurajare a anumitor industrii, astfel cum s-a stabilit la punctul 3.1 de mai sus, acești investitori au acționat irațional prin sprijinirea financiară a producătorului-exportator.

(443) Având în vedere considerațiile de mai sus, Comisia a stabilit că entitățile deținute de stat care au acordat fonduri prin intermediul altor instrumente de capital grupului Yuntianhua sunt organisme publice în sensul articolului 2 litera (b) coroborat cu articolul 3 alineatul (1) litera (a) punctul (i) din regulamentul de bază.

(444) În plus, chiar și în cazul în care entitățile controlate de stat nu ar fi fost considerate organisme publice, Comisia a stabilit că acestea ar fi fost considerate a fi primit sarcini sau ordine din partea GC pentru a executa funcții care incumbă în mod normal guvernului, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) punctul (iv) din regulamentul de bază pentru aceleași motive precum cele prevăzute în considerentul 269. Prin urmare, comportamentul lor va fi atribuit GC în orice caz.

(c) Specificitatea

(445) Comisia a considerat că finanțarea preferențială prin injecții de capital este specifică în sensul articolului 4 alineatul (2) litera (a) din regulamentul de bază, întrucât investitorii sunt entități care funcționează în conformitate cu orientările politicilor statului care clasifică MFS drept industrie încurajată. În orice caz, informațiile disponibile indică acordarea acestei subvenții ad-hoc către Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd, ceea ce face ca subvenția să fie specifică unei întreprinderi.

(d) Calcularea avantajului

(446) Astfel cum se explică în considerentul 432, Comisia a considerat că Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd. a beneficiat de o finanțare substanțială prin intermediul injecțiilor de capital, care a avut un efect similar unei finanțări prin împrumut fără dobândă. Prin urmare, Comisia a decis să urmeze metodologia de calcul pentru împrumuturi descrisă la punctul 3.4.2 de mai sus. Aceasta înseamnă că ratelor dobânzii de referință publicate de PBOC li se aplică spread-ul relativ dintre obligațiunile corporative americane cu rating AA și cele cu rating aplicabil BB sau B având aceeași durată, pentru a se stabili o dobândă raportată la piață pentru împrumuturi, care este apoi comparată cu rata reală a dobânzii plătită de societate pentru a se determina avantajul. Acest lucru a dus la o subvenționare de 0,3 %.

3.4.3.5. Obligațiuni

(447) Toate societățile incluse în eșantion au beneficiat de finanțare preferențială sub formă de obligațiuni.

(a) Instituții de stat acționând ca organisme publice

(448) În China, actorii de pe piața obligațiunilor sunt în esență aceleași entități care activează și pe piața împrumuturilor. Societățile care doresc să emită obligațiuni trebuie să solicite serviciile unei instituții financiare, care acționează în calitate de subscriptor. Subscriptorii organizează emisiunea de obligațiuni și propun ratele dobânzilor la care obligațiunea va fi prezentată investitorilor. Acești subscriptori sunt aceleași bănci de stat care oferă și împrumuturile preferențiale discutate la punctul 3.4.2 de mai sus. În plus, investitorii care cumpără obligațiunile sunt și ei, în majoritate, bănci chineze (de stat), deoarece peste 95 % din volumul total al tranzacțiilor cu obligațiuni se realizează pe piața interbancară ([106]).

([105]) www.xin.baidu.com/; www.qichacha.com/

([106]) Goldman Sachs Asset Management, *Global Liquidity Management* (Managementul lichidității globale). (2015). Întrebări frecvente: *China's Bond Market, first half 2015* (Piața obligațiunilor din China, prima jumătate a anului 2015). A se vedea și http://www.kwm.com/en/knowledge/insights/chinas-onshore-bond-market-open-for-business-20151216#ref-id-here (accesat la 16 noiembrie 2016).

(449) După cum se precizează la punctul 3.4.1.1 de mai sus, aceste instituții financiare se caracterizează printr-o prezență puternică a statului, iar GC are posibilitatea de a exercita o influență semnificativă asupra lor.

(450) Cadrul juridic general în care funcționează aceste instituții financiare, și care a fost descris deja la punctul 3.4.1 de mai sus, este aplicabil și în cazul obligațiunilor. În plus, obligațiunilor li se aplică în mod specific următoarele documente normative:

1. Legea Republicii Populare Chineze privind Valorile Mobiliare, revizuită și adoptată la cea de-a 18-a Reuniune a Comitetului permanent al celui de-al X-lea Congres Popular Național al Republicii Populare Chineze din 27 octombrie 2005, aflat în vigoare de la 1 ianuarie 2006 (versiunea actuală promulgată la 31 august 2014) („Legea valorilor mobiliare”);

2. Măsuri administrative pentru emiterea și tranzacționarea obligațiunilor corporative, Ordinul Comisiei de Reglementare a Valorilor Mobiliare din China nr. 113 din 15 ianuarie 2015;

3. Măsuri de administrare a instrumentelor de finanțare a datoriilor ale întreprinderilor nefinanciare pe piața interbancară a obligațiunilor emise de Banca Populară Chineză, Ordinul Băncii Populare Chineze [2008] nr. 12 din 9 aprilie 2008;

4. Regulamentele privind administrarea obligațiunilor corporative, emise de Consiliul de Stat la 18 ianuarie 2011.

(451) În conformitate cu cadrul de reglementare, obligațiunile nu pot fi emise sau tranzacționate în mod liber în China. Emisiunea fiecărei obligațiuni trebuie să fie aprobată de diferite autorități guvernamentale, cum ar fi PBOC, CNDR sau CSRC, în funcție de tipul de obligațiune și tipul de emitent. În plus, conform Regulamentelor privind administrarea obligațiunilor corporative, există cote anuale pentru emiterea de obligațiuni corporative.

(452) Mai mult, în conformitate cu articolul 16 din Legea privind valorile mobiliare, emisiunea publică de obligațiuni trebuie să îndeplinească următoarele cerințe: *„investirea fondurilor colectate respectă politicile industriale ale statului […]”* și *„fondurile colectate […] sunt utilizate în scopul verificat”*. Articolul 12 din Regulamentele privind administrarea obligațiunilor corporative reiterează faptul că scopul fondurilor colectate trebuie să fie conform cu politicile industriale ale statului.

(453) Conform Măsurilor administrative pentru emiterea și tranzacționarea obligațiunilor corporative, numai anumite obligațiuni care corespund unor criterii stricte de calitate, cum ar fi un rating de credit AAA, pot fi oferite pentru emisiunile publice. Majoritatea obligațiunilor vor fi, prin urmare, emise în mod privat către așa-numiți investitori calificați, care au fost aprobați de CSRC și care sunt în esență investitori instituționali chinezi.

(454) În fine, ratele dobânzilor la obligațiunile corporative nu sunt determinate în mod liber, deoarece articolul 18 din Regulamentul privind administrarea obligațiunilor corporative prevede că *„rata dobânzii oferită pentru orice obligațiune corporativă nu depășește 40 % din rata predominantă a dobânzii plătită de bănci persoanelor fizice pentru depozite de economii la termen cu aceeași scadență”*.

(455) Comisia a urmărit, de asemenea, să identifice elemente de probă concrete ale exercitării controlului în mod semnificativ pe baza unor emisiuni concrete de obligațiuni. Ea a analizat prin urmare mediul juridic general, astfel cum se menționează în considerentele 450-454 de mai sus, în combinație cu constatările concrete ale anchetei.

(456) Vizitele de verificare au arătat că obligațiunile au fost, de regulă, emise de cele două grupuri de producători-exportatori incluse în eșantion la rate ale dobânzii apropiate de rata dobânzii de referință a People's Bank of China („PBOC”), indiferent de situația financiară și de situația riscului de credit ale societăților.

(457) În practică, ratele dobânzilor la obligațiuni sunt influențate de ratingul de credit, în mod similar cu ratele dobânzilor la împrumuturi. Cu toate acestea, după cum s-a precizat mai sus, la considerentele 279-285, piața locală a ratingului de credit este denaturată, iar ratingurile de credit sunt nefiabile. Acest lucru era ilustrat de faptul că prospectele obligațiunilor și rapoartele de rating de credit pentru obligațiunile emise de societățile incluse în eșantion nu corespundeau situației reale a societăților.

(458) Într-un caz, de exemplu, prospectul detaliat al obligațiunilor conținea un avertisment privind faptul că nivelurile de profit ale societății se aflau în declin, că o parte semnificativă a activelor nete fuseseră angajate pentru garanțiile financiare interne, că exista o presiune ridicată creată de rambursarea datoriilor pe termen scurt și că societatea prevăzuse o serie de proiecte ample care necesitau investiții mari de capital deși avea deja un grad de îndatorare ridicat. Cu toate acestea, raportul se încheia apoi prin acordarea unui rating AA+ ofertei de obligațiuni.

(459) Având în vedere considerațiile de mai sus, Comisia a concluzionat că instituțiile financiare chineze care organizează emisiunea de obligațiuni pentru societățile incluse în eșantion sunt organisme publice sau sunt însărcinate sau dirijate de stat în sensul articolului 3 și al articolului 2 litera (b) din regulamentul de bază, astfel cum se explică la punctele 3.4.1.5 și 3.4.1.6. Mai mult, producătorilor-exportatori incluși în eșantion li s-a conferit un avantaj, deoarece obligațiunile au fost emise cu dobânzi mai mici decât cele de piață corespunzătoare profilului lor real de risc.

(b) Specificitatea

(460) Comisia a considerat că finanțarea preferențială prin intermediul obligațiunilor este specifică în sensul articolului 4 alineatul (2) litera (a) din regulamentul de bază, deoarece obligațiunile nu pot fi emise fără aprobarea autorităților guvernamentale, iar Legea privind valorile mobiliare din RPC prevede că emisiunile de obligațiuni trebuie să respecte politicile industriale ale statului. Astfel cum s-a menționat deja în considerentele 140-177, industria MFS este considerată ca fiind o industrie cheie/strategică.

(c) Calcularea avantajului

(461) Întrucât obligațiunile reprezintă, în esență, doar un alt tip de instrument de datorie, similar împrumuturilor, și întrucât metodologia de calcul a împrumuturilor se bazează deja pe un coș de obligațiuni, Comisia a decis să urmeze metodologia de calcul a împrumuturilor, descrisă mai sus la punctul 3.4.2. Aceasta înseamnă că ratelor dobânzii de referință publicate de PBOC li se aplică spread-ul relativ dintre obligațiunile corporative americane cu rating AA și cele cu rating BB având aceeași durată, pentru a se stabili o rată a dobânzii raportată la piață pentru obligațiuni, care este apoi comparată cu rata reală a dobânzii plătită de societate pentru a se determina avantajul.

(462) Astfel cum se explică în considerentul 291, Comisia a constatat că anumite societăți au emis obligațiuni în scopul restructurării datoriilor. În aceste cazuri, astfel cum s-a explicat la punctul 3.4.2.2, Comisia a considerat că societățile în cauză se află într-o situație financiară mai puțin favorabilă decât cea rezultată la o primă vedere din situațiile financiare și că exista un risc suplimentar legat de finanțarea sa pe termen scurt și pe termen lung. Prin urmare, pentru a ține seama de expunerea sporită la risc, Comisia a scăzut o treaptă pe scala de rating de risc și a adaptat calculul spread-ului relativ, inclusiv pentru finanțarea acestora, inclusiv obligațiunile, prin efectuarea unei comparații între obligațiunile corporative americane cu rating AA și cele cu rating B.

3.4.3.6. Concluzie privind acordarea de finanțare preferențială: alte tipuri de finanțare

(463) Ancheta a arătat că toate grupurile de producători-exportatori incluse în eșantion au beneficiat de finanțare preferențială sub formă de obligațiuni și ordine de acceptare bancare, iar două dintre societățile incluse în eșantion au beneficiat în cursul perioadei de anchetă de finanțare preferențială sub formă de injecții de capital. Având în vedere existența unei contribuții financiare, a unui avantaj pentru producătorii-exportatori și a specificității, Comisia a considerat aceste tipuri de finanțări preferențiale drept subvenții pasibile de măsuri compensatorii.

(464) În ceea ce privește CNBM, întrucât această societate nu a cooperat, avantajul pentru alte tipuri de finanțare preferențială la nivelul CNBM a fost stabilit prin utilizarea metodologiei explicate la fiecare dintre punctele de mai sus, aplicat informațiilor disponibile public din raportul anual pe 2018 al acestei societăți, cum ar fi emisiunile de obligațiuni și sumele restante pentru efecte comerciale de plătit.

(465) Valoarea subvenției stabilită în legătură cu finanțările preferențiale descrise mai sus, care au fost acordate în cursul perioadei de anchetă grupurilor de societăți incluse în eșantion se ridică la:

Finanțare preferențială: alte tipuri de finanțare

Societatea/grupul	Valoarea totală a subvenției
Grupul Yuntianhua	6,92 %
Grupul CNBM	10,61 %

3.5. **Asigurări preferențiale: asigurarea creditelor la export**

(466) Reclamantul a susținut că Sinosure oferă, printre alte servicii, asigurări de credite la export pe termen scurt, mediu și lung, asigurări de investiții și garanții pentru obligațiuni, în condiții preferențiale, pentru industriile încurajate. Conform unui studiu recent realizat de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE), industria de înaltă tehnologie din China, din care face parte industria MFS, a primit 21 % din totalul asigurărilor de credite la export furnizate de Sinosure ([107]). Mai mult, Sinosure și-a asumat un rol activ în îndeplinirea inițiativei „*Made in China 2025*”, orientarea întreprinderilor către utilizarea resurselor naționale de creditare, realizarea inovării științifice și tehnologice și modernizarea tehnologică, precum și în sprijinirea întreprinderilor care efectuează investiții externe (conform politicii „*going out*”) să devină mai competitive pe piața mondială ([108]).

(a) Temei juridic

1. Avizul privind punerea în aplicare a strategiei de promovare a comerțului prin știință și tehnologie, utilizând asigurarea creditelor la export [Shang Ji Fa (2004) nr. 368], emis în comun de MOFCOM și Sinosure;

2. „Planul 840”, inclus în Avizul Consiliului de Stat din 27 mai 2009;

3. Avizul privind decizia „Cultivarea și dezvoltarea emis de Consiliul de Stat cu privire la accelerarea activității industriilor emergente de importanță strategică” [GuoFa (2010) nr. 32 din 18 octombrie 2010], emis de Consiliul de Stat și Orientările de punere în aplicare a acestuia [GuoFa (2011) nr. 310 din 21 octombrie 2011];

4. Aviz privind publicarea Catalogului de export al produselor chineze de înaltă tehnologie, Ediția 2006, Guo Ke Fa Ji Zi [2006] No. 16;

5. Aviz privind compilația catalogului de produse de înaltă tehnologie din China emis de Ministerul Științei și Tehnologiei, G.K.B.J. [2009] Nr. 61 din 9 octombrie 2009.

(b) Constatările anchetei

(467) Cele două grupuri de societăți incluse în eșantion aveau contracte în derulare de asigurare la export cu Sinosure în cursul perioadei de anchetă.

(468) După cum se menționează în considerentul 201 de mai sus, Sinosure nu a furnizat documentele justificative solicitate referitoare la guvernanța sa corporativă, cum ar fi statutul său.

(469) Mai mult, astfel cum s-a precizat în considerentul 200, Sinosure nu a oferit informații mai specifice referitoare la asigurarea creditelor la export furnizată industriei MFS, la nivelul primelor sale, sau cifre detaliate privind rentabilitatea activității sale de asigurare a creditelor la export.

(470) Prin urmare, Comisia a trebuit să completeze informațiile furnizate cu datele disponibile.

(471) Potrivit informațiilor furnizate în anchetele antisubvenții anterioare ([109]), Sinosure este o societate de asigurări de stat, înființată și sprijinită de stat pentru a sprijini dezvoltarea și cooperarea economică și comercială externă a RPC. Societatea este deținută 100 % de stat. Ea are un consiliu de administrație și un consiliu de supraveghetori. Guvernul are puterea de a numi și de a concedia conducerea superioară a societății. Pe baza acestor informații, Comisia a concluzionat că există indicii formale ale unui control guvernamental în ceea ce privește Sinosure.

(472) În continuare, Comisia a căutat informații care să-i permită să stabilească dacă GC exercita un control semnificativ asupra comportamentului Sinosure în ceea ce privește industria MFS. În acest context, Comisia a luat act de faptul că, în catalogul pentru export al produselor chineze de înaltă tehnologie și al produselor noilor tehnologii se enumeră în mod specific produsele din fibră de sticlă, inclusiv MFS, drept produse încurajate pentru export ([110]).

([107]) Studiul OCDE privind politicile și programele chineze în domeniul creditelor la export, pagina 7, punctul 32.
([108]) A se vedea site-ul web al Sinosure, profilul societății, care sprijină inițiativa „*Made in China*”.
([109]) A se vedea cauza anvelopelor, citată la nota de subsol 7, considerentul 429.
([110]) Catalogul pentru export al produselor bazate pe tehnologii înalte și noi, nr. 531-545.

(473) În plus, în conformitate cu Avizul privind punerea în aplicare a strategiei de promovare a comerțului prin știință și tehnologie, utilizând asigurarea creditelor la export, Sinosure ar trebui să-și mărească sprijinul acordat industriilor și produselor strategice prin consolidarea sprijinului său general acordat exportului de produse de înaltă tehnologie și de produse ale noilor tehnologii. Aceasta ar trebui să trateze industriile precum cea a „*materialelor noi*” și alte industrii de înaltă tehnologie și de noi tehnologii enumerate în Catalogul pentru export al produselor bazate pe tehnologii înalte și noi din China, ca activitate comercială prioritară și să acorde un sprijin cuprinzător în ceea ce privește procedurile de subscriere, aprobările cu limite, viteza de prelucrare a cererilor și flexibilitatea ratei. În ceea ce privește flexibilitatea ratei, aceasta ar trebui să acorde produselor reducerea maximă a ratei primei în cadrul intervalului de fluctuație, oferită de societatea de asigurări de credite. Astfel cum s-a menționat în considerentele 148 și 162, industria MFS este inclusă în categoria mai generală a „*materialelor noi*”. În plus, raportul anual al Sinosure pentru anul 2017 precizează că Sinosure a asigurat în mod activ tranzacțiile din industriile strategice emergente, precum industria materialelor noi ([111]).

(474) Pe această bază, Comisia a concluzionat că autoritățile chineze au creat un cadru normativ care trebuia respectat de către directorii și supraveghetorii desemnați de autoritățile chineze și care răspund în fața acestora. Prin urmare, autoritățile chineze s-au bazat pe cadrul normativ pentru a exercita controlul în mod semnificativ asupra comportamentului Sinosure.

(475) Comisia a urmărit, de asemenea, să identifice elemente de probă concrete ale exercitării controlului în mod semnificativ pe baza unor contracte de asigurare concrete. În timpul vizitei de verificare, Sinosure a susținut că, în practică, primele sale erau orientate spre piață și se bazau pe principiile de evaluare a riscurilor. Cu toate acestea, nu au fost furnizate exemple specifice în ceea ce privește industria MFS sau societățile incluse în eșantion.

(476) În lipsa unor elemente de probă concrete, Comisia a examinat, prin urmare, comportamentul concret al Sinosure în ceea ce privește asigurarea acordată societăților incluse în eșantion. Comportamentul respectiv contrasta cu poziția sa oficială, deoarece Sinosure nu acționa pe baza principiilor pieței.

(477) După ce a comparat totalul creanțelor plătite cu totalul sumelor asigurate, pe baza datelor din Raportul anual al Sinosure pentru anul 2017 ([112]), Comisia a concluzionat că, în medie, Sinosure ar trebui să perceapă o primă de 0,26 % din suma asigurată pentru a acoperi costul creanțelor (chiar fără a ține seama de cheltuielile indirecte). Cu toate acestea, în practică, primele plătite de societățile incluse în eșantion erau mult mai mici decât comisionul minim necesar pentru acoperirea costurilor operaționale.

(478) În plus, Comisia a constatat că unii producători-exportatori au beneficiat de o restituire parțială sau totală a primelor de asigurare a creditelor la export plătite corporației Sinosure.

(479) Prin urmare, Comisia a concluzionat că Sinosure pune în aplicare cadrul juridic prezentat mai sus în exercitarea atribuțiilor guvernamentale în ceea ce privește sectorul MFS. Sinosure a acționat ca organism public în sensul articolului 2 litera (b) din regulamentul de bază coroborat cu articolul 3 alineatul (1) litera (a) punctul (i) din regulamentul de bază și în conformitate cu jurisprudența relevantă a OMC. În plus, producătorii-exportatori incluși în eșantion au beneficiat de un avantaj, deoarece asigurarea le-a fost furnizată la rate mai mici decât comisionul minim necesar pentru ca Sinosure să-și acopere costurile operaționale.

(480) Comisia a stabilit de asemenea că subvențiile acordate în temeiul programului asigurărilor la export sunt specifice, deoarece ele nu puteau fi obținute în absența unei activități de export și, prin urmare, sunt subordonate exportului în sensul articolului 4 alineatul (4) litera (a) din regulamentul de bază.

(c) Calculul valorii subvenției

(481) În cursul vizitei de verificare, Sinosure a afirmat că există cinci actori pe piață și că nu deține informații cu privire la cota de piață. Cu toate acestea, conform informațiilor furnizate în cadrul unei anchete antisubvenție anterioare, pentru care perioada de anchetă a fost cuprinsă între 1 iulie 2016 și 30 iunie 2017 ([113]), Sinosure a reprezentat aproximativ 90 % din piața internă a asigurărilor de export din RPC de la momentul respectiv și, prin urmare, a deținut o poziție predominantă pe piață. Comisia nu a putut găsi o primă de asigurare internă, bazată pe piață. Prin urmare, în concordanță cu anchetele antisubvenție anterioare, Comisia a utilizat cea mai adecvată valoare de referință externă, pentru care informațiile erau imediat disponibile, și anume ratele primelor aplicate de Banca de Export-Import („Ex-Im Bank”) a Statelor Unite ale Americii în cazul instituțiilor nefinanciare la exporturile destinate țărilor OCDE.

([111]) Raportul anual al Sinosure 2017, p. 6.
([112]) Raportul anual al Sinosure 2017, p. 20.
([113]) A se vedea cauza anvelopelor, citată la nota de subsol 7, considerentul 427.

(482) Restituirile primelor de asigurare la export acordate în cursul perioadei de anchetă au fost tratate ca granturi. Întrucât nu exista niciun element de probă al unor costuri suplimentare suportate de societăți, pentru care ar fi fost necesară o ajustare, avantajul a fost calculat ca fiind suma totală a restituirilor primite în cursul perioadei de anchetă.

(483) Valoarea subvenției, stabilită în cursul perioadei de anchetă în legătură cu acest regim pentru producătorii-exportatori incluși în eșantion, se ridică la:

Finanțare și asigurare preferențiale: asigurarea creditelor la export

Societatea/grupul	Rata subvenției
Grupul Yuntianhua	0,43 %
Grupul CNBM	0,23 %

3.6. **Furnizarea de către guvern a unor bunuri contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată**

3.6.1. *Materii prime puse la dispoziție contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată*

(484) Întrucât grupurile de societăți anchetate erau integrate vertical, principalii furnizori de materii prime au fost incluși în ancheta Comisiei, iar subvențiile primite la nivelul acestor furnizori afiliați au fost integrate în calculele pentru fiecare regim de subvenționare.

(485) Pe de altă parte, Comisia nu a găsit suficiente elemente de probă pentru a susține afirmația privind furnizarea de bunuri de către furnizorii neafiliați către producătorii de MFS contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată.

3.6.2. *Drepturi de folosință asupra terenurilor (DFT)*

(486) Toate terenurile din RPC sunt deținute fie de către stat, fie de către o colectivitate, constituită din sate sau comune, înainte ca dreptul de proprietate sau uzufructul asupra terenurilor să poată fi înregistrat sau acordat unei întreprinderi sau unor proprietari individuali. Toate parcelele de teren din zonele urbane sunt deținute de către stat și toate parcelele de teren din zonele rurale sunt deținute de sate sau comune.

(487) În temeiul dreptului constituțional al RPC, precum și al dreptului funciar, societățile și persoanele fizice pot, totuși, să achiziționeze „drepturi de folosință asupra terenului". Pentru terenuri industriale, concesiunea este în mod normal de 50 de ani, care poate fi reînnoită pentru o perioadă suplimentară de 50 de ani.

(488) Potrivit GC, articolul 137 din Legea privind proprietatea din Republica Populară Chineză prevede că „*terenurile utilizate în scopuri industriale, de afaceri, de divertisment sau de locuință comercială etc. sau terenurile pentru care există doi sau mai mulți utilizatori vizați sunt transferate prin licitație, prin invitația de participare la licitație sau prin orice altă metodă publică de ofertare.*" În plus, GC face trimitere la articolul 3 din Reglementările interimare ale Republicii Populare Chineze privind atribuirea și transferul dreptului de folosință a terenurilor aflate în proprietatea statului în zonele urbane. Articolul respectiv prevede că „*orice societate, întreprindere, altă organizație și persoană fizică, în cadrul sau în afara Republicii Populare Chineze poate, cu excepția cazului în care legea prevede altfel, să obțină dreptul de utilizare a terenurilor și să se implice în dezvoltarea, utilizarea și gestionarea terenurilor în conformitate cu dispozițiile regulamentelor respective*."

(489) Autoritățile chineze consideră că există o piață liberă pentru terenuri în RPC, și că prețul plătit de o întreprindere industrială pentru închirierea terenului reflectă prețul pieței.

(a) Temei juridic

(490) Dispozițiile privind dreptul de folosință asupra terenurilor în China decurg din Legea privind administrarea terenurilor din Republica Populară Chineză. În plus, temeiul juridic cuprinde, de asemenea, următoarele documente:

1. Legea Republicii Populare Chineze privind proprietatea (Ordinul Președintelui Republicii Populare Chineze nr. 62);

2. Legea Republicii Populare Chineze privind administrarea terenurilor (Ordinul Președintelui Republicii Populare Chineze nr. 28);

3. Legea Republicii Populare Chineze privind administrarea proprietății imobiliare urbane (Ordinul nr. 18 al Președintelui Republicii Populare Chineze);

4. Reglementările interimare ale Republicii Populare Chineze privind atribuirea și transferul dreptului de folosință a terenurilor aflate în proprietatea statului în zonele urbane (Decretul nr. 55 al Consiliului de Stat al Republicii Populare Chineze);

5. Regulamentul privind punerea în aplicare a Legii privind administrarea terenurilor a Republicii Populare Chineze [Ordinul nr. 653 al Consiliului de Stat al Republicii Populare Chineze (2014)];

6. Dispozițiile privind alocarea drepturilor de folosință asupra terenurilor publice pentru construcții prin cereri de oferte, licitații și cotații (Anunțul nr. 39 al CSRC);

7. Avizul Consiliului de Stat referitor la problemele relevante privind consolidarea controlului asupra terenurilor [Guo Fa (2006) nr. 31].

(b) Constatările anchetei

(491) În conformitate cu articolul 10 din „Dispozițiile privind alocarea drepturilor de folosință asupra terenurilor publice pentru construcții prin cereri de oferte, licitații și cotații”, autoritățile locale stabilesc prețurile terenurilor în conformitate cu sistemul de evaluare a terenurilor urbane, care este actualizat doar o dată la trei ani și cu politica industrială a guvernului.

(492) În cursul vizitei de verificare, GC a declarat că, în mai 2019, Ministerul de Finanțe a emis orientări privind utilizarea terenurilor industriale pentru a oferi informații mai bune privind drepturile de folosință asupra terenului (DFT) pentru participanții la piață și pentru a asigura aprovizionarea în conformitate cu necesitățile pieței. Aceste orientări prevăd că se creează condiții de concurență echitabile și că toți actorii de pe piață au acces în aceleași condiții la terenurile industriale. Cu toate acestea, orientările respective nu erau aplicabile în cursul perioadei de anchetă și la momentul achiziției DFT de către producătorii-exportatori incluși în eșantion.

(493) În cadrul anchetelor anterioare, Comisia a constatat că prețurile plătite pentru DFT în RPC nu erau reprezentative pentru un preț al pieței stabilit de cererea și oferta de pe piața liberă, deoarece sistemul de licitații s-a dovedit a fi neclar, lipsit de transparență și nefuncțional în practică, iar prețurile s-au dovedit a fi fixate în mod arbitrar de către autorități. Așa cum s-a menționat la considerentul anterior, autoritățile fixează prețurile în conformitate cu Sistemul de evaluare a terenurilor urbane care le impune, printre alte criterii, să ia în considerare și politica industrială atunci când stabilesc prețurile terenurilor industriale.

(494) Ancheta actuală nu a evidențiat nicio schimbare notabilă în acest sens. De exemplu, Comisia a constatat că doar unii dintre producătorii-exportatori incluși în eșantion au trecut printr-o procedură de ofertare sau printr-o procedură similară de ofertă publică pentru drepturile lor de folosință asupra terenurilor, chiar și pentru drepturile de folosință asupra terenurilor obținute recent. În cazul majorității societăților incluse în eșantion, drepturile de folosință asupra terenurilor au fost alocate de autoritățile locale, la prețuri negociate.

(495) Comisia a observat că, pe lângă sistemul de monitorizare a teritoriului urban, există și un sistem de monitorizare dinamică a teritoriului. Cu ocazia reexaminării efectuate în perspectiva expirării măsurilor, referitoare la panourile solare originare din Republica Populară Chineză ([114]), Comisia a constatat că aceste prețuri sunt mai mari decât prețurile minime de referință stabilite de sistemul de evaluare a terenurilor urbane și utilizate de guvernele locale, întrucât acestea din urmă erau actualizate numai o dată la trei ani, în timp ce prețurile de monitorizare dinamică erau actualizate trimestrial. Cu toate acestea, nu a existat niciun indiciu că prețurile terenurilor s-ar baza pe prețurile de monitorizare dinamică. De fapt, GC a confirmat în timpul anchetei privind panourile solare că sistemul de monitorizare dinamică a prețurilor terenurilor urbane a monitorizat fluctuațiile nivelurilor prețurilor terenurilor în anumite zone (și anume, în 105 orașe) din RPC și era proiectat să evalueze evoluția prețurilor terenurilor. Cu toate acestea, prețurile de pornire în cadrul procedurilor de ofertare și al licitațiilor se bazau pe valorile de referință stabilite de sistemul de evaluare a terenurilor. Situația era încă valabilă în cursul PA. În plus, în acest caz, majoritatea grupurilor de societăți incluse în eșantion au beneficiat de parcele de terenuri prin alocare.

([114]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/366 al Comisiei (JO L 56, 3.3.2017, p. 1) (Panouri solare), considerentele 421 și 425.

(496) Pentru parcelele de teren care au fost furnizate prin licitație, Comisia a constatat că, în fiecare caz, a existat un singur ofertant pentru teren, iar prețul plătit corespundea prețului de pornire al procedurii de licitație. În absența unor informații suplimentare detaliate privind procesul efectiv de licitație, s-a constatat că prețul inițial a fost stabilit în mod independent și corespundea valorii de piață a dreptului de folosință a terenului.

(497) În urma comunicării constatărilor definitive, GC a susținut că, în cadrul unui mecanism de licitație, prețul obținut în cele din urmă nu reflectă doar prețul la care un vânzător este dispus să vândă sau prețul inițial la care se face oferta, ci reflectă, de asemenea, prețul pe care cumpărătorii sunt dispuși să îl plătească, iar prețul obținut în cele din urmă prin intermediul unui astfel de mecanism reflectă, prin urmare, atât cererea, cât și oferta. În cazul în care, la finalul mecanismului de licitație, prețul final „*corespunde prețului de pornire din cadrul procedurii de ofertare*", înseamnă că acesta este prețul care reflectă cererea și oferta la momentul respectiv. Comisia a fost de acord cu GC cu privire la principiile de bază ale mecanismelor de licitație descrise, dar a remarcat că un astfel de mecanism poate funcționa numai atunci când există mai mulți ofertanți pentru un anumit teren. Cu toate acestea, Comisia nu a găsit niciun exemplu în cadrul prezentei anchete sau chiar în cadrul anchetelor anterioare, în care a existat mai mult de un ofertant pentru teren și în care, prin urmare, s-ar fi putut observa interacțiunea dintre cerere și ofertă. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.

(498) Mai mult, Comisia a constatat, de asemenea, că unele societăți primiseră restituiri din partea autorităților locale pentru compensarea prețurilor plătite pentru DFT. În plus, unele dintre DFT obținute de societățile din Grupul CNBM trebuiau să fie plătite numai după scurgerea mai multor ani de la darea în folosință a terenului.

(499) Dovezile de mai sus contrazic afirmațiile GC potrivit cărora prețurile plătite pentru DFT în RPC reprezintă prețul pieței, care este stabilit de cererea și oferta de pe piața liberă.

(c) Concluzie

(500) Constatările prezentei anchete arată faptul că situația privind achiziționarea de DFT în RPC este netransparentă și că prețurile au fost stabilite în mod arbitrar de către autorități.

(501) Prin urmare, acordarea drepturilor de folosință a terenurilor de către GC ar trebui să fie considerată o subvenție, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) punctul (iii) și al articolului 3 alineatul (2) din regulamentul de bază, sub forma acordării unor bunuri care conferă un avantaj pentru societățile beneficiare. Așa cum s-a explicat la considerentele 491-499 de mai sus, în RPC nu există o piață funcțională a terenurilor, iar utilizarea unei valori de referință externe (a se vedea considerentele 506-515 de mai jos) demonstrează că suma plătită pentru drepturile de folosință asupra terenurilor de către producătorii-exportatori incluși în eșantion este cu mult inferioară valorii normale de piață.

(502) În contextul accesului preferențial la terenurile industriale acordat societăților care aparțin anumitor industrii, Comisia a remarcat faptul că prețul stabilit de autoritățile locale trebuie să țină seama de politica industrială a guvernului, așa cum s-a menționat mai sus, la considerentul 493. Conform acestei politici industriale, industria MFS este clasificată drept industrie încurajată ([115]). În plus, Decizia nr. 40 a Consiliului de Stat prevede că autoritățile publice trebuie să se asigure că industriile încurajate primesc teren. Articolul 18 din Decizia nr. 40 precizează explicit faptul că industriile „restricționate" nu vor avea acces la drepturi de folosință asupra terenurilor. De aici rezultă că subvenția este specifică în sensul articolului 4 alineatul (2) litera (a) și al articolului 4 alineatul (2) litera (c) din regulamentul de bază, întrucât accesul preferențial la terenurile industriale este limitat numai la societățile care aparțin anumitor industrii, în acest caz sectorului MFS, iar practicile guvernului în acest domeniu sunt neclare și lipsite de transparență.

(503) În urma comunicării constatărilor definitive, GC a reiterat observațiile menționate la punctul 3.1 de mai sus inclusiv în legătură cu DFT, afirmând că niciunul dintre documentele menționate de Comisie nu are o legătură directă cu MFS și că niciunul dintre ele nu restricționează acordarea presupusă de DFT către anumite întreprinderi. În plus, Decizia nr. 40 a Consiliului de Stat nu menționează faptul că autoritățile publice trebuie să se asigure că industriile încurajate primesc teren.

([115]) A se vedea punctul 3.1 de mai sus.

(504) Ca răspuns la aceste afirmații, Comisia a făcut trimitere la argumentele deja expuse la punctul 3.1 de mai sus, subliniind faptul că MFS este, efectiv, o industrie încurajată. În plus, Decizia nr. 40 a Consiliului de Stat menționează la articolul XII faptul că „*Catalogul îndrumător privind restructurarea industriei*" reprezintă o referință importantă pentru orientarea investițiilor, gestionarea proiectelor de investiții de către guvern și elaborarea și punerea în aplicare a politicilor fiscale, a creditelor, a terenurilor *(subliniere adăugată)* și a importului și exportului." În plus, în introducerea Deciziei nr. 40 se prevede că „*Toate departamentele vizate accelerează etapele de formulare și de modificare a politicilor relevante din domeniul fiscal, al creditelor, al terenurilor (subliniere adăugată), al importului și exportului etc., și consolidează coordonarea cu politicile industriale pentru a perfecționa în continuare sistemul politicii de promovare a restructurării industriale*". *A contrario*, articolul XVIII din Decizia nr. 40 prevede că, pentru acele industrii care se încadrează în categoria limitată, „departamentele care reglementează investițiile nu examinează, nu aprobă sau nu înregistrează proiectele, nicio instituție financiară nu poate acorda niciun împrumut, niciun alt departament care reglementează gestionarea terenurilor, urbanismul și construcțiile, protecția mediului, inspecția calității, lupta împotriva incendiilor, serviciile vamale, industria și comerțul etc. *nu poate participa la procedurile în cauză*." (subliniere adăugată). În consecință, există o legătură clară între politicile industriale pentru industriile încurajate și politica de acordare a terenurilor. Afirmațiile GC au fost, prin urmare, respinse.

(505) În consecință, Comisia a considerat că această subvenție face obiectul unor măsuri compensatorii.

(d) Calculul valorii subvenției

(506) La fel ca în anchetele anterioare ([116]) și în conformitate cu articolul 6 litera (d) punctul (ii) din regulamentul de bază, prețurile terenurilor din Teritoriul vamal distinct Taiwan, Penghu, Kinmen și Matsu („Taipeiul Chinez") au fost utilizate ca valoare de referință externă ([117]). Avantajul acordat destinatarilor se calculează luând în considerare diferența dintre suma plătită efectiv de fiecare dintre producătorii-exportatori incluși în eșantion (și anume, prețul efectiv plătit așa cum este declarat în contract și, după caz, prețul menționat în contract, din care se scade suma aferentă restituirilor/granturilor acordate de guvernul local) pentru drepturile de folosință asupra terenurilor și suma care ar fi trebuit să fie plătită în mod normal, pe baza valorii de referință din Taipeiul Chinez.

(507) Comisia consideră că Taipeiul Chinez reprezintă o referință externă adecvată din următoarele motive:

— nivelul de dezvoltare economică, PIB și structura economică comparabile din Taipeiul Chinez și majoritatea provinciilor și orașelor din RPC în care își au sediile producătorii-exportatori incluși în eșantion;

— proximitatea fizică dintre RPC și Taipeiul Chinez;

— prezența masivă a infrastructurilor industriale atât în Taipeiul Chinez, cât și în multe provincii din RPC;

— relațiile economice strânse și comerțul transfrontalier substanțial dintre Taipeiul Chinez și RPC;

— densitatea ridicată a populației în multe provincii din RPC și în Taipeiul Chinez;

— asemănarea dintre Taipeiul Chinez și RPC în ceea ce privește tipurile de teren și tranzacțiile utilizate pentru construirea valorii de referință relevante; și

— caracteristicile demografice, lingvistice și culturale comune ale Taipeiului Chinez și ale RPC.

(508) Urmând metodologia aplicată în cadrul anchetelor anterioare ([118]), Comisia a utilizat prețul mediu pe metru pătrat de teren stabilit în Taipeiul Chinez, ajustat în funcție de inflație și evoluția PIB-ului începând cu datele contractelor respective privind drepturile de folosință asupra terenurilor. Informațiile privind prețurile terenurilor industriale din 2015 au fost obținute de pe site-ul internet al Biroului industrial al Ministerului Afacerilor Economice din Taiwan ([119]). Pentru anii precedenți, prețurile au fost corectate utilizând ratele inflației și evoluția PIB pe cap de locuitor la prețurile curente în USD pentru Taiwan, astfel cum au fost publicate de FMI pentru anul 2015.

([116]) A se vedea, printre altele, Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 452/2011 al Consiliului (JO L 128, 14.5.2011, p. 18) (*hârtie cretată de calitate superioară*), Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 215/2013 al Consiliului (JO L 73, 15.3.2013, p. 16) (*oțel cu acoperire organică*), Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/366 al Comisiei (JO L 56, 3.3.2017, p. 1) (*panouri solare*), Regulamentul de punere în aplicare (UE) 1379/2014 al Comisiei (JO L 367, 23.12.2014, p. 22) (*fibre de sticlă cu filament*), Decizia de punere în aplicare 2014/918 a Comisiei (JO L 360, 17.12.2014, p. 65) (*fibre discontinue din poliester*).

([117]) Susținut de Tribunal în cauza T-444/11 Gold East Paper și Gold Huacheng Paper/Consiliul, Hotărârea Tribunalului din 11 septembrie 2014, ECLI:EU:T:2014:773.

([118]) A se vedea considerentul 499.

([119]) http://lvr.land.moi.gov.tw/login.action

(509) După comunicarea constatărilor definitive, mai multe părți au susținut că Taipeiul Chinez nu constituia o referință externă adecvată. O parte a sugerat utilizarea Indiei în locul Taipeiului Chinez din următoarele motive:

— prețurile terenurilor industriale au fost colectate de la un număr mare de zone industriale diferite din statele Bihar, Maharashtra și Tamil Nadu;

— aceste trei state sunt puternic industrializate și prezintă un nivel ridicat de dezvoltare economică și infrastructuri industriale similare cu cele ale Chinei;

— aceste trei state sunt apropiate între ele din punct de vedere geografic, precum și de China;

— există legături economice bine stabilite și un comerț transfrontalier între India și China;

— cele 22 de orașe au o densitate a populației similară cu cea a orașelor industrializate chineze;

— atât China, cât și India dispun de terenuri vaste disponibile pentru o utilizare viitoare, spre deosebire de Taiwan, care este o insulă izolată;

— în cele din urmă, datele referitoare la prețurile terenurilor industriale sunt accesibile publicului larg în India.

(510) Cu toate acestea, afirmația părții respective a ignorat un element crucial în analiza sa, și anume nivelul de dezvoltare economică a acestor provincii. Conform surselor publice, nivelul PIB-ului pe cap de locuitor din aceste provincii indiene este cu mult inferior celui din orașele/provinciile în care își au sediul producătorii-exportatori. De fapt, PIB-ul pe cap de locuitor din Maharastra ([120]), care este cel mai ridicat dintre cele trei provincii citate, a fost de numai 3 000 USD în 2018-2019, în timp ce cel mai scăzut nivel al PIB constatat pentru provincia Zhejiang (utilizată pentru comparație de reclamant) a fost de 14 907 USD în 2018 ([121]). Având în vedere cele de mai sus și factorii enumerați în considerentul 507, această afirmație a trebuit să fie respinsă.

(511) În plus, GC a susținut că ar trebui utilizate prețurile la nivel național în acest caz, deoarece societățile private sunt implicate și în subînchirierea sau în transferul de DFT în China și, prin urmare, GC nu este singurul actor de pe piața chineză. Pentru a examina această afirmație, Comisia ar trebui să stabilească, în primul rând, natura și dimensiunea pieței funciare pentru operatorii privați în comparație cu piața direcționată de guvern, precum și orice posibile interferențe din partea autorităților centrale și locale pe piața funciară respectivă, care se presupune că este privată. În plus, ar trebui să fie disponibile date complete și actualizate privind prețul tranzacțiilor. Cu toate acestea, GC nu a fost în măsură să furnizeze statistici sau date care să permită Comisiei să examineze propunerea, iar Comisia nu a găsit nici ea date disponibile în mod public cu privire la acest subiect. În plus, chiar dacă astfel de informații ar fi fost primite, ele ar viza doar o piață secundară a transferurilor, întrucât există un singur actor pe piața primară (mai precis, alocarea inițială a DFT este întotdeauna efectuată de GC). Într-adevăr, piața primară a alocării inițiale pentru 50 de ani este diferită de închiriere pe piața secundară, care, în mod normal, ar trebui să fie pentru o perioadă mult mai scurtă sau, cel puțin, să prevadă clauze diferite pentru reevaluare, reziliere etc. Prin urmare, Comisia a continuat să se bazeze pe informațiile disponibile pentru piața primară, care este piața care face obiectul anchetei în acest caz.

(512) De asemenea, GC a susținut că, în cazul în care Comisia va alege să continue a utiliza o valoare de referință externă, ar trebui să se efectueze o ajustare pentru a ține seama de factorul de densitate a populației, care, la rândul său, afectează cererea și, prin urmare, prețurile. Într-adevăr, între 2015 și 2018, densitatea populației din Taipeiul Chinez a fost de 4,4 ori mai mare decât a populației din China. În special, în timp ce densitatea populației din China între 2015 și 2018 a fost de aproximativ 147 de persoane pe kilometru pătrat de teren, densitatea populației din Taipeiul Chinez în aceeași perioadă era de aproximativ 650 de persoane pe km^2 de teren. Situația terenurilor și prețurile din aceste două țări sunt, prin urmare, incomparabile.

([120]) https://en.wikipedia.org/wiki/Economy_of_Maharashtra
([121]) https://en.wikipedia.org/wiki/Zhejiang

(513) Totuși, Comisia a luat notă de faptul că GC a comparat cifrele privind densitatea populației la nivelul întregii țări. Dacă se analizează mai îndeaproape densitatea populației din locațiile efective ale producătorilor-exportatori, se pare că cifrele privind densitatea populației sunt, de fapt, destul de asemănătoare. De exemplu, densitatea populației din Zhejiang a fost de 560 de persoane pe m^2 în 2018, iar densitatea populației din Shandong a fost de 640 de persoane pe km^2 ([122]). Prin urmare, Comisia a considerat că nu era justificată nicio ajustare.

(514) De asemenea, GC a solicitat Comisiei să furnizeze informații suplimentare privind similaritatea dintre tipul de teren și tranzacțiile utilizate pentru elaborarea valorii de referință relevante, astfel cum se menționează în considerentul 507 de mai sus. Comisia a subliniat în acest sens că, în ambele cazuri, tranzacțiile se referă la terenuri industriale de o anumită dimensiune localizate în zone industriale.

(515) În conformitate cu articolul 7 alineatul (3) din regulamentul de bază, valoarea subvenției a fost raportată la perioada de anchetă utilizându-se durata de viață normală a dreptului de folosință asupra terenurilor în scopuri industriale, și anume 50 de ani. Această valoare a fost raportată ulterior la cifra totală de afaceri a societății respective în cursul perioadei de anchetă, întrucât subvenția nu este subordonată rezultatelor la export și nu a fost acordată în funcție de cantitățile fabricate, produse, exportate sau transportate.

(516) În urma comunicării constatărilor definitive, grupul Yuntianhua a afirmat că s-a comis o eroare materială în ceea ce privește valoarea utilizată într-un anumit contract DFT. Comisia a acceptat afirmația și a corectat valoarea în consecință.

(517) În urma comunicării constatărilor definitive, grupul CNBM a susținut că un contract DFT ar trebui să fie eliminat deoarece a fost primit după perioada de anchetă. În plus, avantajul pentru DFT achiziționate în 2018 ar trebui să fie calculat pro rata pentru perioada de anchetă. În cele din urmă, grupul CNBM a declarat că, pentru o altă parcelă de teren, care a fost achiziționată de o societate afiliată în 1998 și investită în producătorul-exportator în 2004, Comisia ar fi trebuit să utilizeze datele aferente tranzacției din 2004 pentru a calcula avantajul. Comisia a respins prima cerere, întrucât contractul de achiziție a DFT în cauză fusese deja semnat în 2018, iar proprietatea a fost transferată, prin urmare, societății în perioada de anchetă. Comisia a acceptat cea de a doua afirmație privind calculul pro rata și a ajustat în consecință calculul avantajului pentru toate societățile care au achiziționat DFT în 2018. Ultima afirmație a fost respinsă, deoarece tranzacția ce data din 2004 a vizat un transfer între societăți și, prin urmare, nu a reflectat valoarea reală la care terenul a fost achiziționat inițial de grup.

(518) În urma comunicării constatărilor definitive suplimentare, grupul CNBM a afirmat că Comisia ar fi trebuit să utilizeze ca punct de plecare pentru calculul avantajului data la care au fost primite parcelele de teren. Cu toate acestea, astfel cum s-a menționat în considerentul anterior, dreptul de proprietate asupra terenului, cu drepturile și obligațiile aferente, a fost deja dobândit în favoarea societății de la data contractului de achiziție. În plus, prețul terenului, pe baza căruia s-a calculat avantajul, a fost determinat, de asemenea, în contractul de achiziție. Afirmațiile societății au fost, prin urmare, respinse.

(519) Valoarea subvenției, stabilită în cursul perioadei de anchetă în legătură cu această subvenție pentru producătorii-exportatori incluși în eșantion, se ridică la:

Acordarea drepturilor de folosință asupra terenurilor contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată

Societatea/grupul	Rata subvenției
Grupul Yuntianhua	4,08 %
Grupul CNBM	3,63 %

3.7. **Venituri publice nepercepute sau anulate**

3.7.1. *Furnizarea de energie electrică la tarife reduse*

(520) Toate societățile incluse în eșantion au achiziționat energia electrică utilizată.

([122]) https://en.wikipedia.org/wiki/Zhejiang

(521) În ceea ce privește aceleași societăți incluse în eșantion, prețurile de achiziție a energiei electrice respectau nivelurile de preț fixate în mod oficial la nivel de provincie pentru marii clienți industriali. După cum s-a constatat în anchetele anterioare ([123]), acest nivel nu conferea un avantaj specific acestor mari clienți industriali. Cu toate acestea, Comisia a stabilit că societățile care au făcut obiectul anchetei din cele două grupuri incluse în eșantion beneficiau de reduceri sau rambursări ale unei părți din costul energiei electrice sub formă de granturi.

(a) Temei juridic

— Circulara Comisiei pentru Dezvoltare Națională și Reformă și a Administrației Naționale a Energiei în ceea ce privește promovarea în mod activ a tranzacțiilor de energie electrică orientate către piață și continuarea îmbunătățirii mecanismului de schimburi comerciale, Fa Gua Yun Xing [2018] nr. 1027, emis la 16 iulie 2018;

— Mai multe Avize ale Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez și ale Consiliului de Stat privind aprofundarea pe mai departe a reformei a sistemului energetic [Zhong Fa (2015) nr. 9];

— Avizul privind depunerea de eforturi în ceea ce privește construirea pieței energiei electrice în 2017 al Comitetului pentru economie și tehnologia informației din Shandong, LJXDL [2017] nr. 93;

— Avizul privind modificarea normelor de comercializare directă a energiei electrice al Oficiului național de supraveghere în domeniul energiei electrice din Shandong din 2017, LJCNS [2017] nr. 36.

(b) Constatările anchetei

(522) Comisia a constatat că unii mari utilizatori industriali esențiali de energie electrică sunt autorizați să achiziționeze energie electrică direct de la producătorii de energie electrică în locul cumpărării de la rețea, fie prin semnarea de acorduri de achiziție directe, fie prin faptul că sunt autorizați să participe la „*sistemul de comercializare a energiei electrice orientat către piață*”. Unele dintre societățile incluse în eșantion aveau astfel de acorduri directe de achiziționare a energiei electrice sau erau calificate să participe la „sistemul de comercializare a energiei electrice orientat către piață” în cursul perioadei de anchetă. Pentru majoritatea societăților care au făcut obiectul anchetei, prețurile obținute prin aceste contracte/sistem de comercializare erau mai mici decât prețurile fixe stabilite la nivel de provincie pentru marii clienți industriali.

(523) Posibilitatea de a încheia astfel de contracte directe sau de a fi calificat pentru a participa la „*sistemul de comercializare a energiei electrice orientat către piață*” nu este oferită în prezent tuturor marilor consumatori industriali. La nivel național, avizele Comitetului Central al Partidului Comunist din China și al Consiliului de Stat privind aprofundarea în continuare a reformei sistemului energetic precizează, de exemplu, faptul că „*întreprinderile care nu se conformează politicii industriale naționale și ale căror produse și procese sunt eliminate nu ar trebui să participe la tranzacții directe*.” ([124])

(524) În practică, comercializarea directă a energiei electrice este efectuată de provincii. Societățile trebuie să solicite autorităților provinciale aprobarea de a participa la regimul-pilot de achiziționare directă a energiei electrice și trebuie să îndeplinească anumite criterii.

(525) De exemplu, în provincia Shandong, Avizul din 2017 privind modificarea normelor de comercializare directă a energiei electrice din cadrul Administrației Naționale de Supraveghere a Energiei din Shandong prevede că „*utilizatorii care participă la comercializarea directă a energiei electrice sunt confirmați în conformitate cu condițiile de acces aprobate în 2017 de Comitetul pentru economie și tehnologia informației din Shandong. Pentru a participa la comercializarea directă a energiei electrice, întreprinderile care vând energie electrică depun o cerere de înregistrare la Centrul de comercializare a energiei electrice din Shandong și ar putea participa la comercializarea directă a energiei electrice, după ce admisibilitatea candidaturii lor a fost analizată și făcută publică de către Centru.*”. În acest sens, o listă de întreprinderi eligibile care pot participa la sistemul de comercializare a energiei electrice orientat către piață este întocmită și anunțată printr-un aviz al Comisiei pentru economie și tehnologia informației din Shandong ([125]).

([123]) Considerentul 182 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 215/2013 al Consiliului din 11 martie 2013 de instituire a unei taxe compensatorii asupra importurilor de anumite produse din oțel cu acoperire organică originare din Republica Populară Chineză (JO L 73, 15.3.2013, p. 16).
Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 451/2011 al Consiliului din 6 mai 2011 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de colectare definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de hârtie cretată de calitate superioară originară din Republica Populară Chineză (JO L 128, 14.5.2011, p. 1).

([124]) Mai multe Avize ale Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez și ale Consiliului de Stat privind aprofundarea pe mai departe a reformei a sistemului energetic [Zhong Fa (2015) nr. 9].

([125]) De exemplu, Avizul din 2015 privind anunțul referitor la lista de utilizatori pilot ai tranzacției directe cu energie electrică a Comisiei pentru economie și tehnologia informației din Shandong, L.J.X.D.L [2015] nr. 9 și Avizul din 2017 privind publicarea listei de utilizatori pilot ai tranzacției directe cu energie electrică directă al Comisiei pentru economie și tehnologia informației din Shandong, L.J.X.D.L. [2017] nr. 117.

(526) Pentru anumite societăți, nu există o negociere sau o procedură de ofertare bazate efectiv pe piață, deoarece cantitățile achiziționate în baza contractelor directe nu se bazează pe cererea și oferta reale. Într-adevăr, nici producătorii nici utilizatorii de energie electrică nu sunt liberi să vândă sau să cumpere direct toată energia electrică. Ei sunt restricționați de contingente cantitative care le sunt alocate de guvernul local.

(527) În plus, deși prețurile ar trebui să fie negociate direct între producătorii și utilizatorii de energie electrică sau prin intermediul societăților de servicii intermediare, facturile către societăți sunt, de fapt, emise de societatea de stat furnizoare de electricitate. De exemplu, Avizul din 2017 privind modificarea normelor de comercializare directă a energiei electrice din cadrul Administrației Naționale de Supraveghere a Energiei din Shandong prevede că „*Societatea de stat Shandong Electric Power Company percepe taxa pentru tranzacțiile directe cu energie electrică*" și că „*Societatea de stat Shandong Electric Power Company emite facturi cu TVA către utilizatori și către întreprinderile producătoare de energie electrică*".

(528) În fine, toate contractele de cumpărare directă semnate trebuie să fie depuse la guvernul local pentru a fi înregistrate.

(529) În 2018, GC a emis Circulara Comisiei pentru Dezvoltare Națională și Reformă și a Administrației Naționale a Energiei privind promovarea în mod activ a tranzacțiilor de energie electrică orientate către piață și continuarea îmbunătățirii mecanismului de schimburi comerciale [Fa Gai Yun Xing (2018) Nr. 1027]. Cu toate acestea, Comisia constată că această legislație a fost emisă în cursul perioadei de anchetă și nu a fost încă pusă în aplicare. În plus, deși circulara vizează creșterea numărului de tranzacții directe pe piața energiei electrice, aceasta menționează în mod specific anumite industrii, printre care industria materialelor de construcții și industriile de înaltă tehnologie, drept industrii sprijinite și care beneficiază de liberalizarea pieței energiei electrice. În special, circulara prevede: „*sprijinirea utilizatorilor cu un consum anual de energie electrică mai mare de 5 milioane kWh pentru a efectua tranzacții directe de energie electrică cu întreprinderile producătoare de energie electrică. În 2018, planurile de generare a energiei electrice pentru cărbune, fier și oțel, metale neferoase, materiale de construcții și alte patru industrii vor fi liberalizate*". În plus, circulara arată că „*sprijinirea industriilor emergente care prezintă o valoare adăugată ridicată, cum ar fi industriile de înaltă tehnologie, internet, cu volume mari de date și industriile prelucrătoare de produse de calitate superioară, precum și întreprinderile cu avantaje și caracteristici distincte și cu conținut tehnologic ridicat, să participe la tranzacții, fără restricții privind nivelurile de tensiune și consumul de energie*".

(530) Prin urmare, legislația prevede o aplicare selectivă a tranzacțiilor directe pe piața energiei electrice pentru anumite industrii, cum ar fi industria materialelor de construcții și industria înaltelor tehnologii. Această aplicare selectivă are ca rezultat aplicarea de către stat a unor prețuri mai mici pentru energia electrică în cazul societăților din aceste industrii.

(c) Concluzie

(531) Potrivit Comisiei, acest preț redus al energiei electrice constituie o subvenție în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) și al articolului 3 alineatul (2) din regulamentul de bază, deoarece există o contribuție financiară sub forma unor venituri la care GC (adică operatorul rețelei) renunță, ceea ce conferă societăților în cauză un avantaj. Avantajul pentru beneficiari este egal cu economia realizată la prețul energiei electrice, întrucât energia electrică a fost furnizată la prețuri mai mici decât prețul normal din rețea, plătit de alți mari utilizatori industriali care nu pot beneficia de furnizarea directă. Această subvenție este specifică în sensul articolului 4 alineatul (2) litera (a) din regulamentul de bază, întrucât însăși legislația limitează aplicarea acestui regim numai la întreprinderile care se conformează anumitor obiective ale politicii industriale stabilite de stat și ale căror produse și procese nu au fost eliminate ca neeligibile.

(532) Prin urmare, Comisia concluzionează că regimul de subvenționare era pus în aplicare în cursul perioadei de anchetă și că acesta este specific în sensul articolului 4 alineatul (2) litera (a) și al articolului 4 alineatul (3) din regulamentul de bază.

(533) În urma comunicării constatărilor, GC a susținut că Comisia nu a demonstrat faptul că entitățile care furnizează energie electrică la tarife presupus reduse, și anume producătorii de energie electrică și societățile de stat furnizoare de electricitate, sunt organisme publice sau au primit sarcini sau ordine din partea statului.

(534) În acest sens, astfel cum se explică în considerentele 523-528, Comisia a observat că sistemul de comercializare directă a energiei electrice și condițiile în care se permite societăților să participe sunt stabilite de stat și executate la nivelul provinciilor. Într-adevăr, societățile trebuie să obțină aprobarea autorităților provinciilor pentru a participa la regimul-pilot de comercializare directă a energiei electrice. În plus, astfel cum s-a precizat în considerentul 527, deși prețurile ar trebui să fie negociate direct între producătorii și utilizatorii de energie electrică sau prin intermediul societăților de servicii intermediare, facturile către societăți sunt emise de societatea de stat furnizoare de electricitate. Având în vedere că sistemul de comercializare directă a energiei electrice este conceput și controlat de către stat prin punerea sa în aplicare de către autoritățile provinciilor și că facturile sunt emise de societatea de stat furnizoare de electricitate, Comisia a concluzionat că tarifele reduse negociate sunt furnizate de organisme publice. Prin urmare, afirmația GC a fost respinsă.

(535) În plus, GC a considerat că Comisia nu a demonstrat în ce mod furnizarea de energie electrică la tarife presupus reduse este specifică în sensul articolului 2 din acordul SMC. Guvernul RPC a susținut că avizele Comitetului central al Partidului Comunist din China și ale Consiliului de Stat privind aprofundarea în continuare a reformei sistemului energetic, la care Comisia face trimitere, nu limitează accesul la această presupusă subvenție pentru anumite întreprinderi, întrucât acestea nu sunt obligatorii, ci doar o orientare. În plus, GC a considerat că afirmația Comisiei cu privire la specificitate este incoerentă, deoarece, pe de o parte, Comisia a afirmat că industria MFS este o industrie încurajată și, pe de altă parte, a afirmat că doar unele societăți incluse în eșantion erau eligibile pentru sistemul de comercializare directă a energiei electrice.

(536) În această privință, astfel cum se menționează în considerentul 523, posibilitatea de a încheia astfel de contracte directe sau de a se califica pentru a participa la „*sistemul de comercializare a energiei electrice orientat către piață*” nu este oferită în prezent tuturor marilor consumatori industriali. Într-adevăr, societățile trebuie să solicite autorităților provinciilor aprobarea de a participa la regimul-pilot de achiziționare directă a energiei electrice și trebuie să îndeplinească anumite criterii precum „*conformarea cu politica industrială națională*”. Faptul că avizele Comitetului central al Partidului Comunist din China și ale Consiliului de Stat privind aprofundarea în continuare a reformei sistemului energetic ar putea să nu aibă caracter obligatoriu *de jure* este irelevant, deoarece ancheta a arătat că numai anumite societăți au primit aprobarea de a participa la sistemul de comercializare directă a energiei electrice directe și, prin urmare, au beneficiat de prețuri reduse pentru energia electrică. În plus, faptul că societățile fac obiectul unei aprobări specifice pentru a beneficia de reducerea prețurilor energiei electrice indică, de asemenea, caracterul specific al acestui regim. Prin urmare, afirmațiile respective au fost respinse.

(537) În urma comunicării constatărilor definitive, una dintre societățile din grupul CNBM a contestat concluzia Comisiei potrivit căreia faptul că anumite societăți sunt autorizate să participe la „sistemul de energie electrică orientat către piață” prin achiziționarea de energie electrică direct de la furnizorii de energie electrică și nu prin intermediul rețelei de stat constituie „venituri la nepercepute” de către GC. Această parte interesată a subliniat că articolul 3 din regulamentul de bază definește subvențiile drept „*încasări publice care în mod normal sunt exigibile și care sunt anulate sau nu sunt percepute*” și că, întrucât GC nu a revândut în mod explicit energie electrică către producătorii-exportatori prin intermediul rețelei de stat, niciun venit nu era datorat către GC pentru utilizarea rețelei de stat.

(538) Comisia nu a fost de acord cu această afirmație. Astfel cum s-a menționat deja în considerentul 527, deși prețurile ar trebui să fie negociate direct între producătorii și utilizatorii de energie electrică sau prin intermediul societăților de servicii intermediare, facturile către societăți sunt întotdeauna emise de societatea de stat furnizoare de electricitate. Prin urmare, în considerentul 534, Comisia a concluzionat că, întrucât sistemul de comercializare directă a energiei electrice este conceput și controlat de către stat prin punerea sa în aplicare de către autoritățile provinciilor, iar facturile sunt emise de societatea de stat furnizoare de electricitate, tarifele reduse negociate pentru energia electrică sunt furnizate de organisme publice. Prin urmare, prin aplicarea selectivă a unor tarife reduse pentru energia electrică în cazul anumitor utilizatori industriali, în timp ce prețurile stabilite în mod oficial, aplicabile în mod general tuturor utilizatorilor industriali, sunt mai ridicate, statul, prin intermediul societății de stat furnizoare de electricitate, nu a colectat veniturile din vânzările de energie electrică la nivelul prețurilor stabilite în mod oficial. Această practică se califică drept „*încasări publice care în mod normal sunt exigibile și care sunt anulate sau nu sunt percepute*” în sensul articolului 3 din regulamentul de bază. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.

(d) Calculul valorii subvenției

(539) Valoarea subvenției care face obiectul unor măsuri compensatorii a fost calculată în raport cu avantajul conferit beneficiarilor în cursul perioadei de anchetă. Acest avantaj a fost calculat ca diferența dintre prețul total al energiei electrice care trebuie plătit în conformitate cu prețul normal din rețea și prețul total al energiei electrice care trebuie plătit în conformitate cu prețul redus.

(540) Valoarea subvenției, stabilită în cursul perioadei de anchetă în legătură cu acest regim pentru producătorii-exportatori incluși în eșantion, se ridică la:

Furnizarea de energie electrică la tarife reduse

Societatea/grupul	Rata subvenției
Grupul Yuntianhua	0,05 %
Grupul CNBM	0,28 %

3.7.2. *Programele de scutire sau de reducere a impozitelor*

3.7.2.1. Privilegiile legate de impozitul pe profit al întreprinderilor pentru societățile care utilizează tehnologie înaltă și nouă

(541) În conformitate cu Legea Republicii Populare Chineze privind impozitul pe profit al întreprinderilor (denumită în continuare „Legea privind impozitul pe profit al întreprinderilor") ([126]), întreprinderilor care utilizează tehnologie înaltă și nouă, cărora statul trebuie să le acorde un sprijin strategic, li se acordă o cotă redusă a impozitului pe profit de 15 %, în locul cotei normale de impozitare de 25 %.

(a) Temei juridic

(542) Temeiul juridic al acestui program este articolul 28 din Legea privind impozitul pe profit al întreprinderilor și articolul 93 din Normele de punere în aplicare a Legii privind impozitul pe profit al întreprinderilor din RPC ([127]), precum și:

— Circulara Ministerului Științei și Tehnologiei, a Ministerului Finanțelor și a Administrației Fiscale de Stat privind revizuirea și publicarea „Măsurilor administrative de recunoaștere a întreprinderilor de înaltă tehnologie", G.K.F.H. [2016] nr. 32;

— Notificarea Ministerului Științei și Tehnologiei, a Ministerului Finanțelor și a Administrației Fiscale de Stat privind revizuirea, tipărirea și publicarea Orientărilor privind managementul recunoașterii întreprinderilor care utilizează tehnologie înaltă și nouă, GKFH [2016] nr. 195;

— Comunicarea [2017] nr. 24 a Administrației Fiscale de Stat privind aplicarea politicilor de impozit preferențial pe venit în cazul întreprinderilor de înaltă tehnologie; și

— Orientările privind cele mai recente domenii de dezvoltare prioritare strategice ale industriilor de înaltă tehnologie (2011), publicate de CNDR, Ministerul Științei și Tehnologiei, Ministerul Comerțului și Oficiul Național pentru Proprietate Intelectuală.

(b) Constatările anchetei

(543) Societățile care pot beneficia de reducerea fiscală fac parte din anumite domenii ale tehnologiilor strategice înalte și noi sprijinite de stat, precum și din prioritățile actuale privind domeniile de înaltă tehnologie sprijinite de stat, astfel cum sunt enumerate în Orientările privind cele mai recente domenii de dezvoltare prioritare strategice ale industriilor de înaltă tehnologie. Aceste orientări menționează în mod clar tehnologia de fabricație și materiile prime esențiale pentru sticlă, inclusiv MFS, ca domenii prioritare.

([126]) Ordinul nr. 23 al Președintelui Republicii Populare Chineze.

([127]) Regulamentul privind punerea în aplicare a Legii privind impozitul pe profit al întreprinderilor din Republica Populară Chineză (emis prin Ordinul nr. 512 al Consiliului de Stat la 6 decembrie 2007; modificat în conformitate cu Decizia Consiliului de Stat de modificare a unor regulamente administrative prin Ordinul nr. 714 al Consiliului de Stat din 23 aprilie 2019).

(544) În plus, pentru a fi eligibile, societățile trebuie să îndeplinească următoarele criterii:

— să păstreze o anumită proporție a cheltuielilor de cercetare și dezvoltare în raport cu veniturile din vânzări;

— să păstreze o anumită proporție a veniturilor din tehnologii/produse/servicii de înaltă tehnologie în veniturile totale ale întreprinderii; și

— să păstreze o anumită proporție a personalului tehnic în totalul angajaților întreprinderii.

(545) Societățile care beneficiază de această măsură trebuie să depună declarația de profit și anexele relevante. Valoarea efectivă a avantajului este inclusă în declarația de profit.

(546) Potrivit Comisiei, compensarea fiscală în cauză constituie o subvenție în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) și al articolului 3 alineatul (2) din regulamentul de bază, deoarece există o contribuție financiară sub forma unor venituri la care renunță guvernul RPC, ceea ce conferă societăților în cauză un avantaj.

(547) Avantajul pentru beneficiari este egal cu impozitul care nu mai trebuie plătit. Această subvenție este specifică în sensul articolului 4 alineatul (2) litera (a) din regulamentul de bază, întrucât însăși legislația limitează aplicarea acestui regim numai la întreprinderile care operează în anumite domenii prioritare de înaltă tehnologie stabilite de stat, cum ar fi anumite tehnologii esențiale din sectorul MFS.

(548) În urma comunicării constatărilor definitive, GC a susținut că privilegiile privind impozitul pe profit al întreprinderilor acordate de întreprinderilor cu tehnologie înaltă și nouă nu sunt specifice întrucât legislația în temeiul căreia funcționează acest program stabilește în mod clar criterii obiective de eligibilitate ([128]), iar aceste criterii sunt aplicate în mod automat, adică autoritățile în cauză nu au nicio putere de apreciere în ceea ce privește stabilirea acestei rate specifice de impozitare atunci când sunt îndeplinite criteriile de eligibilitate. GC face trimitere la nota de subsol 2 din Acordul SMC, conform căreia criteriile de eligibilitate sunt considerate obiective dacă sunt neutre, nu favorizează anumite întreprinderi în raport cu altele, sunt de natură economică și sunt aplicate orizontal. GC a considerat că acesta este cazul criteriilor de eligibilitate pentru această rată de impozitare preferențială, deoarece această rată mai scăzută este accesibilă tuturor întreprinderilor și nu favorizează anumite întreprinderi în detrimentul altora, întrucât societățile din toate sectoarele, acoperind întreaga economie, sunt eligibile pentru a obține un certificat de tehnologie înaltă și nouă. În plus, GC a făcut trimitere la hotărârea Tribunalului în cauza T-586/14 Xinyi PV products/Comisia ([129]), în care s-a explicat că: *„[…] stimulentele respective nu au fost acordate de autoritățile competente în mod discreționar, ci cu condiția îndeplinirii criteriile lor obiective de acordare, și anume când întreprinderea în cauză făcea parte din sectorul înaltei tehnologii (…). În orice caz, din articolul 28 din Legea privind impozitul pe profit al întreprinderilor din Republica Populară Chineză, precum și din articolul 93 din regulamentul de punere în aplicare a legii respective, rezultă că stimulentele fiscale acordate întreprinderilor din sectorul înaltei tehnologii, precum întreprinderea reclamantă, fapt care nu este contestat de Comisie, se acordă numai dacă sunt îndeplinite anumite condiții obiective, și anume că, printre altele, întreprinderile în cauză operează în sectorul noilor tehnologii avansate, dețin drepturi de proprietate intelectuală, produsele sau serviciile lor aparțin de sectoarele de înaltă tehnologie, care beneficiază în mod special de sprijin din partea statului, costurile lor pentru cercetare și dezvoltare ating un anumit procent din totalitatea veniturilor lor și că numărul de tehnicieni reprezintă un anumit procent din totalitatea salariaților.*"

(549) Comisia nu a fost de acord cu opinia GC din următoarele motive. Capitolul IV din Legea privind impozitul pe profit al întreprinderilor conține dispoziții privind „tratamentul fiscal preferențial". Articolul 25 din Legea privind impozitul pe profit al întreprinderilor, care reprezintă o parte introductivă a capitolului IV, prevede că *„Statul va acorda preferințe privind impozitul pe profit întreprinderilor angajate în industrii sau proiecte a căror dezvoltare este sprijinită și încurajată în mod special de stat*". Articolul 28 din lege, care face parte, de asemenea, din prezentul capitol, prevede că *„rata impozitului pe profit pentru întreprinderile care utilizează tehnologii înalte și noi și care necesită sprijin special din partea statului se reduce la 15 %*". Articolul 93 din Normele de punere în aplicare a legii privind impozitul pe profit al întreprinderilor clarifică faptul că:

([128]) *Administrative Measures for the Determination of High and New Technology Enterprise* (Măsuri administrative pentru determinarea întreprinderilor cu tehnologie înaltă și nouă).

([129]) Cauza T-586/14, Hotărârea Tribunalului (Camera a patra) din 16 martie 2016, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd/Comisia Europeană, punctele 70 și 71.

„Întreprinderile importante care utilizează tehnologii înalte și noi care urmează să fie sprijinite de stat”, astfel cum sunt menționate în clauza 2 din articolul 28 din Legea privind impozitul pe profit al întreprinderilor, se referă la întreprinderile care dețin drepturi esențiale de proprietate intelectuală și care îndeplinesc următoarele condiții:

1. *Se încadrează în domeniul de aplicare aferent Zonelor esențiale cu tehnologii înalte și noi susținute de stat;*

2. *Proporția cheltuielilor cu cercetarea și dezvoltarea în cadrul veniturilor din vânzări nu trebuie să fie mai mică decât proporția prescrisă;*

3. *Proporția veniturilor din tehnologii/produse/servicii de înaltă tehnologie în cadrul veniturilor totale ale întreprinderii;*

4. *Proporția personalului tehnic în numărul total de angajați ai întreprinderii nu trebuie să fie mai mică decât proporția prescrisă;*

5. *Alte condiții prevăzute în Măsurile de identificare a întreprinderilor de înaltă tehnologie.*”

(550) Dispozițiile menționate mai sus precizează în mod clar că rata redusă a impozitului pe venitul întreprinderilor este rezervată „*întreprinderilor importante care utilizează tehnologii înalte și noi care urmează să fie sprijinite de stat*”, care dețin drepturi esențiale de proprietate intelectuală și îndeplinesc anumite condiții, cum ar fi „*se încadrează în categoria Domeniilor tehnologiilor înalte și noi esențiale susținute de stat*”.

(551) Astfel cum se menționează în considerentul 543, domeniile de înaltă tehnologie sprijinite de stat sunt enumerate în Orientările privind cele mai recente domenii de dezvoltare prioritare strategice ale industriilor de înaltă tehnologie, iar orientările respective menționează în mod clar tehnologia de fabricație și principalele materii prime pentru sticlă, inclusiv pentru MFS, drept domeniu prioritar.

(552) Având în vedere faptul că rata redusă a impozitului pe profit este rezervată exclusiv întreprinderilor din domeniul tehnologiilor înalte și noi sprijinite de stat, care se înscriu în categoria Tehnologiilor înalte și noi esențiale susținute de stat, Comisia a concluzionat că această măsură nu se aplică pe baza unor criterii sau condiții obiective, care nu favorizează anumite întreprinderi în detrimentul altora. Această concluzie este confirmată și de faptul că „Domeniile prioritare esențiale de dezvoltare a industriilor de înaltă tehnologie” sunt un grup de domenii dintre industriile de înaltă tehnologie selectate, în funcție de priorități, la un anumit moment și este probabil ca acestea să fie modificate în timp. Prin urmare, contrar celor susținute de CG, legislația aplicabilă ratei reduse a impozitului pe profit al întreprinderii nu stabilește criterii obiective de eligibilitate.

(553) În ceea ce privește constatările Tribunalului în cauza T-586/14, Comisia a observat că hotărârea a fost anulată de CEJ în cauza C-301/16 P ([130]). În plus, afirmația Tribunalului a fost făcută în contextul articolului 2 alineatul (7) din regulamentul antidumping de bază și, prin urmare, într-un context diferit.

(554) Având în vedere considerațiile de mai sus, Comisia a confirmat caracterul specific al măsurii și a respins afirmațiile CG.

(c) Calculul valorii subvenției

(555) Valoarea subvenției care face obiectul unor măsuri compensatorii a fost calculată în raport cu avantajul conferit beneficiarilor în cursul perioadei de anchetă. Acest avantaj a fost calculat ca diferența dintre impozitul total care trebuie plătit în conformitate cu cota normală a impozitului și impozitul total care trebuie plătit în conformitate cu cota redusă a impozitului.

(556) Valoarea subvenției stabilite pentru acest regim specific a fost de 0,88 % pentru Grupul Yuntianhua și de 2,98 % pentru Grupul CNBM.

3.7.2.2. Compensarea privind impozitul pe profit al întreprinderilor pentru cheltuieli cu cercetarea și dezvoltarea

(557) Compensarea fiscală pentru activitatea de cercetare și dezvoltare le permite societăților să beneficieze de un tratament fiscal preferențial pentru activitățile lor de cercetare și dezvoltare, în anumite domenii prioritare care utilizează tehnologii înalte stabilite de stat și atunci când sunt atinse anumite praguri pentru cheltuielile de cercetare și dezvoltare.

([130]) C-301/16 P Comisia Europeană/Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd, Hotărârea Tribunalului (Camera a doua) din 28 februarie 2018.

(558) Mai precis, cheltuielilor de cercetare și dezvoltare suportate în vederea dezvoltării de noi tehnologii, noi produse și noi competențe care nu constituie active necorporale și sunt contabilizate în contul de profit și pierdere pe perioada curentă, li se aplică o deducere suplimentară de 50 % după deducerea integrală în funcție de situația reală. În cazul în care cheltuielile de cercetare și dezvoltare menționate mai sus constituie active necorporale, acestea fac obiectul unei amortizări bazate pe un procent de 150 % din costurile activelor necorporale.

(a) Temei juridic

(559) Temeiul juridic al acestui program este articolul 30 alineatul (1) din Legea privind impozitul pe profit al întreprinderilor, împreună cu Normele de punere în aplicare a legii RPC privind impozitul pe profit al întreprinderilor, precum și următoarele avize:

— Avizul Ministerului Finanțelor, al Administrației Fiscale de Stat și al Ministerului Științei și Tehnologiei privind îmbunătățirea politicii de deducere înainte de impozitare a cheltuielilor legate de cercetare și dezvoltare. (Cai Shui [2015] nr. 119);

— Anunțul nr. 97 din 2015 al Administrației de Stat pentru Impozitare privind problemele relevante legate de politicile deducerii suplimentare înainte de impozitare a cheltuielilor legate de cercetare și dezvoltare pentru întreprinderi;

— Anunțul nr. 40 din 2017 al Administrației de Stat pentru Impozitare privind problemele legate de condițiile de eligibilitate pentru calcularea deducerii suplimentare înainte de impozitare a cheltuielilor legate de cercetare și dezvoltare; și

— Orientările privind cele mai recente domenii de dezvoltare prioritare strategice ale industriilor de înaltă tehnologie (2011), publicate de CNDR, Ministerul Științei și Tehnologiei, Ministerul Comerțului și Oficiul Național pentru Proprietate Intelectuală.

(b) Constatările anchetei

(560) În cursul unei anchete anterioare ([131]), Comisia a stabilit că „*noile tehnologii, noile produse și noile competențe*” care pot beneficia de deducerea fiscală fac parte din anumite domenii de înaltă tehnologie sprijinite de stat, precum și din prioritățile actuale privind domeniile de înaltă tehnologie sprijinite de stat, astfel cum sunt enumerate în Orientările privind cele mai recente domenii de dezvoltare prioritare strategice ale industriilor de înaltă tehnologie.

(561) Potrivit Comisiei, compensarea fiscală în cauză constituie o subvenție în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) și al articolului 3 alineatul (2) din regulamentul de bază, deoarece există o contribuție financiară sub forma unor venituri la care renunță guvernul RPC, ceea ce conferă societăților în cauză un avantaj. Avantajul pentru beneficiari este egal cu impozitul care nu mai trebuie plătit. Această subvenție este specifică în sensul articolului 4 alineatul (2) litera (a) din regulamentul de bază, întrucât însăși legislația limitează aplicarea acestui regim la întreprinderile care suportă cheltuieli de cercetare și dezvoltare în anumite domenii prioritare de înaltă tehnologie stabilite de stat, cum ar fi sectorul MFS.

(562) În urma comunicării constatărilor definitive, GC a susținut că programul suplimentar de deducere a cheltuielilor cu cercetarea și dezvoltarea nu este specific. GC a făcut trimitere la articolul 2.1 litera (b) din Acordul SMC, care prevede că specificitatea nu există în cazul în care autoritatea care acordă subvenția sau legislația în temeiul căreia acționează autoritatea care acordă subvenția stabilește criterii sau condiții obiective de eligibilitate și valoarea subvenției, cu condiția ca (i) eligibilitatea să fie automată, (ii) criteriile sau condițiile respective să fie strict respectate și (iii) să fie clar definite în acte cu putere de lege, norme administrative sau alte documente oficiale, astfel încât să poată fi verificate. În opinia GC, legislația în temeiul căreia acest program funcționează, stabilește în mod clar criterii obiective de eligibilitate, iar aceste criterii sunt aplicate în mod automat. Cu alte cuvinte, autoritățile în cauză nu dispun de nicio marjă de apreciere în ceea ce privește stabilirea acestei rate specifice de impozitare în cazul în care sunt îndeplinite condițiile de eligibilitate.

(563) Comisia a făcut trimitere la capitolul IV din Legea privind impozitul pe profit al întreprinderilor conține dispoziții privind „tratamentul fiscal preferențial”. Articolul 25 din Legea privind impozitul pe profit al întreprinderilor, care reprezintă o parte introductivă a capitolului IV, prevede că „*Statul va acorda preferințe privind impozitul pe profit întreprinderilor angajate în industrii sau proiecte a căror dezvoltare este sprijinită și încurajată în mod special de stat*”. Articolul 30 alineatul (1), care face parte, de asemenea, din capitolul respectiv, prevede că „*cheltuielilor de cercetare și dezvoltare suportate de întreprinderi în vederea dezvoltării de noi tehnologii, noi produse și noi competențe*” li se poate aplica o deducere suplimentară la calcularea venitului impozabil. Articolul 95 din Normele de punere în aplicare a Legii privind impozitul pe profit al întreprinderilor clarifică semnificația „*cheltuielilor cu cercetarea și dezvoltarea efectuate în scopul dezvoltării de noi tehnologii, noi produse și noi competențe*”, prevăzute la articolul 30 alineatul (1) din Legea privind impozitul pe profit al întreprinderilor.

([131]) A se vedea cauza HRF și cauza privind anvelopele menționate la nota de subsol 7 de mai sus, considerentele 330 și, respectiv, 521.

(564) Dispozițiile menționate anterior specifică în mod clar faptul că deducerea suplimentară a cheltuielilor de cercetare și dezvoltare este rezervată întreprinderilor implicate în „*dezvoltarea de noi tehnologii, noi produse și noi competențe*” și „*implicate în industrii sau proiecte a căror dezvoltare este sprijinită și încurajată în mod special de stat*”.

(565) Astfel cum se precizează în considerentul 560, domeniile tehnologiilor strategice înalte sprijinite de stat, precum și din prioritățile actuale privind domeniile de înaltă tehnologie sprijinite de stat, sunt enumerate în Orientările privind cele mai recente domenii de dezvoltare prioritare strategice ale industriilor de înaltă tehnologie. Astfel cum se menționează în considerentul 543, aceste orientări menționează în mod clar tehnologia de fabricație și materiile prime esențiale pentru sticlă, inclusiv MFS, ca domenii prioritare.

(566) Având în vedere că deducerea suplimentară a cheltuielilor de cercetare și dezvoltare este rezervată exclusiv întreprinderilor implicate în industrii care sunt sprijinite și încurajate în mod specific de stat, astfel cum sunt enumerate în Orientările privind cele mai recente domenii de dezvoltare prioritare strategice ale industriilor de înaltă tehnologie, Comisia a concluzionat că această măsură nu se aplică pe baza unor criterii sau condiții obiective, care nu favorizează anumite întreprinderi în detrimentul altora (nici măcar tuturor întreprinderilor din domeniul tehnologiilor înalte și noi). Această concluzie este confirmată și de faptul că „Domeniile prioritare esențiale de dezvoltare a industriilor de înaltă tehnologie” sunt un grup de domenii dintre industriile de înaltă tehnologie selectate, în funcție de priorități, la un anumit moment și este probabil ca acestea să se modifice în timp. Contrar celor susținute de CG, legislația aplicabilă deducerii suplimentare a cheltuielilor de cercetare și dezvoltare nu stabilește criterii sau condiții obiective de eligibilitate. Prin urmare, Comisia a confirmat caracterul specific al măsurii și a respins afirmațiile CG.

(c) Calculul valorii subvenției

(567) Valoarea subvenției care face obiectul unor măsuri compensatorii a fost calculată în raport cu avantajul conferit beneficiarilor în cursul perioadei de anchetă. Acest avantaj a fost calculat ca diferența dintre suma impozitelor totale de plătit în conformitate cu rata normală de impozitare și suma impozitelor totale de plătit după deducerea suplimentară de 50 % aplicată pentru cheltuielile efective de cercetare și dezvoltare.

(568) Valoarea subvenției stabilite pentru acest regim specific a fost de 1,06 % pentru Grupul Yuntianhua și de 0,17 % pentru Grupul CNBM.

3.7.2.3. Scutirea referitoare la dividende între societățile rezidente calificate

(569) Legea privind impozitul pe profit al întreprinderilor oferă avantaje fiscale întreprinderilor care desfășoară activități în cadrul unor industrii sau proiecte a căror dezvoltare este susținută și încurajată în mod specific de stat, mai precis, scutirea de impozit a veniturilor din investițiile de capital, cum ar fi dividendele și bonusurile, între întreprinderile rezidente eligibile.

(a) Temei juridic

(570) Temeiul juridic al acestui program este articolul 26 alineatul (2) din Legea privind impozitul pe profit al întreprinderilor, împreună cu Normele de punere în aplicare a legii RPC privind impozitul pe profit al întreprinderilor.

(b) Constatările anchetei

(571) Comisia a constatat că unele societăți din grupurile incluse în eșantion au beneficiat de o scutire de la plata impozitului pe venitul din dividende între întreprinderile rezidente calificate.

(572) În răspunsul la chestionar, GC a susținut că acest regim nu constituie o subvenție deoarece se referă la profitul după impozitare, iar întrucât scutirea este menită să evite dubla impunere, ea nu conferă un avantaj. GC a susținut, de asemenea, că regimul nu este specific, deoarece este aplicat în mod general și uniform, pe baza unor criterii obiective, întrucât toate societățile rezidente în RPC sunt autorizate să investească în alte societăți rezidente și să fie scutite de impozitare.

(573) În această privință, se face trimitere la articolul 25 din Legea IPÎ, care face parte din același capitol ca articolul 26 alineatul (2); și anume „Capitolul IV Politici fiscale preferențiale" și reprezintă partea introductivă a acestui capitol. Articolul respectiv prevede că „*Statul va acorda preferințe întreprinderilor angajate în industrii sau proiecte a căror dezvoltare este sprijinită și încurajată în mod special de stat*". În plus, articolul 26 alineatul (2) precizează că scutirea fiscală este aplicabilă veniturilor din investiții de capital între „*întreprinderi rezidente eligibile*", ceea ce pare să limiteze domeniul său de aplicare numai la anumite întreprinderi rezidente.

(574) Pe această bază, în conformitate cu concluziile anchetelor antisubvenție anterioare ([132]), se consideră că o astfel de politică fiscală preferențială este limitată la anumite industrii și proiecte, și anume la industriile care sunt sprijinite și încurajate în mod specific de stat, precum industria MFS, și că ea este, prin urmare, specifică. Elementele de probă de la dosar au arătat, de asemenea, că societățile care au beneficiat de acest regim aveau un certificat de societate care utilizează tehnologie înaltă și nouă. Având în vedere cele de mai sus, afirmațiile GC au fost respinse.

(575) Comisia consideră că acest regim constituie o subvenție în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) și al articolului 3 alineatul (2) din regulamentul de bază, deoarece există o contribuție financiară sub forma unor venituri la care GC renunță, ceea ce creează un avantaj pentru societățile beneficiare. Avantajul pentru beneficiari este egal cu impozitul care nu mai trebuie plătit. Această subvenție este specifică în sensul articolului 4 alineatul (2) litera (a) din regulamentul de bază, întrucât însăși legislația limitează aplicarea acestei scutiri numai la întreprinderile rezidente calificate care beneficiază de un sprijin major și a căror dezvoltare este încurajată de stat.

(c) Calculul valorii subvenției

(576) Comisia a calculat valoarea subvenției prin aplicarea cotei normale de impozitare venitului din dividende care a fost scăzut din veniturile impozabile.

(577) Valoarea subvenției stabilite pentru acest regim specific a fost de 0,02 % pentru Grupul Yuntianhua și de 2,10 % pentru Grupul CNBM.

3.7.2.4. Amortizarea accelerată a echipamentelor utilizate de întreprinderile de înaltă tehnologie

(578) În conformitate cu articolul 32 din Legea privind impozitul pe profit al întreprinderilor, „*în cazul în care amortizarea accelerată a activelor fixe ale unei întreprinderi este cu adevărat necesară datorită progresului tehnologic sau din alte motive, numărul de ani de amortizare poate fi redus sau se poate adopta metoda amortizării accelerate*".

(a) Temei juridic

(579) Temeiul juridic al acestui program este articolul 32 din Legea privind impozitul pe profit al întreprinderilor, împreună cu Normele de punere în aplicare a Legii privind impozitul pe profit al întreprinderilor din RPC, precum și următoarele avize:

— Avizul Ministerului de Finanțe și al Administrației Fiscale de Stat privind politicile de deducere a echipamentelor și a aparatelor pentru impozitul pe profit al întreprinderilor [Cai Shui (2018) nr. 54];

— Avizul Ministerului de Finanțe și al Administrației Fiscale de Stat privind perfecționarea politicilor referitoare la impozitul pe profit al întreprinderilor aplicabil în cazul amortizării accelerate a activelor fixe [Cai Shui (2014) nr. 75]; și

— Avizul Ministerului de Finanțe și al Administrației Fiscale de Stat privind continuarea perfecționării politicilor referitoare la impozitul pe profit al întreprinderilor aplicabil în cazul amortizării accelerate a activelor fixe [Cai Shui (2015) nr. 106].

(b) Constatările anchetei

(580) Conform Avizului privind politicile de deducere a echipamentelor și a aparatelor pentru impozitul pe profit al întreprinderilor [Cai Shui (2018) nr. 54], „*în cazul în care valoarea unitară a unei piese de echipament sau a unui aparat nou achiziționat de o întreprindere în perioada 1 ianuarie 2018-31 decembrie 2020 nu depășește cinci milioane RMB, întreprinderea este autorizată să includă această valoare în costul și cheltuielile perioadei curente pe baza unei sume forfetare în scopul deducerii la calcularea venitului său impozabil și nu mai este obligată să calculeze amortizarea pe o bază anuală*". Această legislație nu este specifică industriei.

([132]) A se vedea Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/72 al Comisiei din 17 ianuarie 2019 de instituire a unei taxe compensatorii definitive la importurile de biciclete electrice originare din Republica Populară Chineză (JO L 16, 18.1.2019, p. 5).

(581) În ceea ce privește activele cu o valoare unitară de peste 5 milioane RMB, rămân aplicabile Avizul Ministerului de Finanțe și al Administrației Fiscale de Stat privind perfecționarea politicilor referitoare la impozitul pe profit al întreprinderilor aplicabil în cazul amortizării accelerate a activelor fixe [Cai Shui (2014) nr. 75] și Avizul Ministerului de Finanțe și al Administrației Fiscale de Stat privind continuarea perfecționării politicilor referitoare la impozitul pe profit al întreprinderilor aplicabil în cazul amortizării accelerate a activelor fixe [Cai Shui (2015) nr. 106]. Conform acestor avize, activele fixe achiziționate de societățile din 10 industrii-cheie pot opta pentru metoda de amortizare accelerată.

(582) Comisia a stabilit că, în cursul perioadei de anchetă, societățile incluse în eșantion nu au aplicat o amortizare accelerată a activelor cu o valoare unitară care depășește 5 milioane RMB. Prin urmare, întrucât aceste active nu intrau sub incidența Avizului Cai Shui [2014] nr. 75 și nici a Avizului Cai Shui [2015] nr. 106, Comisia a constatat că producătorii-exportatori nu au beneficiat de subvenții care pot face obiectul unor măsuri compensatorii.

(c) Concluzie

(583) Comisia a considerat că producătorii-exportatori nu au beneficiat de subvenții care pot face obiectul unor măsuri compensatorii în temeiul acestui program.

3.7.2.5. Scutirea de impozit aferentă folosinței terenurilor

(584) O organizație sau o persoană care are în folosință terenuri în municipii, orașe și localități administrative, precum și în zone industriale și miniere va plăti în mod normal impozitul pe folosința terenului urban. Impozitul pe folosința terenurilor este colectat de autoritățile fiscale locale din zona în care este utilizat terenul. Cu toate acestea, anumite categorii de terenuri, cum ar fi terenurile care au fost recuperate din mare, terenurile date în folosința instituțiilor guvernamentale, a organizațiilor populare și unităților militare pentru uzul propriu, în vederea utilizării de către instituții finanțate prin alocări de la Ministerul Finanțelor, terenurile utilizate de temple religioase, parcurile publice, siturile publice istorice sau cu caracter pitoresc, străzile, drumurile, piețele publice, peluzele și alte terenuri publice urbane sunt scutite de impozitul pe folosința terenului.

(a) Temei juridic

(585) Temeiul juridic al acestui program este:

— Reglementările interimare Republicii Populare Chineze privind impozitul pe bunurile imobile [Guo Fa (1986) nr. 90, cu modificările din 2011]; și

— Reglementările interimare ale Republicii Populare Chineze privind impozitul pe folosința terenurilor urbane [Ordinul nr. 645 al Consiliului de Stat al Republicii Populare Chineze (2013)].

(b) Constatările anchetei

(586) Unul dintre grupurile de societăți incluse în eșantion a beneficiat de rambursări ale plății taxelor pentru folosința terenurilor din partea Biroului local de resurse funciare, deși acestea nu intrau în niciuna dintre categoriile scutite de impozit, astfel cum sunt stabilite de legislația națională menționată mai sus.

(c) Concluzie

(587) Comisia consideră că scutirea de impozite în cauză constituie o subvenție fie în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) punctul (i), fie al articolului 3 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) și al articolului 3 alineatul (2) din regulamentul de bază, deoarece există o contribuție financiară fie sub forma transferului direct de fonduri (rambursarea impozitului plătit), fie a unor venituri la care GC renunță (neplata impozitului), ceea ce conferă societăților în cauză un avantaj. Avantajul pentru beneficiari este egal cu cuantumul rambursat/impozitul care nu mai trebuie plătit. Această subvenție este specifică în sensul articolului 4 alineatul (2) litera (a) din regulamentul de bază, deoarece societățile au beneficiat de o reducere a impozitelor, deși ele nu se încadrau în niciunul dintre criteriile obiective menționate la considerentul 584.

(588) În urma comunicării constatărilor definitive, GC a susținut că Comisia nu a reușit să demonstreze că scutirea de impozitul pe folosința terenurilor este specifică, deoarece societățile au beneficiat de o reducere a impozitului deși nu se încadrează în niciunul dintre criteriile obiective menționate în considerentul 584, și anume „*criteriile stabilite prin lege pentru a beneficia de această scutire*”.

(589) În această privință, astfel cum se explică în considerentul 584, Comisia a observat că regula stabilită prin lege este că o organizație sau o persoană care folosește terenuri în orașe, municipalități și localități administrative, precum și în zone industriale și miniere va plăti în mod normal impozitul pe folosința terenului urban. Excepția de la această regulă este că anumite categorii de terenuri ([133]) sunt scutite de impozitul pe folosința terenurilor. Ancheta a arătat că terenul folosit de producătorul-exportator cooperant, care a beneficiat de scutirea de impozitul pe folosința terenurilor, nu se încadrează în niciuna dintre categoriile de terenuri care sunt scutite prin lege de impozitul pe folosința terenurilor. Prin urmare, nu se poate concluziona că acești producători-exportatori au îndeplinit vreunul dintre criteriile obiective stabilite prin reglementările privind impozitul pe folosința terenurilor. În consecință, măsura de scutire a acestor producători-exportatori de impozitul pe folosința terenurilor este specifică în sensul articolului 4 alineatul (2) litera (a) din regulamentul de bază. În consecință, afirmația a fost respinsă.

(d) Calculul valorii subvenției

(590) Valoarea subvenției care face obiectul unor măsuri compensatorii a fost calculată în raport cu avantajul conferit beneficiarilor în cursul perioadei de anchetă. Acest avantaj a fost considerat ca fiind suma rambursată în cursul perioadei de anchetă.

(591) Valoarea subvenției stabilite pentru acest regim specific a fost de 0,17 % pentru Grupul CNBM.

3.7.2.6. Totalul cumulat al tuturor regimurilor de scutire de impozite și programelor de reducere a acestora

(592) Valoarea totală a subvenției stabilite în legătură cu toate regimurile de impozitare în cursul perioadei de anchetă pentru producătorii-exportatori incluși în eșantion a fost următoarea:

Scutiri și reduceri ale impozitelor

Societatea/grupul	Valoarea subvenției
Grupul Yuntianhua	1,91 %
Grupul CNBM	5,42 %

3.8. **Programe de granturi**

3.8.1. *Granturi legate de modernizarea, renovarea sau transformarea tehnologică*

(593) Societățile incluse în eșantion au beneficiat de o serie de granturi legate de cercetare și dezvoltare și de modernizarea și inovarea tehnologică, cum ar fi, de exemplu, promovarea sarcinilor de cercetare și dezvoltare în cadrul planurilor de sprijin pentru știință și tehnologie, promovarea investițiilor pentru ajustarea, revitalizarea și renovarea tehnologică a industriilor strategice etc.

(a) Temei juridic

— Cel de-al 13-lea Plan cincinal privind inovarea tehnologică;

— Opțiunile orientative privind promovarea renovării tehnologiei întreprinderilor, Consiliul de Stat, Guo Fa (2012) nr. 44;

— Planul de lucru pentru revitalizarea industriei și renovarea tehnologică, publicat de CNDR și MITI, 2015;

— Avizul CNDR privind planul din 2015 de alocare a fondurilor privind cercetarea și dezvoltarea în materie de tehnologii industriale către industriile de înaltă tehnologie;

— Programul pe termen mediu și pe termen lung în materie de dezvoltare științifică și tehnologică (2006-2020) promulgat de Consiliul de Stat în 2006;

— Măsurile administrative pentru Planul național de sprijinire a științei și tehnicii, astfel cum a fost revizuit în 2011;

— Măsurile administrative pentru planul național de cercetare și dezvoltare de tehnologie înaltă (Planul 863), astfel cum a fost revizuit în 2011;

([133]) Cum ar fi terenurile care au fost recuperate din mare, terenurile date în folosința instituțiilor guvernamentale, a organizațiilor populare și unităților militare pentru uzul propriu, în vederea utilizării de către instituții finanțate prin alocări de la Ministerul Finanțelor, terenurile utilizate de temple religioase, parcurile publice, siturile publice istorice sau cu caracter pitoresc, străzile, drumurile, piețele publice, peluzele și alte terenuri publice urbane.

— Măsurile pentru administrarea fondurilor speciale pentru transformarea realizărilor inovatoare independente în provincia Shandong;

— Măsurile provizorii pentru gestionarea transformării și a modernizării industriale [Cai Jian (2012) 567];

— Măsura de gestionare intermediară privind fondul special de îmbunătățire a modernizării și eficienței industriale (Lu Cai Qi 2014, nr. 24)

— Măsuri de gestionare pentru transformarea și modernizarea industrială din cadrul fondurilor „*Made in China 2025/Intelligent Manufacturing*";

— Avizul Consiliului de Stat privind lansarea „*Made in China (2025)*" [nr. 28 (2015)]

— Proiectul demonstrativ pilot privind fabricarea inteligentă; și

— La nivel local/de provincie: anunțuri privind alocarea de fonduri speciale pentru renovări tehnice, pentru revitalizarea industrială, pentru transformarea tehnică și pentru dezvoltarea industrială.

(b) Concluzie

(594) În conformitate cu Opțiunile orientative privind promovarea renovării tehnologiei întreprinderilor (la 3.2), guvernelor centrale și locale li se solicită să mărească în continuare sprijinul financiar și să sporească investițiile, cu un accent pe transformarea și modernizarea industrială în domenii strategice și pe probleme critice legate de renovarea tehnologiei. În plus, autoritățile ar trebui să inoveze și să îmbunătățească în continuu metodele de gestionare a fondurilor, să ofere în mod flexibil mai multe tipuri de sprijin și să mărească eficiența utilizării fondurilor bugetare.

(595) Planul de lucru pentru revitalizarea industriei și renovarea tehnologică dă o aplicare practică Opțiunilor orientative menționate anterior, prin instituirea unor fonduri speciale pentru promovarea progreselor tehnologice și a proiectelor de transformare tehnologică. Aceste fonduri includ subvenții pentru investiții și reduceri la împrumuturi. Utilizarea fondurilor trebuie să fie făcută în conformitate cu politicile macroeconomice și politicile industriale naționale, precum și cu politicile de dezvoltare regională.

(596) Granturile oferite în temeiul acestui program conferă subvenții în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) punctul (i) și al articolului 3 alineatul (2) din regulamentul de bază, și anume un transfer de fonduri de la GC, prin intermediul unor granturi destinate producătorilor produsului în cauză.

(597) Comisia a stabilit, de asemenea, că aceste subvenții sunt specifice în sensul articolului 4 alineatul (2) litera (a) din regulamentul de bază, deoarece numai societățile care își desfășoară activitatea în domenii sau tehnologii cheie enumerate în orientările, măsurile și cataloagele administrative care sunt publicate în mod regulat sunt eligibile pentru a le primi, iar MFS se numără printre sectoarele eligibile. În orice caz, subvențiile constatate sunt specifice societății.

(c) Calculul valorii subvenției

(598) Avantajul a fost calculat ca fiind suma primită în cursul perioadei de anchetă, sau suma alocată perioadei de anchetă, atunci când suma a fost amortizată pe durata de viață utilă a activelor fixe de care era legată subvenția. Comisia a luat în considerare dacă să aplice o dobândă comercială anuală suplimentară în conformitate cu secțiunea F litera (a) din Orientările Comisiei privind calculul valorii subvenției ([134]). Cu toate acestea, o astfel de abordare ar fi implicat o serie de factori ipotetici complecși pentru care nu erau disponibile informații exacte. Prin urmare, Comisia a considerat că este mai adecvat să aloce sume perioadei de anchetă în conformitate cu ratele de amortizare ale activelor fixe aferente, în conformitate cu metodologia de calcul folosită în cazuri anterioare ([135]).

([134]) JO C 394, p. 6, 17.12.1998.

([135]) Cum ar fi, de exemplu, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 452/2011 al Consiliului (JO L 128, 14.5.2011, p. 18) (*hârtie cretată de calitate superioară*), Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2013/215 al Consiliului (JO L 73, 11.3.2013, p. 16) (*oțel cu acoperire organică*), Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/366 al Comisiei (JO L 56, 3.3.2017, p. 1) (*panouri solare*), Regulamentul de punere în aplicare (UE) 1379/2014 al Comisiei (JO L 367, 23.12.2014, p. 22) (*fibre de sticlă cu filament*), Decizia de punere în aplicare 2014/918 a Comisiei (JO L 360, 16.12.2014, p. 65) (*fibre discontinue din poliester*).

3.8.2. *Granturi în domeniul protecției mediului – granturi în domeniul economisirii și conservării energiei și al reducerii emisiilor*

(599) Cele două grupuri de societăți incluse în eșantion au beneficiat de o serie de granturi legate de protecția mediului și de reducerea emisiilor, cum ar fi, *de exemplu*, stimulentele pentru protecția mediului și conservarea resurselor, promovarea utilizării resurselor sinergice, fondurile de stimulare a proiectelor de conservare a energiei, promovarea centrelor de demonstrare a gestionării energiei, granturi legate de proiectele de îmbunătățire a calității aerului, stimulente pentru proiecte în domeniul economiei circulare.

(a) Temei juridic

— Legea Republicii Populare Chineze privind conservarea energiei, versiunea revizuită și adoptată la 28 octombrie 2007 și versiunea modificată la 2 iulie 2016;

— Legea Republicii Populare Chineze privind promovarea unei producții mai curate, Ordinul nr. 54 al Președintelui Republicii Populare Chineze, astfel cum a fost modificat la 29 februarie 2012;

— Măsuri privind inspectarea producției curate, Decretul nr. 38 al CNDR și al Ministerului Protecției Mediului, promulgat la 1 iulie 2016;

— Aviz privind tipărirea și diseminarea Măsurilor interimare privind administrarea subvenției pentru economisirea energiei și reducerea emisiilor, Ministerul de Finanțe (2015) nr. 161;

— Puncte esențiale ale conservării energiei și utilizării cuprinzătoare a acesteia în industrie în 2015, publicate de Ministerul Industriei și Tehnologiei Informației (MITI) la 3 aprilie 2015.

(b) Concluzie

(600) Programul de economisire și conservare a energiei și de reducere a emisiilor oferă subvenții în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) punctul (i) și al articolului 3 alineatul (2) din regulamentul de bază, și anume un transfer de fonduri de la GC sub forma unor granturi destinate producătorilor de produs în cauză.

(601) Comisia a constatat, de asemenea, că acest program de subvenții este specific în sensul articolului 4 alineatul (2) litera (a) din regulamentul de bază, întrucât doar societățile care își desfășoară activitatea în sectoare tehnologice strategice sau în producția de produse strategice, așa cum sunt menționate în orientările și cataloagele publicate în mod regulat, sunt eligibile pentru a le primi. În particular, documentul MITI din 2015 menționează în mod specific industria materialelor de construcții, care include MFS, drept industrie care beneficiază de stimulente specifice legate de conservarea energiei.

(c) Calculul valorii subvenției

(602) Avantajul a fost calculat în conformitate cu metodologia descrisă la considerentul 598 de mai sus.

3.8.3. *Granturi ad-hoc acordate de autoritățile municipale/regionale*

(603) În plângerea sa, reclamantul a furnizat elemente de probă care arată că industria MFS din RPC poate primi diverse granturi punctuale sau recurente de la autorități guvernamentale de pe diferite niveluri, și anume locale, regionale și naționale.

(604) Ancheta a arătat că cele două grupuri de societăți incluse în eșantion au primit granturi punctuale sau recurente semnificative de la diferite niveluri ale guvernului, ceea ce a condus la primirea unor avantaje în cursul perioadei de anchetă. Societățile incluse în eșantion raportaseră deja unele dintre aceste granturi în răspunsurile lor la chestionare, în timp ce altele au fost identificate în timpul vizitelor de verificare. GC nu a semnalat niciunul în răspunsul său la chestionar.

(a) Temei juridic

(605) Aceste granturi au fost acordate societăților de către autoritățile guvernamentale de la nivel național, provincial, orășenesc, județean sau districtual și păreau să fie toate specifice societăților incluse în eșantion sau specifice din perspectiva locației sau a tipului de industrie. Niciuna dintre societățile incluse în eșantion nu a comunicat detalii juridice privind legislația exactă în temeiul căreia au fost acordate aceste avantaje, dacă într-adevăr a existat o bază juridică pentru acordarea lor. Totuși, în unele cazuri, Comisiei i-a fost transmisă o copie a unui document (denumit „notă”) eliberat de o autoritatea guvernamentală, care însoțea grantul.

(b) Constatările anchetei

(606) Având în vedere volumul mare de granturi cuprinse în plângere și/sau constatate în registrele societăților incluse în eșantion, în prezentul regulament este prezentat doar un rezumat al principalelor constatări. Cele două societăți incluse în eșantion furnizaseră inițial elemente de probă privind existența a numeroase granturi și faptul că acestea fuseseră acordate de diferite niveluri ale GC. Observații detaliate cu privire la aceste granturi au fost transmise în documentele specifice de informare transmise fiecărei societăți în parte.

(607) Exemple de astfel de granturi sunt fondurile de brevete, fondurile și premiile pentru știință și tehnologie, fondurile de dezvoltare a afacerilor, fondurile pentru promovarea exporturilor, granturile pentru sporirea calității și a eficienței industriale, fondurile de sprijin a comerțului municipal, fondul de dezvoltare economică externă și a comerțului, premiile pentru siguranța producției, fondurile de sprijin furnizate la nivel districtual sau provincial, reducerile dobânzilor la împrumuturile pentru echipamente importate.

(c) Concluzie

(608) Aceste granturi constituie subvenții în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) punctul (i) și al articolului 2 din regulamentul de bază, întrucât a avut loc un transfer de fonduri de la GC sub forma unor granturi destinate producătorilor produsului în cauză și astfel a fost conferit un avantaj acestora din urmă.

(609) Aceste granturi sunt, de asemenea, specifice în sensul articolului 4 alineatul (2) litera (a) și al articolului 4 alineatul (3) din regulamentul de bază, întrucât pe baza documentelor asociate furnizate de producătorii-exportatori cooperanți, ele sunt limitate la anumite societăți sau la proiecte specifice din regiuni specifice și/sau la industria MFS. În plus, unele dintre granturi sunt condiționate de rezultatele obținute la export în sensul articolului 4 alineatul (4) litera (a). Aceste granturi nu îndeplinesc cerințele de nespecificitate de la articolul 4 alineatul (2) litera (b) din regulamentul de bază, dat fiind că respectivele condiții de eligibilitate și criterii de selecție reale pentru întreprinderi pentru a fi eligibile nu sunt transparente, nu sunt obiective și nu se aplică în mod automat.

(610) În toate cazurile, întreprinderile au furnizat informații cu privire la cuantumul grantului și sursa din care a fost primit grantul. Societățile în cauză au înregistrat acest venit, cel mai adesea, la rubrica „venituri din subvenții” din conturile lor și documentele lor contabile au fost supuse unui audit independent. Acest aspect a fost considerat drept o dovadă clară de subvenție care conferă un avantaj.

(611) Prin urmare, Comisia a decis că constatările verificate au reprezentat un indicator rezonabil al nivelului de subvenționare în acest sens. Deoarece aceste granturi prezintă caracteristici comune, ele au fost atribuite de o autoritate publică și nu au făcut parte dintr-un program separat de subvenționare, ci au reprezentat granturi individuale acordate acestei industrii încurajate, Comisia le-a evaluat împreună.

(d) Calculul valorii subvenției

(612) Avantajul a fost calculat în conformitate cu metodologia descrisă la considerentul 598 de mai sus.

3.8.4. *Alte granturi*

(613) În cursul perioadei de anchetă, producătorii-exportatori incluși în eșantion nu au primit nicio contribuție financiară din partea celorlalte programe de granturi menționate la punctul 3.3 subpunctul (v) de mai sus.

3.8.5. *Observații privind granturile*

(614) În urma comunicării constatărilor definitive, GC a susținut că Comisia nu a demonstrat că diferitele granturi legate de modernizarea, renovarea sau transformarea tehnologică, protecția mediului și granturile ad-hoc acordate de autoritățile municipale/regionale despre care se afirmă că au fost primite de societățile incluse în eșantion sunt specifice. Potrivit GC, Comisia nu a precizat nicio dispoziție specifică prin care se impune în mod explicit acordarea de avantaje industriei MFS și, prin urmare, nu a respectat cerința stabilită de grupul special în cauza „CE – Aeronave”, potrivit căreia constatarea caracterului specific necesită stabilirea unei limitări explicite a subvenției pretinse exclusiv la „*anumite întreprinderi*”, fapt care „*… nu face subvenția suficient de disponibilă în întreaga economie*” și că o limitare trebuie „*… să se exprime în mod clar, fără ca nimic să fie doar implicat sau sugerat*”.

(615) GC a susținut, apoi, că în ceea ce privește granturile ad-hoc acordate de autoritățile municipale/regionale, Comisia nu a oferit niciun argument sau dovadă privind caracterul specific al granturilor respective, ci a afirmat doar că ele „*… păreau să fie toate specifice societăților incluse în eșantion sau specifice din perspectiva locației sau a tipului de industrie*”. Potrivit GC, simpla aparență a specificității nu poate constitui o dovadă suficientă că o măsură este, în fapt, specifică.

(616) În această privință, GC a reamintit că, astfel cum a statuat Organul de apel în cauza „SUA – DRAM” (CVD), Comisia trebuie „*… să ofere o explicație motivată și adecvată pentru concluziile sale*” și să se asigure că „*raționamentul subiacent pe care se bazează concluziile respective este prezentat în decizia autorității de anchetă.*” GC a subliniat că trimiterea Comisiei la faptul că societățile în cauză au rezervat aceste venituri la rubrica „venituri din subvenții” nu se califică drept o explicație motivată și adecvată.

(617) GC a mai remarcat că simplul fapt că o subvenție este acordată de o autoritate regională nu face ca aceasta să fie specifică și a făcut trimitere la observația Organului de apel în cauza „SUA – CVD (China)”, potrivit căreia o subvenție disponibilă pentru toate întreprinderile dintr-o regiune nu este considerată a fi specifică dacă autoritatea care acordă subvenția în regiunea respectivă este o administrație publică regională.

(618) Comisia a demonstrat deja caracterul specific al granturilor în considerentele 597, 601 și 609 de mai sus. Într-adevăr, numai societățile care își desfășoară activitatea în domeniile esențiale sau care utilizează tehnologiile esențiale menționate în orientări, măsuri administrative și cataloage sunt eligibile. În plus, producătorii-exportatori cooperanți au furnizat documente legate de granturi, precum documente juridice și avize de acordare a granturilor, care au demonstrat că granturile au fost acordate societăților care aparțin anumitor industrii sau sectoare specifice și/sau au fost implicate în proiecte industriale specifice încurajate de stat. Prin urmare, Comisia și-a reiterat concluzia potrivit căreia aceste granturi sunt disponibile doar pentru „*anumite întreprinderi*” și nu sunt „*suficient de disponibile la nivelul întregii economii*”. În plus, ancheta a arătat că condițiile de eligibilitate pentru aceste granturi nu au fost clare și obiective și că acestea nu se aplicau în mod automat; prin urmare, ele nu au îndeplinit cerințele de nespecificitate prevăzute la articolul 4 alineatul (2) litera (b) din regulamentul de bază.

(619) În ceea ce privește granturile ad-hoc, GC nu a furnizat niciun element de probă suplimentar care să susțină afirmația sa conform căreia acestea nu sunt specifice. În consecință, Comisia a reiterat faptul că, pe baza elementelor de probă aflate la dispoziția sa, a concluzionat că aceste granturi nu îndeplinesc cerințele de nespecificitate prevăzute la articolul 4 alineatul (2) litera (b) din regulamentul de bază.

(620) În lumina celor de mai sus, Comisia a respins afirmațiile GC.

3.8.6. *Total pentru toate granturile*

(621) Având în vedere că societatea-mamă CNBM nu a cooperat, avantajul pentru granturile acordate la nivelul CNBM a fost stabilit prin utilizarea metodologiei explicate la punctele 3.8.1-3.8.3 de mai sus, pe baza informațiilor disponibile public în raportul anual pe 2018 al acestei societăți, cum ar fi sumele înregistrate cu titlu de subvenții guvernamentale, finanțare guvernamentală și alte venituri.

(622) Valorile totale ale subvențiilor stabilite în legătură cu totalitatea granturilor din cursul perioadei de anchetă pentru producătorii-exportatori incluși în eșantion au fost următoarele:

Granturi

Societatea/grupul	Valoarea subvenției
Grupul Yuntianhua	1,09 %
Grupul CNBM	3,15 %

3.9. **Concluzie privind subvenționarea**

(623) Pe baza informațiilor disponibile în această etapă a anchetei, pentru societățile incluse în eșantion, Comisia a calculat valoarea subvențiilor care pot face obiectul unor măsuri compensatorii pentru societățile incluse în eșantion în conformitate cu dispozițiile regulamentului de bază prin examinarea fiecărei subvenții sau a fiecărui

program de subvenționare, și a adunat aceste cifre pentru a calcula valoarea totală a subvenției acordate fiecărui producător-exportator în cursul perioadei de anchetă. Pentru calcularea subvenționărilor totale de mai jos, Comisia a calculat mai întâi procentajul reprezentat de subvenție, acesta fiind egal cu valoarea subvenției, considerată ca procent din cifra totală de afaceri a societății. Acest procent a fost utilizat în continuare pentru a calcula subvenția alocată exporturilor de produs în cauză către Uniune pe durata perioadei de anchetă. Ulterior a fost calculată valoarea subvenției pe tonă de produs în cauză exportat către Uniune în cursul perioadei de anchetă, iar marjele de mai jos au fost calculate ca procentaj din valoarea „Cost, asigurare și navlu" (CIF) a acelorași exporturi pe tonă.

(624) Ca urmare a constatărilor definitive și a comunicărilor constatărilor definitive suplimentare, grupul CNBM a susținut că, prin calcularea avantajului total exprimat în procente pe baza valorilor subvențiilor pentru producătorii-exportatori, luate împreună, și aplicând acest avantaj total în procente la valoarea MFS exportate către UE de către ambii producători-exportatori, în mod cumulat, Comisia a alocat în mod eronat presupusele subvenții primite de unul dintre producătorii-exportatori (grupul Jushi) la cifra de afaceri cumulată a ambilor producători-exportatori (grupul Jushi și Hengshi). Aceasta a crescut rata subvenției grupului. Potrivit grupului CNBM, Comisia ar fi trebuit mai întâi să calculeze valoarea subvenției pe unitate exportată către UE, în mod separat pentru fiecare întreprindere. Doar atunci valoarea subvenției fiecărei societăți ar trebui să fie combinată în scopul calculării unei rate de subvenție comune.

(625) Astfel cum se menționează în considerentul 97 de mai sus, Comisia a reamintit faptul că pentru a se putea asigura aplicarea efectivă a măsurilor, în special pentru a se evita canalizarea exporturilor printr-o societate afiliată care beneficiază de cea mai mică taxă, practica Comisiei este de a stabili relația dintre producătorii-exportatori cu ajutorul criteriilor stabilite la articolul 127 din Actul de punere în aplicare a Codului Vamal al Uniunii. În plus, calcularea valorii subvențiilor care fac obiectul unor măsuri compensatorii pe baza produsului în cauză exportat în Uniune presupune faptul că, atunci când societățile sunt afiliate, întrucât banii sunt fungibili, ele pot utiliza, fără distincție, aceste avantaje pentru produsul în cauză și, prin urmare, indiferent de producătorul-exportator în particular. În acest caz, din moment ce atât Henghsi, cât și grupul Jushi fabrică și exportă produsul în cauză și întrucât grupul Jushi produce și materia primă principală care este utilizată pentru fabricarea produsului exportat de Hengshi, valoarea subvențiilor care fac obiectul unor măsuri compensatorii acordate acestor societăți trebuie să fie stabilită ținând seama de faptul că, datorită relației lor, societățile respective sunt capabile să direcționeze după cum consideră adecvat aceste avantaje către produsul în cauză exportat către Uniune. În consecință, avantajele acordate respectivilor producători-exportatori în ceea ce privește produsul în cauză trebuie să aibă ca rezultat o singură sumă pentru întregul grup.

(626) Metodologia propusă de către CNBM nu ține seama de acest fapt și ar conduce la rezultate eronate. De exemplu, se poate lua cazul a doi producători de MFS afiliați (societățile A și B), în cazul cărora toate subvențiile ar fi acordate societății A și niciuna societății B. Se presupune, de asemenea, că societatea A și-a vândut întreaga producție de MFS de la nivel național către B, iar societatea B a reexportat toate produsele societății A, în plus față de toate produsele sale proprii. În conformitate cu metodologia de calcul propusă de CNBM, acest scenariu ar conduce la o valoare 0 % a subvențiilor, deoarece valoarea subvenției pe unitate exportată către UE ar fi de 0 pentru societatea A, iar subvențiile acordate societății A nu au putut fi alocate produselor exportate de societatea B. Comisia a respins, prin urmare, afirmația grupului CNBM.

(627) Grupul CNBM a susținut, de asemenea, că Comisia a comis diverse erori atunci când a stabilit un transfer al subvențiilor între societăți afiliate. În primul rând, Comisia a sintetizat în mod eronat valorile procentuale care conțineau numitori diferiți, deoarece sumele subvențiilor alocate cifrei de afaceri a grupului Jushi au fost adăugate la valoarea subvențiilor alocate cifrei de afaceri combinate a Jushi și Hengshi.

(628) În al doilea rând, Comisia a stabilit că subvențiile primite de China Jushi și Zhengshi Holding Group au fost transferate către producătorii-exportatori pe baza „investițiilor în filiale". Cu toate acestea, nu există niciun temei în care o participație existentă să fi transferat *ipso facto* orice avantaj presupus grupului Jushi. În al doilea rând, Comisia nu ar fi trebuit să ia în considerare investițiile de capital privat ale China Jushi pe termen lung în filialele sale, ci și în „asociații și societățile mixte" ale acesteia. În al treilea rând, în cazul în care Comisia ar dori să efectueze o analiză a transferului, Comisia ar fi trebuit, în orice caz, să aloce subvențiile pretinse pe care China Jushi le-a primit în cifra de afaceri totală a societății. În al patrulea rând, în cazul în care prezumția ar consta în faptul că o societate-mamă transferă toate subvențiile primite către filialele sale, grupul Jushi trebuie să fi transferat toate subvențiile sale către filialele sale. Prin urmare, Comisia ar trebui să calculeze o rată a subvenției de 0 % pentru grupul Jushi.

(629) În al treilea rând, după comunicarea constatărilor definitive, grupul CNBM a afirmat că Comisia nu a demonstrat modul în care subvențiile despre care se afirmă că au fost primite de societatea Zhengshi Holding au adus avantaje exporturilor de MFS către Uniune. În absența unei legături între subvențiile despre care se presupune că au fost furnizate de guvern și producția și exportul produsului în cauză, nu s-a putut demonstra, prin urmare, că produsul exportat a beneficiat de aceste subvenții. În acest context, grupul CNBM a observat că, astfel cum a explicat societatea Zhengshi Holding în răspunsul său la chestionar, principala sa activitate constă în achiziționarea de materii prime pentru o societate afiliată, care este un producător de oțel inoxidabil. În plus, societatea Zhengshi Holding avea o cifră de afaceri semnificativă, care ar fi trebuit să fie utilizată, în schimb, drept cheie de contribuție.

(630) În al patrulea rând, presupusul avantaj care a fost transferat grupului Jushi s-a bazat pe participația grupului Jushi în Hubei Hongija, deși Hubei Hongjia este un furnizor de materiale de producție pentru producătorii de MFS.

(631) În al cincilea rând, cheia de contribuție pentru Jushi Hong Kong s-a bazat pe cifra de afaceri și a presupus că toate vânzările au fost efectuate către grupul Jushi.

(632) În al șaselea rând, Comisia nu a furnizat nicio explicație cu privire la modul în care pretinsele avantaje primite de către CNBM au fost transferate către grupul Jushi și Hengshi. Comisia ar fi trebuit să procedeze în același mod în care a procedat cu privire la societățile afiliate grupului Jushi și a efectuat o analiză a transferului bazată pe vânzări. În cazul în care Comisia insistă că ar fi inutilă efectuarea unei analize a transferului între entitățile afiliate (*quod non*), atunci subvențiile primite ar fi trebuit să fie repartizate cifrei de afaceri totale a tuturor societăților din cadrul presupusului grup de societăți.

(633) Pentru a răspunde acestor observații, Comisia a explicat mai întâi modul în care au fost agregate subvențiile în diferitele societăți afiliate din cadrul grupului CNBM. Pentru fiecare societate afiliată, Comisia a determinat mai întâi valoarea subvențiilor primite. Apoi, Comisia a utilizat o cheie de contribuție pentru a determina care parte din aceste subvenții au avut legătură cu producătorii-exportatori. De exemplu, pentru furnizorii de materiale, factori de producție sau active utilizate în procesul de producție, această cheie de contribuție s-a bazat pe cifra de afaceri a acestor furnizori realizată în raport cu producătorii-exportatori. Cheia de contribuție a fost apoi aplicată valorii subvenției primite. Valoarea subvenției „alocate" rezultate a fost adăugată la valoarea subvenției producătorilor-exportatori. În cele din urmă, valoarea totală a subvenției acordate producătorului-exportator (inclusiv cuantumurile subvențiilor alocate de la societățile afiliate) a fost împărțită la cifra de afaceri a producătorului-exportator pentru a calcula un procent de subvenționare, adică o rată a subvenției.

(634) În consecință, în ceea ce privește primul punct invocat de grupul CNBM, nu a existat, de fapt, niciun adaos de valori procentuale care să conțină numitori diferiți: s-a efectuat doar o alocare și o adăugare ulterioară a cuantumurilor subvențiilor. Un singur numitor a fost utilizat în final pentru a calcula procentajul subvenției.

(635) În ceea ce privește societățile China Jushi și Zhengshi Holding Group, menționate la cel de al doilea punct de mai sus, cheia de contribuție a fost, într-adevăr, bazată pe partea producătorului-exportator în investițiile efectuate de societatea holding. În cazul societăților holding, cheile de contribuție bazate pe cifra de afaceri sunt adesea lipsite de sens, deoarece activitatea principală a unor astfel de societăți nu este de a vinde bunuri sau de a furniza factori de producție, ci de a investi.

(636) Cazul societății China Jushi este unic în această privință, deoarece societatea combină mai multe funcții. Pe de o parte, acesta acționează ca entitate centrală de achiziție pentru majoritatea materiilor prime utilizate de producătorii-exportatori din grup. Pe de altă parte, ea revinde produsele finite ale producătorilor-exportatori pe piața internă. În plus, China Jushi exercită o serie de funcții centrale în calitate de societate-mamă, cum ar fi, de exemplu, o funcție de finanțare centrală pentru producătorii-exportatori sau punerea la dispoziție a clădirii administrative pentru funcțiile de administrare ale grupului Jushi. Ca atare, utilizarea cifrei de afaceri drept cheie de contribuție nu este posibilă, deoarece ar duce la referință circulară. Într-adevăr, un anumit procent din subvenții ar trebui să fie alocat producătorilor-exportatori pe baza vânzărilor de materiale către producători, dar, ulterior, inclusiv o anumită parte a subvențiilor producătorilor ar trebui să fie realocată societății China Jushi, pe baza vânzărilor de produse finite către China Jushi.

(637) Întrucât China Jushi era, în același timp, principalul investitor al grupului Jushi și exercita anumite funcții, care sunt tipice pentru societățile holding/societățile-mamă, Comisia a considerat că o alocare bazată pe investiții ar reflecta mai bine legăturile reale dintre China Jushi și producătorul-exportator. Cu toate acestea, Comisia a recunoscut că investițiile în societăți asociate și în întreprinderi comune ar fi trebuit să fie, de asemenea, luate în considerare și a adaptat cheia de contribuție în consecință.

(638) În urma comunicării constatărilor definitive suplimentare, grupul CNBM a adăugat că principala activitate a societății China Jushi este cea a unei societăți comerciale, pe baza activităților sale efective de afaceri, a conturilor sale auditate și a veniturilor sale importante obținute din activități comerciale. Cercurile vicioase nu ar trebui să fie o problemă, deoarece acestea apar și în cazul tranzacțiilor intragrup între producătorul-exportator și alte societăți afiliate. În plus, Comisia nu a demonstrat că China Jushi a desfășurat activități semnificative de investiții sau că au avut loc activități centrale, activități de finanțare sau transferuri financiare specifice care ar sugera că China Jushi își canaliza subvențiile către filialele sale. Dimpotrivă, producătorul-exportator a plătit, de fapt, dividende către China Jushi în perioada de anchetă. În plus, Comisia nu a demonstrat existența unei legături între subvențiile primite de China Jushi și producția și exportul produsului în cauză. În cele din urmă, întrucât China Jushi este, de asemenea, societatea-mamă a celorlalte societăți Jushi pe care le controlează prin deținerea a 100 % din grupul Jushi, trebuie să se pornească de la premisa că subvențiile nu au fost transferate numai societății Jushi Group, ci și multor alte filiale ale acesteia.

(639) Comisia nu a fost de acord cu analiza efectuată de grupul CNBM. China Jushi a realizat, într-adevăr, o cifră de afaceri importantă din activități comerciale, astfel cum s-a descris în considerentul 636 de mai sus. Cu toate acestea, China Jushi a desfășurat, de asemenea, activități de investiții semnificative, astfel cum reiese din conturile sale privind activele, veniturile și fluxurile de numerar. De fapt, 94 % din profiturile sale din exploatare au fost obținute din veniturile din investiții. În plus, după cum s-a menționat deja, China Jushi a îndeplinit, de asemenea, anumite funcții, care sunt tipice pentru societățile holding/societățile-mamă, precum o activitate de finanțare centrală. De exemplu, Comisia a observat că scopul uneia dintre obligațiunile emise de China Jushi era „*rambursarea împrumuturilor bancare ale emitentului și ale filialei sale, grupul Jushi*”. În plus, ancheta a constatat că împrumuturile au fost contractate „*în numele societății China Jushi și al filialelor sale*” și, într-un caz, rambursarea capitalului unui împrumut acordat societății China Jushi urma să fie efectuată de filiala sa, grupul Jushi. Prin urmare, Comisia și-a menținut poziția în ceea ce privește utilizarea investițiilor drept cheie de contribuție. În același timp, aceste tranzacții au arătat, de asemenea, că există o legătură clară între subvențiile primite de China Jushi și producția și exportul produsului în cauză. În cele din urmă, faptul că grupul Jushi are și câteva filiale este irelevant, deoarece investițiile nu au fost utilizate drept cheie de contribuție la nivelul producătorului-exportator. Afirmațiile societății au fost, prin urmare, respinse.

(640) În ceea ce privește societatea Zhengshi Holding, Comisia a fost de acord cu faptul că cifra de afaceri a societății Zhengshi Holding constă în principal din revânzările de materii prime achiziționate către producătorul său siderurgic, o societate care nu are nicio legătură cu MFS sau cu prezenta anchetă. Cu toate acestea, Comisia a constatat, de asemenea, că societatea Zhengshi Holding deține drepturile de folosință a terenului pentru o parcelă de teren, care este utilizată de o altă societate afiliată care face obiectul prezentei anchete. În acest sens, există o legătură clară între subvențiile primite de Zhengshi Holding și producția și exportul produsului în cauză. Întrucât vânzările societății Zhengshi Holding sunt complet deconectate de legătura existentă cu producția de MFS și întrucât societatea Zhengshi Holding este, în același timp, și o societate holding cu activități semnificative de investiții, astfel cum reiese din conturile sale privind activele, veniturile și fluxurile de numerar, Comisia a considerat că o alocare bazată pe investițiile sale ar reflecta mai bine legătura reală dintre societatea Zhengshi și producătorul de MFS. Cu toate acestea, în cadrul reexaminării subvențiilor pentru finanțări preferențiale primite de societatea Zhengshi Holding, Comisia a constatat că a comis o eroare în aprecierea sa, întrucât toate finanțările au fost alocate în mod clar în beneficiul producției de oțel inoxidabil. Calcularea avantajului a fost adaptată, prin urmare, în consecință.

(641) În ceea ce privește Hubei Hongjia, cheia de contribuție ar fi trebuit, într-adevăr, să fie vânzarea materialelor produse de Hubei Hongjia. Prin urmare, cheia de contribuție a fost modificată în consecință. În ceea ce privește Jushi Hong Kong, Comisia a acceptat, de asemenea, observațiile societății și a adoptat o cheie de contribuție mai precisă, și anume proporția produselor vândute de Jushi Hong Kong care au fost achiziționate de la grupul Jushi.

(642) În urma comunicării constatărilor definitive suplimentare, grupul CNBM a afirmat că, întrucât nu au fost efectuate vânzări de Jushi Hong Kong către grupul Jushi, atunci Jushi Hong Kong ar fi trebuit să fie exclusă. Comisia reamintește faptul că Jushi Hong Kong este comerciantul afiliat producătorului-exportator, grupul Jushi, și exportă, ca atare, MFS produse de grupul Jushi. Întrucât există o legătură directă între subvențiile primite de Jushi Hong Kong și exportul produsului în cauză, este logic să se utilizeze drept cheie de contribuție proporția exporturilor provenite de la grupul Jushi (în comparație cu exportul de produse provenind din alte surse). Prin urmare, Comisia nu a dat curs acestei cereri.

(643) În ceea ce privește ultimul punct, referitor la transferul cuantumurilor subvențiilor CNBM, Comisia reamintește că CNBM nu a cooperat la anchetă și că stabilirea cuantumului subvențiilor trebuia să se bazeze pe datele disponibile. În aceste condiții, Comisia a decis că abordarea cea mai rezonabilă ar fi calcularea subvențiilor primite de către CNBM proporțional cu cifra de afaceri consolidată totală a grupului de întreprinderi. De fapt, Comisia a utilizat astfel metodologia de calcul propusă de grupul CNBM însuși. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.

(644) În conformitate cu articolul 15 alineatul (3) din regulamentul de bază, valoarea totală a subvenției acordate societățile cooperante neincluse în eșantion a fost calculată pe baza valorii medii totale ponderate a subvenției care poate face obiectul unor măsuri compensatorii, stabilită pentru producătorii-exportatori cooperanți incluși în eșantion, excluzându-se valorile neglijabile și valoarea subvențiilor stabilită pentru articolele care fac obiectul dispozițiilor articolului 28 alineatul (1) din regulamentul de bază. Totuși, Comisia nu a ignorat constatările bazate în parte pe datele disponibile pentru a stabilit cuantumurile respective. Într-adevăr, Comisia consideră că datele disponibile utilizate în cazurile respective nu au afectat în mod considerabil informațiile necesare pentru a determina valoarea subvenționării într-un mod echitabil, astfel încât exportatorii care nu au fost invitați să coopereze la anchetă să nu sufere prejudicii prin utilizarea acestei abordări ([136]).

(645) Având în vedere gradul înalt de cooperare din partea producătorilor-exportatori chinezi și reprezentativitatea eșantionului inclusiv din punct de vedere al eligibilității subvenției, Comisia a stabilit valoarea aplicabilă „tuturor celorlalte societăți" la nivelul celei mai ridicate valori stabilite pentru societățile incluse în eșantion. Valoarea stabilită pentru „toate celelalte societăți" a fost aplicată acelor societăți care nu au cooperat la anchetă.

Numele societății	Valoarea subvențiilor pasibile de măsuri compensatorii
Grupul Yuntianhua	17,02 %
Grupul CNBM	30,73 %
Alte societăți cooperante	24,85 %
Toate celelalte societăți	30,73 %

4. SUBVENȚIONAREA: EGIPT

4.1. Subvenții și programe de subvenționare care fac obiectul prezentei anchete

(646) Pe baza informațiilor cuprinse în plângere, a avizului de deschidere și a răspunsurilor la chestionarul Comisiei, a fost examinată presupusa subvenționare de către GC prin intermediul următoarelor subvenții:

(i) împrumuturi preferențiale de susținere a politicilor, linii de credit, alte finanțări, asigurare și garanții;

(ii) venituri la care se renunță prin programele de scutire și reducere a impozitelor directe

— privilegii legate de impozitul pe profit pentru întreprinderile situate într-o zonă economică cu caracter special;

(iii) venituri la care se renunță prin programele de fiscalitate indirectă și programele tarifare la import

— scutiri de taxa pe valoarea adăugată (TVA) și reduceri tarifare la import pentru utilizarea echipamentelor importate;

— scutiri de TVA și renunțarea la taxele la import pentru materiile prime importate utilizate în produsele finite exportate;

(iv) furnizarea de bunuri și servicii de către autoritățile publice contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată

— furnizarea de energie de către autoritățile publice contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată;

— punerea la dispoziție de terenuri de către autoritățile publice contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată.

([136]) A se vedea, de asemenea, *mutatis mutandi*, WT/DS294/AB/RW, SUA – Reducerea la zero (articolul 21.5 din Memorandumul de înțelegere privind soluționarea litigiilor), Raportul Organului de Apel din 14 mai 2009, punctul 453.

4.2. **Zona de cooperare economică și comercială din Suez („zona SETC”)**

4.2.1. *Introducere și contextul concret*

(647) Presupusa subvenționare în Egipt se referă la două societăți afiliate din zona de cooperare economică și comercială China-Egipt din Suez („zona SETC”). Zona acoperă o suprafață de 7,34 km^2, care este împărțită într-o suprafață inițială de 1,34 km^2 și o suprafață de extindere de 6 km^2.

(648) Această zonă economică cu caracter special a fost creată împreună de China și Egipt, începând cu anii 1990. La momentul respectiv, președintele egiptean de la acea dată a vizitat zonele economice cu caracter special ale Chinei și și-a exprimat dorința de a valorifica experiența Chinei cu privire la astfel de zone, pentru a stabili o configurație similară în Egipt. Prin urmare, în 1997, prim-miniștrii Chinei și Egiptului au semnat un memorandum de înțelegere, în care cele două țări *„convin să coopereze pentru dezvoltarea zonei economice libere din nordul Golfului Suez, împărtășind experiența chineză în înființarea de zone economice cu caracter special, participând la modernizarea studiilor referitoare la zonă și încurajând sectorul de activitate relevant din China pentru a contribui la realizarea proiectelor inițiate în zonă*” ([137]).

(649) În urma acestui acord, China a numit Tianjin Teda Investment Holding Co., Ltd. (denumit în continuare „Tianjin TEDA”), o întreprindere de stat subordonată administrației municipale din Tianjin, pentru a îndeplini sarcinile aferente pentru partea chineză. Tianjin TEDA s-a alăturat apoi Administrației Canalului Suez, Băncii Naționale a Egiptului și unui număr de încă patru întreprinderi de stat egiptene pentru a crea Egypt China Joint Venture Company (denumită în continuare „ECJV”), în vederea dezvoltării și construirii zonei economice. Partea chineză deținea 10 % din acțiunile ECJV, iar partea egipteană 90 %. În 1998, terenul corespunzător din Zona economică a Golfului Suez de N-V a fost transferat de la guvernoratul Suez către ECJV. Cu toate acestea, ulterior, proiectul nu a avansat în mod semnificativ timp de mai mulți ani ([138]).

(650) În 2002, suprafața mai mare de 20 km^2 în care era situată zona SETC, Zona economică a Golfului Suez N-V, a fost clasificată oficial ca zonă economică cu caracter special (denumită în continuare „SEZone”) de către GE ([139]). Ca atare, dispozițiile Legii egiptene nr. 83/2002 privind zonele economice cu caracter special (denumită în continuare „Legea nr. 83/2002”) erau de acum aplicabile și pentru zona SETC.

(651) Un nou impuls a început în 2006, când China a decis să încurajeze continuarea politicii de pătrundere pe piața mondială („*Go Global Policy*”) pentru ca societățile chineze să investească în străinătate. În acest context, MOFCOM a propus instituirea așa-numitelor *„zone de comerț și cooperare de peste hotare”*, iar zona SETC a devenit una dintre primele 18 zone autorizate în mod oficial ([140]). Cu ocazia reuniunii la nivel înalt de la Beijing din cadrul Forumului privind cooperarea dintre China și Africa din 2006, președintele chinez Hu Jintao a anunțat că *„între trei și cinci zone de cooperare economică și comercială de peste hotare vor fi stabilite în țări africane în următorii trei ani.”* ([141]).

(652) În 2007, MOFCOM a organizat o licitație pentru numirea dezvoltatorilor pentru al doilea lot de zone de cooperare economică și comercială de peste hotare aprobate oficial. Tianjin TEDA a câștigat licitația pentru zona SETC. În octombrie 2008, Tianjin TEDA a instituit o societate mixtă împreună cu Fondul de dezvoltare pentru a înființa China – Africa TEDA Investment Co., Ltd. (denumit în continuare „TEDA China-Africa”), ca principală entitate de investiții chineză în zona de cooperare. TEDA China-Africa a creat împreună cu ECJV o nouă societate, denumită Egypt TEDA Investment Co. (denumit în continuare „TEDA Egipt”), pentru a impulsiona dezvoltarea zonei SETC din Egipt. De data aceasta, partea chineză deținea 80 % din acțiuni, iar partea egipteană (reprezentată de ECJV) 20 %. După ce societatea a fost înființată în mod oficial în 2008, lucrările în această zonă au avansat rapid. La 7 noiembrie 2009, prim-miniștrii de la acea dată ai celor două țări au inaugurat suprafața inițială și au clasificat zona SETC drept un important proiect de cooperare pentru economie și comerț între cele două țări ([142]). Până la sfârșitul anului 2011, infrastructura din suprafața inițială fusese finalizată ([143]).

([137]) Memorandum de înțelegere între Republica Arabă Egipt și Republica Populară Chineză, 18 aprilie, 1997.
([138]) Raport al Centrului pentru dezvoltare și cercetare al Consiliului de Stat, *„The sustainable development experience of the China-Egipt Suez Economic and Trade Cooperation Zone”*, 6 august 2019 („Raportul Consiliului de Stat”).
([139]) Decretul prezidențial nr. (35) al Republicii Arabe Egipt, din data de 15/2/2003.
([140]) Raportul de sinteză pe 10 ani al TEDA (2008-2018), p. 4.
([141]) Raportul Consiliului de Stat; a se vedea, de asemenea, nota de subsol 104.
([142]) Raportul de sinteză pe 10 ani al TEDA (2008-2018), p. 11.
([143]) Raportul Consiliului de Stat, cf. nota de subsol 104.

(653) În 2012, după tulburările civile din Egipt, Președintele Morsi a efectuat o vizită de stat în China, în cursul căreia a făcut referire la zona respectivă ca un proiect esențial al cooperării bilaterale dintre cele două țări și și-a exprimat speranța că din ce în ce mai multe întreprinderi chineze vor investi în Egipt prin intermediul zonei și prin proiecte ulterioare, participând astfel la programul de redresare a Egiptului ([144]).

(654) În 2013, TEDA Egipt și autoritățile egiptene au semnat un contract pentru teritoriul suprafeței de extindere de 6 km^2. Începând din 2013, zonele de cooperare comercială și economică de peste hotare, precum zona SETC, au fost, de asemenea, dezvoltate în continuare sub egida inițiativei „O centură, un drum" („*Belt and Road Initiative*"). Parcurile din teritoriile de peste hotare devin astfel un vector important pentru politica de investiții externe („*going out*") a societăților chineze. Ca urmare, în special din 2013, zona SETC a fost inclusă în aproape toate textele importante de cooperare între cele două guverne ([145]).

(655) În 2014, Egipt a lansat „Planul de dezvoltare a coridorului Canalului Suez". În contextul acestui plan, zona SE a fost inclusă în mod oficial în zona de cooperare economică a Canalului Suez extinsă („SCZone") în 2015, acoperind întreaga zonă din jurul canalului Suez, de 461 km^2. În prezent, întreaga zonă este considerată o „zonă economică cu un caracter special", în conformitate cu Legea 83/2002 și cu modificările acesteia ([146]).

(656) În decembrie 2015, președintele Sisi a efectuat o vizită în China, în cadrul căreia a declarat că acceptarea de către Egipt a ofertei președintelui Xi Jinping de a coopera în cadrul inițiativei „O centură, un drum" și de a dezvolta în continuare proiecte în Egipt. La 21 ianuarie 2016, cei doi președinți au inaugurat oficial proiectul de extindere a zonei SETC pentru zona de extindere de 6 km^2. În cursul vizitei de stat a lui Xi Jinping în Egipt, cele două guverne au semnat, de asemenea, „Acordul dintre Ministerul Comerțului din Republica Populară Chineză și Autoritatea Generală a Republicii Arabe Egipt pentru zona de cooperare economică și comercială Suez" din 21 ianuarie 2016 (denumit în continuare „acordul de cooperare"). Acordul de cooperare a clarificat în continuare importanța și statutul juridic al zonei SETC ([147]).

(657) În cursul vizitei de verificare efectuate la sediul GE, acesta din urmă a confirmat că acest Acord de cooperare a codificat practica consacrată în zonă începând din 2006. Obiectivul principal al Acordului de cooperare a fost, prin urmare, să ofere un cadru scris clar pentru această cooperare și să o oficializeze în cadrul inițiativei „O centură, un drum", inclusiv în ceea ce privește sprijinul acordat de GC întreprinderilor din străinătate. Cu toate acestea, nu au fost furnizate detalii suplimentare cu privire la lucrările pregătitoare ale Acordului de cooperare, în pofida solicitărilor explicite din partea Comisiei.

(658) În conformitate cu Acordul de cooperare, guvernele dezvoltă în comun zona SETC. Ele respectă strategiile lor naționale respective (inițiativa „O centură, un drum" pentru China, pe de o parte, și Planul de dezvoltare a coridoarelor Canalului Suez pentru Egipt, pe de altă parte). În acest scop, GE oferă terenul, forța de muncă și anumite scutiri fiscale, în timp ce societățile chineze care își desfășoară activitatea în zonă gestionează unitatea de producție cu activele și cadrele lor de conducere. Pentru a compensa lipsa fondurilor egiptene, GC sprijină, de asemenea, acest proiect prin punerea mijloacelor financiare necesare la dispoziția TEDA Egipt, precum și la dispoziția întreprinderilor chineze care își desfășoară activitatea în zona SETC.

(659) Producătorii de MFS care își desfășoară activitatea în zona SETC, Jushi Egipt și Hengshi Egipt, sunt constituiți în conformitate cu legislația Egiptului și au fost înființați de societățile-mamă chineze (Jushi China și Hengshi China). Societățile-mamă ale producătorilor de MFS sunt afiliate, iar societatea-mamă finală a acestor două societăți este deținută de Comisia de supraveghere și administrare a activelor deținute de stat (SASAC). Ele au primit aprobarea din partea autorităților guvernamentale chineze relevante ([148]) pentru înființarea unei filiale în Egipt. Societățile-fiice sunt finanțate prin fonduri provenite din China, utilizează materiale și echipamente de producție importate din China, sunt conduse de administratori chinezi și folosesc know-how-ul chinez. Acestea produc MFS în Egipt, care sunt exportate către UE din zona SETC.

([144]) Raport de sinteză pe 10 ani (2008-2018), p. 53.
([145]) Raportul Consiliului de Stat, cf. nota de subsol 104.
([146]) Decretul Președintelui Republicii Arabe Egipt nr. 330 din anul 2015 privind instituirea Zonei economice a Canalului Suez, 19 august 2015.
([147]) Raportul Centrului pentru dezvoltare și cercetare al Consiliului de Stat, „*The sustainable development experience in the China-Egypt Suez Economic and Trade Cooperation Zone*", 6 august 2019.
([148]) De Comisia Națională pentru Dezvoltare și Reformă (denumită în continuare „CNDR") și de Ministerul Comerțului („MOFCOM").

(660) Pentru a asigura buna punere în aplicare a acordului de cooperare menționat anterior, cele două guverne au instituit, de asemenea, un mecanism de consultare pe trei niveluri. În acest context, Autoritatea Generală pentru Zona Economică a Canalului Suez din Republica Arabă Egipt și Comisia pentru comerț a municipiului Tianjin din Republica Populară Chineză au semnat un „Acord de cooperare privind instituirea Comisiei administrative pentru zona de cooperare economică și comercială China-Egipt din Suez" pentru consultările interguvernamentale de prim nivel. La al doilea nivel, Comitetul de gestionare a cooperării în domeniul economic și comercial Suez a fost înființat pentru a asigura discuțiile la nivel tehnic între departamentele administrative competente ale municipalității Tianjin din China și departamentele competente relevante ale autorității zonei economice a Canalului Suez din Egipt. Din 2017 au avut loc reuniuni periodice ale acestor comisii. La al treilea nivel, TEDA Egipt și omologii egipteni relevanți raportează problemele și dificultățile care apar la nivelurile de guvernare de mai sus.

4.2.2. *Lipsa parțială a cooperării și utilizarea datelor disponibile în legătură cu zona SETC*

4.2.2.1. Aplicarea dispozițiilor articolului 28 alineatul (1) din regulamentul de bază în ceea ce privește GE

(661) Comisia a solicitat GE în chestionarul său, în cererea de clarificare, și în cursul vizitei de verificare, să furnizeze anumite informații referitoare la zona de cooperare economică și comercială Suez din Egipt. Solicitările respective de informații au inclus, printre altele, întrebări privind cadrul juridic și instituțional și privind existența unor acorduri interguvernamentale între China și Egipt.

(662) GE a furnizat, în acest context, Acordul din 2016 dintre Ministerul Comerțului din RPC și Autoritatea Generală a Republicii Arabe Egipt pentru zona de cooperare economică și comercială Suez. Cu toate acestea, Comisia nu deține încă informații referitoare la niciunul dintre acordurile anterioare, memorandumurile de înțelegere sau alte documente semnate între GC și GE în legătură cu zona SETC. De exemplu, Comisia a găsit trimiteri accesibile publicului larg la un memorandum de înțelegere din 1997 între guvernul Republicii Populare Chineze („GC"), reprezentat de prim-ministrul Li Peng și Guvernul Egiptului („GE"), reprezentat de prim-ministrul Kamal alGanzouri, cu privire la instituirea unei zone de liber schimb în Egipt.

(663) Comisia nu deține nici documentația privind punerea în aplicare a acordului din 2016 și mecanismele de consultare instituite de GE și de GC. De exemplu, Comisia a găsit trimiteri accesibile publicului larg la un Acord de cooperare privind instituirea Comisiei administrative pentru zona de cooperare economică și comercială China-Egipt din Suez, semnat de Autoritatea generală a zonei economice a Canalului Suez și de Comisia pentru Comerț din Tianjin, RPC. În plus, în aprilie 2017 a fost înființat în mod oficial un comitet de gestionare comun pentru Zona de cooperare economică și comercială TEDA China-Egipt. În iulie 2017, a fost instituit Comitetul interguvernamental de coordonare și a avut loc prima reuniune comună a acestuia. Comisia nu a primit documentație scrisă privind reuniunile care au avut loc în cadrul acestor diferite mecanisme de consultare, cu excepția unei reuniuni a Comisiei administrative.

(664) În lipsa acestor informații, Comisia a considerat că nu a primit informații cruciale relevante în ceea ce privește acest aspect al anchetei.

4.2.2.2. Aplicarea dispozițiilor articolului 28 alineatul (1) din regulamentul de bază în ceea ce privește GC

(665) De asemenea, Comisia a solicitat GC în chestionarul său, în cererea de clarificare și în timpul vizitei de verificare, să furnizeze informații referitoare la investițiile în străinătate în general, la zonele de cooperare economică și comercială de peste hotare în general și, mai precis, la zona SETC din Egipt. Solicitările respective de informații au inclus, printre altele, întrebări privind cadrul juridic și instituțional pentru zonele de cooperare economică și comercială de peste hotare, aprobate de Ministerul Comerțului din China, existența unor acorduri interguvernamentale între China și Egipt, precum și rolul și funcționarea diferitelor entități chineze aflate în proprietatea statului din zona SETC.

(666) GC a repetat de mai multe ori că nu a răspuns la niciuna dintre întrebările adresate de Comisie deoarece a considerat că cererile acesteia nu sunt în concordanță cu articolele 1, 2, 4, 11.2 și 11.3 din Acordul SMC și nici cu articolele 2, 3, 4, 10 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (UE) 2016/1037 (denumit în continuare „regulamentul de bază"), printre alte dispoziții. Comisia nu a fost de acord. Având în vedere implicarea sa în operațiunile din zona SETC și acordurile încheiate cu GE, Comisia a considerat că GC ar fi trebuit să se implice, de asemenea, în această parte a anchetei, pentru a oferi mai multă claritate.

(667) În lipsa acestor informații, Comisia a considerat că nu a primit informații cruciale relevante în ceea ce privește acest aspect al anchetei.

(668) Prin urmare, Comisia a informat GE și GC că, dacă este necesar, va recurge la utilizarea datelor disponibile în conformitate cu articolul 28 alineatul (1) din regulamentul de bază atunci când va examina existența și amploarea presupusei subvenționări pentru societățile situate în zona SETC. GE și GC au obiectat și au subliniat că au cooperat pe deplin cu Comisia. Cu toate acestea, Comisia a considerat că informațiile cu privire la colaborarea precisă dintre cele două guverne în ceea ce privește instituirea și administrarea zonei SETC au fost esențiale pentru evaluarea juridică a cazului, astfel cum se explică la punctul 4.2.3 de mai jos. Din păcate, Comisia a primit două documente relevante numai după verificarea respectivă, prin urmare ea nu a putut verifica autenticitatea acestora. În plus, ea nu s-a putut angaja în nicio discuție ulterioară cu GE cu privire la detalii semnificative care ar putea clarifica amploarea și gradul de cooperare dintre cele două guverne în cadrul zonei.

(669) Prin urmare, Comisia a aplicat articolul 28 din regulamentul de bază și s-a bazat pe datele disponibile cu privire la aceste puncte.

4.2.3. *Evaluare juridică*

(670) Funcționarea zonei SETC constă într-o cooperare strânsă între GE și GC pe teritoriul țării exportatoare. Guvernele din Egipt și China și-au pus în comun resursele pentru a oferi societăților care fabrică în SETC condiții favorabile care le conferă avantaje. Această punere în comun a resurselor prin intermediul unei astfel de cooperări strânse servește unui scop comun și aduce avantaje unui beneficiar comun (Jushi Egipt și Hengshi Egipt).

(671) În observațiile sale din 7 august 2019, GC a afirmat că Comisia nu poate ancheta din punct de vedere juridic partea chineză a acestei cooperări strânse, și anume presupusele contribuții financiare ale băncilor chineze la societățile care își desfășoară activitatea în Egipt. În temeiul articolului 1.1 litera (a) din Acordul SMC, există o subvenție numai în cazul în care există o contribuție financiară din partea unui guvern – sau a unui organism public - pe teritoriul membrului OMC. Astfel, conform GC, orice presupus transfer direct de fonduri de către o instituție financiară care își desfășoară activitatea în China către producătorii/exportatorii de MFS din țări terțe „*nu poate fi atribuit Chinei sau nu poate fi considerat o contribuție financiară acordată de GC*” ([149]). În opinia GC, Comisia însăși a susținut o „*limită teritorială de subvenționare*” în cauza HRF, atunci când a declarat „*că trebuie să existe o contribuție financiară din partea unui guvern sau a unui organism public pe teritoriul țării care acordă subvenția*” în temeiul considerentului 5 din regulamentul de bază ([150]). În plus, contextul din articolul 1.1 litera (a) punctul (1) din Acordul SMC, cum ar fi articolul XVI din GATT, punctele 2.1 și 2.2. Acordul SMC privind specificitatea, articolul 14 din Acordul SMC privind calculul beneficiilor, articolul 25.2 din Acordul SMC privind cerințele de notificare, toate acestea conțin trimiteri potrivit cărora beneficiarul trebuie să fie situat pe teritoriul membrilor OMC care acordă subvenția; în același sens, inclusiv secțiunea 10 din Protocolul de aderare a Chinei prevede obligația țării de a notifica orice subvenție „*acordată sau menținută pe teritoriul său* ([151]). În cele din urmă, istoricul negocierilor din acord demonstrează – în opinia GC – că plățile acordate de un guvern în afara teritoriului său nu ar fi acoperite de acord.

(672) Comisia a remarcat faptul că aceste observații se referă la întrebarea dacă GC este răspunzător în temeiul Acordului SMC în ceea ce privește acordarea subvențiilor pentru producția de mărfuri în străinătate, care sunt exportate către membri terți ai OMC. Cu toate acestea, observațiile nu abordează întrebarea dacă, în anumite cazuri specifice, guvernul țării exportatoare este răspunzător în temeiul Acordului SMC pentru că a solicitat, a recunoscut și a adoptat în mod activ astfel de subvenții în avantajul produselor fabricate în aceasta.

(673) Prin urmare, Comisia avea dreptul să verifice dacă resursele furnizate societăților Jushi și Hengshi Egipt pot fi calificate drept subvenții care fac obiectul unor măsuri compensatorii, acordate de GE în sensul articolelor 2, 3 și 4 din regulamentul de bază.

4.2.3.1. Contribuția financiară a unui guvern sau a unui organism public

(674) În conformitate cu articolul 3 alineatul (1) litera (a) din regulamentul de bază, există o subvenție dacă există o contribuție financiară din partea unui guvern în țara de origine sau de export. În mod similar, articolul 1.1 litera (a) alineatul (1) din Acordul SMC prevede că se consideră că există o subvenție „*în cazul în care există o contribuție financiară din partea unui guvern – sau a unui organism public*”.

([149]) GC, Observațiile din 7 august 2019, punctul 72.
([150]) Cauza HRF, citată la nota de subsol 7, considerentul 396.
([151]) GC, Observațiile din 7 august 2019, punctele 74-84.

(675) GE a furnizat celor două societăți terenuri și a oferit mai multe facilități fiscale. Prin urmare, aceste subvenții sunt operate și acordate direct de către guvernul egiptean.

(676) Cu toate acestea, de la încheierea memorandumului de înțelegere în 1997, GE a căutat în mod activ să sprijine această zonă nu numai în mod direct prin furnizarea de terenuri și de deduceri fiscale, ci și în mod indirect, prin sprijinul convenit al guvernului chinez pentru dezvoltarea zonei SETC pe teritoriul său. Într-adevăr, în conformitate cu memorandumul de înțelegere, în mod expres GE a „*încurajat sectorul de activitate relevant din China să furnizeze contribuții pentru proiectele care urmează să fie stabilite în zonă*". În urma vizitei președintelui Morsi în China în august 2012, zona SETC a primit „*o atenție și un sprijin fără precedent din partea guvernului egiptean*" ([152]). În temeiul articolului 1 din Acordul de cooperare din 2016, ambele părți au convenit să dezvolte zona „*în conformitate cu (…) actele cu putere de lege și normele administrative existente ale celor două țări*". Articolul 1 din legislația de punere în aplicare a Acordului de cooperare prevede, de asemenea, că „*Comitetul de gestionare* [însărcinat cu coordonarea și gestionarea activității zilnice a zonei de cooperare] *este instituit în conformitate cu acordurile multilaterale și bilaterale și cu actele cu putere de lege și normele administrative existente semnate sau la care participă Republica Populară Chineză și Republica Arabă Egipt*". În temeiul articolului 4 din Acordul de cooperare, ambele părți promit „*sprijin și facilitare pentru construcția, facilitarea afacerilor și funcționarea zonei de cooperare. În acest scop, Egiptul a convenit ca China să o desemneze drept «zonă de comerț și cooperare de peste hotare»*". China a confirmat la articolul 4 alineatul (1) din Acordul de cooperare că zona în cauză „*are dreptul la sprijin politic relevant și la facilitarea oferită de guvernul chinez pentru zonele de cooperare economică și comercială de peste hotare*". În plus, la articolul 5 din Acordul de cooperare, GC s-a angajat în mod explicit să „*sprijine*" zona prin, printre altele, prin „*încurajarea instituțiilor financiare relevante să ofere facilități financiare*" întreprinderilor și investițiilor în această zonă. În cele din urmă, în temeiul articolului 7 din același acord, atât GE, cât și GC s-au angajat că orice legislație existentă sau viitoare care acordă un tratament mai favorabil decât Acordul de cooperare, prevalează asupra acestuia din urmă. Finanțarea preferențială acordată de GC celor doi producători de MFS din zonă este rezultatul acestor angajamente și trebuie să fie privită în acest context.

(677) Unirea forțelor GE cu cele ale GC a servit mai multor scopuri.

(678) Pentru partea egipteană, astfel cum s-a declarat la nivelul politic cel mai înalt ([153]), scopul a fost acela de a atrage investiții, know-how și capital din partea Chinei pentru a promova dezvoltarea economică a zonei canalului Suez și pentru a crea locuri de muncă. Conform Perspectivelor de planificare pe termen lung pentru 2022 ale Egiptului, publicate de Departamentul pentru planificare din Egipt în noiembrie 2013, zona SETC va deține un rol important în modernizarea industriei din Egipt, câștigând valută prin exporturi, stimulând impozitarea și creând locuri de muncă ([154]).

(679) Pentru partea chineză, motivația a fost diferită. Din perspectiva societăților înseși, Egiptul prezintă anumite avantaje în ceea ce privește costurile cu forța de muncă mai scăzute și termenele de livrare mai scurte către principalele piețe, cum ar fi UE. De asemenea, astfel cum s-a menționat în prospectul obligațiunilor publicat de Jushi China în 2014: „*barierele de protecție comercială au crescut prețurile pieței practicate pentru exporturile chineze mascate de fibră de sticlă, ceea ce are un impact negativ asupra exporturilor de fibră de sticlă ale grupului Jushi. … după înființarea Jushi Egyptian Glass Fiber Co., Ltd., în 2013, cererea de produse a celor trei regiuni menționate mai sus va fi acoperită de Jushi Egipt. Cele trei regiuni menționate mai sus nu vor institui taxe antidumping asupra produselor Jushi Egipt, iar impactul politicilor antidumping asupra grupului Jushi va fi redus considerabil. Principiul stabilirii preliminare a prețurilor pentru produsele din fibre de sticlă ale Jushi Egipt pentru clienții din cele trei regiuni menționate mai sus este de a partaja economiile tarifare cu clienții și de a permite emitentului să beneficieze pe deplin de reducerile taxelor antidumping și ale costurilor de transport*". Într-adevăr, începând din 2011 ([155]) și până la sfârșitul anului 2014 ([156]), importurile de armături din fibre de sticlă (denumite în continuare „AFS") (principala materie primă pentru fabricarea de MFS, reprezentând aproximativ 70 % din costurile sale de fabricație), originare din China, au făcut obiectul unor taxe antidumping și compensatorii în UE, iar UE este una dintre „cele trei regiuni" la care se face trimitere în prospectul de obligațiuni.

([152]) Raportul de sinteză pe 10 ani al TEDA, p. 41.

([153]) Observațiile președintelui Morsi efectuate în cursul vizitei sale în China din august 2012, Raportul de sinteză pe 10 ani al TEDA, p. 47 și 53; Observațiile președintelui Sisi în China din decembrie 2016, Raportul de sinteză pe 10 ani al TEDA (2008-2018), p. 94.

([154]) Raportul de sinteză pe 10 ani al TEDA (2008-2018), p. 59.

([155]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 248/2011 al Consiliului din 9 martie 2011 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de anumite produse din fibră de sticlă cu filament continuu originare din Republica Populară Chineză (JO L 67, 15.3.2011, p. 1).

([156]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1379/2014 al Comisiei din 16 decembrie 2014 de instituire a unei taxe compensatorii definitive asupra importurilor de anumite produse din fibră de sticlă cu filament originare din Republica Populară Chineză și de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 248/2011 al Consiliului de instituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de anumite produse din fibră de sticlă cu filament continuu originare din Republica Populară Chineză (JO L 367, 23.12.2014, p. 22).

(680) Din perspectiva GC, în conformitate cu cel de al 13-lea plan cincinal al MOFCOM pentru dezvoltarea comerțului exterior, una dintre sarcinile principale prevăzute în acest plan este de a consolida cooperarea comercială cu țările participante la inițiativa „O centură, un drum" pentru a promova și a extinde exporturile, printre altele, de produse de înaltă tehnologie, precum MFS. Planul conține următoarea declarație: „*Stabilizarea exporturilor de produse avantajoase, cum ar fi produsele care presupun muncă intensă, către țările menționate anterior, valorificarea oportunităților de construcție a infrastructurii pentru aceste țări și stimularea exporturilor de echipamente de dimensiuni mari, tehnologii, standarde și servicii. Adaptarea la tendința de transformare și modernizare a industriilor din aceste țări și accelerarea exporturilor de produse electromecanice și de înaltă tehnologie. … Intensificarea expansiunii piețelor emergente și, după luarea în considerare în mod cuprinzător a dimensiunii economice, a vitezei de creștere, a resurselor de dotare, a gradului de risc și a altor factori, selectarea unor piețe emergente pentru extinderea primară. Extinderea exporturilor de echipamente tehnice avansate și promovarea exporturilor de industrii și produse de calitate superioară și mai avantajoase din punct de vedere calitativ*". Măsurile prevăzute pentru a îndeplini aceste sarcini includ „*dezvoltarea zonelor de dezvoltare economică și tehnologică și a diverselor tipuri de parcuri industriale la nivel de stat*".

(681) Astfel cum s-a menționat într-un articol, „*În conformitate cu orientările departamentelor guvernului în cadrul inițiativei «O centură, un drum» și în legătură cu strategia țării gazdă la cel mai înalt nivel, zonele de cooperare de peste hotare au devenit un mijloc de punere în aplicare a inițiativei «O centură, un drum» și de cooperare internațională în materie de capacitate de producție* ([157])."

(682) Zonele de peste hotare servesc, astfel, mai multe obiective strategice pentru China. În primul rând, acestea ar putea contribui la creșterea cererii de mașini și echipamente fabricate în China. În al doilea rând, prin producția în străinătate și exportul către Europa sau America de Nord, societățile chineze ar fi în măsură să evite fricțiunile comerciale și barierele impuse exporturilor din China. În al treilea rând, acestea ar putea oferi sprijin statelor din China pentru a-și stimula propria restructurare internă și pentru a avansa în lanțul valoric la nivel intern ([158]).

(683) Din cele de mai sus rezultă că guvernul egiptean a așteptat și a salutat finanțarea acordată de China pentru cooperarea strânsă din zona SETC, pentru a stimula dezvoltarea uneia dintre cele mai sărace regiuni ale sale. Guvernul chinez a sperat că societățile chineze ar putea să opereze în afara teritoriilor chineze și să își extindă exporturile în cadrul inițiativei „O centură, un drum" (posibil, pentru a nu intra sub incidența măsurilor de protecție comercială).

(684) În aceste circumstanțe, Comisia a considerat că sintagma „a autorităților publice" de la articolul 3 alineatul (1) litera (a) din regulamentul de bază ar trebui să includă nu numai măsurile care provin în mod direct de la GE, ci și măsurile luate de GC care pot fi atribuite GE pe baza elementelor de probă disponibile.

(685) Conform declarației Organului de apel („OA") în cauza SUA-Gasoline ([159]), legislația OMC nu poate fi interpretată în izolare completă față de dreptul internațional general. În special, principiile generale ale dreptului internațional fac, astfel, parte din ordinea juridică a OMC, care nu este un regim autonom ([160]). În conformitate cu articolul 3.2 din Memorandumul de înțelegere privind soluționarea litigiilor și cu articolul 31 alineatul (3) litera (c) din Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor (CVDT), „*[o]rice norme de drept internațional aplicabile în relațiile dintre părți*" trebuie să fie luate în considerare în cadrul evaluării dispozițiilor unui tratat.

(686) Aceste „norme" includ dreptul internațional cutumiar ([161]), care, prin definiție, este obligatoriu pentru toți membrii OMC, inclusiv pentru Egipt, China și Uniunea Europeană. O ramură importantă a dreptului internațional cutumiar este reprezentată de normele privind responsabilitatea statului, care au fost codificate de Comisia de Drept Internațional (articolele CDI privind responsabilitatea statelor pentru faptele prejudiciabile la nivel internațional) ([162]) în conformitate cu mandatul său în temeiul articolului 13 alineatul (1) litera (a) din Carta ONU.

([157]) Raportul anual privind dezvoltarea în Africa nr. 19 (2016-2017), *Yellow Books of Africa*, p. 13.

([158]) D. Brautigam & Xiaoyang Tang; *Going Global in Groups: Structural transformation and China's Special Economic Zones overseas, World Development* Vol. 63, 2014, paginile 78-91.

([159]) WT/DS2/AB/R – *US – Reformulated Gasoline*, Raportul Organului de apel, adoptat la 20 mai 1996, p. 17.

([160]) A se vedea în detaliu J. Pauwelyn, *The Role of Public International Law in the WTO – How far can we go?, American Journal of International Law* (2001), p. 535 și următoarele; Graham Cook, *Digest of WTO Jurisprudence on Public International Law Concepts and Principles* (CUP 2015).

([161]) WT/DS379 – *United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China*, (DS379), (Statele Unite – Taxele antidumping și compensatorii definitive asupra anumitor produse din China), Raportul Organului de apel adoptat la 11 martie 2011, punctul 308; M.E. Villiger, „*Commentary on the 1969 Vienna Convention on the Law of Treaties*" (Comentariu privind Convenția de la Viena din 1969 privind legea tratatelor) (Martinus Nijhoff, 2009), p. 433.

([162]) *International Law Commission, Draft Articles on Responsibility of States for Internationally Wrongful Acts* (Comisia de drept internațional, Proiectul de articole referitor la răspunderea statelor pentru fapte internaționale ilicite), noiembrie 2001, Suplimentul nr. 10 (A/56/10), p. 52, capitolul IV.E.1.

(687) Normele din articolele CDI sunt, de asemenea, „relevante" în sensul articolului 31 alineatul (3) litera (c) din Convenția de la Viena privind legea tratatelor, deoarece oferă îndrumări pentru interpretarea noțiunii de atribuire, și anume atunci când anumite acțiuni sau omisiuni pot fi atribuite unui singur stat, chiar și atunci când aceste acte sau omisiuni nu provin în mod direct de la statul respectiv. În acest sens, noțiunea de atribuire devine relevantă pentru interpretarea sintagmei „*de către autoritățile publice*" din partea introductivă a articolului 1.1 litera (a) alineatul (1) din Acordul SMC și, în special, pentru determinarea atribuirii corecte a unui comportament într-o situație de cooperare între două state în ceea ce privește subvențiile, precum în cazul de față ([163]).

(688) Prin urmare, articolele CDI pot fi utilizate pentru a interpreta sintagma „*de către autoritățile publice*" din partea introductivă a articolului 1.1 litera (a) punctul (1) din Acordul SMC, pentru a atribui GE comportamentul în cauză (acordarea unei subvenții), chiar și în cazurile în care contribuția financiară nu a fost vărsată direct de către GE.

(689) În acest sens, Comisia a luat notă de faptul că articolul 11 din CDI prevede, în special, că „*un comportament care nu este imputabil unui stat în temeiul articolelor precedente este, totuși, considerat un act al statului respectiv în temeiul dreptului internațional dacă și în măsura în care statul recunoaște și adoptă comportamentul în cauză drept comportament propriu*". Comentariul CDI cu privire la articolul 11 explică faptul că „*unele cazuri de aplicare a principiului [atribuirii de către stat prin recunoaștere și adoptare a comportamentului] pot fi găsite în deciziile judiciare și în practica statului*" ([164]). Astfel cum s-a amintit în considerentul 6 din același comentariu, este necesar ca un stat să „*identifice comportamentul în cauză și să și-l însușească*".

(690) De la începutul proiectului din 1997, guvernul egiptean a inclus, de asemenea, finanțarea chineză respectivă a Jushi Egipt și a Hengshi Egipt în propria sa politică pentru zona SETC. Președintele Morsi a salutat în mod public investițiile și capitalul Chinei în cursul vizitei sale în China din august 2012, iar Departamentul pentru planificare din Egipt a recunoscut, în noiembrie 2013, că zona SETC finanțată de China va juca un rol important în modernizarea industriei din Egipt. În ceea ce privește o altă vizită efectuată în China în decembrie 2014, președintele Sisi „*a declarat că propunerea președintelui Xi Jinping de a crea în comun proiectul «O centură, un drum» a oferit o oportunitate semnificativă pentru redresarea Egiptului și că partea egipteană a fost pregătită să se implice în mod activ și să ofere sprijin. Partea egipteană și-a dorit să coopereze cu China pentru dezvoltarea proiectelor privind coridorul canalului Suez, zona de cooperare economică și comercială din Suez etc. și să atragă întreprinderile chineze să investească în Egipt*" ([165]).

(691) Caracteristicile inițiativei chineze „O centură, un drum" sunt cunoscute în mod public. Articolele 30-36 din Opiniile orientative ale Consiliului de stat pentru promovarea cooperării la nivel internațional în domeniul capacității de producție și al fabricării de echipamente din 13 mai 2015 enumeră toate măsurile de sprijin politic de care pot beneficia societățile „care desfășoară activități în străinătate". Printre ele se numără politici de sprijin fiscal, împrumuturi concesionale, sprijin financiar prin împrumuturi sindicalizate, credite la export și finanțarea proiectelor, investiții de capital și, în cele din urmă, asigurarea creditului la export. Articolul 31 se referă la „împrumuturile concesionale", care „*sprijină întreprinderile să participe la exportul de seturi complete de echipamente de mari dimensiuni, la contractarea de proiecte și la proiectele de investiții la scară largă*". În practică, această politică a condus la numeroase finanțări preferențiale din partea băncilor sau la înființarea, în mod specific, a „Fondului Drumul Mătăsii" în temeiul articolului 35 din Opțiunile orientative, astfel cum a stabilit recent Comisia într-un alt caz ([166]).

(692) Întrucât președinții Egiptului erau, fără îndoială, conștienți de faptul că inițiativa chineză „O centură, un drum" presupune o finanțare masivă din partea statului prin intermediul finanțării preferențiale și al altor instrumente financiare, a existat, prin urmare, un act clar de recunoaștere și de adoptare la cel mai înalt nivel politic al acestui sprijin financiar din partea GC prin înființarea în comun a zonei SETC împreună cu China.

([163]) WT/DS379/AB/R, punctele 304-322.

([164]) *International Law Commission, Draft Articles on Responsibility of States for Internationally Wrongful Acts,* (Comisia de drept internațional, Proiectul de articole referitor la răspunderea statelor pentru fapte internaționale ilicite), cu comentarii, noiembrie 2001, Suplimentul nr. 10 (A/56/10), p. 52, considerentul 3 din articolul 11.

([165]) Raportul de sinteză pe 10 ani al TEDA (2008-2018), p. 94.

([166]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/1690 al Comisiei din 9 noiembrie 2018 de instituire a unor taxe compensatorii definitive la importurile de anumite anvelope pneumatice, noi sau reșapate, din cauciuc, de tipul celor utilizate pentru autobuze sau camioane, cu un indice de sarcină de peste 121, originare din Republica Populară Chineză și de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/1579 al Comisiei de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii impuse la importurile de anumite anvelope pneumatice, noi sau reșapate, din cauciuc, de tipul celor utilizate pentru autobuze sau camioane, cu un indice de sarcină de peste 121, originare din Republica Populară Chineză și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/163 (JO L 283, 12.11.2018, p. 1).

(693) Faptul că Egiptul a recunoscut și a adoptat o finanțare preferențială din partea Chinei este susținut inclusiv de textul Acordului de cooperare din 2016. Astfel cum s-a prevăzut la articolul 1 din Acordul de cooperare, Egiptul a acceptat în mod explicit aplicarea de către China a propriei sale legislații în ceea ce privește operatorii din zona SETC sau în legătură cu operațiunile desfășurate în zona SETC. În acest scop, guvernul egiptean a fost, de asemenea, de acord cu faptul că China a desemnat, în cadrul legislației sale, zona SETC drept „zonă de investiții de peste hotare". Având în vedere că „zonele de investiții de peste hotare" sunt un vehicul al inițiativei „O centură, un drum", astfel cum se menționează în considerentul 681 și întrucât această inițiativă utilizează finanțarea preferențială ca instrument, astfel cum se descrie în considerentul 691, utilizarea acestei denumiri în articolul 4 din Acordul de cooperare, în care China a confirmat, de asemenea, că zona în cauză „*are dreptul la sprijinul politic și facilitarea acordate de guvernul chinez zonelor de cooperare economică și comercială de peste hotare*", a avut drept consecință faptul că Jushi Egipt și Hengshi Egipt au devenit eligibile pentru a solicita împrumuturi preferențiale de la băncile de susținere a politicilor din China, precum și condiții preferențiale de asigurare a exporturilor. De asemenea, Egiptul a aprobat articolul 5, conform căruia guvernul chinez sprijină zona de cooperare inclusiv prin „*încurajarea instituțiilor financiare relevante să ofere facilități de finanțare pentru... proiectele de investiții din zona de cooperare, cu condiția îndeplinirii condițiilor de acordare a împrumuturilor și a cerințelor privind utilizarea împrumuturilor*". După cum s-a constatat deja într-o anchetă anterioară, finanțarea preferențială de către China nu este efectuată prin programe de finanțare prevăzute în mod clar, cu criterii de eligibilitate stricte, ci mai curând prin identificarea la cel mai înalt nivel a unei serii de industrii încurajate ([167]). Desemnarea oficială a zonei SETC din Egipt drept zonă de investiții de peste hotare pentru societățile chineze în urma încheierii unui acord comun între cei doi președinți și a „încurajării" prevăzute la articolul 5 corespunde perfect modelului chinez obișnuit de activare a finanțării preferențiale din partea băncilor sale care sprijină politicile.

(694) Prin urmare, măsurile preferențiale luate de China în favoarea entităților chineze stabilite în Egipt au fost „identificate" și „însușite" de Egipt.

(695) În plus, funcționarii egipteni au fost prezenți în mod continuu în cadrul mecanismului de punere în aplicare cu trei niveluri menționat în considerentul 660. Mecanismul de punere în aplicare are drept sarcină „*să coordoneze și să faciliteze instituțiile financiare relevante, inclusiv, dar fără a se limita la acestea, instituțiile bancare, instituțiile de asigurări și diversele fonduri care oferă sprijin sub formă de credite pentru zona de cooperare și întreprinderile rezidențiale și să ajute zona de cooperare și întreprinderile rezidențiale să exploreze mai multe canale de finanțare*", în conformitate cu articolul 2 punctul (v) din Acordul de punere în aplicare. Articolul 2 alineatul (4) din același document mandatează funcționarii să „*depună toate eforturile pentru a pune în aplicare în mod armonios toate politicile de stimulare ale legilor și reglementărilor chineze și egiptene*". Acest lucru reflectă înțelegerea comună a Egiptului și a Chinei potrivit căreia partea chineză nu furnizează fonduri la cursul pieței, pe care Jushi Egipt și Hengshi Egipt le-ar fi putut primi de la investitorii de pe piața internațională, ci oferă în mod proactiv stimulente de stat, care reprezintă un alt termen pentru avantaje sau preferințe.

(696) Prin punerea în aplicare a acestei dispoziții, Egiptul și-a exprimat, de asemenea, susținerea deplină a finanțării preferențiale din partea Chinei în favoarea producătorilor de MFS din zonă. Având în vedere lipsa parțială de cooperare din partea ambelor guverne (a se vedea punctul 4.2.2) privind acest aspect crucial al anchetei, Comisia nu a putut stabili mai multe detalii în acest sens; cu toate acestea, elementele de probă disponibile indică faptul că cele două guverne au cooperat, astfel cum s-a descris mai sus, în favoarea producătorilor-exportatori de MFS din zonă.

(697) Din elementele de probă reiese faptul că contribuțiile financiare sub forma finanțării preferențiale acordate de organismele publice chineze către Jushi și Hengshi Egipt pot fi atribuite GE în calitate de guvern al țării de origine sau de export în temeiul articolului 3.1 litera (a) din regulamentul de bază. Elementele de probă au arătat că GE a aprobat sprijinul financiar preferențial acordat de GC producătorilor de MFS din zonă, în conformitate cu angajamentele convenite în sensul dezvoltării și sprijinirii activităților economice din zonă.

(698) În acest context, Comisia a remarcat, de asemenea, că posibilitatea ca guvernele să furnizeze o contribuție financiară în mod indirect, prin intermediul unor organisme private, nu este exogenă nici în raport cu regulamentul de bază, nici cu Acordul SMC ([168]). Într-adevăr, în cazurile în care guvernele adresează ordine sau sarcini organismelor private pentru a le determina să adopte un anumit comportament, un aspect esențial este că trebuie să existe o „legătură care poate fi demonstrată" între actul guvernamental și comportamentul organismului privat ([169]). În mod similar, în acest caz, există o legătură clară și explicită între acțiunile afirmative întreprinse de China pentru a furniza sprijinul financiar convenit producătorilor-exportatori de MFS și GE.

([167]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/1690 al Comisiei, considerentul 377.

([168]) A se vedea articolul 3 alineatul (1) litera (a) punctul (iv) din regulamentul de bază și articolul 1.1 litera (a) punctul (1) subpunctul (iv) din Acordul SMC.

([169]) Raportul Organului de apel, cauza *SUA – DRAMs* (WT/DS296/AB/R), punctul 112.

(699) În consecință, Comisia a considerat că finanțarea preferențială acordată de GC producătorilor-exportatori de MFS din zonă constituie contribuții financiare din partea GE în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (i) din regulamentul de bază ([170]).

4.2.3.2. Avantajul

(700) Ulterior, Comisia a analizat dacă aceste contribuții financiare care pot fi atribuite GE ar conferi un avantaj în favoarea Jushi și Hengshi Egipt în temeiul articolului 3 alineatul (2) din regulamentul de bază. Ea a reamintit că aceste două societăți își desfășurau activitatea în Egipt și sunt constituite în temeiul legislației egiptene. Prin urmare, a fost oportun, în principiu, să se cerceteze dacă acești destinatari ai finanțării au beneficiat de condiții mai bune decât cele de care ar fi beneficiat pe piața financiară egipteană. Comisia a verificat acest aspect și a primit confirmări satisfăcătoare că aceștia au beneficiat de condiții cu mult mai bune.

(701) Cu toate acestea, Comisia a ținut seama și de circumstanțele excepționale ale acestui caz. Astfel cum s-a menționat în considerentul 659, producătorii-exportatori sunt afiliați unor societăți-mamă din China, care sunt deținute, în ultimă instanță, de SASAC. Organismele publice chineze au acordat finanțarea preferențială după negocierea și semnarea în China a documentelor relevante, iar beneficiarii au primit finanțarea în mod direct sau indirect prin intermediul societății-mamă din China (împrumuturi între societăți). Mai mult, astfel cum se prevede la articolul 1 din Acordul de cooperare, guvernul egiptean a acceptat ca aceste entități să primească sprijin preferențial, prin urmare inclusiv împrumuturi ieftine în conformitate cu legislația chineză, și anume în conformitate cu condițiile din China. Organismele publice chineze au furnizat această finanțare în temeiul articolului 5 din Acordul de cooperare, în conformitate cu politicile de finanțare preferențială implementate în China, astfel cum se descrie la punctul 3.4. Conform explicațiilor din considerentul 657 de mai sus, aceste dispoziții ale Acordului de cooperare au codificat practica stabilită anterior.

(702) În această etapă a anchetei, Comisia a concluzionat, prin urmare, că adoptarea și recunoașterea de către guvernul egiptean a contribuțiilor financiare ale organismelor publice chineze către Jushi și Hengshi Egipt au inclus, de asemenea, elementul de avantaj pentru acestea. Prin urmare, Comisia a stabilit ratele pieței pentru finanțarea preferențială și a calculat avantajul în consecință (a se vedea punctul 4.3 de mai jos). Ea a luat act de faptul că această abordare rezonabilă a dus la cuantumuri mai mici ale subvențiilor decât cele obținute prin aplicarea unei valori de referință ipotetice egiptene.

4.2.3.3. Specificitatea

(703) În ceea ce privește cel de al treilea punct privind specificitatea, Comisia a examinat dacă aceste subvenții sunt specifice, astfel cum se prevede la articolul 4 alineatele (2) - (4) din regulamentul de bază.

(704) Prin recunoaștere și adoptare, GE a fost autoritatea emitentă în ceea ce privește finanțarea preferențială. În special, GE a recunoscut și a adoptat desemnarea de către GC a zonei SETC ca teritoriu de investiții de peste hotare în temeiul articolului 4 din Acordul de cooperare și a aprobat punerea în aplicare deplină a acestuia prin, între altele, acordarea de finanțare preferențială de către GC.

(705) Aceste subvenții au fost limitate la întreprinderile care își desfășoară activitatea în zona Canalului Suez (din care face parte zona SETC). În consecință, Comisia a concluzionat că acestea sunt subvenții regionale în sensul articolului 4 alineatul (3) din regulamentul de bază și intră în sfera de competență a autorității care acordă subvenția, în conformitate cu articolul 4 alineatele (2)-(4) din regulamentul de bază.

4.2.3.4. Concluzie

(706) În concluzie, Comisia a constatat că atât subvențiile acordate în mod direct de Egipt societăților care își desfășoară activitatea în zona SETC (furnizarea de terenuri, facilități fiscale), cât și subvențiile acordate în mod indirect prin intermediul finanțării preferențiale de către GC fac obiectul unor măsuri compensatorii în temeiul articolelor 2-4 din regulamentul de bază. Acestea din urmă sunt imputabile Egiptului în virtutea recunoașterii și a adoptării măsurilor GC de către Egipt cu titlu de măsuri proprii, de exemplu prin intermediul Acordului de cooperare, al cooperării strânse și al diferitelor niveluri ale mecanismelor de cooperare. Contribuțiile financiare au conferit, de asemenea, avantaje și au fost specifice. Comisia a examinat în continuare toate subvențiile relevante în detaliu.

([170]) În plus, faptele în cauză pot fi, de asemenea, luate în considerare din perspectiva articolului 16 din articolele CDI. Cooperarea strânsă dintre GE și GC nu numai că a avut drept rezultat recunoașterea și adoptarea de către GE a unor acte legislative chineze, ci a putut servi, de asemenea, pentru a eluda taxele reale și potențiale instituite de UE asupra exporturilor chineze de produs în cauză fabricat în Egipt.

(707) În urma comunicării constatărilor, GE a contestat aceste constatări, aducând cinci argumente: În primul rând, ar fi imposibil, în temeiul dreptului internațional, să se atribuie guvernului egiptean acte suverane ale guvernului chinez. În al doilea rând, Comisia nu a respectat propriul său regulament de bază, potrivit căruia autoritatea care acordă subvenția trebuie să aibă sediul pe propriul teritoriu. În al treilea rând, atribuirea de acte legislative chineze Egiptului a încălcat, de asemenea, dreptul OMC, care nu a putut fi interpretat din perspectiva articolului 11 din articolele CDI privind răspunderea statului. În al patrulea rând, articolul 11 din articolele CDI nu era aplicabil faptelor în cauză. În al cincilea rând, contribuțiile financiare către Jushi și Hengshi China nu au îndeplinit cerințele în materie de specificitate în temeiul articolului 3 din regulamentul de bază.

(708) GC a contestat, de asemenea, modul în care Comisia a tratat împrumuturile acordate de instituțiile financiare chineze societăților egiptene situate în zona SETC și împrumuturile între societăți situate în Egipt și societatea-mamă a acestora drept subvenții care fac obiectul unor măsuri compensatorii. Acesta a susținut, în primul rând, că o subvenție nu ar putea fi „creată" pentru China și apoi „transferată" către Egipt, deoarece acest lucru ar supune investițiile străine legitime unor măsuri compensatorii. GC a considerat, în continuare, că textul, contextul, obiectul și scopul Acordului SMC nu permite extinderea sensului sintagmei „guvern sau organism public" la o țară terță. În al treilea rând, GC a susținut că articolul 11 din articolele CDI privind răspunderea statului nu ar putea fi invocat în contextul relevant, întrucât nu se referea la același subiect precum articolul 1 alineatul (1) litera (a) punctul 1 din Acordul SMC. Chiar dacă articolul 11 din articolele CDI ar fi relevant, ar exista o incoerență clară cu articolul 1 alineatul (1) litera (a) punctul 1 din Acordul SMC. În acest caz, GC își menține cel de al patrulea argument, că acesta din urmă ar prevala asupra celui dintâi cu titlu de *lex specialis*.

(709) Încă de la început, Comisia a observat că nici GC, nici GE nu au formulat observații cu privire la acuratețea faptelor privind cooperarea dintre aceste două guverne, astfel cum se descrie la punctul 4.2.1 de mai sus.

(710) Comisia a luat notă de faptul că obiecțiile din partea GE și GC s-au suprapus parțial și au invocat argumente separate. Comisia a analizat aspectele care se suprapun și a abordat individual argumentele rămase prezentate de fiecare guvern.

(711) La începutul argumentației sale, GC susține că Comisia nu a fost în măsură să stabilească o contribuție financiară din partea Chinei în contextul societăților care își desfășoară activitatea în Egipt. Prin urmare, aceasta a „creat" o subvenție de către GC, pe care să o poată „transfera", ulterior, către Egipt, în încercarea de a „legaliza" această tehnică prin aplicarea abuzivă a articolului 11 din articolele CDI într-o situație în care nu a existat, de fapt, nicio subvenție pasibilă de măsuri compensatorii din partea Chinei. Prin această construcție inadmisibilă, UE ar aduce atingere „investițiilor străine legitime".

(712) Comisia a observat că acest argument politic se bazează pe două premise juridice discutabile: În primul rând, acțiunea din partea Chinei trebuie să îndeplinească toate criteriile unei subvenții în temeiul Acordului SMC pentru a atrage răspunderea disciplinară. În al doilea rând, dacă nu este cazul, Acordul SMC nu permite UE să supună măsurilor compensatorii niciun sprijin primit de societățile care își desfășoară activitatea în Egipt. Cu toate acestea, acest argument combină o dimensiune faptică și o dimensiune normativă. Astfel cum s-a explicat mai sus, GE a așteptat și a salutat acordarea de împrumuturi preferențiale de către instituțiile financiare chineze societăților din Egipt și a recunoscut și adoptat drept proprii aceste împrumuturi preferențiale. Faptul dacă acordarea unor astfel de împrumuturi preferențiale (din punct de vedere normativ) a angajat sau nu responsabilitatea internațională a Chinei pentru încălcarea Acordului SMC este irelevant. Cu alte cuvinte, Comisia a atribuit GE „comportamentul" Chinei (și anume acordarea împrumuturilor preferențiale), și nu „acte ilicite". Prin urmare, Comisia a respins prima afirmație a GC conform căreia aceasta ar fi trebuit să demonstreze mai întâi că GC a acordat o subvenție în sensul Acordului SMC și, întrucât nu a reușit, a „creat" în mod eronat o subvenție acordată de GC în beneficiul producătorilor-exportatori ai produsului în cauză.

(713) În primul său argument, GE a subliniat principiul suveranității în dreptul internațional. Din punctul său de vedere, un act nu poate fi atribuit unui stat decât în cazul în care acesta este învestit cu autoritatea statului respectiv. Prin urmare, actele entităților învestite cu autoritate în China sunt imputabile numai statului chinez. În cadrul audierii din 18 martie 2020, GE și-a prezentat raționamentul citând exemplul unor forțe militare ale unui stat staționate cu consimțământul unui alt stat pe teritoriul acestuia din urmă. În opinia GE, orice acțiune a forțelor militare invitate ar putea fi atribuită doar statului invitat, dar nu ar atrage răspunderea statului gazdă.

(714) Comisia a respins această afirmație. Principiul egalității suverane în dreptul internațional, astfel cum este consacrat la articolul 2 alineatul (1) din Carta ONU, interzice ca un stat să își exercite competențele pe teritoriul unui alt stat împotriva voinței statului teritorial. Cu toate acestea, statele sunt libere să autorizeze o acțiune a unui alt stat pe teritoriul său. Acțiunea statului invitat pe teritoriul statului gazdă poate fi apoi atribuită statului gazdă. În exemplul menționat de GE în cursul audierii, această regulă decurge direct din Rezoluția 3314 (XXIX) a Adunării Generale a ONU din 1974 privind definiția agresiunii, care este considerată drept o codificare a dreptului internațional cutumiar. În temeiul articolului 3 litera (f) din rezoluția respectivă, actele de agresiune ale unui stat împotriva unui alt stat sunt definite nu numai ca atacuri directe prin organele sale de stat, ci și drept *„acțiunea unui stat pentru a permite ca teritoriului său, care a fost pus la dispoziția unui alt stat, să fie utilizat de celălalt stat pentru a comite un act de agresiune împotriva unui stat terț*". În mod evident, în cazul în care Cuba ar fi permis Uniunii Sovietice să atace Statele Unite cu rachete rusești de pe teritoriul cubanez în 1962, aceasta ar fi declanșat responsabilitatea internațională a Cubei pentru acte de agresiune împotriva Statelor Unite. În consecință, dreptul internațional recunoaște posibilitatea de a atribui statului gazdă acțiunea unui stat invitat și chiar de a aplica sancțiuni statului gazdă, în cazul în care acțiunea statului invitat aduce atingere unui stat terț.

(715) În al doilea rând, GE și GC au susținut că nu există posibilitatea de a imputa Egiptului comportamentul guvernului chinez în temeiul regulamentului de bază al UE. Definiția „autorităților publice" prevăzută la articolul 2 litera (b) din regulamentul de bază era legată în mod expres de teritoriul autorității care acordă subvenția. Termenii „pe teritoriul" din această dispoziție au vizat asigurarea securității juridice și nu au putut fi interpretați în lumina normelor OMC sau a dreptului internațional.

(716) Articolul 2 litera (b) din regulamentul de bază prevede: *„«autorități publice» înseamnă orice organism public de pe teritoriul țării de origine sau de export"*. Comisia a fost de acord cu GE că această dispoziție vizează acțiunea autorităților publice de pe teritoriul cărora produsele subvenționate sunt exportate către Uniunea Europeană. Acesta este și cazul de față. Produsul în cauză este fabricat în Egipt și exportat din Egipt către Uniunea Europeană. Guvernul Egiptului este situat pe teritoriul Egiptului. Cu toate acestea, la articolul 2 litera (b) din regulamentul de bază nu se prevede care sunt acțiunile pe care guvernul le poate autoriza pe teritoriul său și pe care le poate recunoaște drept proprii, acesta fiind un aspect separat. La fel ca în cazul noțiunii de „organism public", noțiunea de „autoritate publică" este deschisă interpretării, ținând seama de contextul său și de obiectul și scopul său. Astfel, acțiunile care pot fi atribuite autorităților publice ale țării de origine sau de export pot fi nu numai acțiuni care provin direct de la aceste autorități publice, ci și acțiuni imputabile acestor autorități publice. Acest lucru este confirmat, de asemenea, de termenii prevăzuți la articolul 3 alineatul (1) litera (a) din regulamentul de bază atunci când se face trimitere la o contribuție financiară „a" autorităților publice. Din aceleași motive, argumentele GE care invocă mai multe dispoziții din Acordul SMC [de exemplu, articolele 1 alineatul (1) litera (a) punctul (1), articolul 13, articolul 18 alineatul (1) litera (a) și nota de subsol 63] sunt inutile. Deși este adevărat că regulamentul de bază *„trebuie interpretat, în măsura posibilului, în lumina dispozițiilor corespunzătoare din Acordul SMC*" ([171]), aceste dispoziții nu contravin tezei potrivit căreia o contribuție financiară poate fi acordată de un alt stat, aceasta fiind recunoscută și adoptată drept proprie de către autoritățile publice teritoriale.

(717) În consecință, al doilea argument al GE și a GC care rezultă din presupusa noțiune strictă de teritorialitate în temeiul articolului 2 litera (b) din regulamentul de bază și al articolului 1 alineatul (1) litera (a) punctul (1) din Acordul SMC a fost respins.

(718) A treia obiecție a GE privind s-a referit la semnificația articolelor CDI privind responsabilitatea statului în acest sens. În opinia sa, nu există nicio autoritate care să se bazeze pe articolul 11 din articolele CDI, întrucât Organul de apel în cauza SUA – taxe antidumping și taxe compensatorii (China) ([172]) a făcut trimitere doar la articolele 4, 5 și 8 din acestea. În mod similar, GC a susținut că articolul 11 din articolele CDI și articolul 1 alineatul (1) litera (a) punctul (1) din Acordul SMC nu au vizat același obiect, în conformitate cu articolul 31 alineatul (3) litera (c) din Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor. Chiar dacă s-ar presupune că articolul 11 din articolele CDI ar fi relevant, articolul 1 alineatul (1) litera (a) punctul (1) din Acordul SMC ar fi, în orice caz, *lex specialis* și ar prevala.

([171]) Cauza T-300/16, Hotărârea Tribunalului (Camera întâi extinsă) din 10 aprilie 2019, Jindal Saw Ltd și Jindal Saw Italia SpA/Comisia Europeană, ECLI:EU:T:2019:235, punctul 101; și cauza T-67/14, Viraj Profiles/Consiliul, Hotărârea din 11 iulie 2017, nepublicată, EU:T:2017:481, punctul 88.

([172]) WT/DS379/AB/R, Raportul Organului de apel, SUA – AD și CVD (China), punctul 309.

(719) Comisia a respins această afirmație. Nu există niciun temei pentru a afirma că numai anumite principii de drept internațional cutumiar, astfel cum sunt prevăzute la articolele 4, 5 sau 8 din articolele CDI privind răspunderea statului, sunt relevante pentru interpretarea normelor OMC, și nu altele. Organul de apel al OMC a aplicat întotdeauna conceptele de drept comun general, care erau relevante pentru evaluarea situației de fapt în cauză. Pe lângă normele privind atribuirea, principiul *estoppel* sau principiul bunei-credințe fac, de asemenea, parte din ordinea juridică a OMC, de exemplu. În cazul de față, Guvernul Egiptului nu a contestat circumstanțele de fapt de a fi invitat, recunoscut și facilitat punerea în aplicare a finanțării preferențiale din partea Chinei către societăți care își desfășoară activitatea în Egipt. Pentru acest set de circumstanțe, se pot obține orientări interpretative de la articolul 11 din articolele CDI, care au fost menționate inclusiv în jurisprudența internațională în materie de investiții ([173]). Articolul 11 din articolele CDI este, prin urmare, o regulă pertinentă de drept internațional în temeiul articolului 31 alineatul (3) litera (c) din Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor pentru interpretarea sintagmei „a autorităților publice" din Acordul SMC. Rezultă că nu există nicio posibilitate de aplicare a noțiunii de „*lex specialis*". Aceasta este o normă conflictuală, atunci când două norme de drept internațional conțin răspunsuri normative contradictorii care reglementează aceleași fapte. Acest lucru nu este valabil în cazul de față, întrucât articolul 11 din articolele CDI nu afirmă contrariul dispozițiilor de la articolul 1 alineatul (1) litera (a) punctul (1) din Acordul SMC, ci contribuie la clarificarea situației atunci când se atribuie un comportament de la un guvern la altul, care recunoaște și adoptă un astfel de comportament ca fiind propriul său comportament.

(720) Potrivit celei de a patra obiecții formulate de GE, articolul 11 din articolele CDI nu este aplicabil situației de fapt în cauză. În temeiul acestui articol, un stat își poate asuma responsabilitatea pentru un comportament în calitate de stat succesor în urma achiziției de teren. De asemenea, un guvern poate recunoaște ca atare comportamentul privat al cetățenilor săi. Cu toate acestea, articolul nu prevede că un stat adoptă acte ale unui stat suveran străin drept acte proprii.

(721) Comisia a respins această obiecție. Titlul articolului 11 din articolele CDI este „comportamentul recunoscut și adoptat de un stat drept propriul comportament", fără nicio calificare cu privire la autorul actului original. Pe lângă Adunarea Generală a ONU în Rezoluția 3314 (XXIX) din 1974 (a se vedea considerentul 714 de mai sus), Curtea Internațională de Justiție a afirmat, de asemenea, libertatea statelor de a adopta acte străine ca acte proprii ([174]). Astfel, practica internațională nu susține punctul de vedere al Egiptului potrivit căruia atribuirea în temeiul articolului 11 din articolele CDI s-ar limita la cazurile de succesiune teritorială sau la recunoașterea și la adoptarea de către guvern a unor acte private ilicite pe propriul teritoriu național.

(722) În cadrul celei de a cincea obiecții, GE a susținut că contribuțiile financiare ale GC către entități din Egipt nu erau specifice. Acesta a făcut trimitere la regulamentul de bază, conform căruia beneficiarul contribuției financiare trebuie să intre „*în sfera de competență a autorității care acordă subvenția*" În opinia sa, formularea „autoritatea care acordă subvenția" nu înseamnă „*autoritatea care recunoaște și adoptă*". În plus, în cadrul anchetelor anterioare, autoritatea care a acordat subvenția din partea entităților chineze a fost întotdeauna guvernul chinez. GE a concluzionat că contribuția financiară a GC nu poate fi specifică „*întrucât întreprinderile cu sediul în Egipt nu intră în sfera de competență a Chinei*". În mod similar, în cadrul celei de a doua obiecții, GC a susținut că sfera de competență în temeiul articolului 2 alineatul (2) din Acordul SMC ar trebui să fie evaluată în contextul „competenței teritoriale" a statului.

(723) Comisia a reiterat faptul că a considerat GE drept autoritate care a acordat subvenția, în virtutea adoptării și recunoașterii de către acesta a împrumuturilor preferențiale din China. Întrucât Jushi Egipt și Hengshi Egipt își desfășoară activitatea în zona economică specială, acestea au intrat, de asemenea, în sfera de competență a guvernului egiptean. Primirea acestui sprijin financiar a fost, de asemenea, limitată în mod specific la societățile care își desfășoară activitatea în această zonă și, prin urmare, este specifică.

([173]) Mondev International Ltd./Statele Unite ale Americii [*ICSID Additional Facility Case No. ARB(AF)/99/2*] din 11 octombrie 2002, punctul 115 și nota 47.

([174]) CIJ, *Aplicarea Convenției pentru prevenirea și reprimarea crimei de genocid (Bosnia și Herțegovina/Serbia și Muntenegru)*, hotărârea din 27 februarie 2007, punctul 414. În acest caz, Curtea Internațională de Justiție a pornit de la premisa că este posibil din punct de vedere juridic ca statul federal al Serbiei și Muntenegrului să recunoască și să adopte acte de genocid comise de forțele militare organizate ale „Republicii Srpska", statul sârb *de facto*, pe teritoriul Bosniei și Herțegovinei în timpul războiului civil din această țară din 1991 până în 1995. Cu toate acestea, a considerat că o astfel de recunoaștere și adoptare nu a avut loc în practică.

(724) Chiar dacă ar fi necesar să se demonstreze că GC și-a exercitat jurisdicția asupra acestor societăți înainte ca GE să poată adopta comportamentul Chinei, *quod non*, rezultatul nu s-ar schimba. Prin semnarea articolului 1 și a articolului 4 alineatul (1) din Acordul de cooperare, GE a fost de acord cu faptul că societățile care își desfășoară activitatea în zonă vor primi „*sprijinul și facilitarea acordate de guvernul chinez zonelor de cooperare economică și comercială de peste hotare*” și că dezvoltarea zonei se va efectua în conformitate cu legislația „ambelor țări”. Prin urmare, în plus față de exercitarea propriei competențe teritoriale, GE a permis, de asemenea, Chinei să furnizeze ajutoare specifice numai societăților situate în cadrul „*zonelor de cooperare economică și comercială de peste hotare*”. Prin urmare, această afirmație este respinsă.

(725) În concluzie, Comisia și-a reafirmat constatarea potrivit căreia GE a recunoscut și a adoptat drept proprii sprijinul pentru investițiile de capital, împrumuturile acordate societății Jushi Egipt și furnizarea de terenuri de către TEDA Egipt, oferind astfel subvenții specifice în sensul articolelor 2-4 din regulamentul de bază.

4.3. **Finanțare preferențială**

4.3.1. *Împrumuturi acordate societății Jushi Egipt de băncile care susțin politicile*

4.3.1.1. Bănci de stat acționând ca organisme publice

(726) În 2012 și, respectiv, în 2016, CDB și EXIM au acordat societății Jushi Egipt împrumuturi în valoare totală de 200 milioane USD. Primul împrumut a fost utilizat pentru a finanța demararea activităților fabricii, iar al doilea corespundea unui proiect de extindere pentru o linie de producție suplimentară.

(727) Comisia a verificat mai întâi dacă aceste bănci erau organisme publice în sensul articolului 3 și al articolului 2 litera (b) din regulamentul de bază. Comisia a încercat, astfel, să obțină informații despre deținerea în proprietate de către stat, precum și indicii formale ale existenței controlului guvernamental în băncile de stat. De asemenea, Comisia a căutat informații care să dovedească dacă GC exercită sau nu un control semnificativ asupra comportamentului băncilor de stat cooperante în ceea ce privește politicile lor de creditare și evaluările riscurilor pe care le-au aplicat. Astfel cum s-a menționat la punctele 3.4.1.1 și 3.4.1.4 de mai sus, atât EXIM, cât și CDB sunt bănci chineze deținute de stat și există indicii formale ale controlului GC asupra acestor bănci. În plus, la punctele 3.4.1.3 și 3.4.1.5 de mai sus, Comisia a concluzionat că GC a creat un cadru normativ care trebuia respectat de către directorii și supraveghetorii desemnați de GC, care răspund în fața GC. Prin urmare, GC s-a bazat pe cadrul normativ pentru a exercita controlul în mod semnificativ asupra comportamentului băncilor de stat, de fiecare dată când acestea au acordat împrumuturi industriei MFS.

(728) Pe lângă cadrul juridic general menționat la punctul 3.4.1.1 de mai sus, în ceea ce privește împrumuturile acordate de EXIM și de CDB către Jushi Egipt, se aplică următorul context juridic.

(729) La 6 noiembrie 2009, TEDA China-Africa și EXIM au semnat un memorandum de cooperare, prezentând un plan pentru un pachet cu o sumă totală de până la 6 miliarde RMB pentru a realiza o cooperare strategică globală în zonele de cooperare economică și comercială de peste hotare.

(730) La 7 noiembrie 2009, șase zone de cooperare economică și comercială din Africa, printre care și zona SETC, au semnat Pactul comun de reuniune între zonele de cooperare economică și comercială (africane) de peste hotare și Fondul de dezvoltare China-Afirica (*China Africa Development Fund*, denumit în continuare „CADF”), o filială a CDB.

(731) În plus, în 2013, MOFCOM a emis un „Aviz privind aspecte legate de sprijinul acordat de Banca de Dezvoltare a Chinei pentru instituirea și dezvoltarea zonelor de cooperare economică și comercială de peste hotare”. Conform acestui aviz, MOFCOM și CDB vor „*furniza sprijin politic pentru investiții și finanțare pentru întreprinderile care pătrund în zonele de cooperare eligibile*”. CDB va „*clarifica condițiile de bază pentru finanțarea prioritară în zona de cooperare, în conformitate cu cerințele Ministerului Comerțului și ale Ministerului Finanțelor*”, iar CDB va „*sprijini în mod selectiv proiectele din cadrul proiectelor de construcție și cooperare cărora MOFCOM le-a acordat o atenție deosebită, împreună cu guvernele gazdă ale zonei de cooperare*”.

(732) Articolul 4 din Acordul de cooperare dintre China și Egipt din 2016 prevede că „*Guvernul Chinei identifică zona de cooperare ca fiind zona de cooperare economică și comercială de peste hotare a Chinei. Zona de cooperare… are dreptul la sprijinul și facilitarea acordate de guvernul chinez zonelor de cooperare economică și comercială de peste hotare*”. În plus, în conformitate cu articolul 5, guvernul chinez sprijină, de asemenea, zona de cooperare prin „*încurajarea instituțiilor financiare relevante să furnizeze facilități de finanțare pentru... proiecte de investiții situate în zona de cooperare, cu condiția îndeplinirii condițiilor de acordare a împrumuturilor și a cerințelor de utilizare a împrumuturilor*”.

(733) Articolul 2 punctul (IV) din „Acordul de cooperare privind instituirea unui Comitet de gestionare pentru zona de cooperare economică și comercială China-Egipt din Suez" de punere în aplicare a acordului susmenționat, prevede, de asemenea, că Comitetul de gestionare instituit între departamentele funcționale relevante ale guvernului popular din Tianjin și Autoritatea Generală pentru zona economică a Canalului Suez trebuie *„să depună toate eforturile pentru a pune în aplicare toate politicile de stimulare ale legilor și reglementărilor chineze și egiptene în mod armonios"*, iar articolul 2 punctul V adaugă că acesta *„coordonează și facilitează instituțiile financiare relevante, inclusiv, dar fără a se limita la acestea, instituțiile bancare, instituțiile de asigurări și diferitele fonduri care oferă sprijin sub formă de credite pentru zona de cooperare și întreprinderile rezidențiale și ajută zonele de cooperare și întreprinderile rezidențiale să exploreze mai multe canale de finanțare"*.

(734) Comisia a stabilit că toate instituțiile financiare chineze deținute de stat, inclusiv EXIM și CDB, au pus în aplicare cadrul juridic prezentat mai sus în exercitarea atribuțiilor guvernamentale în ceea ce privește sectorul MFS. Prin urmare, ele erau organisme publice în sensul articolului 2 litera (b) din regulamentul de bază coroborat cu articolul 3 alineatul (1) litera (a) punctul (i) din regulamentul de bază și în conformitate cu jurisprudența relevantă a OMC.

(735) În plus, chiar și în cazul în care instituțiile financiare de stat nu ar fi fost considerate organisme publice, Comisia a stabilit că acestea ar fi fost considerate a fi primit sarcini sau ordine din partea GC pentru a executa funcții care incumbă în mod normal autorităților publice, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) punctul (iv) din regulamentul de bază pentru aceleași motive, astfel cum se precizează la punctul 3.4.1.6 de mai sus.

4.3.1.2. Avantajul și calcularea valorii subvenției

(736) Astfel cum s-a menționat în considerentul 700, Comisia a considerat că, în principiu, pentru beneficiarii localizați în Egipt, ar fi oportun să se cerceteze dacă aceștia au beneficiat de condiții mai bune decât cele de care ar fi beneficiat pe piața financiară egipteană. Comisia a verificat acest aspect și a confirmat că valoarea subvenționării ar fi mai mare atunci când se utilizează rate comparabile de împrumut existente în Egipt (18,3 % ([175])). Cu toate acestea, având în vedere circumstanțele excepționale menționate în considerentul 701, Comisia a calculat cuantumul subvenției care face obiectul unor măsuri compensatorii ținând seama de faptul că beneficiarii au obținut finanțarea preferențială în China. Pentru acest calcul, Comisia a evaluat avantajul acordat beneficiarilor în cursul perioadei de anchetă. Conform articolului 6 litera (b) din regulamentul de bază, avantajul pentru beneficiari este considerat a fi diferența dintre valoarea dobânzii plătite de societate pentru împrumutul preferențial și suma pe care societatea ar plăti-o pentru un împrumut comercial comparabil obținut pe piață.

(737) Astfel cum se menționează la punctul 3.4.2.4 de mai sus, Comisia a decis să se stabilească ratele de piață pentru împrumuturile preferențiale acordate de EXIM și CDB în funcție de valorile de referință ipotetice pentru investitorii de pe piața chineză, în conformitate cu articolul 6 litera (b) din regulamentul de bază. În cursul vizitei de verificare la GC, Comisia a constatat că una dintre băncile care au extins finanțarea la Jushi Egipt a ținut seama în mod special de riscul de țară legat de investiția din Egipt la momentul stabilirii prețurilor pentru finanțare. Din cauza lipsei de cooperare, nu au fost furnizate detalii suplimentare de către această bancă (aceste bănci). Prin urmare, Comisia a decis să utilizeze aceeași metodologie de calcul ca pentru alte împrumuturi denominate în valută și emise de instituțiile financiare chineze din RPC și a adăugat prima de risc legată de investițiile în Egipt după cum urmează.

(738) În conformitate cu metodologia de calcul descrisă la punctul 3.4.2.4 de mai sus, Comisia a stabilit, în primul rând, ratingul de credit al societății Jushi Egipt, care reflectă situația financiară a societății. Astfel cum se menționează în considerentul 306 de mai sus, Comisia a considerat că situația financiară generală a grupului Jushi corespunde unui rating BB, care reprezintă ratingul cel mai înalt care nu se mai califică drept rating *„investment grade"*. Această analiză a fost detaliată în considerentele 749 și 750 de mai jos. Având în vedere existența împrumuturilor reînnoibile automat și a anulării datoriilor, Comisia a concluzionat că utilizarea obligațiunilor corporative americane cu rating B (în loc de BB) ar fi mai adecvată pentru a stabili valoarea de referință bazată pe piață.

([175]) Statisticile Băncii Centrale a Egiptului: Ratele medii ale dobânzii pentru împrumuturile în EGP pentru anul 2018, bazate pe media ponderată a ratelor dobânzii pentru un eșantion de bănci ale căror depozite reprezintă în jur de 80 % din totalul depozitelor sistemului bancar și calculate lunar, a se vedea https://www.cbe.org.eg/en/EconomicResearch/Statistics/Pages/MonthlyInterestRatesHistorical.aspx

(739) În concordanță cu alte împrumuturi exprimate în valută și emise de instituțiile financiare chineze din RPC, obligațiunile corporative cu rating B emise în USD în cursul perioadei de anchetă au fost, astfel, utilizate pentru a stabili o valoare de referință adecvată.

(740) Într-adevăr, toate celelalte împrumuturi acordate de instituțiile financiare chineze au fost acordate societăților chineze de pe piața chineză internă. În schimb, Jushi Egipt este localizat într-o țară care, la momentul acordării împrumuturilor, făcea obiectul unor tulburări politice și civile, precum și al unor atacuri teroriste și care, prin urmare, prezintă un risc de credit diferit de cel al societăților chineze legate de condițiile externe predominante în țara respectivă. Prin urmare, Comisia a adăugat o marjă comercială la rata de referință stabilită pentru societățile chineze incluse în eșantion, pentru a integra riscul de țară în rata pieței.

(741) Prima legată de riscul de țară a fost determinată pe baza clasificării OCDE a riscului de țară pentru creditele la export, precum și a ratei minime a primei corespunzătoare stabilite de OCDE ([176]). Riscul de țară pentru împrumuturile acordate de EXIM a fost stabilit la 2,37 % și, respectiv, la 2,44 % pentru împrumuturile acordate de CDB.

(742) În urma comunicării constatărilor finale, Jushi Egipt a susținut că Comisia ar fi trebuit să utilizeze două oferte ale unei bănci egiptene din 2013 și 2016 către societate drept valoare de referință pentru calcularea avantajului împrumuturilor. Comisia a analizat aceste oferte, dar a decis că acestea nu sunt reprezentative pentru un împrumut comercial comparabil, pe care firma l-ar putea obține efectiv pe piață.

(743) Comisia a constatat că ofertele nu furnizează nicio descriere a produsului financiar oferit efectiv societății, ci se referă la o rată a dobânzii pentru furnizarea de „facilități de credit", în general. Ca atare, Comisiei îi este imposibil să determine dacă oferta se referă, de fapt, la un împrumut ca atare sau la alte produse financiare, cum ar fi, de exemplu, deschiderea unei linii de credit, finanțarea comercială (acreditive, cambii, factoring etc.). Chiar dacă oferta a fost considerată ca având legătură cu un împrumut, lipsesc alte informații esențiale, cum ar fi durata presupusului împrumut oferit de bancă și amploarea facilităților de creditare oferite (și anume suma maximă pe care banca ar fi dispusă să o acorde societății). În această privință, Comisia a observat că împrumuturile acordate de CDB și EXIM au fost împrumuturi pe termen lung pentru proiecte majore de active fixe, care se ridică la câteva sute de milioane USD. Prin urmare, Comisia a considerat că nu poate utiliza variabila de substituire furnizată de Jushi Egipt.

(744) În cele din urmă, Comisia a observat că, chiar și în cazul în care Comisia ar lua în considerare valoarea de referință furnizată de societate, aceasta nu ar avea drept rezultat nicio modificare semnificativă a calculării avantajului, întrucât rata propusă a băncii egiptene a fost în conformitate cu rata de bază stabilită de Comisie pentru valoarea de referință, care corespunde unui împrumut în USD furnizat de o bancă din China unui client intern (chinez) cu un rating BB. Astfel, în orice caz, împrumuturile respective au confirmat că Jushi Egipt beneficiază într-adevăr de rate mai scăzute ale dobânzii în comparație cu valorile de referință de pe piață. Prin urmare, afirmația societății a fost respinsă.

4.3.2. *Împrumuturi acordate societății Jushi Egipt de către băncile care susțin politicile, prin intermediul societății-mamă Jushi din China*

(745) În perioada 2014-2018, Jushi (China) a acordat Jushi Egipt o serie de împrumuturi între societăți, în valoare totală de 260 milioane USD.

(746) Comisia a constatat, totuși, că Jushi (China) finanțase ea însăși aceste împrumuturi între societăți prin intermediul unor finanțări externe din partea instituțiilor financiare chineze. Cu alte cuvinte, în loc ca Jushi Egipt să obțină împrumuturile direct de la băncile chineze, Jushi (China) a obținut finanțarea preferențială de la aceste instituții și apoi a alocat avantajul împrumuturilor respective către activitățile sale de producție din Egipt (Jushi Egipt). Acest lucru este confirmat de declarația de venituri a Jushi China, în care veniturile din dobânzile aferente împrumutului acordat de Jushi Egipt în calitate de „venit din străinătate" se compensează cu dobânda plătită de Jushi (China) pentru finanțarea sa externă. În plus, documentele oficiale referitoare la proiectele de înființare de întreprinderi și de extindere din Egipt, cum ar fi, de exemplu, aprobările guvernamentale din partea Comisiei naționale pentru dezvoltare și reformă (*National Development and Reform Commission*, denumită în continuare „CNDR") și MOFCOM și diferitele studii de fezabilitate, indică faptul că două treimi din proiectul egiptean sunt finanțate prin finanțare externă (prin opoziție cu veniturile generate de societatea însăși). Împrumuturile acordate direct de EXIM și de CDB menționate la punctul 4.3.1.1 de mai sus nu sunt, în sine, suficiente pentru a furniza valoarea totală a finanțării externe necesare pentru dezvoltarea activităților de producție din zona SETC. Prin urmare, a fost

([176]) Pentru mai multe detalii, a se vedea Acordul privind creditele la export care beneficiază de susținere oficială, ianuarie 2019, TAD/PG (2019) 1 și Clasificările riscului de țară ale participanților la Acordul privind creditele la export care beneficiază de susținere oficială.

necesară finanțarea indirectă suplimentară prin împrumuturi între întreprinderi. Comisia nu a putut găsi un anumit împrumut bancar legat în mod direct de proiectul din Egipt. Cu toate acestea, în 2014, Jushi (China) a emis o obligațiune pentru a înlocui diverse împrumuturi bancare, cu scopul a-și îmbunătăți structura datoriei. Această obligațiune, care face mai multe trimiteri la nevoile în materie de capital pentru proiectul din Egipt, confirmă faptul că Jushi (China) avea nevoie de asistență financiară externă pentru a-și susține activitățile de producție în Egipt. Prin urmare, Comisia a considerat că împrumuturile preferențiale subiacente canalizate prin intermediul Jushi (China) pot fi, de asemenea, atribuite GE în același mod ca împrumuturile directe acordate de către instituțiile financiare chineze societății Jushi Egipt.

(747) Întrucât toate aceste împrumuturi pot, în esență, să fie asimilate împrumuturilor acordate de GC unei societăți chineze care alocă, ulterior, avantajele către activitățile de fabricație din alte părți, Comisia a decis să trateze aceste împrumuturi ca pe orice alt împrumut intern acordat de China unui producător chinez de MFS. În acest context, astfel cum se menționează în considerentul 266 de mai sus, Comisia a constatat că toate instituțiile financiare chineze deținute de stat care au acordat împrumuturi către Jushi (China) și Jushi Egipt erau organisme publice în sensul articolului 2 litera (b) din regulamentul de bază coroborat cu articolul 3 alineatul (1) litera (a) punctul (i) din regulamentul de bază și în conformitate cu jurisprudența relevantă a OMC.

(748) În continuare, Comisia a calculat valoarea subvenției care face obiectul unor măsuri compensatorii. În această privință, Comisia a constatat că rata nominală a dobânzii percepută de Jushi (China) de la Jushi Egipt era de 7,5 %. Cu toate acestea, nicio finanțare acordată societății Jushi (China) nu a avut o rată a dobânzii atât de ridicată. De fapt, rata medie a dobânzii percepută de la Jushi (China) în cursul PA s-a ridicat la 4,4 %. Acest lucru este confirmat, încă o dată, de declarația de venituri a Jushi (China), în care costul de finanțare dedus din venitul impozabil corespunde unei rate a dobânzii de 4,3 %. Prin urmare, Comisia a comparat rata dobânzii medii plătită de Jushi (China) pentru suma restantă din împrumutul între societăți în cursul PA cu rata pe care societatea ar fi trebuit să o plătească pentru un împrumut comercial comparabil obținut pe piață, în conformitate cu metodologia de calcul menționată la punctul 3.4.2.4 de mai sus.

(749) În plus, Comisia a constatat că, în cursul perioadei de anchetă, Jushi Egipt nu și-a onorat calendarul de rambursare a datoriilor către societatea-mamă. Într-adevăr, plata celor 91 de milioane USD, care ar fi trebuit să fie rambursate societății Jushi (China) în cursul anului 2018 era încă restantă la sfârșitul perioadei de anchetă. În plus, Comisia a identificat mai multe cazuri în care fondurile primite prin intermediul Jushi (China) au fost puse la dispoziție pentru a rambursa capitalul restant din împrumuturile acordate de EXIM și de CDB.

(750) Pentru a ține seama de expunerea la risc sporită a băncilor, evidențiată de existența creditelor reînnoibile automat și a anulării datoriilor, Comisia a decis să scadă o treaptă pe scala de rating de risc și să utilizeze obligațiunile corporative americane cu rating B (în loc de BB) pentru a determina criteriul de referință bazat pe piață, în conformitate cu considerentul 339 de mai sus.

(751) Toate elementele referitoare la această finanțare descrise mai sus la acest punct arată în mod clar că Jushi (China) a alocat societății Jushi Egipt toate avantajele obținute din finanțarea preferențială primită de la instituțiile financiare chineze. În plus, după ce Jushi Egipt nu a respectat calendarul de rambursare a datoriei față de Jushi (China), aceasta din urmă nu a ajustat rata dobânzii în mod corespunzător și nu a luat nicio măsură pentru a reflecta riscul real al împrumutului între societăți, a cărui valoare a continuat să crească de-a lungul anilor. Pentru toate aceste motive, avantajul astfel calculat a fost atribuit societății Jushi Egipt ([177]).

(752) În urma comunicării constatărilor definitive, Jushi Egipt a afirmat că, contrar a ceea ce s-a afirmat în nota de subsol de la considerentul precedent, Comisia a supus măsurilor compensatorii împrumuturile acordate societății Jushi Egipt atât în cadrul Jushi (China), cât și în cadrul Jushi Egipt. Această afirmație este incorectă din punct de vedere faptic, întrucât avantajul calculat pentru împrumutul între societăți alocat Egiptului a fost scăzut din avantajul împrumuturilor calculate pentru Jushi (China), astfel cum se poate vedea în anexa 2.3 la comunicarea constatărilor specifice furnizată societății chineze. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.

(753) Jushi Egipt a susținut, de asemenea, că Comisia nu ar fi trebuit să retrogradeze ratingul de credit al societății Jushi Egipt de la AA la B, pe baza faptului că Jushi Egipt nu și-a onorat calendarul de rambursare către societatea sa mamă sau că, în anumite cazuri, societatea-mamă a Jushi Egipt a rambursat împrumuturile în numele său. Faptul că grupul corporativ al Jushi Egipt a decis că este mai bine ca o altă entitate din grup să suporte costurile, astfel încât să se mențină fluxul de numerar în altă entitate, nu indică faptul că această entitate nu și-ar fi respectat obligația în cazul în care această obligație ar fi fost față de o instituție bancară. În plus, Jushi Egipt a afirmat că Comisia a retrogradat Jushi Egipt cu patru niveluri, de la AA la B, cu toate că la considerentul 750 de mai sus s-a afirmat că Jushi Egipt va fi retrogradat cu doar un nivel pe scala de evaluare a riscurilor.

([177]) Din motive de claritate, Comisia a confirmat că împrumuturile primite de Jushi (China) ale căror avantaje au fost în final alocate societății Jushi (Egipt) nu au fost contabilizate în cuantumul subvenției stabilite pentru Jushi (China).

(754) În primul rând, Comisia a observat că nu a găsit niciun rating de credit acordat de vreo parte externă societății Jushi Egipt și că nici societatea Jushi Egipt nu a furnizat vreun element de probă în acest scop. Prin urmare, Jushi Egipt nu a avut niciodată un rating de credit „AA” drept punct de plecare. Comisia a fost nevoită, deci, să stabilească ratingul de credit al societății Jushi Egipt prin utilizarea datelor disponibile în acest caz. Având în vedere valoarea semnificativă a împrumuturilor între societăți din partea societății-mamă, precum și faptul că grupul Jushi a acționat ca garant pentru împrumuturile de la CDB și EXIM, Comisia a stabilit că ratingul de credit al societății Jushi Egipt era strâns legat de ratingul societății sale mamă, care fusese stabilit la „BB”, astfel cum se menționează în considerentul 306 de mai sus. Acest rating de credit BB a fost, prin urmare, punctul de plecare pentru Comisie.

(755) În al doilea rând, astfel cum s-a explicat în considerentul 750 de mai sus, Comisia a decis să efectueze o retrogradare de un nivel pe scara de rating, și anume de la BB la B, având în vedere nerambursarea datoriilor sale de-a lungul anilor. Într-adevăr, Comisia a observat că, deși împrumuturile către CDB și EXIM au fost rambursate conform calendarului, datoriile totale ale societății au crescut, de fapt, de-a lungul anilor. Ca atare, Jushi Egipt a înlocuit datoria externă cu o datorie intragrup, dar nu și-a onorat efectiv datoriile față de instituțiile bancare. Contrar celor afirmate de Jushi Egipt, există, de asemenea, indicii că societatea nu ar fi fost în măsură să își onoreze obligațiile în cazul în care toți creditorii săi ar fi fost instituții bancare externe. De exemplu, deși societatea a înregistrat pierderi în anii 2015 și 2016 și a avut un capital propriu negativ în 2016, aceasta a efectuat, totuși, mari rambursări de capital către CDB, totalizând 54 de milioane USD (aproximativ 546 de milioane EGP) în cursul anilor respectivi. Prin urmare, societatea nu ar fi fost în măsură să își onoreze obligațiile externe fără sprijin financiar din partea societății-mamă.

(756) Având în vedere considerațiile de mai sus, Comisia respinge aceste afirmații.

(757) Prin urmare, se confirmă valoarea subvențiilor constatate pentru finanțarea preferențială prin împrumuturi de la băncile chineze de susținere a politicilor, direct sau prin intermediul societății-mamă Jushi (China), valoarea subvențiilor fiind de 4,87 % pentru Jushi Egipt.

4.3.3. *Sprijin pentru investiții de capital*

(758) În plus față de împrumuturile directe și împrumuturile între societăți, Jushi Egipt a trebuit să își acopere nevoile financiare și prin majorarea capitalului său.

(759) Anchetele anterioare au arătat că s-au primit subvenții substanțiale la nivelul societăților-mamă ale grupurilor chineze pentru a sprijini investițiile străine în cadrul inițiativei „O centură, un drum”, sub formă de granturi și de finanțări preferențiale și injecții de capital. Astfel de fapte au fost constatate, în special, în ancheta antisubvenție recent încheiată referitoare la anvelope (denumită în continuare „cauza privind anvelopele”) ([178]).

(a) Temei juridic

1. Cel de-al 13-lea plan cincinal de dezvoltare a comerțului exterior, publicat de Ministerul Comerțului („MOFCOM”), 26 decembrie 2016;

2. Opțiuni orientative ale Consiliului de stat privind promovarea cooperării în domeniul capacității de producție și al fabricării de echipamente la nivel internațional, publicate în 2015 („Opțiunile orientative”);

3. Planul de dezvoltare a industriei materialelor de construcții 2016-2020, Ministerul Industriei și Tehnologiei Informației, GXBG [2016] Nr. 315;

4. Cel de-al 13-lea plan cincinal pentru industria fibrelor și materialelor compozite;

5. *Made in China 2025*, Consiliul de Stat, 7 iulie 2015.

(b) Constatările anchetei

(760) În cursul perioadei de anchetă, Jushi Egipt a beneficiat de subvenții canalizate de către CNBM, o entitate controlată de stat, prin injecții de capital, în special prin intermediul capitalului vărsat.

(761) În 2012, s-a înregistrat o contribuție semnificativă a acționarilor, în valoare de 42,6 milioane USD, pentru înființarea societății Jushi Egipt. De atunci, capitalul Jushi Egipt a crescut în mod semnificativ până la 162 de milioane USD până în perioada de anchetă. La sfârșitul PA, capitalul Jushi Egipt a fost de aproximativ patru ori mai mare decât în 2012.

([178]) A se vedea cauza privind anvelopele, citată la nota de subsol 7 de mai sus, punctul 3.7.

(762) Jushi Egipt este deținut în totalitate de grupul Jushi, care este deținut integral de China Jushi Acționarul principal al China Jushi este CNBM, care, din 2010, deține în mod continuu peste 25 % din acțiunile sale.

(763) În paralel cu creșterea capitalului Jushi Egipt, participarea CNBM la structura de capital a societății China Jushi a crescut într-o proporție similară. Mai precis, CNBM a majorat de șase ori aportul de capital subscris și vărsat societății China Jushi din 2010 până la sfârșitul anului 2018, adică în cursul PA, de la 154 de milioane RMB (23,3 milioane USD) în 2010 până la 944 de milioane RMB (142,8 milioane USD) în 2018.

(764) Această tendință similară și amploarea creșterii capitalului atât în cazul societății Jushi Egipt, cât și în cel al societății China Jushi, sugerează în mod ferm că CNBM a colectat fonduri pentru a majora capitalul Jushi Egipt prin intermediul societății China Jushi până în perioada de anchetă.

(765) Pe lângă majorările de capital subscris și vărsat, au existat sume semnificative de fonduri transferate de la CNBM către China Jushi și grupul Jushi prin intermediul altor tipuri de conturi de capital.

(766) Pentru a stabili natura transferurilor și circumstanțele în care a evoluat capitalul propriu al societăților în cauză, Comisia a încercat să aibă acces la informațiile relevante provenite de la CNBM. Cu toate acestea, astfel cum s-a explicat la punctul 3.2.2, CNBM nu a cooperat la anchetă. În absența unui răspuns din partea CNBM și în urma aplicării dispozițiilor articolului 28 din regulamentul de bază, Comisia a trebuit să se bazeze parțial pe datele disponibile pentru constatările sale privind CNBM. În special, Comisia a trebuit să utilizeze datele disponibile pentru a identifica sursa de finanțare a capitalului furnizat de către CNBM către Jushi Egipt, printre altele, prin intermediul China Jushi.

(767) Pentru a ajunge la această concluzie, Comisia a stabilit existența unui angajament clar din partea CNBM de a investi peste hotare în industriile încurajate. În acest sens, CNBM se autodefinește drept „*practicant activ al inițiativei «O centură, un drum»*” în raportul său anual, pe site-ul său internet, precum și la fața locului, în uzine. De exemplu, a „*realizat 312 proiecte privind cimentul în 75 de țări și regiuni la nivel mondial, peste 60 de proiecte privind fibra de sticlă, a pus în aplicare 33 de proiecte de investiții, a construit 5 depozite peste hotare, a exploatat 14 lanțuri de supermarketuri cu materiale de construcții în străinătate și a gestionat peste 30 de fabrici la nivel mondial*” ([179]).

(768) Mai precis, în contextul MFS, CNBM a înființat Jushi Egipt în 2012, un producător de MFS integrat pe verticală din Egipt și o filială a producătorului-exportator chinez Jushi. În anii următori, s-au derulat mai multe proiecte importante de investiții pentru a extinde capacitatea de producție a Jushi Egipt. În plus, în 2015, CNBM a înființat Hengshi Egipt, o filială a producătorului-exportator chinez Hengshi. Acest producător de MFS din Egipt, care nu este integrat pe verticală, obține principalele sale materii prime de la societatea sa afiliată, Jushi Egipt. În plus, în conformitate cu informațiile disponibile public, au fost semnate contracte pentru înființarea în Egipt, în viitorul apropiat, a unei noi societăți afiliate cu Taishan (un alt producător-exportator din grupul CNBM).

(769) Mai mult, Jushi China a înființat în străinătate o serie de filiale de producție și comercializare în Africa de Sud, Coreea de Sud, Italia, Spania, Franța, Canada, India, Singapore, Japonia, SUA și Hong Kong. În 2016, grupul CNBM a atras peste 5 miliarde RMB (747,38 milioane USD) pentru strategia sa de globalizare în cadrul celui de-al 13-lea plan cincinal (2016-2020), printre care proiectele egiptene menționate mai sus, precum și o investiție de 300 de milioane USD într-o fabrică din SUA, care a început să producă în 2018 ([180]). În India, planul constă în crearea unei instalații de producție cu o capacitate de 100 000 de tone până la jumătatea anului 2020. Alte planuri privind o instalație de producție a MFS din Turcia au fost, de asemenea, în curs de desfășurare în cursul perioadei de anchetă.

(770) Toate aceste proiecte internaționale se înscriu în contextul mai larg al politicii de „investiții externe” („*going out policy*”) a Chinei. În acest sens, Song Zhiping, președintele CNBM, a declarat, de exemplu: „*Semnarea proiectului Jushi US este o etapă importantă în dezvoltarea strategică a globalizării societății China Jushi și, între timp, un pas important înainte în urmărirea unor obiective mai ambițioase. Aceasta are, de asemenea, o semnificație de referință pentru globalizarea CNBM și chiar a industriei chineze a materialelor de construcții, în ansamblu*”.

([179]) Panoul de informații aflat la intrarea în fabrica Jushi Egipt.

([180]) China Jushi Online News Center, precum și articolul „*Jushi plans to establish a factory in India*” („Jushi intenționează să înființeze o fabrică în India”), JEC Composites News, 4 august 2016, http://www.jeccomposites.com/knowledge/intemational-composites-news/jushi-plans-establish-factory-india (accesat ultima dată la 3 februarie 2020).

(771) În plus, astfel cum s-a menționat în considerentul 148 de mai sus, Foaia de parcurs „*Made in China 2025*” ([181]) identifică 10 sectoare strategice, printre care se numără și MFS. Pentru aceste industrii-cheie, planul „*Made in China 2025*” menționează în mod explicit în capitolul 3.9 că China intenționează:

(a) „*Să sprijine întreprinderile să efectueze fuziuni, investiții de capital și investiții cu capital de risc peste hotare.*

(b) *Să participe activ și să promoveze cooperarea industrială internațională și să pună în aplicare planuri strategice majore, cum ar fi Centura economică a Drumului Mătăsii și Drumul Maritim al Mătăsii din secolul 21, pentru a accelera construirea de infrastructuri interconectate cu țările învecinate și o cooperare industrială aprofundată.*

(c) *Să utilizeze «deschiderea» de-a lungul frontierelor și construirea unei serii de parcuri de cooperare în materie de fabricare peste hotare în țările eligibile.*

(d) *Să încurajeze transferul în străinătate al echipamentelor de ultimă generație, al tehnologiei avansate și al industriei puternice*”.

(772) Într-un alt interviu, Song Zhiping a menționat că, din punctul de vedere al întreprinderii, CNBM a acordat o atenție deosebită politicilor naționale aferente inițiativei „O centură, un drum” și că „O centură, un drum” „*este, într-adevăr, o oportunitate unică pentru întregul grup chinez al materialelor de construcții*”. El a subliniat, de asemenea, că politica „investițiilor externe” („*going out*”) este legată de cooperarea financiară și funcționează doar atunci când „*combinăm finanțarea, cooperarea în materie de fonduri suverane, creditul cumpărătorului, leasingul financiar și alte modalități, și realizăm investiții externe prin cooperare reciprocă*”. În acest sens, Song Zhiping a adăugat că „*Cooperarea internațională în materie de capacitate trebuie să fie combinată cu politica națională «O centură, un drum» în special în ceea ce privește politica financiară a țării. În trecut, am realizat investiții simple, împrumutând bani și acordând finanțări pentru realizarea investițiilor, care nu au fost masive. Aș dori să adopt un model similar celui adoptat de China Guxin Holdings, în cadrul căruia societățile contribuie cu 10 %, iar rezervele valutare de stat contribuie cu 90 %. Trebuie să renunțăm la vechea dependență de împrumuturi și să căutăm noi modele de afaceri și noi modele de organizare. Cred că ar trebui să acordăm o atenție deplină avantajelor financiare importante actuale ale țării, să intensificăm crearea de fonduri de investiții pentru materiale de construcții, să mobilizăm mai mult capital pentru a participa la investiții, pentru a sprijini întreprinderile din domeniul materialelor de construcții să efectueze «investiții externe»*”.

(773) Această viziune este susținută de guvernul chinez, după cum se poate observa într-un discurs ținut de Xiao Yaqing, director al SASAC din cadrul Consiliului de Stat, cu ocazia unei conferințe organizate de CNBM: „*întreprinderile centrale reprezintă coloana vertebrală a economiei naționale și ar trebui să fie strâns integrate cu strategia națională «O centură, un drum», utilizând capacități de producție avantajoase, evidențiind domeniile-cheie și promovând capacitatea de producție internațională și cooperarea în materie de echipamente. Ele preiau conducerea în crearea unei noi cărți de vizită pentru «investițiile externe» ale țării…. În ultimii ani, China Building Materials și grupul China Materials au accelerat ritmul «investițiilor externe», au obținut rezultate remarcabile, iar restructurarea grupului în vederea stimulării procesului de internaționalizare a industriei chineze a materialelor de construcții are o mare importanță…. După reorganizare, proiectele de investiții inițiale planificate ale noii societăți în țările vizate de inițiativa «O centură, un drum» vor reprezenta o investiție mai mare de 90 de miliarde yuan*” ([182]).

(774) Astfel cum se explică în considerentul 93, ancheta a arătat că CNBM Building este o întreprindere de stat chineză deținută în mod direct și indirect de către întreprinderea-mamă CNBM, care, la rândul său, este deținută integral de SASAC. SASAC este vehiculul de bază prin intermediul căruia guvernul chinez controlează în mai multe moduri întreprinderile de stat ca mijloc de punere în aplicare a politicilor și planurilor sale guvernamentale, mai degrabă decât să urmeze o logică a pieței în operațiunile sale comerciale ([183]). Fără a aduce atingere concluziei privind caracterul de organism public al CNBM, în sensul articolului 3 din regulamentul de bază, pe baza tuturor elementelor de probă de mai sus, se poate concluziona că CNBM și grupul Jushi, în general, pun în aplicare politici industriale și guvernamentale, inclusiv în ceea ce privește inițiativa „O centură, un drum” și politicile de „investiții externe” în procesul de producție și de export al produsului în cauză.

([181]) https://www.cae.cn/cae/html/files/2015-10/29/20151029105822561730637.pdf

([182]) „Xiao Yaqing: crearea unei noi cărți de vizită pentru «investițiile externe» naționale după reorganizarea întreprinderii”. *Sursa:* Sina Finance, Autor: Sina Finance, Publicat la: 2016-8-29.

([183]) A se vedea, printre altele, documentul de lucru al serviciilor Comisiei privind distorsiunile semnificative ale economiei Republicii Populare Chineze în scopul anchetelor de apărare comercială, SWD (2017) 483 final/2 din 20.12.2017, disponibil la adresa: https://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2017/december/tradoc_156474.pdf

(775) În acest context, CNBM a primit o contribuție financiară din partea guvernului pentru a pune în aplicare aceste politici, inclusiv pentru a-și finanța investițiile în Egipt pentru fabricarea produsului în cauză. Având în vedere lipsa totală de cooperare din partea CNBM și a GC cu privire la acest aspect, Comisia nu a fost în măsură să identifice sursa reală de finanțare și nici să justifice în detaliu dacă această contribuție financiară a fost acordată de SASAC sau de Fondul „Drumul Mătăsii" („FDM") drept vehicul pentru punerea în aplicare a strategiei „O centură, un drum". Cu toate acestea, pe baza datelor disponibile în temeiul articolului 28 din regulamentul de bază, Comisia a concluzionat că atât SASAC ([184]), cât și FDM ([185]) sunt considerate organisme publice în sensul articolului 3 și al articolului 2 litera (b) din regulamentul de bază atunci când furnizează contribuția financiară către CNBM. În orice caz, chiar dacă nu ar constitui organisme publice, s-ar considera că atât SASAC, cât și FDM au primit sarcini sau ordine de la guvern să pună în aplicare politici și să exercite atribuții guvernamentale în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) punctul (iv) din regulamentul de bază ([186]).

(776) Tot din cauza lipsei de cooperare, pe baza tuturor elementelor de probă de mai sus referitoare la finanțarea în temeiul inițiativei „O centură, un drum" a proiectelor din afara Chinei, inclusiv din Egipt, precum și pe baza constatărilor din cauza privind anvelopele, Comisia a concluzionat că CNBM a primit o contribuție financiară sub formă de granturi, care au fost apoi utilizate pentru aporturi de capital succesive menite a crește capitalul de care dispune Jushi Egipt pentru operațiunile sale din Egipt.

(777) În absența unor dovezi suplimentare furnizate de către CNBM și pe baza dovezilor disponibile public, Comisia a decis să aplice măsuri compensatorii majorărilor succesive de capital ale Jushi Egipt, acestea fiind considerate drept injecții de capital sprijinite de stat, efectuate cu scopul de a înființa și de a extinde instalațiile de producție ale CNBM în Egipt. Un astfel de sprijin ar face, de asemenea, obiectul articolelor convenite între China și Egipt în cadrul Acordului de cooperare privind înființarea zonei SETC, atribuit Egiptului din aceleași motive cu cele explicate în considerentul 706 de mai sus și, prin urmare, poate fi alocat produselor exportate din Egipt.

(c) Avantajul

(778) Ulterior, Comisia a analizat dacă contribuția financiară furnizată de GC prin intermediul SASAC și/sau FDM a conferit un avantaj societății Jushi Egipt. Din nou, din cauza lipsei de cooperare din partea CNBM, Comisia a trebuit să își bazeze constatările pe datele disponibile, în conformitate cu articolul 28 din regulamentul de bază.

(779) Seria de elemente de probă de la litera (b) de mai sus a arătat că mandatul și obiectivul atât al SASAC, cât și al FDM, este de a pune în aplicare politicile și planurile guvernamentale, inclusiv prin acordarea de sprijin financiar și finanțare sectoarelor încurajate, printre care sectorul MFS, în vederea punerii în aplicare a strategiei de „investiții externe". SASAC și FDM nu respectă principiile pieței și comportamentul aferent atunci când furnizează finanțare, ci acționează în vederea punerii în aplicare a politicilor guvernamentale respective. Un exemplu elocvent privind operațiunile acestora care sunt deconectate din perspectiva pieței a fost constatat în cauza privind anvelopele, în care FDM a acordat un grant societății-mamă din cadrul grupului pentru achiziționarea unei filiale în UE. În plus, în cauza privind anvelopele, Comisia a stabilit că astfel de proiecte au urmat un model similar ([187]). Prin urmare, este rezonabil să se presupună că, în calitate de întreprindere principală deținută de stat la nivel central, CNBM ar urma același model și ar beneficia de subvenții similare.

(780) Comisia a observat, de asemenea, că valoarea majorărilor succesive paralele de capital ale Jushi Egipt primite prin intermediul societății China Jushi corespundea aproximativ valorii deficitului de finanțare pentru proiectul de investiții din Egipt, rămas după primirea finanțării preferențiale descrise la punctul 4.3 de mai sus. Astfel cum s-a explicat mai sus în considerentele 763 - 766, amploarea și frecvența succesivă a majorărilor de capital ale CNBM în favoarea grupului Jushi și a China Jushi au reflectat, în esență, majorările de capital în efectuate în favoarea Jushi Egipt tocmai pentru a acoperi acest deficit de finanțare. Acest fapt a fost în deplină concordanță cu scopul funcționării și finanțării SASAC și FDM, după cum au afirmat, în mod explicit, reprezentanții CNBM și funcționarii SASAC și FDM.

([184]) Elementele de probă care stau la baza concluziei privind caracterul de organism public al SASAC pot fi găsite, printre altele, la punctul 5 din documentul de lucru al serviciilor Comisiei SWD(2017) 483, a se vedea nota de subsol precedentă.

([185]) Elementele de probă care stau la baza concluziei privind caracterul de organism public al FDM pot fi găsite, printre altele, în cauza privind anvelopele, astfel cum se menționează în nota de subsol 7 de mai sus, în special la punctul 3.7 considerentele 341-360 din regulamentul respectiv.

([186]) A se vedea, de asemenea, considerentul 358 din regulamentul privind anvelopele.

([187]) A se vedea cauza anvelopelor, citată la nota de subsol 7.

(781) Pe baza acestor elemente de probă aflate la dosar și în conformitate cu articolul 28 din regulamentul de bază, Comisia a concluzionat că contribuția financiară furnizată de SASAC și/sau de FDM a conferit un avantaj în sensul articolului 3 alineatul (2) din regulamentul de bază.

(d) Calculul valorii subvenției

(782) Astfel cum se explică în considerentele 207 - 217 de mai sus, societatea-mamă a CNBM nu a furnizat un răspuns la chestionar. Prin urmare, a fost imposibil să se verifice subvențiile primite la nivelul societății-mamă în legătură cu investițiile străine ale grupului erau aferente produsului în cauză și să se stabilească un cuantum precis al avantajului.

(783) Prin urmare, Comisia a recurs la datele disponibile în temeiul articolului 28 din regulamentul de bază în scopul stabilirii valorii subvenției acordate prin contribuția financiară a SASAC sau a FDM sub formă de granturi. Astfel cum s-a explicat mai sus, Comisia a constatat, în paralel, creșteri de capital în diferite societăți ale grupului din China care au fost, în cele din urmă, canalizate către Jushi Egipt în aceeași măsură și în aceeași perioadă. Deoarece primea de la SASAC și/sau FDM aceste fonduri alocate pentru realizarea de investiții în Egipt în cadrul inițiativei „O centură, un drum" și a politicii de investiții externe, CNBM era obișnuit să canalizeze, pur și simplu, toate aceste fonduri către Jushi Egipt, fără a păstra niciun avantaj pentru sine, întrucât acest lucru ar fi fost incompatibil cu alocarea. Faptul că valoarea deficitului de finanțare din investițiile egiptene realizate de Jushi Egipt corespundea, în general, valorii majorărilor de capital confirmă, încă o dată, acest lucru.

(784) Pentru a determina valoarea fondurilor canalizate de către CNBM către Jushi Egipt sub formă de injecții de capital, Comisia a analizat și a urmărit creșterile succesive ale capitalului societăților în cauză, și anume Jushi Egipt, grupul Jushi și China Jushi, al cărei acționar principal este CNBM.

(785) În contextul urmăririi fondurilor, Comisia a examinat nu numai majorările de capital subscris și vărsat, ci și majorările altor instrumente de capital. Mai precis, au fost descoperite cuantumuri de fonduri importante sub formă de excedente de capital în societățile intermediare China Jushi și grupul Jushi. În ceea ce privește tocmai aceste societăți intermediare, Comisia a observat că, în cazul anumitor creșteri de capital, cuantumul fondurilor transferate către aceste societăți depășea cuantumurile pe care societatea le-a înregistrat ulterior cu titlul de capital subscris și vărsat. Prin urmare, societatea ar avea acces la aceste fonduri, fără modificarea preconizată a cotei deținute de societate. Luând în considerare injecțiile de capital realizate prin intermediul capitalului subscris și vărsat și prin intermediul cuantumurilor constatate în cadrul altor tipuri de conturi de capital, cum ar fi excedentul de capital, Comisia a fost în măsură să stabilească faptul că peste 87 % din capitalul propriu al Jushi Egipt ar fi putut fi imputabil CNBM. Valoarea totală a avantajului conferit beneficiarului prin utilizarea acestei abordări ar fi, prin urmare de 142,8 milioane USD.

(786) Cu toate acestea, având în vedere accesul limitat la informații mai detaliate, Comisia nu a putut stabili originea exactă a tuturor acestor fonduri și, prin urmare, nu a putut stabili cu o probabilitate standard suficientă că toate cuantumurile cuprinse în alte conturi de capital ale Jushi Egipt au fost canalizate și transferate de către CNBM.

(787) Prin urmare, Comisia a adoptat o abordare mai prudentă, concentrându-se exclusiv asupra evoluției cuantumurilor capitalului subscris și vărsat care, cu o probabilitate standard, au corespuns evoluțiilor cuantumurilor vărsate de CNBM. Mai precis, Comisia a luat pur și simplu în considerare creșterea capitalului subscris și vărsat de CNBM către China Jushi începând din 2010 și evoluția paralelă a creșterilor de capital ale Jushi Egipt începând din 2012. Prin urmare, Comisia a considerat că 51 % din capitalul propriu al Jushi Egipt (și anume, 82,7 milioane USD) a fost furnizat de către CNBM prin intermediul contribuției financiare primite de SASAC sau de FDM.

(788) După stabilirea valorii totale a granturilor, Comisia a efectuat calculul avantajului conferit societății Jushi Egipt în perioada de anchetă, în conformitate cu articolele 6 și 7 din regulamentul de bază. Avantajul conferit de granturi prin intermediul majorărilor de capital ar trebui să fie alocat PA, având în vedere perioada de amortizare a capitalurilor proprii, care nu este un activ fix și care, prin urmare, ar face, în mod normal, obiectul dispozițiilor în materie de alocare prevăzute la articolul 7 alineatul (4) din regulamentul de bază.

(789) Din cauza lipsei de cooperare din partea CNBM, Comisia nu a primit niciun fel de informații suplimentare cu privire la vreun acord specific cu SASAC sau cu FDM referitor la utilizarea grantului legat de investițiile de capital. În cauza privind anvelopele, Comisia a amortizat valoarea grantului pe o perioadă de șapte ani, deoarece aceasta a fost în concordanță cu durata medie a investiției FDM și cu un alt împrumut paralel contractat pentru această tranzacție ([188]). Cu toate acestea, în absența cooperării și a acordului specific al acționarilor în cazul de față, Comisia a decis să urmeze o abordare conservatoare și să utilizeze durata de viață utilă medie a activelor Jushi Egipt, presupunând că finanțarea a fost utilizată pentru a acoperi deficitul proiectului de investiții în conformitate cu articolul 7 alineatul (3) coroborat cu articolul 7 alineatul (4) din regulamentul de bază, care prevede că se poate utiliza o perioadă de amortizare diferită în cazul în care circumstanțele justifică acest lucru. Pe această bază, Comisia a utilizat o perioadă de amortizare de doisprezece ani. Acest lucru a dus la o subvenționare de 1,65 %.

(e) Observații privind sprijinul pentru investițiile de capital

(790) În urma comunicării constatărilor definitive, grupul CNBM a susținut că Comisia nu a reușit să demonstreze că capitalul propriu poate fi atribuit CNBM și, mai precis, că acesta nu provine din profiturile societății China Jushi sau ale grupului Jushi. În această privință, societatea a susținut, de asemenea, că Comisia nu a explicat de ce fondurile au fost acordate de către CNBM în fiecare an către China Jushi începând din 2010, dar au fost transferate doar către grupul Jushi și Jushi Egipt în cursul unora dintre anii respectivi. În mod similar, aceasta a susținut că Comisia nu a stabilit că sprijinul pentru investiții de capital este imputabil unui organism public și, prin urmare, nu poate constitui o subvenție. În cele din urmă, grupul CNBM a solicitat Comisiei, în cazul în care aceasta își menține abordarea, să dezvăluie în ce mod consideră că există vreun tipar între sprijinul pentru capital din partea CNBM către China Jushi și cel dintre grupul Jushi și Jushi Egipt.

(791) În primul rând, în ceea ce privește originea fondurilor, Comisia a observat că societatea nu a furnizat niciun element de probă suplimentar în sprijinul cererii. Cu toate acestea, Comisia a analizat în continuare conturile societăților în cauză pentru a identifica dacă creșterile capitalurilor proprii au fost obținute din profiturile lor. Comisia a observat că niciuna dintre creșterile de capitaluri proprii nu provenea din profiturile sau din conturile rezultatului reportat. Cu toate acestea, Comisia a identificat faptul că anumite creșteri ale capitalurilor proprii ale China Jushi care au avut loc în anii 2012 și 2016 ar putea fi atribuite rezervelor de capital. Cu toate acestea, societatea nu a furnizat informații cu privire la originea fondurilor din conturile rezervelor de capital. În plus, ancheta a stabilit că una dintre societățile din cadrul grupului CNBM a primit și a rezervat subvenții guvernamentale în contul de rezerve de capital. Prin urmare, Comisia a concluzionat că profitul nedistribuit sau rezultatul reportat nu constituie sursa atribuibilă fondurilor utilizate pentru creșterile capitalului propriu al Jushi Egipt începând din 2012.

(792) În al doilea rând, în ceea ce privește momentul în care fondurile au fost transferate către grupul Jushi și Jushi Egipt, Comisia a observat că grupul CNBM nu a furnizat niciun element de probă care să susțină sau să explice succesiunea cronologică a creșterilor sale de capital propriu. De asemenea, Comisia a observat că, în plus față de întârzierile în ceea ce privește transferurile de capital de la o societate către alta, creșterile de capital răspund, de asemenea, diferitelor cerințe de capital ale Jushi Egipt legate de investițiile efectuate în perioada analizată.

(793) În al treilea rând, în ceea ce privește măsura în care originea fondurilor care sprijină creșterile de capital poate fi atribuită unui organism public, Comisia a observat în considerentul 775 că, deși nu ar constitui organisme publice, s-ar considera că atât SASAC, cât și FDM au primit sarcini sau ordine de la guvern să pună în aplicare politici și să exercite funcții guvernamentale în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) punctul (iv) din regulamentul de bază.

(794) În cele din urmă, în ceea ce privește dezvăluirea tiparului între sprijinul pentru capital din partea CNBM către Jushi China și cel dintre grupul Jushi și Jushi Egipt, Comisia a constatat că aceste informații au fost furnizate. Considerentele 758-789 au explicat în detaliu constatările și metodologia utilizată pentru calcularea valorii subvenției. În mod similar, în comunicarea constatărilor specifice, societatea a primit informații complete privind elementele de probă aflate la dispoziția Comisiei și analiza sa privind sprijinul pentru capital acordat de CNBM către China Jushi și de către grupul Jushi către Jushi Egipt.

(795) Având în vedere argumentele de mai sus, Comisia a respins aceste afirmații.

([188]) Considerentul 418 din regulamentul privind anvelopele.

(796) De asemenea, grupul CNBM a susținut că Comisia nu a stabilit valoarea avantajului și că trebuie să demonstreze de ce fiecare furnizare de capital propriu nu este conformă cu practica obișnuită de investiții.

(797) Comisia a reamintit că, în cursul anchetei, echipa responsabilă a încercat să aibă acces la informațiile relevante privind grupul CNBM. Cu toate acestea, astfel cum s-a explicat la punctul 3.2.2, CNBM nu a cooperat la anchetă, iar Comisia a trebuit să se bazeze pe datele disponibile pentru constatările sale privind CNBM. În plus, considerentele 778-781 au descris modul în care se stabilește avantajul. În esență, acesta explică faptul că SASAC și FDM nu au urmat principiile pieței atunci când au furnizat finanțare, ci au acționat în sensul punerii în aplicare a politicilor guvernamentale respective. Prin urmare, Comisia a respins afirmația.

(798) Grupul CNBM a susținut, de asemenea, că nu se poate considera că toate fondurile puse la dispoziție de către CNBM provin de la organisme publice. Prin urmare, Comisia nu poate concluziona că totalitatea presupusului sprijin pentru capital acordat de CNBM către Jushi China constituie o subvenție. Prin urmare, societatea a susținut că avantajul nu poate fi mai mare decât rata subvenției constatate pentru CNBM în China, înmulțită cu valoarea sprijinului pentru capital. Grupul CNBM a susținut, de asemenea, că Comisia nu a calculat avantajul, deoarece nu a considerat că sprijinul pentru investiții de capital din partea CNBM a fost acordat în schimbul unor acțiuni și, prin urmare, al unor dividende.

(799) În primul rând, Comisia a observat că societatea nu a furnizat niciun element de probă suplimentar în sprijinul afirmației. De asemenea, Comisia reamintește faptul că CNBM nu a cooperat la anchetă, iar Comisia a trebuit să se bazeze pe datele disponibile pentru constatările sale privind CNBM. În această privință, Comisia a reamintit că rata subvenției constatate pentru CNBM la punctele 3.4 și 3.8 de mai sus s-a bazat pe împrumuturi și granturi vizibile în raportul de audit public al CNBM și astfel și-a limitat constatările într-un mod foarte prudent numai la anumite subvenții din cadrul regimurilor de subvenționare specifice, care ar putea fi identificate cu ușurință și care nu sunt legate de regimul de subvenționare în cauză. Prin urmare, în cel mai rău caz, Comisia a acționat cu prea multă precauție.

(800) În cele din urmă, Comisia a observat că ancheta nu analizează dacă fondurile transferate de la CNBM au fost acordate în schimbul unor acțiuni. Dimpotrivă, ancheta a stabilit că CNBM a primit contribuții financiare de la guvern pentru a-și pune în aplicare politicile și că aceste contribuții financiare au fost primite sub formă de granturi care au fost apoi utilizate pentru aporturi de capital în vederea finanțării operațiunilor Jushi Egipt.

(801) Având în vedere argumentele de mai sus, Comisia a respins această afirmație.

(802) Grupul CNBM a afirmat, de asemenea, că Comisia nu a ținut seama de valoarea EGP în momentul în care a avut loc sprijinul pentru investițiile de capital. Având în vedere că EGP s-a devalorizat în mod substanțial la sfârșitul anului 2016, acest lucru, la rândul său, a amplificat în mod artificial avantajul obținut de societatea Jushi Egipt în temeiul acestui regim. Comisia a recunoscut că EGP s-a devalorizat substanțial în 2016. Ea a observat, de asemenea, că creșterile succesive de capital succesive au fost într-adevăr înregistrate în situațiile financiare ale Jushi Egipt în cursul PA la cursurile de schimb de la momentul respectiv. În conformitate cu metodologia utilizată în situațiile financiare ale societății Jushi Egipt, Comisia a adaptat, prin urmare, în consecință cursul de schimb pentru aportul de capital.

(803) În cele din urmă, grupul CNBM a afirmat că avantajul sprijinului pentru investițiile de capital nu ar trebui să fie repartizat în timp. Societatea a susținut că nu există nicio dovadă care să stabilească o legătură între investițiile de capital primite de Jushi și achiziționarea de active fixe.

(804) Comisia a remarcat că nu au fost furnizate dovezi suplimentare pentru susținerea acestei afirmații. În plus, Comisia a reamintit că înființarea unei noi instalații de producție presupune achiziționarea de active fixe. În plus, în cursul anchetei s-au colectat dovezi substanțiale conform cărora, de la înființarea societății Jushi Egipt, societatea s-a implicat în achiziționarea și construirea de active fixe. Prin urmare, Comisia a respins afirmația.

4.4. **Asigurarea creditelor la export**

(805) În cursul perioadei de anchetă, Jushi Egipt a beneficiat de asemenea de o asigurare de credit la export cu Sinosure, în cadrul unui acord semnat de Jushi China care acoperea, de asemenea, exporturile realizate de Jushi Egipt. Prima de plătit pentru exporturile din Egipt nu a fost diferită de prima solicitată pentru exporturile din RPC.

(806) Astfel cum s-a menționat la punctul 3.5 de mai sus, Sinosure este deținut de guvernul chinez, care exercită un control semnificativ și este, prin urmare, un organism public. În orice caz, Sinosure primește sarcini sau ordine din partea GC. În plus, la punctul 3.5 de mai sus s-a stabilit deja faptul că primele plătite de producătorii de MFS din China s-au bazat pe condiții preferențiale. Faptul că prima solicitată pentru exporturile din Egipt nu diferă de prima pentru exporturile din China arată în mod clar că riscul de țară nu a fost luat în considerare de Sinosure la stabilirea prețului asigurării de credit la export, iar constatările aplicabile exporturilor efectuate de Jushi China se aplică, de asemenea, pentru Jushi Egipt.

(807) Prin urmare, Comisia a concluzionat că Sinosure este un organism public în sensul articolului 2 litera (b) din regulamentul de bază coroborat cu articolul 3 alineatul (1) litera (a) punctul (i) din regulamentul de bază și în conformitate cu jurisprudența relevantă a OMC sau a fost însărcinat sau dirijat de către GC. În plus, Jushi Egipt a beneficiat de un avantaj, deoarece asigurarea i-a fost furnizată la rate mai mici decât comisionul minim necesar pentru ca Sinosure să-și acopere costurile operaționale.

(808) Comisia a stabilit de asemenea că subvențiile acordate în temeiul programului asigurărilor la export sunt specifice, deoarece ele nu puteau fi obținute în absența unei activități de export și, prin urmare, sunt subordonate exportului în sensul articolului 4 alineatul (4) litera (a) din regulamentul de bază.

(809) Cu toate acestea, fără a aduce atingere posibilității de a se constata că acest program face obiectul unor măsuri compensatorii, dat fiind faptul că potențialul avantaj care ar putea rezulta în acest sens ar fi nesemnificativ, Comisia a decis să nu mai evalueze acest program.

4.5. **Furnizarea de bunuri contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată**

4.5.1. *Furnizarea de energie electrică contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată*

(810) Nu s-a constatat niciun avantaj pentru furnizarea de energie electrică la prețuri mai mici decât ar fi adecvat, deoarece ratele energiei electrice sunt stabilite la nivel național în Egipt, iar producătorii-exportatori plătesc tariful obișnuit pentru utilizatorii industriali în limitele unei anumite game de tensiune.

(811) Nu s-a constatat niciun avantaj pentru furnizarea de gaze la prețuri mai mici decât ar fi adecvat. Ratele pentru gaze sunt stabilite pentru anumite sectoare industriale, însă producătorii-exportatori se încadrează în categoria reziduală a utilizatorilor industriali, care nu beneficiază de rata cea mai scăzută. Prin urmare, nu există specificitate și nici avantaje.

4.5.2. *Furnizarea de terenuri contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată*

4.5.2.1. Achiziționarea de terenuri de către Jushi Egipt

(a) Temei juridic

(812) Temeiurile juridice ale acestui program sunt:

— Legea nr. 83/2002 privind zonele economice cu caracter special (denumită în continuare „Legea nr. 83/2002”)

— Decretul Președintelui Republicii Arabe Egipt privind Legea nr. 27/2015 de modificare a anumitor dispoziții ale Legii privind zona economică cu caracter special emise prin Legea nr. 83/2002 (denumită în continuare „Legea nr. 27/2015”)

— Legea nr. 8 din 1997 privind garanțiile și stimulentele pentru investiții (denumită în continuare „Legea 8/1997”)

— Legea privind investițiile, promulgată prin Legea nr. 72 din 2017

— Proiectul de Rezoluție a prim-ministrului nr. (2310) din 2017 privind emiterea reglementărilor executive ale legii privind investițiile, emis în temeiul Legii nr. 72 din 2017

(b) Constatările anchetei

(813) În conformitate cu articolul 5 din Legea nr. 83/2002, astfel cum a fost modificată în 2015, în cadrul SCZone, *„dreptul de proprietate asupra terenului aparține Autorității din zonă”*. Începând cu 2015, nu mai este posibil să se achiziționeze proprietatea deplină asupra terenurilor de la Autoritatea generală. În prezent, Autoritatea generală acordă drepturi de uzufruct asupra terenului doar Societății principale pentru dezvoltare (*Main Development Company*, denumită în continuare „MDC”), un dezvoltator egiptean. Prin urmare, MDC scoate uzufructul terenului la licitație către sub-dezvoltatori, precum TEDA. Acești sub-dezvoltatori închiriază, ulterior, terenul societăților situate în zonă.

(814) Cu toate acestea, în momentul în care Jushi Egipt a început să construiască fabrica sa, în 2011, era încă posibil să se obțină proprietatea deplină a terenurilor de la autoritățile egiptene. La momentul respectiv, Jushi Egipt a cumpărat o parcelă de teren de la TEDA. La rândul său, TEDA a cumpărat această parcelă în 1998 prin intermediul predecesorului său, Egypt China Joint Venture Company, de la guvernoratul din Suez, la un preț extrem de scăzut (mai puțin de 1 USD/m^2) și fără nicio procedură de licitație. Ca urmare a primei achiziționări din 1998, TEDA a investit în infrastructura de bază pentru a transforma terenul arid nedezvoltat într-un teren viabil pentru proiecte industriale.

(815) În acest sens, Comisia a verificat dacă ECJV și TEDA sunt organisme publice în sensul articolului 3 și al articolului 2 litera (b) din regulamentul de bază. Comisia a încercat, astfel, să obțină informații despre deținerea în proprietate de către stat, precum și indicii formale ale existenței controlului guvernamental în aceste entități. Ea a analizat, de asemenea, dacă controlul a fost exercitat în mod semnificativ.

(816) În primul rând, Comisia a constatat că ECJV și TEDA erau entități afiliate și că ambele erau deținute în întregime de stat. Într-adevăr, astfel cum s-a menționat în considerentul 649 de mai sus, Tianjin TEDA este o întreprindere de stat din cadrul guvernului municipal din Tianjin, care a format o întreprindere comună cu Administrația egipteană a canalului Suez, Banca Națională a Egiptului și cu alte patru întreprinderi de stat egiptene pentru a crea ECJV, în vederea dezvoltării și construirii zonei economice. Partea chineză deținea 10 % din acțiunile ECJV, iar partea egipteană 90 % ([189]). Mai mult, astfel cum se menționează în considerentul 651 de mai sus, în octombrie 2008, Tianjin TEDA a instituit o societate mixtă împreună cu Fondul de dezvoltare China-Africa, o filială a CDB pentru a înființa China-Africa TEDA Investment Co., Ltd. (denumit în continuare „TEDA China-Africa"), ca principală entitate de investiții chineză în zona de cooperare. TEDA China-Africa a creat împreună cu ECJV o nouă societate, TEDA, pentru a impulsiona dezvoltarea zonei SETC din Egipt. De data aceasta, partea chineză deținea 80 % din acțiuni, iar partea egipteană (reprezentată de ECJV) 20 %.

(817) Comisia a stabilit, de asemenea, existența unor indicii formale de control din partea statului asupra acestor investitori. Întrucât ambele entități sunt deținute în întregime de stat, guvernul chinez și cel egiptean au, în mod oficial, controlul deplin asupra acestora. Mai precis, în lipsa unor informații specifice care să indice contrariul, Comisia a considerat că administratorii și supraveghetorii din entitățile în cauză sunt considerați a fi numiți de stat și răspund în fața acestuia, astfel cum se întâmplă în cazul societăților deținute de stat din țările respective.

(818) Alocarea inițială a terenului către ECJV pentru un preț de cumpărare mai mic de 1 USD/m^2, în conformitate cu cadrul juridic aplicabil, presupunea, astfel, cu siguranță o contribuție financiară din partea GE ([190]). Transferul ulterior de terenuri între ECJV și TEDA a fost, de fapt, o tranzacție între societăți afiliate, efectuată pe baza unui preț de transfer care a implicat aceiași actori de ambele părți ale tranzacției.

(819) În cele din urmă, în ceea ce privește vânzarea terenului de către TEDA către Jushi Egipt, Comisia a observat că acționarul majoritar al TEDA, care deține 75 % din acțiuni, este societatea China Africa TEDA Investment Company, care deține, de asemenea, majoritatea locurilor în Consiliul de administrație al TEDA. Controlorul final al China Africa TEDA Investment Company este CDB, care a fost deja desemnată drept organism public în considerentul 257 de mai sus. În plus, în conformitate cu informațiile furnizate de TEDA în răspunsul la chestionar, activitatea economică a China Africa TEDA Investment Company constă în „*investiții în diverse proiecte din interiorul și din afara țării* (și anume, China) *[…] Aceste proiecte sunt supuse aprobării în conformitate cu legea și pot face obiectul unor activități economice după aprobarea de către departamentele relevante*". Această formulare se referă la aprobările necesare din partea MOFCOM și a CNDR pentru orice investiție chineză externă și arată că, prin investirea în proiecte industriale aprobate și încurajate de GC, China Africa TEDA Investment Company pune în aplicare politicile industriale ale GC. TEDA își descrie viziunea și misiunea după cum urmează: „*Viziune: să devină un actor în materie de operațiuni și investiții al unui parc industrial internațional care să sprijine China, începând din Egipt, și să se orienteze către Africa și chiar întreaga lume. Misiune: să stimuleze investițiile externe ale întreprinderilor chineze, iar apoi să încurajeze procesul de internalizare a întreprinderilor chineze*" ([191]). De asemenea, în publicațiile sale, TEDA face trimitere pe larg la atenția, motivația și sprijinul oferite de MOFCOM și de guvernul municipiului Tianjin în executarea activităților sale.

([189]) Raport al Centrului pentru dezvoltare și cercetare al Consiliului de Stat, „*The sustainable development experience of the China-Egipt Suez Economic and Trade Cooperation Zone*", 6 august 2019 („Raportul Consiliului de Stat").

([190]) Articolul 38(bis A) din Legea 83/2002, astfel cum a fost modificată în 2015; articolul 20(bis) și articolul 28 din Legea 8/1997.

([191]) Raportul de sinteză pe 10 ani al TEDA (2008-2018), p. 4.

(820) Având în vedere considerațiile de mai sus, Comisia a stabilit că entitățile controlate de stat care au acordat terenuri societății Jushi Egipt sunt organisme publice în sensul articolului 2 litera (b) coroborat cu articolul 3 alineatul (1) litera (a) punctul (i) din regulamentul de bază. Într-adevăr, acțiunile întreprinse de TEDA sub controlul direct al GC și în contextul cooperării strânse dintre GE și GC pot fi atribuite GE, astfel cum s-a explicat anterior la punctul 4.2.3.1, ca parte a setului de măsuri de sprijin preferențial acordat producătorilor de MFS din Egipt.

(821) În plus, chiar și în cazul în care entitățile controlate de stat nu ar fi fost considerate organisme publice, pe baza elementelor de probă de la considerentele 815-820, precum și a elementelor de probă referitoare la cooperarea strânsă dintre GC și GE, Comisia a stabilit că acestea ar fi fost considerate a fi primit sarcini sau ordine din partea GC și GE pentru a executa funcții care incumbă în mod normal guvernului, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) punctul (iv) din regulamentul de bază. Prin urmare, comportamentul lor va fi atribuit GE în orice caz.

(822) În urma comunicării constatărilor definitive, atât GE, cât și producătorii-exportatori au declarat că Comisia nu poate considera ca subvenții, în temeiul regulamentului de bază, acțiunile organismelor publice sau ale organismelor private din China, care primesc sarcini sau ordine din partea GC, întrucât acestea nu sunt imputabile guvernului țării de origine sau de export.

(823) Cu toate acestea, astfel cum s-a menționat deja în considerentele 816-820 de mai sus, Comisia a considerat că TEDA nu este doar un organism public chinez, ci un organism public controlat în comun de GC și de GE și că acțiunile aflate sub controlul direct al GC pot fi atribuite și GE, având în vedere și cooperarea strânsă dintre GC și GE. În acest sens, Comisia a remarcat că printre acționarii TEDA se numără inclusiv organisme publice egiptene de stat, cum ar fi administrația Canalului Suez și Banca Națională a Egiptului, care sunt reprezentate în Consiliul de administrație al TEDA. Acest lucru arată că GE era în măsură să recunoască și să adopte acțiuni ale TEDA. În cele din urmă, astfel cum s-a menționat în considerentul 821 de mai sus, chiar dacă TEDA nu ar fi considerat un organism public, Comisia a considerat că a primit sarcini sau ordine din partea GC și a GE.

(824) În plus față de furnizarea terenului în 2011, Jushi Egipt a achiziționat în 2016 o parcelă de teren adiacentă de la un dezvoltator egiptean. La rândul său, acest dezvoltator egiptean achiziționase terenul respectiv de pe aceeași parcelă de teren atribuită societății mixte Egypt China Joint Venture Company, în 1998. Comisia a analizat dacă dezvoltatorul egiptean primise sarcini sau ordine de la GE pentru a acorda terenuri societății Jushi Egipt în condiții preferențiale, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) punctul (iv) din regulamentul de bază.

(825) În această privință, Comisia a luat notă de faptul că a existat o implicare clară a autorităților din SCZone în operațiunea de vânzare către Jushi Egipt. Într-adevăr, dezvoltatorul egiptean a trebuit să își vândă parcela de teren, deoarece nu dispunea de mijloace suficiente pentru a dezvolta terenul în conformitate cu clauzele privind dezvoltarea industrială prevăzute în contractul său inițial de achiziție cu guvernul egiptean. Corespondența internă a societății Jushi Egipt arată că vânzarea parcelei de teren a fost negociată cu Autoritatea generală a SCZone și aprobată de aceasta. Conducerea societății Jushi Egipt a preconizat, de asemenea, în corespondența respectivă că, probabil, dezvoltatorul egiptean ar fi putut obține un preț mai bun pentru parcela sa de teren, dacă i s-ar fi permis să o comercializeze în mod liber pe piață. Acest fapt este deosebit de relevant având în vedere faptul că parcela deținută de dezvoltatorul egiptean era adiacentă parcelei deja deținute de Jushi Egipt și, prin urmare, permitea societății Jushi Egipt să își extindă activitățile de producție în cadrul unui singur amplasament. În acest context, articolul 3 din contractul de cumpărare prevede că, în cazul în care contractul „*nu este aprobat de Autoritatea generală pentru zona economică specială a canalului Suez în termen de șase luni, partea B (Jushi Egipt) are dreptul de a constata încălcarea acestui contract de către partea A (dezvoltatorul), iar contractul va fi ulterior anulat în mod automat*”. În plus, în conformitate cu articolul 7, „*Partea B transmite o cerere scrisă Autorității generale pentru Zona economică cu caracter special a Canalului Suez pentru stabilirea unui proiect industrial de către partea B în numele părții A și pentru obținerea aprobărilor […]. Autoritatea generală a Zonei economice cu caracter special a Canalului Suez este de acord să efectueze înregistrarea terenurilor în numele părții B, să examineze și să aprobe contractul final de vânzare a terenurilor și să solicite certificatul pentru teren de la biroul notarial, în numele părții B.*”

(826) În plus, Jushi Egipt s-a oferit să plătească Autorității generale a SCZone orice penalități care au fost datorate de dezvoltatorul egiptean. Cu toate acestea, această taxă de penalizare a fost rambursată, ulterior, societății Jushi Egipt de către Autoritatea generală.

(827) Prin urmare, GE a utilizat un organism privat în calitate de vehicul pentru a efectua o contribuție financiară prin care organismul privat nu avea altă opțiune decât să vândă terenul societății Jushi Egipt și la prețul și în alte condiții stipulate de GE. Prin urmare, Comisia a concluzionat că dezvoltatorul egiptean a primit ordine sau sarcini din partea statului, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) punctul (iv) prima liniuță din regulamentul de bază, să aplice politici guvernamentale consacrate inclusiv în Acordul de cooperare și să ofere terenul societății Jushi Egipt la un preț preferențial.

(828) Comisia a solicitat GE să furnizeze statistici privind prețurile terenurilor aplicabile în cadrul SCZone, precum și procedurile de licitație referitoare la operațiunile de achiziție efectuate de dezvoltatori. Cu toate acestea, GE nu a putut furniza statistici, nici proceduri de licitație referitoare la perioada sau la operațiunile avute în vedere. GE a fost în măsură să furnizeze numai informații cu privire la procedurile de licitație pentru atribuirea uzufructului către TEDA pentru un alt teren, în 2016.

(829) În urma comunicării constatărilor definitive, GE și producătorii-exportatori au susținut că Comisia s-a bazat pe fapte eronate atunci când a concluzionat că Wadi Degla a primit ordine sau sarcini de la GE. Mai precis, ei au afirmat că:

— Wadi Degla nu este un dezvoltator, ci un producător de țevi și de accesorii din polietilenă;

— Wadi Degla nu a achiziționat terenul în cauză de la GE, ci de la Egyptian Chinese Company;

— Autoritatea generală a zonei economice a Canalului Suez nu a participat la negocierile dintre Jushi Egipt și Wadi Degla, ci, pur și simplu, a aprobat vânzarea terenului și a validat-o în mod oficial;

— Discuțiile interne dintre angajații Jushi Egipt nu fac decât să explice motivul pentru care Wadi Degla a dorit să își vândă terenul în cel mai scurt timp. Wadi Degla a dorit să își vândă terenul în mod rapid și a fost dispus să accepte un preț scăzut deoarece nu amenajase terenul în conformitate cu obligațiile sale legale. În consecință, Wadi Degla a fost amendat de către GE pentru nerespectarea obligațiilor care îi revin. GE a rambursat amenda plătită de Jushi Egipt, deoarece Jushi Egipt a amenajat terenul. Întrucât Jushi Egipt a respectat obligația sa legală de a amenaja terenul, nu a existat niciun motiv pentru a emite o sancțiune. Prin urmare, acțiunea formulată de Wadi Degla de a vinde terenul a fost un simplu efect secundar rezultat din amendarea societății Wadi Degla, care nu constituie o însărcinare sau un ordin.

(830) În ceea ce privește primul punct, potrivit informațiilor de care dispune Comisia, preluate de pe site-ul internet al societății ([192]), Wadi Degla este un dezvoltator imobiliar cu proiecte în diverse locuri, printre care Ain Sokhna, și nu un producător de țevi și de accesorii.

(831) Cu privire la al doilea aspect, Comisia nu contestă că Wadi Degla a cumpărat terenul în cauză de la Egyptian Chinese Company. Cu toate acestea, tranzacția în cauză este o tranzacție diferită, și anume vânzarea de către Wadi Degla către Jushi Egipt. În plus, în cazul în care ar trebui să se țină seama de istoricul tuturor tranzacțiilor, trebuie să se adauge că, în primul rând, Egyptian Chinese Company a achiziționat terenul de la GE.

(832) Cu privire la al treilea și la al patrulea punct, Comisia a recunoscut că Wadi Degla a dorit să își vândă terenul, printre alte motive, deoarece nu l-a dezvoltat în conformitate cu obligațiile sale legale. Cu toate acestea, astfel cum se menționează în considerentul 825, societatea ar fi putut să-și vândă terenul pe piața liberă, pentru un preț mai bun. Corespondența internă a conducerii Jushi nu explică numai motivul pentru care Wadi Degla a dorit să își vândă terenul, ci indică în mod clar că autoritatea generală a SCZone a fost implicată în negocierile privind tranzacțiile de vânzare. Mai precis, aceste e-mailuri precizează, printre altele, că Jushi Egipt „*a ajuns la un consens*" cu Wadi Degla și cu consilierul juridic principal al SCZone, că contractul „*a fost deja aprobat de președintele SCZone*" și că SCZone ar „*depune o cerere specială la Biroul prim-ministrului*" pentru rambursarea amenzii. În consecință, aceste afirmații au fost respinse.

([192]) http://www.wadidegla.com/Wadi-Degla-Holding/en/spage/page/223 (accesat ultima dată la 2.4.2020).

4.5.2.2. Închirierea de clădiri de către Hengshi Egipt

(833) Comisia a constatat, de asemenea, că Hengshi Egipt închiriază clădiri de la TEDA. După cum s-a menționat mai sus, TEDA a achiziționat inițial terenul pentru aceste clădiri de la o societate afiliată care, la rândul ei, a cumpărat terenul la un preț preferențial de la autoritățile egiptene. Ancheta a arătat că, deși TEDA realizează profituri de pe urma contractelor sale de închiriere, prețurile de închiriere practicate de TEDA reprezintă mai puțin de jumătate din prețul mediu practicat de concurenți în zona economică a Canalului Suez. Prin urmare, astfel cum s-a concluzionat în considerentele 820 și 821, Comisia a considerat că închirierea de clădiri de către TEDA către Hengshi Egipt pentru o remunerație mai mică decât cea adecvată poate fi atribuită GE.

(834) În urma comunicării constatărilor definitive, Hengshi Egipt a declarat că Comisia a supus unor măsuri compensatorii clădiri închiriate de Nile Group Plastic Industry către Hengshi Egipt (SN4 și 6 din anexa 2.3 „Hengshi Egipt"), fără a stabili că Nile Group Plastic Industry este un organism public sau un organism privat care primește sarcini sau ordine de la guvernul țării exportatoare. În plus, prețul solicitat de Nile Group Plastic Industry a fost în mod constant mai mic decât prețurile practicate de TEDA.

(835) De fapt, operațiunile la care face trimitere societatea se referă la clădiri deținute de TEDA și închiriate de TEDA către Nile Group Plastic Industry. Aceste clădiri au fost subînchiriate pentru o perioadă scurtă, temporară, de 2 luni, de Nile Group Plastic Industry către Hengshi Egipt, conform unui acord amiabil între cele două societăți. Într-adevăr, Hengshi Egipt a preluat de la TEDA închirierea clădirilor ocupate inițial de Nile Group Plastic Industry, dar s-a mutat în spațiu cu puțin înainte de încheierea contractului de închiriere între Nile Group Plastic Industry și TEDA. După această perioadă scurtă de tranziție, Hengshi Egipt a continuat să închirieze același spațiu direct de la TEDA. În plus, prețul de închiriere stabilit între Nile Group Plastic Industry și Hengshi Egipt a urmat lista de prețuri stabilită în 2017 de TEDA pentru clădiri similare. Întrucât tranzacția a vizat un acord temporar, în temeiul căruia TEDA a rămas proprietarul clădirilor închiriate și, întrucât prețurile de închiriere au rămas în intervalul prețurilor de închiriere stabilite de TEDA, Comisia nu a acceptat afirmația societății în această privință.

4.5.2.3. Concluzie

(836) Constatările acestei anchete arată că prețurile pentru furnizarea și achiziționarea de terenuri în cadrul SCZone sunt stabilite de autoritățile egiptene și că prețurile aplicabile în cadrul SCZone sunt lipsite de transparență. Terenul a fost atribuit sau închiriat în condiții preferențiale de către organismele publice sau de către organisme private care au primit ordine sau sarcini din partea statului.

(837) Acordarea drepturilor de folosință a terenurilor contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată de către GE trebuie să fie considerată o subvenție, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) punctul (iii) și al articolului 3 alineatul (2) din regulamentul de bază, sub forma acordării unor bunuri care conferă un avantaj pentru societățile beneficiare.

(838) Programul este specific în sensul articolului 4 alineatul (2) litera (a) din regulamentul de bază, întrucât furnizarea de terenuri către societăți din zona SETC contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată este rezervată anumitor societăți dintr-o anumită zonă geografică.

4.5.2.4. Calculul valorii subvenției

(839) Valoarea subvenției care face obiectul unor măsuri compensatorii se calculează în funcție de avantajul pentru beneficiari a cărui existență se constată în cursul perioadei de anchetă. Avantajul pentru beneficiari se calculează ținând cont de diferența dintre suma plătită efectiv de producătorul-exportator pentru terenuri și suma pe care aceasta ar fi plătit-o în mod normal pe baza valorii de referință ale pieței. Avantajul pentru achiziționarea de terenuri de către Jushi Egipt a fost calculat după cum urmează:

(840) Astfel cum s-a menționat în considerentul 828 de mai sus, GE nu a fost în măsură să furnizeze informații sau statistici privind prețurile de achiziție a terenurilor. GE a furnizat doar informații privind tranzacțiile referitoare la uzufructul terenurilor. Într-adevăr, în 2016, o evaluare imobiliară a fost efectuată de un comitet de experți pentru a stabili o hartă a prețurilor pentru uzufructul terenurilor în cadrul SCZone. Pe baza acestui studiu, a fost determinată valoarea medie anuală a uzufructului terenurilor din zona extinsă a Canalului Suez. Pe de altă parte, TEDA a semnat un contract de uzufruct al terenului cu MDC în 2016 pentru a extinde zona SETC existentă cu încă 6 km^2. Comisia a înmulțit valoarea medie anuală a uzufructului terenului în cadrul SCZone cu durata contractului de uzufruct al terenului semnat cu TEDA pentru suprafața de 6 km^2 de extindere a zonei. Comisia a considerat că aceasta reprezenta valoarea totală de cumpărare a terenului neamenajat pentru dezvoltatorul proiectului.

(841) Pentru a ține seama de costul pe care îl presupune dezvoltarea terenului pentru dezvoltatorul proiectului, costul investiției suportat pe metru pătrat de TEDA a fost calculat, ulterior, pe baza informațiilor disponibile publicului larg. Conform acestor informații ([193]), a fost prevăzută o investiție de 230 de milioane USD pentru suprafața de 6 km^2 de extindere a zonei. De asemenea, s-a adăugat un profit pentru dezvoltator.

(842) Prețul rezultat pe m^2 de teren dezvoltat a fost aplicat suprafeței cumpărate de Jushi Egipt și comparat cu prețul de achiziție plătit efectiv de Jushi Egipt. În ceea ce privește parcela de teren cumpărată în 2011, prețul de achiziție din 2016 a fost corectat în funcție de evoluția inflației și a PIB-ului. Această evoluție a fost calculată pe baza ratelor inflației și a evoluției PIB-ului pe cap de locuitor la prețurile curente în USD pentru Egipt, astfel cum au fost publicate de FMI pentru 2016. În cazul parcelei de teren achiziționate în 2016, s-a efectuat o evaluare pentru a se ține seama de localizarea geografică convenabilă pentru cumpărător a parcelei (alături de clădirile existente ale Jushi Egipt).

(843) În conformitate cu articolul 7 alineatul (3) din regulamentul de bază privind repartizarea valorilor subvențiilor pentru activele care nu sunt amortizate, cuantumul subvenției a fost repartizat la perioada de anchetă prin aplicarea la un împrumut fără dobândă a unei rate de dobândă activă corespunzătoare și disponibile în Egipt în cursul perioadei de anchetă, astfel cum a fost publicată de Banca Mondială ([194]).

(844) În urma comunicării constatărilor definitive și a constatărilor definitive suplimentare, Jushi Egipt a susținut că Comisia a săvârșit mai multe erori în determinarea valorii de referință pentru vânzarea terenurilor, și anume:

1. Corespondența internă privind achiziționarea parcelei de teren de la Wadi Degla arată că Jushi Egipt a evaluat prețul terenului între 1 000 și 1 200 EGP/m^2. Acest preț ar fi trebuit să fie luat ca valoare de referință de la bun început.

2. Valoarea unui uzufruct pe durata acestuia nu este comparabilă cu proprietatea deplină a terenului întrucât uzufructul este, prin natura sa, diferit de dreptul de proprietate deplină.

3. Evaluarea ipotetică a terenului, comandată de autoritatea generală a zonei economice a Canalului Suez, nu este o valoare de referință comparabilă, deoarece este un preț ipotetic la care autoritatea generală a zonei economice a Canalului Suez nu a fost în măsură să vândă nicio parcelă de teren.

4. Valoarea totală a dreptului de uzufruct asupra unei parcele de teren nu este prețul de închiriere anual al uzufructului înmulțit cu durata totală a uzufructului, ci prețul de închiriere anual al uzufructului împărțit la randamentul mediu al investiției. Acest lucru se datorează faptului că suma anuală inițială a uzufructului va pierde din valoare în fiecare an, din cauza inflației. Prin urmare, Comisia trebuie să împartă prețul anual pe metru pătrat în USD cu profitul mediu preconizat de către TEDA pentru teren.

5. Costul de investiții de 230 de milioane USD anunțat de TEDA Egipt constă în prețul uzufructului terenului, plus costul investițiilor pentru construirea de zone rezidențiale, zone de servicii și fabrici. Loturile de teren achiziționate de Jushi Egipt nu conțineau niciunul dintre acestea, întrucât Jushi Egipt a cumpărat teren viran.

6. Comisia trebuie să utilizeze rata de schimb aplicabilă la momentul vânzării pentru a converti valoarea de referință din USD în EGP.

(845) În ceea ce privește primul argument, Comisia nu a putut utiliza prețul propus de grupul CNBM, întrucât el se referea la o evaluare internă subiectivă a producătorului-exportator în cauză, necoroborată cu niciun element de probă justificativ întemeiat pe parametri de piață și, prin urmare, nu ar putea fi considerat un indicator fiabil pentru valoarea parcelei de teren.

(846) În ceea ce privește cel de al doilea argument, Comisia recunoaște că dreptul de proprietate deplină este diferit față de uzufruct, dar, întrucât GE nu a fost în măsură să furnizeze nicio informație sau statistică privind prețurile de achiziție a terenurilor, Comisia a considerat că aceasta este cea mai bună informație disponibilă pentru a determina valoarea de referință.

([193]) Serviciul public pentru pătrunderea pe piața mondială al Departamentului Comerțului din provincia Guangdong, http://go.gdcom.gov.cn/article.php?typeid=31&contentId=13961 (accesat ultima dată la 2 ianuarie 2020), precum și „Zona de cooperare economică și comercială TEDA China-Egipt", prezentare la adresa http://www.bern-cci.ch/export/fr1/marche.html (accesat ultima dată la 2 ianuarie 2020).

([194]) Raportul Băncii Mondiale intitulat „*Doing Business 2020, Egypt, Arab Rep.*", a se vedea de asemenea https://data.worldbank.org/indicator/FR.INR.LEND?locations=EG

(847) În ceea ce privește cel de al treilea argument, Comisia a reamintit că evaluarea în cauză a constat într-un studiu independent comandat de guvernul GE, care a furnizat valoarea intrinsecă a terenului, și anume prețul la care terenul ar trebui să fie vândut în mod normal. Faptul că parcelele de teren nu au fost vândute efectiv la acest preț de către GE nu afectează valoarea intrinsecă a acestora.

(848) În ceea ce privește cel de al patrulea argument, Comisia a considerat că valoarea unui uzufruct este determinată, în mod normal, ca un procent din valoarea de piață a activului suport (adică valoarea dreptului de proprietate deplină) în funcție de durata uzufructului, și anume cu cât durata uzufructului este mai îndelungată, cu atât valoarea uzufructului va fi mai apropiată de valoarea proprietății depline. Întrucât proprietatea deplină asupra terenului este, prin definiție, nelimitată în timp, prin înmulțirea cu 50 de ani a ratei de uzufruct anuale, valoarea de referință rezultată, calculată de Comisie, ar fi, prin urmare, întotdeauna inferioară valorii reale a proprietății depline. În plus, Comisia a observat că, în exemplul concret al contractului de uzufruct semnat de TEDA în 2016, valoarea integrală a uzufructului a trebuit să fie plătită ca sumă forfetară la data de începere a dreptului de uzufruct. Având în vedere că, în practică, nu existau chirii anuale, argumentul devine astfel inoperant.

(849) Cu privire la cel de al cincilea argument, Comisia a constatat că Jushi Egipt a cumpărat, într-adevăr, teren fără construcții. Totuși, acest teren avea deja acces la toate serviciile de utilități publice, la drumuri, la stațiile de epurare, la iluminatul public, la securitate și la alte infrastructuri de servicii furnizate de TEDA. Prețul unei parcele de teren într-o zonă bine conectată și bine dezvoltată nu poate fi comparat cu prețul unei parcele de deșert. În plus, veniturile dezvoltatorilor imobiliari, precum TEDA, provin în mod normal din vânzarea de terenuri și din închirierea clădirilor și a infrastructurii puse la dispoziție în zonă. În cazul în care costul de dezvoltare nu a fost luat în considerare pentru prețul curent al terenului, atunci nu ar exista niciun stimulent pentru dezvoltatori să realizeze vreo investiție.

(850) În ceea ce privește ultimul argument, Comisia a remarcat că a ajustat prețul din 2016 pe baza evoluției PIB-ului egiptean în termeni reali începând din 2011. Aceasta înseamnă că inflația cauzată de deprecierea EGP comparativ cu USD a fost deja inclusă în ajustarea PIB-ului. Efectuarea de ajustări suplimentare pentru a ține seama de variațiile cursului de schimb ar duce, prin urmare, la o dublă contabilizare.

(851) Având în vedere argumentele de mai sus, afirmațiile societății au fost respinse. Cu toate acestea, atunci când a reexaminat afirmațiile societății, Comisia a constatat că a comis o eroare materială în ceea ce privește rata dobânzii utilizată pentru calcularea avantajului. Aceasta a fost corectată, în consecință.

(852) Avantajul pentru închirierea de terenuri de către Hengshi Egipt a fost calculat prin compararea prețului mediu de închiriere practicat de concurenții din zona economică a Canalului Suez, pe baza unui studiu de piață comandat de TEDA în 2018, la prețul de închiriere plătit efectiv de Hengshi Egipt în 2018.

(853) În urma comunicării constatărilor definitive și a constatărilor definitive suplimentare, GE și Hengshi Egipt au susținut că Comisia nu a reușit să demonstreze că închirierea de clădiri către Hengshi Egipt a conferit un avantaj deoarece (i) Comisia nu a comparat prețurile de închiriere practicate de TEDA față de Hengshi Egipt cu cele ale unui concurent din zona economică a Canalului Suez, întrucât a utilizat prețurile IDG „6 octombrie", care nu este situat în zona economică a canalului Suez, ci într-o zonă liberă situată la vest de Cairo (ii) Comisia s-a bazat pe un studiu intern orientativ; și (iii) Comisia nu a reușit să demonstreze că prețurile practicate de TEDA Egipt sunt mai avantajoase decât prețurile pieței din aceeași zonă geografică, deoarece alte societăți constituite în vecinătate, dar din afara zonei TEDA, au decis să nu închirieze de la TEDA, chiar dacă prețurile erau scăzute.

(854) În ceea ce privește primul argument, Comisia ia notă de faptul că societatea a considerat în mod eronat că Comisia a bazat prețul de referință al chiriei pe prețul practicat de IDG „6 octombrie". Astfel cum s-a menționat în considerentul 845 de mai sus, Comisia a utilizat efectiv prețul mediu de închiriere, și anume 88 EGP/m^2, practicat de mai mulți concurenți din zona economică a Canalului Suez în cursul anului 2019, pe baza unui studiu de piață comandat de TEDA. Acest preț a fost apoi ajustat cu creșterea anuală a prețurilor de 10 %, menționată în același studiu, pentru a-l aduce la nivelul perioadei de anchetă. Prețul de referință rezultat de 80 EGP/m^2 este, din întâmplare, echivalent cu prețul perceput de IDG „6 octombrie", dar nu s-a bazat pe prețul perceput de IDG, ca atare.

(855) În ceea ce privește caracterul comparabil al concurenților în cadrul studiului din punctul de vedere al locației, Comisia a observat că, potrivit informațiilor de pe site-ului său, IDG desfășoară mai multe proiecte situate în diverse zone, dintre care unul se află, într-adevăr, în zona de la vest de Cairo. Cu toate acestea, el are, de asemenea, un proiect în Port Said, în zona economică a Canalului Suez. Pe de altă parte, un alt concurent menționat în studiu, SIDC, este situat în proporție de 100 % în zona economică a Canalului Suez ([195]). În cele din urmă, Comisia a considerat că toate prețurile pentru toate locațiile incluse în studiu au fost comparabile, deoarece TEDA însuși a decis să compare condițiile sale de închiriere cu aceste societăți/proiecte. În acest sens, Comisia nu a fost de acord cu al doilea argument invocat de Hengshi Egipt, și anume că un studiu intern, utilizat pentru a decide cu privire la creșterea anuală a prețurilor de închiriere, nu ar fi trebuit să fie utilizat pentru a stabili un preț de referință. Comisia a observat că capitolul în care a fost efectuată compararea prețurilor se numește „studiu de piață". Prin urmare, TEDA a considerat că realizează un studiu privind piața pe care își desfășoară activitatea. În plus, TEDA a inclus în tabel propriile sale date privind chiria, care au fost utilizate de Comisie, demonstrând astfel că se compara cu alți dezvoltatori. În cele din urmă, în concluziile sale, TEDA a menționat că unul dintre punctele pozitive ale creșterii prețurilor sale pentru anul 2019 a fost „adaptarea la prețurile pieței". Pe baza acestor elemente de probă, Comisia a concluzionat că studiul intern a fost un indicator fiabil pentru prețurile comparabile de pe piață din perspectiva TEDA și că, prin urmare, cererea trebuie să fie respinsă.

(856) În ceea ce privește al treilea subiect adus în discuție de GE și de Hengshi Egipt, Comisia a considerat că faptul că alte societăți din vecinătate au decis să nu închirieze de la TEDA nu este un indicator fiabil al lipsei de competitivitate a prețurilor sale de închiriere. Într-adevăr, nu au fost furnizate dovezi suplimentare cu privire la dreptul de proprietate asupra terenului utilizat de aceste societăți (cumpărare, uzufruct, închiriere) sau cu privire la motivele care stau la baza deciziei lor de a se stabili în afara zonei TEDA. De exemplu, Saint Gobain este o societate situată în spații mari, cu o activitate de producție care ar fi necesitat probabil mai mult spațiu și anumite caracteristici care nu ar fi putut fi oferite de fabricile standard închiriate de TEDA. În această privință, Comisia dorește, de asemenea, să sublinieze faptul că toate entitățile de producție din zonă gestionate de TEDA sunt deținute integral sau parțial de persoane juridice sau fizice din China și că misiunea TEDA este de a avantaja întreprinderile chineze care efectuează investiții în străinătate, astfel cum se menționează în considerentul 819 de mai sus. Potrivit informațiilor deținute de Comisie, niciuna dintre societățile aflate în vecinătatea menționată de Hengshi Egipt nu are un proprietar chinez.

(857) În cele din urmă, Hengshi Egipt s-a opus faptului că Comisia a utilizat același preț de închiriere pentru fabrici și depozite, precum și pentru contractele inițiate înainte de perioada de anchetă. Comisia reamintește că studiul de piață realizat de TEDA a furnizat doar un preț pentru „fabrici și depozite", luate în ansamblu. Ca atare, de asemenea, Comisia nu a putut face o distincție între prețurile pentru fabrici și cele pentru depozite. În plus, Comisia a menționat că a utilizat prețurile practicate efectiv de TEDA în cursul anului 2018. Faptul că TEDA nu și-a adaptat prețurile de închiriere în 2018 pentru anumite contracte este, în acest sens, irelevant. Prin urmare, aceste afirmații au fost respinse.

(858) Prin urmare, cuantumul final al subvenției constatate pentru furnizarea de terenuri pentru o remunerație mai mică decât cea adecvată se ridică la 1,93 %.

4.6. **Venituri nepercepute**

4.6.1. *Privilegii fiscale ale întreprinderilor privind impozitul pe profit*

(a) Temei juridic:

— Legea privind impozitul pe venit, astfel cum a fost adoptată prin Legea 91 din 2005; și

— Decretul nr. 16 din 2017 al Ministerului Investițiilor, prin care s-a adăugat un addendum (A) intitulat „Efectele modificărilor cursurilor valutare" la Standardul egiptean de contabilitate nr. 13.

(b) Constatările anchetei

(859) Jushi și Hengshi Egipt fac obiectul impozitului pe venit normal de 22,5 % aplicabil în Egipt.

(860) În 2016, guvernul egiptean a decis să modifice cursul de schimb fix al lirei egiptene („EGP") într-un curs de schimb variabil, pe baza unei recomandări a Fondului Monetar Internațional. Drept urmare, lira egipteană a pierdut într-o lună aproximativ jumătate din valoarea sa față de alte valute majore, precum USD și EUR. Pentru a aborda această fluctuație bruscă a monedei, GE a emis un standard special de contabilitate, precum și o normă fiscală specială pentru tratarea diferențelor valutare. Drept urmare, societăților li s-a permis să deducă într-un mod mai extins diferențele valutare cauzate de devalorizarea EGP din veniturile lor impozabile.

([195]) Pentru mai multe detalii, a se vedea: https://www.idg-egypt.com/ pentru IDG și https://sidc.com.eg/ pentru SIDC (accesat ultima dată la 1.4.2020).

(861) Deși această legislație era în general aplicabilă tuturor societăților din Egipt și avea menirea să compenseze efectele negative ale devalorizării monedei egiptene, ea a creat un avantaj *de facto* substanțial pentru un număr limitat de societăți din Egipt, și anume societăți care sunt orientate spre export și își desfășoară activitatea aproape în întregime în monede străine cum ar fi USD sau EUR. Această categorie particulară de societăți nu a suferit nicio pierdere efectivă ca urmare a devalorizării EGP, dar ar putea beneficia de standardul special de contabilitate emis de GE în scopuri fiscale. În consecință, societățile care își desfășoară activitatea într-o monedă străină par să înregistreze pierderi în scopuri fiscale, chiar dacă situația lor financiară poate indica profituri considerabile. În schimb, societățile egiptene care își desfășoară activitatea în EGP au suferit pierderi reale, care au avut un impact real asupra activității lor, situație abordată de norma fiscală specială emisă de GE.

(862) Jushi și Hengshi Egipt au beneficiat de această măsură, deoarece ancheta a arătat că își desfășoară activitatea aproape exclusiv în USD sau EUR și nu au efectuat aproape nicio tranzacție în lire egiptene. Într-adevăr, societățile respective sunt aproape exclusiv orientate către export, importă aproape toate echipamentele lor și împrumuturile lor sunt în valută, precum și o parte importantă a achizițiilor lor de materiale. Într-adevăr, ca urmare, pierderile înregistrate de Jushi și Hengshi Egipt din cauza devalorizării EGP, în special din cauza împrumuturilor semnificative în valută, nu sunt reale și sunt utilizate doar în scopuri fiscale, în vederea reducerii venitului impozabil.

(863) În plus, deducerea fiscală trebuia să fie o măsură temporară, aplicabilă numai tranzacțiilor afectate la momentul devalorizării. Cu toate acestea, în perioada de anchetă, Jushi și Hengshi Egipt au dedus în continuare sume considerabile din veniturile lor impozabile, în condițiile unor diferențe de schimb valutar realizate și nerealizate. Prin urmare, acestea au fost mai puțin profitabile sau chiar generatoare de pierderi, în conformitate cu declarațiile lor privind impozitul pe profit, chiar dacă situațiile lor financiare au demonstrat existența unui profit solid și durabil.

(c) Concluzie

(864) Având în vedere considerațiile de mai sus, Comisia a concluzionat că aceste avantaje fiscale constituie venituri la care GE renunță în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) din regulamentul de bază și că acestea acordă un avantaj în sensul articolului 3 alineatul (2) din regulamentul de bază.

(865) În plus, acestea sunt *de facto* specifice producătorilor-exportatori Jushi și Hengshi Egipt, în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) litera (c) din regulamentul de bază, deoarece sunt utilizate în mod predominant de un grup limitat de societăți care desfășoară operațiuni aproape exclusiv în monede străine.

(866) În urma comunicării constatărilor finale, GE și producătorii-exportatori au afirmat că norma fiscală specială din 2016 pentru tratarea pierderilor din diferențele de curs valutar ca pierderi fiscale nu poate constitui o subvenție, deoarece aceasta nu conferă un avantaj și nu este specifică. În primul rând, întrucât această normă fiscală a fost adoptată pentru a compensa o pierdere cauzată de guvern, nu se acordă niciun avantaj. În al doilea rând, întrucât toate entitățile afectate în mod similar de pierderea cauzată de guvern ar putea recurge la acest tratament fiscal, acest regim nu poate fi considerat specific.

(867) Comisia a recunoscut în considerentul 861 de mai sus că această legislație era, în general, aplicabilă tuturor societăților din Egipt și a fost menită să compenseze efectele negative ale deprecierii monedei egiptene. Cu toate acestea, Comisia a afirmat, de asemenea, că întreprinderile care sunt în principal axate pe export și care își desfășoară activitatea aproape în întregime în valută, cum ar fi USD sau EUR, au beneficiat în mod disproporționat de această legislație. Într-adevăr, aceste societăți nu au suferit pierderi reale semnificative ca urmare a devalorizării EGP, întrucât pierderile legate de cursul de schimb suferite cu privire la achizițiile/pasivele lor în USD au putut fi compensate prin creșterea ratei de schimb aferente vânzărilor lor efectuate în USD. Prin urmare, în loc să compenseze o pierdere cauzată de guvern, legislația a creat, de fapt, un avantaj fiscal, care se aplică în mod specific acestui tip de societăți. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.

(d) Calculul valorii subvenției

(868) Avantajul producătorilor-exportatori a fost stabilit pe baza informațiilor cuprinse în declarația privind impozitul pe venit din 2018. În primul rând, s-a stabilit suma dedusă din veniturile impozabile în conformitate cu dispoziția menționată mai sus. În al doilea rând, cota de impozitare general aplicabilă de 22,5 % a fost aplicată acestei sume deduse. În cele din urmă, această sumă a fost exprimată ca procent din cifra de afaceri totală a producătorilor-exportatori în perioada de anchetă.

(869) Procentul subvenției constatate pentru acest program fiscal este de 1,43 %.

4.6.2. *Scutiri de TVA și reduceri tarifare la import pentru echipamentele importate*

(870) Acest program acordă o scutire de la plata TVA și a tarifelor de import pentru importurile de echipamente utilizate în procesul de producție al societăților aflate în SCZone.

(a) Temei juridic

(871) Temeiurile juridice ale acestui program sunt:

— Legea nr. 83/2002 privind zonele economice cu caracter special („Legea 83/2002”);

— Decretul președintelui Republicii Arabe Egipt privind Legea nr. 27/2015 de modificare a unor dispoziții ale legii privind zonele economice cu caracter special emise prin Legea nr. 83/2002 („Legea 27/2015”);

— Legea investițiilor, astfel cum a fost adoptată prin Legea nr. 72 din 2017;

— Proiectul de Rezoluție a prim-ministrului nr. (2310) din 2017 privind emiterea reglementărilor executive ale legii privind investițiile, emis în temeiul Legii nr. 72 din 2017;

— Legea privind TVA, astfel cum a fost adoptată prin Legea nr. 67 din 2016;

— Regulamentul executiv de aplicare a Legii privind TVA, Decretul nr. 66/2017 al Ministerului Finanțelor.

(b) Constatările anchetei

(872) În conformitate cu articolul 22 din Legea nr. 83/2002, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 27/2015, SCZone face parte dintr-un spațiu vamal separat, în temeiul unui decret emis de Ministrul finanțelor. Acest spațiu vamal separat funcționează sub supravegherea unui comitet vamal suprem, instituit de președintele Autorității zonei.

(873) În plus, în conformitate cu articolul 42 din Legea nr. 83/2002, echipamentele, uneltele sau aparatele importate sunt scutite de taxe și impozite atât timp cât sunt alocate pentru bunuri sau servicii produse pentru activitatea autorizată în cadrul SCZone. Pe de altă parte, întrucât SCZone nu este doar o zonă de export, toate impozitele și taxele trebuie plătite pentru orice produse introduse pe piața internă în afara SCZone.

(874) În cele din urmă, în conformitate cu legislația relevantă, societățile situate în afara SCZone plătesc TVA la import în avans și îl compensează cu TVA aferentă vânzărilor lor pe piața internă sau, dacă este cazul, solicită rambursarea TVA după exportul produselor finite. Pentru societățile situate în SCZone, TVA este reținută la sursă și, prin urmare, nu este percepută inițial în conformitate cu scrisoarea de înțelegere referitoare la acest aspect dintre Ministerul Finanțelor și Autoritatea generală a SCZone.

(875) Comisia a constatat că, într-adevăr, în societățile incluse în eșantion, TVA și taxele la import pentru echipamentele importate au fost reținute la sursă începând cu anul 2017 și pe parcursul întregii perioade de anchetă. Înainte de 2017, societățile au plătit efectiv taxele de import și taxa pe valoarea adăugată/taxa generală pe vânzări (denumită în continuare „TGV”) pentru echipamentele importate, întrucât societățile respective nu aderaseră încă la regimul SCZone. Cu toate acestea, prin faptul că societatea a aderat la regimul fiscal și administrativ al SCZone din 2017, producătorii-exportatori au beneficiat de tratamente fiscale preferențiale în interiorul zonei, inclusiv scutiri de la plata TVA și a taxelor vamale.

(876) Ca regulă generală, în Egipt, societățile care achiziționează utilaje supuse cotei de TVA de 5 % trebuie să utilizeze sumele drept credit pentru plățile viitoare ([196]). Cu toate acestea, în cazul în care soldul creditor este reținut pentru mai mult de 6 perioade fiscale (luni) consecutive, astfel cum este cazul societăților a căror activitate principală este cea de export care nu pot compensa TVA de intrare cu plățile viitoare, persoana înregistrată depune o cerere în scris, indicând valoarea soldului creditor. Autoritatea fiscală egipteană ar trebui să verifice corectitudinea soldului și să restituie suma în termen de 45 de zile de la data depunerii cererii.

([196]) Articolul 22, legea 67 din 2016.

(877) Cu toate acestea, ancheta a arătat că, în practică, GE nu rambursează TVA plătită în avans, astfel încât taxa constituie un cost real pentru astfel de societăți. Într-adevăr, o analiză a creditelor de TGV/TVA ale Jushi Egipt enumerate în rapoartele anuale din perioada 2016-2018 a arătat că sumele datorate de GE societății Jushi Egipt erau încă restante după mai mulți ani ([197]), iar Jushi Egipt a confirmat că nu se aștepta să primească rambursări ([198]). În cazul Hengshi Egipt, societatea a solicitat rambursarea TVA/TGV pentru echipament și materiale. În cele din urmă, a fost primită o rambursare pentru echipamentele achiziționate cu până la 3 ani în urmă, dar sumele rambursate nu au acoperit sumele solicitate și nu s-au furnizat elemente de probă cu privire la motivele rambursării doar pentru anumite articole, și nu pentru altele. Acest lucru arată că rambursarea TVA de către GE este, în cel mai bun caz, primită cu o întârziere semnificativă și, în orice caz, ea este arbitrară și netransparentă.

(878) De asemenea, trebuie luat în considerare faptul că, întrucât echipamentele utilizate la fabricarea produselor, inclusiv a produsului care face obiectul anchetei, vor fi probabil folosite pentru întreaga lor durată de viață utilă pe teritoriul egiptean, fără a fi reexportate sau vândute pe piața internă, nu există nicio justificare pentru acordarea unei scutiri de taxe vamale și de TVA la achiziționarea acestora, în afară de cele de care beneficiază societățile situate în cadrul SCZone. Prin urmare, aceasta constituie venituri la care se renunță sub formă de taxe vamale și TVA care nu sunt datorate, fără nicio justificare, deoarece aceste echipamente sunt utilizate pentru producția locală a produsului care face obiectul anchetei, pentru care se datorează taxe vamale și TVA în mod normal pentru producătorii aflați în afara SCZone.

(879) Prin urmare, întrucât producătorii-exportatori a făcut obiectul tratamentului preferențial sub regimul juridic al SCZone în 2017, ei au beneficiat de o scutire *de facto* de TVA la importul de utilaje. Această scutire constituie venituri la care se renunță, deoarece, astfel cum se menționează în alineatele precedente, chiar dacă TVA ar trebui să fie rambursată în cele din urmă, în esență nu există elemente de probă conform cărora GE a rambursat societății Jushi Egipt TVA plătită pentru utilaje în trecut. Elementele de probă disponibile au arătat, într-adevăr, că Jushi Egipt nu a obținut aceste restituiri atunci când se afla în afara zonei.

(880) Societățile situate în SCZone, care nu trebuie să plătească TVA în avans, beneficiază de o scutire de TVA *de facto* care le scutește de la suportarea unui cost real pe lângă reducerea sarcinii administrative legate de obligația de a solicita rambursarea TVA sau de a compensa creditele de TVA. Aceeași concluzie se aplică și în ceea ce privește scutirea referitoare la plata tarifelor de import pentru echipamentele importate.

(881) În urma comunicării constatărilor definitive, GE și producătorii-exportatori au semnalat diverse probleme. În primul rând, faptul că Jushi Egipt și Hengshi Egipt nu au primit întotdeauna, cu promptitudine, de la GE toate rambursările de TVA, în trecut (atunci când nu se aflau în zona economică a Canalului Suez), nu ar permite să se concluzioneze că în prezent există venituri nepercepute legate de tratamentul fiscal care li se aplică în cadrul zonei economice a Canalului Suez.

(882) În al doilea rând, Comisia a comparat tratamentul fiscal contestat cu un tratament fiscal ipotetic, extrapolat de la situația Jushi Egipt și a Hengshi Egipt înainte de intrarea acestora în zona economică a Canalului Suez, în loc să compare tratamentul fiscal contestat cu normele în materie de TVA ale Egiptului cu privire la importul de echipamente și de materii prime.

(883) În al treilea rând, în cursul vizitei de verificare, Comisia nu a adresat nicio întrebare către GE, nici nu a discutat cu acesta cu privire la regimul TVA în Egipt.

(884) În al patrulea rând, GE a reamintit că articolul 27 din Acordul SMC prevede un tratament special și diferențiat al țărilor în curs de dezvoltare membre ale OMC. Faptul că GE nu au dispus întotdeauna de mijloacele necesare pentru a rambursa în termenele prevăzute cuantumul corespunzător al creditului de TVA nu ar trebui, așadar, să fie sancționat de către Comisie.

(885) În al cincilea rând, Comisia însăși a recunoscut că Jushi Egipt și Hengshi Egipt au primit în cele din urmă de la GE o parte din TVA plătită înainte de aderarea lor la zona economică a Canalului Suez. Prin urmare, cuantumul integral al TVA plătibil în mod normal nu ar putea constitui avantajul. În plus, întrucât soldul creditului de TVA al Jushi Egipt este în prezent în scădere, întrucât Jushi Egipt primește într-o mai mare măsură TVA plătită în avans, valoarea integrală a TVA care trebuie plătită în mod normal ar fi fost parțial compensată de această TVA plătită în avans. În cele din urmă, la începutul anului 2020, sumele datorate pentru TVA la importurile efectuate de Jushi Egipt în perioada 2017-2018 au fost lichidate și deduse de GE din creditul de TVA al lui Jushi Egipt. Prin urmare, nu mai există niciun avantaj.

([197]) Într-adevăr, majoritatea creanțelor asociate TVA/altor taxe indirecte raportate în Rapoartele anuale din perioada 2016-2018 se referă la achiziții străine în cadrul regimului TGV de 10 %, care a fost în vigoare până în iulie 2016.

([198]) Raportul Băncii Mondiale intitulat „*Doing Business in Egypt 2020*” situează Egiptul pe locul 156 din 190 în materie fiscală.

(886) În al șaselea rând, creditul de TVA cumulat de producătorii-exportatori în cauză a vizat doar TVA pentru utilaje și nu pentru materii prime. Având în vedere amploarea investițiilor inițiale ale acestei societăți în active fixe, GE nu a fost în măsură să-i ramburseze integral, în termenele prevăzute, TVA-ul suportat pentru utilaje. Totuși, acest lucru nu s-a întâmplat în cazul materiilor prime, astfel încât scutirile de TVA pentru materiile prime nu constituiau o subvenție.

(887) În cele din urmă, întrucât Comisia a considerat în mod corect că nu ar fi trebuit plătită nicio taxă de import în ceea ce privește factorii de producție pentru produsele exportate, Comisia ar fi trebuit să aplice același raționament în ceea ce privește TVA-ul aplicat factorilor de producție pentru produsele exportate. Rezultă că, pentru a calcula avantajul, Comisia trebuie să repartizeze doar cuantumul TVA-ului datorat pe parcursul perioadei de anchetă la cantitățile de materiale utilizate pentru producția de bunuri vândute numai pe piața internă.

(888) Ca răspuns la aceste afirmații, Comisia ar dori să clarifice faptul că intenția sa nu este de a sancționa GE pentru lipsa resurselor, nici de a critica sistemul TVA în vigoare în Egipt, ca atare. În același timp, Comisia a observat că articolul 27 din Acordul SMC nu are nicio incidență în ceea ce privește argumentul transmis de GE în acest context. Cea mai pertinentă dispoziție aplicabilă în cadrul procedurilor în materie de taxe compensatorii este articolul 27 alineatul (10), care se referă numai la anumite praguri *de minimis*, în timp ce celelalte dispoziții ale articolului 27 se referă în principal la subvențiile la export ale țărilor în curs de dezvoltare. În acest caz, GE se bazează pe articolul 27 pentru a justifica nerambursarea către contribuabili a creditelor de TVA, aspect cu privire la care această dispoziție este irelevantă.

(889) În ceea ce privește afirmația privind cererile de informații referitoare la sistemul TVA, Comisia a solicitat, de la începutul anchetei, informații cu privire la funcționarea regimului TVA existent în Egipt, prin intermediul chestionarului, precum și în timpul procesului de clarificare. În plus, în cursul vizitei de verificare au fost adresate întrebări generale privind cuantumul taxelor colectate de la producătorii-exportatori. Prin urmare, Comisia a considerat că a primit informații suficiente în cursul anchetei privind cadrul juridic al TVA, ca atare.

(890) Cu toate acestea, Comisia a observat că tratamentul TVA este diferit pentru societățile din cadrul SCZone. Într-adevăr, societățile din cadrul SCZone nu sunt obligate să plătească TVA în avans („scenariul 1"). În schimb, contribuabilii aflați într-o situație comparabilă, și anume societățile din afara SCZone, trebuie să plătească TVA în avans („scenariul 2"). La momentul respectiv, aspectul dacă TVA este exigibilă sau trebuie să fie rambursată este irelevant. Important este faptul că GE nu colectează, inițial, venituri în scenariul 1, în timp ce în toate cazurile din scenariul 2 veniturile sunt colectate inițial de către GC.

(891) În conformitate cu cadrul normativ relevant din Egipt, la data lichidării, cuantumul soldului final este datorat de societățile din scenariul 1, în timp ce o parte din veniturile colectate de către GE poate fi returnat societăților din scenariul 2 (în cazul în care trebuie să se ramburseze TVA). Dacă acest proces de lichidare este rapid și fiabil, atunci avantajul conferit de faptul de a nu fi nevoit a plăti în avans în cadrul scenariului 1 corespunde avantajului de trezorerie pentru toată perioada rămasă până la rambursare. Comisia a remarcat în acest sens că, astfel cum s-a menționat deja în considerentul 876 de mai sus, termenul legal pentru o astfel de lichidare este de 6 luni de la data creării creditului.

(892) Cu toate acestea, Comisia a constatat că, în practică, lichidarea și rambursarea corespunzătoare pentru societățile din scenariul 2 în Egipt au loc, în cel mai bun caz, cu întârzieri semnificative, iar criteriile de obținere a unei astfel de rambursări au fost neclare. Comisia a remarcat în acest sens că GE nu a contestat acest fapt, ca atare. Avantajul de trezorerie de care beneficiază societățile din cadrul SCZone rezultă, astfel, din faptul că GC nu colectează niciun venit din TVA de la toate societățile din cadrul SCZone până la lichidarea finală, a cărei dată este incertă (scenariul 1), spre deosebire de societățile din afara zonei SCZone, în cazul cărora veniturile sunt colectate imediat și rambursate mult mai târziu, la o dată incertă (scenariul 2). Prin urmare, societățile din cadrul SCZone beneficiază de un tratament preferențial în materie de TVA în comparație cu societățile din afara SCZone. Cuantumul necolectat de GE de la societățile din cadrul SCZone reprezintă venituri nepercepute sau anulate în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) din regulamentul de bază.

(893) Pentru a ilustra în continuare acest lucru, Comisia a examinat, pe lângă cadrul TVA relevant în Egipt, situația producătorilor-exportatori înainte și după aderarea la SCZone. Într-adevăr, înainte de aderarea la SCZone, situația acestora a fost comparabilă cu cea a societăților din afara SCZone în cursul perioadei de anchetă (scenariul 2). În acest sens, GE nu a contestat faptul că Jushi Egipt a acumulat un credit de TVA foarte mare înainte de aderarea sa la SCZone și că GE nu a fost în măsură să ramburseze acest credit. Situația creditului de TVA al Jushi Egipt, care este anterior aderării societății la zona SCZone, arată astfel că situația descrisă în considerentul precedent corespunde realității pentru societățile din afara SCZone din cursul perioadei de anchetă.

(894) În ceea ce privește cel de al cincilea aspect adus în discuție de către GE și producătorii-exportatori, destinația finală a mărfurilor cărora li se aplică TVA, precum și faptul că Jushi Egipt a putut deduce, în timp, cuantumuri datorate de TVA din creditul său de TVA inițial nu modifică în niciun fel constatările Comisiei, întrucât aceste elemente nu au nicio incidență asupra diferenței inițiale de tratament dintre societățile din interiorul și din afara SCZone și, în orice caz, aceste compensări de TVA nu sunt legate de o rambursare proactivă din partea GC, ci mai degrabă de cuantumurile datorate cu titlu de TVA de aceste societăți.

(895) În același timp, Comisia a recunoscut, de asemenea, că unul dintre cei doi producători-exportatori a primit o singură rambursare a taxei pentru unele dintre achizițiile sale de echipamente, dar această rambursare a avut loc în afara perioadei de anchetă și cu o întârziere de mai mulți ani. În plus, Comisia a luat act de faptul că noua lege privind TVA din Egipt a fost adoptată abia cu puțin timp înainte de perioada de anchetă și că legislația de punere în aplicare nu era încă pe deplin în vigoare în cursul perioadei de anchetă. Având în vedere această etapă de tranziție, Comisia a înțeles argumentul GE potrivit căruia perioada de lichidare pentru rambursările de TVA poate fi întârziată în mod semnificativ, având în vedere că Egiptul este o țară în curs de dezvoltare cu un număr insuficient de personal administrativ responsabil de aplicarea noului sistem și cu posibile deficite bugetare care fac dificilă rambursarea de TVA în termenele prevăzute. Prin urmare, ținând seama de aceste circumstanțe excepționale și, se speră, temporare din Egipt, Comisia a decis să ia în considerare numai avantajul de trezorerie conferit producătorilor-exportatori pentru calcularea avantajului privind scutirile de TVA. Metodologia de calcul pentru calcularea avantajului, astfel cum se descrie în considerentul 899 de mai jos, a fost adaptată în consecință.

(896) Cu privire la cel de al șaselea argument, Comisia a observat că, deși Hengshi Egipt a primit la un moment dat o rambursare de TVA achitată în avans pentru achizițiile de utilaje, societatea nu a primit nicio rambursare de TVA achitată pentru achizițiile de materiale, deși solicitase o astfel de rambursare. Prin urmare, concluziile în materie de TVA privind utilajele se aplică *a fortiori* TVA-ului privind materialele. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.

(c) Concluzie

(897) Având în vedere cele de mai sus, Comisia a concluzionat că acest program oferă o contribuție financiară sub formă de venituri nepercepute de GE în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) punctul (ii), deoarece întreprinderile eligibile sunt scutite de la plata TVA și/sau a taxelor vamale care ar fi în mod normal datorate. Aceasta conferă, de asemenea, un avantaj societăților beneficiare în sensul articolului 3 alineatul (2) din regulamentul de bază, întrucât acestea sunt plasate într-o poziție financiară mai bună decât cea în care ar fi în absența programului. De fapt, în absența programului, acestea ar fi plătit TVA și taxe la import la importul echipamentelor.

(898) Programul este specific în sensul articolului 4 alineatul (2) litera (a) din regulamentul de bază, întrucât nu se aplică în mod general în Egipt, și se aplică numai societăților situate în zone economice cu caracter special, cum ar fi SCZone. Legislația în temeiul căreia își desfășoară activitatea autoritatea emitentă limitează accesul acesteia la întreprinderile situate în SCZone.

(d) Calculul valorii subvenției

(899) Valoarea subvenției care face obiectul unor măsuri compensatorii se calculează în funcție de avantajul pentru beneficiari a cărui existență se constată în cursul perioadei de anchetă. Avantajul acordat beneficiarilor este considerat a fi:

1. cuantumul taxelor vamale care fac obiectul scutirii pentru echipamentele importate. Pentru a asigura faptul că valoarea compensatorie acoperă doar perioada de anchetă, avantajul primit a fost amortizat pe durata de viață utilă a echipamentelor conform procedurilor contabile normale ale societății, cu excepția uneia dintre categoriile de active, pentru care perioada de amortizare a fost adaptată pentru a reflecta mai bine durata de viață reală, conform verificării serviciilor Comisiei;

2. în ceea ce privește veniturile la care se renunță sub forma unei scutiri de TVA *de facto*, avantajul a fost calculat inițial luând valoarea integrală a TVA datorată în mod normal, dar care nu a fost plătită în perioada de anchetă pentru achizițiile de echipamente importate (în cursul PA). Cu toate acestea, astfel cum s-a menționat în considerentul 895 de mai sus, ca urmare a observației privind comunicarea constatărilor finale, Comisia a decis să ia în considerare numai avantajul de trezorerie în favoarea producătorilor-exportatori pentru calcularea avantajului aferent scutirilor de la plata TVA. Metodologia de calcul pentru calcularea avantajului a fost adaptată în consecință. Prin urmare, avantajul de trezorerie legate de TVA neperceptă a fost considerat echivalent cu rata medie a dobânzii la depozite din Egipt pe parcursul PA (12,32 %), aplicată cuantumurilor de TVA neplătite pentru mărfurile achiziționate începând din 2017.

(900) În urma comunicării constatărilor definitive, Jushi Egipt a declarat că Comisia a aplicat o taxă vamală de 5 % asupra importurilor de duze efectuate în 2018, deși acestea făceau obiectul unei taxe vamale de 2 % în 2018. De asemenea, societatea a susținut că Comisia ar fi trebuit să aloce TVA pentru importurile de utilaje în funcție de amortizarea din perioada de anchetă, în conformitate cu articolul 7 alineatul (3) din regulamentul de bază. Comisia a acceptat aceste afirmații și a adaptat în mod corespunzător calculul cuantumului subvenției.

(901) Valoarea subvenției stabilite în legătură cu acest tip de subvenții în cursul perioadei de anchetă pentru producătorii-exportatori a fost de 0,13 %.

4.6.3. *Scutiri de TVA și reduceri tarifare la import pentru materialele importate*

(902) În conformitate cu Legea 83/2002, entităților care operează într-o zonă economică specială li se permite să importe materii prime fără să plătească taxe vamale, taxe pe vânzări sau alte taxe sau impozite, care ar fi exigibile altfel, în măsura în care aceste produse importate sunt reexportate ca atare sau transformate într-un produs din aval care este apoi exportat.

(a) Temei juridic

(903) Temeiurile juridice ale acestui program sunt:

— Legea nr. 83/2002 privind zonele economice cu caracter special (denumită în continuare „Legea nr. 83/2002”);

— Decretul-lege nr. 1625 din 2002 de emitere a Regulamentului executiv pentru Legea privind zonele economice cu caracter special;

— Decretul Președintelui Republicii Arabe Egipt privind Legea nr. 27/2015 de modificare a anumitor dispoziții ale Legii privind zona economică cu caracter special emise prin Legea nr. 83/2002 (denumită în continuare „Legea nr. 27/2015”);

— Legea privind investițiile, promulgată prin Legea nr. 72 din 2017;

— Proiectul de Rezoluție a prim-ministrului nr. (2310) din 2017 privind emiterea reglementărilor executive ale legii privind investițiile, emis în temeiul Legii nr. 72 din 2017;

— Legea privind TVA, astfel cum a fost adoptată prin Legea nr. 67 din 2016;

— Regulamentul executiv de aplicare a Legii privind TVA, Decretul nr. 66/2017 al Ministerului Finanțelor.

(b) Constatările anchetei

(904) După cum s-a menționat la considerentul 872 de mai sus, SCZone face parte dintr-o zonă vamală separată. În conformitate cu articolul 42 din Legea nr. 83/2002, materiile prime importate, proviziile, piesele de schimb și orice alte materiale sau componente importate din străinătate sunt scutite de taxe și impozite atât timp cât sunt alocate pentru bunuri sau servicii produse pentru activitatea sub licență în cadrul SCZone. Pe de altă parte, toate taxele și impozitele trebuie să fie plătite pentru toate produsele desfăcute pe piața internă din afara SCZone.

(905) Pe parcursul anchetei, Comisia a constatat că, în conformitate cu dispozițiile articolului menționat anterior din Legea 83/2002, ambii producători-exportatori au beneficiat de derogări de la plata TVA și a taxelor de import pentru materiile prime utilizate la fabricarea produselor finite exportate (și în special, a produsului în cauză).

(906) În ceea ce privește derogarea de la plata taxelor de import, o astfel de configurare corespunde unui sistem de rambursare a taxelor, astfel cum este descris în anexa I punctul (i) la regulamentul de bază. În conformitate cu litera (i) de la anexa I, sistemele de *drawback* pentru inputurile de substituire pot constitui o subvenție la export în măsura în care ele permit restituirea unei sume superioare impunerilor la import aplicate inițial asupra inputurilor importate pentru care se solicită rambursare.

(907) Pentru a stabili dacă a existat o astfel de rambursare excesivă, în conformitate cu secțiunea II din anexa III la regulamentul de bază, Comisia a solicitat informații suplimentare din partea GE cu privire la sistemul de rambursare a taxelor în general și, mai exact, cu privire la existența și aplicarea efectivă a procedurilor de verificare și monitorizare conexe.

(908) Pe baza informațiilor primite inițial, se părea că GE a instituit într-adevăr un cadru legislativ pentru monitorizarea sistemului de rambursare a taxelor, inclusiv, după caz, rambursarea taxelor la import plătite. Cu toate acestea, în cursul vizitelor de verificare la sediul producătorilor-exportatori, s-a constatat că acest cadru nu era pus efectiv în aplicare. Niciunul dintre producătorii-exportatori nu a plătit nicio taxă de import sau TVA pentru niciuna dintre achizițiile lor de materiale în perioada de anchetă, indiferent dacă ele au fost utilizate pentru vânzări interne sau pentru vânzări la export de bunuri. În mod normal, trebuie efectuată o depunere într-un cont blocat al autorităților vamale, din care taxele să poată fi plătite periodic. Cu toate acestea, în perioada de anchetă, nicio depunere nu a fost efectuată, iar autoritățile nu au perceput nicio sumă.

(909) După perioada de anchetă, Jushi Egipt a depus o mică sumă în contul autorităților egiptene, care ar fi acoperit rambursarea excesivă pentru vânzările interne. Cu toate acestea, nu a fost furnizat niciun element de probă care să indice că această plată s-a efectuat într-adevăr în legătură cu rambursarea excesivă pentru vânzările interne sau în legătură cu vânzările interne realizate în perioada de anchetă. Cu toate acestea, au existat, de asemenea, elemente de probă că Jushi Egipt a primit rambursarea taxelor la import plătite în perioadele anterioare, înainte de a obține o scutire de taxe la import.

(910) După alte schimburi cu GE, Comisia a primit informații suplimentare care au arătat că, de fapt, cadrul de monitorizare și verificare a colectării taxelor vamale în SCZone era încă în curs de realizare în perioada de anchetă. De exemplu, comitetul pentru ajustarea soldurilor aferente taxelor de import a fost înființat abia în 2019, în conformitate cu Decretul nr. 158 al Șefului autorității vamale, înființarea unui comitet de inspecție vamală era încă în curs în 2019, iar procedurile executive nu au fuseseră încă emise. Astfel, Comisia a concluzionat că nu a existat un sistem eficace și adecvat de rambursare a taxelor.

(911) În plus, astfel cum s-a menționat la considerentul 876 de mai sus, în SCZone, TVA pentru bunurile importate este reținută la sursă, în loc să fie plătită în avans. Autoritățile fiscale păstrează doar dreptul de a recupera TVA-ul ulterior.

(912) Ancheta a arătat, de asemenea, că, pentru anumiți factori de producție pe care Jushi Egipt i-a folosit în procesul de fabricație de la furnizorii egipteni, TVA a fost percepută la nivelul standard, fără a se ține seama de faptul că societatea avea sediul în zona specială în care TVA nu era datorată în mod normal. Aceste tranzacții au dat naștere unui credit asociat TVA pentru Jushi Egipt. În schimb, vânzările de factori de producție între societăți situate în zona specială nu erau supuse TVA internă, indiferent dacă bunurile produse cu astfel de factori de producție urmau să fie exportate sau vândute pe piața internă.

(913) Toate aceste elemente arată că această zonă specială nu este o zonă clasică de prelucrare pentru export și este, de asemenea, diferită de alte zone libere speciale existente în Egipt, ci este un tip unic și hibrid de zonă specială cu mai multe caracteristici specifice care o disting de alte zone. Actele cu putere de lege și normele administrative aplicabile nu par să fie aplicate în practică în această zonă, astfel încât Comisia și-a întemeiat concluziile pe înțelegerea modului în care funcționează în practică operațiunile din zonă.

(914) În plus, este important de remarcat că absența autorităților administrative însărcinate cu administrarea, monitorizarea și asigurarea respectării sistemului fiscal și a oricăror obligații fiscale referitoare la sistemul fiscal special aplicabil în zonă fac din aceasta un spațiu unic, iar societățile cu sediul în acest teritoriu au libertatea deplină de a alege să urmeze sau să ignore normele fiscale fără absolut nicio consecință. Prin urmare, având în vedere circumstanțele speciale ale acestei zone și pe baza informațiilor disponibile, Comisia a decis să considere scutirile de TVA aplicate factorilor de producție importați ca scutire *de facto* de a plăti astfel de TVA, indiferent dacă factorii de producție sunt ulterior încorporați în produse finite exportate sau vândute pe piața internă.

(c) Concluzie

(915) Astfel, Comisia a concluzionat că sistemul GE de monitorizare a rambursării taxelor nu a fost aplicat în mod eficace și că nu poate fi calificat ca atare, din toate motivele explicate la punctul anterior și rezumate în considerentul 913. De fapt, astfel cum s-a explicat în considerentele 908-914, ancheta a arătat că GE nici măcar nu înființase o autoritate însărcinată să administreze și să execute vreo obligație fiscală pentru entitățile situate în zonă, inclusiv taxele vamale și TVA datorate pentru materialele importate.

(916) În plus, Comisia a stabilit că pretinsul sistem de rambursare a taxelor pentru factorii de producție utilizați la fabricarea produselor finite exportate a condus la neperceperea veniturilor, ceea ce constituie o subvenție ce poate face obiectul unor măsuri compensatorii în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) din regulamentul de bază, deoarece ele conduc la o rambursare excesivă a impunerilor la import aplicate inițial asupra factorilor de producție importați pentru care se solicită rambursarea. GE nu a furnizat nicio examinare suplimentară a tranzacțiilor în cauză.

(917) Aceste rambursări excesive sunt și specifice, în sensul articolului 4 alineatul (2) litera (a) din regulamentul de bază, întrucât nu se aplică în mod general în Egipt, și se aplică numai societăților situate în SCZone.

(918) În plus, scutirea de TVA *de facto* pentru materialele importate constituie o contribuție financiară sub forma veniturilor nepercepute de către GE în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) din regulamentul de bază, deoarece întreprinderile eligibile sunt scutite de la plata TVA care, altfel, ar fi datorată. De asemenea, acesta acordă un avantaj societăților beneficiare în sensul articolului 3 alineatul (2) din regulamentul de bază. Programul este specific în sensul articolului 4 alineatul (2) litera (a) din regulamentul de bază, întrucât legislația limitează scutirea de TVA numai pentru întreprinderile situate în SCZone.

(919) În urma comunicării constatărilor definitive, GE și producătorii-exportatori au susținut că Jushi Egipt a plătit un avans pentru taxele vamale la începutul anului 2019. Aceștia au furnizat, de asemenea, elemente de probă suplimentare, conform cărora toate taxele vamale pentru anii 2017 și 2018 sunt, în prezent, lichidate și plătite. În plus, aceștia au susținut că, chiar dacă cuantumurile datorate cu titlu de taxe vamale nu ar fi fost lichidate în 2020, Comisia nu ar putea solicita o administrație fiscală perfectă de la o țară în curs de dezvoltare, precum Egiptul. În această privință, GE a dat dovadă de o diligență deosebită în ceea ce privește instituirea sistemului de rambursare a taxelor vamale pentru Jushi Egipt, întrucât rapoartele privind consumul erau deja stabilite și monitorizate de către GE în termen de câteva luni de la aderarea Jushi Egipt la zona economică a Canalului Suez. Trei ani mai târziu, GE a recuperat toate taxele vamale și TVA-ul datorat de Jushi Egipt și Hengshi Egipt. În consecință, GE a susținut că a instituit un sistem adecvat de drawback al taxelor, astfel încât nu a avut loc o remitere excesivă.

(920) În plus, potrivit GE, în temeiul articolului 377 din Codul civil egiptean și al hotărârii Curții monetare nr. 915/43, GE are la dispoziție 5 ani pentru a recupera taxele la import. Prin urmare, nu era posibil ca GE să nu perceapă venituri atâta timp cât această perioadă nu a expirat, întrucât GE încă mai avea dreptul să recupereze taxele vamale și a recuperat, de fapt, taxele vamale datorate la timp.

(921) În cele din urmă, Jushi Egipt a susținut că vânzările către Hengshi Egipt sunt tratate în conformitate cu legislația egipteană în același mod ca și vânzările la export în ceea ce privește taxele la import pentru materii prime, întrucât Hengshi Egipt este situată în zona economică a Canalului Suez. În plus, Hengshi Egipt nu a efectuat vânzări pe piața internă, întrucât societatea a exportat întreaga sa producție. Prin urmare, chiar și în cazul în care Jushi Egipt nu ar fi fost scutită de taxe la import în ceea ce privește materiile prime, aceasta nu ar fi plătit taxe la import pentru materiile prime aferente vânzărilor interne către Hengshi Egipt. Jushi Egipt a reiterat acest argument în urma comunicării constatărilor definitive.

(922) Comisia a analizat elementele de probă furnizate cu privire la plata taxelor vamale și a constatat că GE lansase o inspecție la sediul producătorului-exportator la sfârșitul anului 2019, ca urmare a anchetei Comisiei. În urma acestei inspecții, GE a reclamat societății plata unei anumite sume cu titlu de taxe vamale pentru materialele importate, aferente anilor 2017, 2018 și 2019. Pe baza elementelor de probă furnizate și având în vedere imposibilitatea de a le verifica la fața locului ca urmare a restricțiilor de călătorie legate de pandemia de COVID-19, Comisia a acceptat acest argument și a dedus cuantumul taxelor vamale plătite pentru materialele importate aferente perioadei de anchetă, în conformitate cu articolul 15 alineatul (1) din regulamentul de bază.

(923) Cu toate acestea, Comisia nu a considerat că aceste plăți pun sub semnul întrebării constatările privind regimul de subvenționare, ca atare. În această privință, Comisia a observat că recuperarea taxelor vamale a fost declanșată de activitățile din cadrul anchetei Comisiei, mai degrabă decât de propriul cadru de monitorizare și de verificare al GE pentru colectarea taxelor vamale. De asemenea, GE nu a contestat faptul că un astfel de cadru nu era în vigoare în perioada de anchetă. În ceea ce privește caracterul temporar al lipsei monitorizării și a verificării, Comisia a constatat că, deși Jushi Egipt a aderat la SCZone abia în 2017, ultima modificare a cadrului legislativ în materie de colectare a taxelor vamale avusese loc deja în 2015, când responsabilitatea colectării taxelor vamale

a fost transferată autorității generale din cadrul SCZone. În plus, raportul detaliat al autorității vamale, furnizat de către GE ca anexa I la observațiile sale privind comunicarea constatărilor definitive, a confirmat că legislația globală pentru colectarea taxelor vamale era deja în vigoare din 2006. Astfel, GE a avut la dispoziție suficient timp pentru a pune în aplicare un sistem funcțional de colectare a taxelor vamale.

(924) În ceea privește vânzările efectuate de Jushi Egipt către Hengshi Egipt, Comisia a observat deja în considerentele 912-913 de mai sus că vânzările de factori de producție între societăți situate în zona specială nu au făcut niciodată obiectul vreunui impozit, demonstrând, astfel, faptul că SCZone era o zonă specială, cu mai multe caracteristici specifice care o disting de alte zone. Faptul că Hengshi Egipt a realizat exclusiv vânzări la export este, în acest sens, irelevant și nu modifică în niciun fel concluziile Comisiei. Prin urmare, afirmațiile GE și ale producătorilor-exportatori în ceea ce privește valabilitatea constatărilor Comisiei în general și a constatărilor privind vânzările către Hengshi Egipt în special au fost respinse.

(d) Calculul valorii subvenției

(925) În ceea ce privește taxele de import, avantajul acordat beneficiarului este considerat a fi diferența dintre valoarea taxelor de import datorate în perioada de anchetă și valoarea reală a taxelor de import plătite în cursul perioadei de anchetă.

(926) Pentru a determina valoarea taxelor la import datorate, Comisia a considerat că raportul mediu de consum pentru toate tipurile de produse finite este același, deoarece toate aparțin aceleiași categorii generale de produse. Comisia și-a întemeiat raportul de consum pe evidențele producătorilor-exportatori. Apoi, ea a stabilit mai întâi cantitatea de materiale importată în cursul perioadei de anchetă. În al doilea rând, a calculat raportul dintre vânzările interne comparativ cu vânzările totale ale producătorilor-exportatori. În al treilea rând, Comisia a aplicat această pondere a vânzărilor interne la volumul total al materialelor importate și a determinat cantitatea de materiale importate pentru care ar fi datorate taxe la import.

(927) În cele din urmă, pentru a stabili cuantumul avantajului, Comisia a calculat cuantumul taxelor la import de plătit pentru cantitățile de materiale utilizate pentru producția de bunuri vândute pe piața internă.

(928) În ceea ce privește veniturile la care se renunță sub forma unei scutiri de TVA *de facto*, avantajul a fost calculat inițial pe baza valorii integrale a TVA datorată în mod normal, dar care nu a fost plătită în perioada de anchetă pentru achizițiile de factori de producție importați.

(929) După comunicarea constatărilor definitive, Comisia a adaptat metodologia de calcul pentru calcularea avantajului privind scutirea *de facto* de TVA, astfel cum se menționează în considerentul 895 de mai sus. Prin urmare, avantajul de trezorerie aferent TVA nepercepute a fost considerat echivalent cu rata medie a dobânzii la depozitele din Egipt în cursul PA (12,32 %), aplicată cuantumurilor TVA, care au fost nepercepute pentru materialele achiziționate începând cu 2017 și calculat pro rata pentru cuantumurile TVA care au fost nepercepute în cursul PA. Întrucât nu au fost disponibile informații cu privire la cantitatea de materiale achiziționate înainte de PA, Comisia a considerat că acest cuantum ar fi echivalent cu cuantumurile constatate în cursul PA, după ajustare pentru a ține seama de diferența de cost al bunurilor vândute între cele două perioade.

(930) Valoarea subvenției stabilite în legătură cu acest tip de subvenții în cursul perioadei de anchetă pentru producătorii-exportatori a fost de 0,95 %.

4.7. **Concluzie privind subvenționarea**

(931) Pe baza informațiilor disponibile în această etapă a anchetei, pentru producătorii-exportatori, Comisia a calculat valoarea subvențiilor care pot face obiectul unor măsuri compensatorii prin examinarea fiecărei subvenții sau a fiecărui program de subvenționare, în conformitate cu dispozițiile regulamentului de bază, și a adunat aceste cifre pentru a calcula valoarea totală a subvenției acordate fiecărui producător-exportator în cursul perioadei de anchetă. Pentru calcularea subvenționărilor totale de mai jos, Comisia a calculat mai întâi procentajul reprezentat de subvenție, acesta fiind egal cu valoarea subvenției, considerată ca procent din cifra totală de afaceri a societății. Acest procent a fost utilizat în continuare pentru a calcula subvenția alocată exporturilor de produs în cauză către Uniune pe durata perioadei de anchetă. Ulterior a fost calculată valoarea subvenției pe tonă de produs în cauză exportat către Uniune în cursul perioadei de anchetă, iar marjele de mai jos au fost calculate ca procentaj din valoarea „Cost, asigurare și navlu" (CIF) a acelorași exporturi pe tonă.

(932) Având în vedere că Jushi și Hengshi Egipt sunt societăți afiliate, a fost stabilită o singură valoare a subvenției pentru acești producători-exportatori. După comunicarea constatărilor definitive și a constatărilor definitive suplimentare, grupul CNBM a adus aceleași argumente cu cele care au fost invocate pentru entitățile chineze ale grupului în considerentele 624-626 de mai sus, cu privire la metodologia de calcul pentru stabilirea cuantumurilor fiecărei subvenții pentru societățile afiliate. Această afirmație a fost respinsă în conformitate cu argumentele formulate pentru partea chineză a grupului.

(933) De asemenea, grupul CNBM a solicitat în mod specific Comisiei să evidențieze celulele din calcul care indicau că s-a efectuat o medie ponderată a subvențiilor individuale ale celor doi producători-exportatori afiliați. În acest sens, Comisia a făcut trimitere la informațiile furnizate în comunicarea constatărilor definitive și în comunicarea constatărilor definitive suplimentare. Comisia nu a putut accepta această afirmație, deoarece consideră că fișele Excel furnizate conțin toate informațiile necesare, inclusiv formulele utilizate pentru calcularea fiecărei celule, permițând astfel societății să urmeze metodologia de calcul utilizată.

(934) În plus, întrucât producătorii-exportatori egipteni cooperanți sunt singurii producători de MFS din Egipt, Comisia a stabilit cuantumul pentru „toate celelalte societăți” la nivelul celui mai mare cuantum stabilit pentru producătorii-exportatori cooperanți.

Numele societății	Valoarea subvențiilor pasibile de măsuri compensatorii
Grupul CNBM Egipt	10,9 %
Toate celelalte societăți	10,9 %

5. **PREJUDICIUL**

5.1. **Definiția industriei din Uniune**

(935) Produsul similar a fost fabricat de 16 producători din Uniune în cursul perioadei de anchetă. Aceștia constituie „industria din Uniune” în sensul articolului 9 alineatul (1) din regulamentul de bază.

(936) Producția totală de MFS a Uniunii în cursul perioadei de anchetă a fost stabilită la aproape 115 000 de tone. Comisia a stabilit cifra pe baza răspunsului verificat la chestionar transmis de reclamant, confirmat prin confruntare și, după caz, actualizat cu răspunsurile verificate la chestionar ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion. Astfel cum se arată în considerentul 83, eșantionul a fost compus din patru producători din Uniune care reprezentau peste 40 % din producția totală a Uniunii de produs similar.

5.2. **Consumul din Uniune**

(937) Comisia s-a bazat pe datele Eurostat ajustate pentru a stabili consumul la nivelul Uniunii și volumele importurilor, în conformitate cu metodologia propusă de reclamant. Pe baza datelor TARIC la nivel de 10 cifre, o mică parte din factorii de producție a fost eliminată din statisticile utilizate privind importurile. Comisia a verificat și a confirmat estimările reclamantului cu privire la proporția produsului în cauză din volumul importat sub codurile NC ([199]) menționate în avizul de deschidere ([200]), pe baza informațiilor primite de la producătorii-exportatori cooperanți din RPC și din Egipt.

(938) Volumele și valoarea importurilor din alte țări terțe au fost stabilite în cursul anchetei, pe baza informațiilor directe ale societăților care produc MFS în alte țări terțe și care le importă în Uniune. Pentru toate țările terțe, în plus față de cifrele menționate în plângere, reclamantul a furnizat informații actualizate referitoare la piață pentru perioada de anchetă.

(939) Comisia a stabilit consumul Uniunii pe baza volumului vânzărilor industriei din Uniune pe piața Uniunii, la care se adaugă importurile din toate țările terțe, astfel cum sunt înregistrate în baza de date Comext a Eurostat, ajustate astfel cum se descrie în considerentele 937 și 938 de mai sus.

([199]) Coduri din Nomenclatura combinată.
([200]) Codurile NC 7019 39 00, 7019 40 00, 7019 59 00 și 7019 90 00.

(940) Consumul din Uniune a evoluat după cum urmează:

Tabelul 2

Consumul Uniunii (în tone)

	2015	2016	2017	Perioada de anchetă
Consumul total la nivelul Uniunii	153 287	175 827	181 464	168 270
Indice	*100*	*115*	*118*	*110*

Sursă: Comext, plângere.

(941) Consumul Uniunii a crescut în perioada examinată, de la aproximativ 153 000 de tone în 2015 până la aproximativ 168 000 de tone în perioada de anchetă, și anume cu 9,8 %.

(942) În observațiile lor cu privire la comunicarea finală, unul dintre producătorii-exportatori din grupul CNBM (China) a solicitat o comunicare suplimentară care să clarifice datele subiacente referitoare la importuri și la consum și metodologia detaliată utilizată pentru stabilirea acestora. Părțile menționate au afirmat că acest lucru este necesar deoarece cifrele utilizate în plângere erau diferite de cele comunicate.

(943) Afirmația că cifrele relevante nu au fost comunicate este eronată. Cifrele utilizate pentru stabilirea consumului de MFS în Uniune au fost comunicate tuturor părților interesate în cadrul comunicării finale din 27 februarie 2020. Diferențele față de cifrele utilizate în plângere nu se datorează unei modificări a metodologiei, ci, pe de o parte, perioadelor de timp diferite dintre plângere și anchetă, astfel cum s-a explicat mai sus, și, pe de altă parte, disponibilității unor date mai detaliate, care au fost colectate în cadrul anchetei. În timp ce reclamantul a fost nevoit să se bazeze pe date de piață pentru a elimina importurile de la codurile NC relevante care nu corespundeau MFS, Comisia are acces la date privind importurile de nivel TARIC. Astfel cum s-a menționat la considerentul 937, Comisia a utilizat aceste date pentru a elimina produsele care au fost importate cu coduri TARIC pentru alte produse. Pe lângă diferența legată de perioade, Comisia a avut acces la datele efective aferente producătorilor din Uniune incluși în eșantion, iar în anumite cazuri, verificarea acestor date conduce la revizuirea cifrelor raportate.

(944) În observațiile sale cu privire la comunicarea constatărilor finale, GC a reiterat faptul că ajustările efectuate de reclamanți asupra datelor privind importurile au făcut, probabil, ca volumele importurilor din Rusia să fie mult subevaluate, în timp ce metodologia aplicată RPC a fost diferită și dezavantajoasă pentru RPC.

(945) Astfel cum s-a subliniat în considerentul 18, datele privind importurile din Rusia s-au bazat pe datele Eurostat verificate încrucișat cu importurile provenite de la cei doi producători cunoscuți de MFS din Rusia. Volumul exporturilor de MFS raportate de producătorii-exportatori chinezi care au cooperat pe parcursul anchetei a reprezentat totalitatea importurilor înregistrate de Eurostat la codurile TARIC relevante și, prin urmare, toate exporturile au fost considerate ca fiind exporturi de produs în cauză.

(946) Prin urmare, afirmația conform căreia metodologiile aplicate pentru a determina volumele importurilor ar conduce la rezultate distorsionate a fost respinsă.

5.3. **Importurile originare din țările în cauză**

5.3.1. *Evaluarea cumulativă a efectelor importurilor provenite din țările în cauză*

(947) Comisia a examinat dacă importurile de MFS originare din țările în cauză ar trebui să facă obiectul unei evaluări cumulative, în conformitate cu articolul 8 alineatul (3) din regulamentul de bază.

(948) Dispoziția prevede că importurile provenite din mai multe țări trebuie să facă obiectul unei evaluări cumulative numai în cazul în care:

(a) valoarea subvenției care face obiectul unor măsuri compensatorii stabilită în raport cu importurile provenite din fiecare țară este superioară pragului *de minimis* prevăzut la articolul 14 alineatul (5) din regulamentul de bază, iar volumul importurilor provenite din fiecare țară nu este neglijabil; și

(b) o evaluare cumulativă a efectelor importurilor este adecvată, având în vedere condițiile de concurență între produsele importate și condițiile de concurență între produsele importate și produsul similar din Uniune.

(949) Cuantumul subvențiilor care fac obiectul unor măsuri compensatorii stabilit pentru importurile provenite din RPC și din Egipt a fost superior pragului *de minimis* prevăzut la articolul 14 alineatul (5) din regulamentul de bază. Volumul importurilor nu a fost neglijabil în sensul articolului 10 alineatul (9) din regulamentul de bază. Într-adevăr, cotele de piață din perioada de anchetă au fost de 22,3 % (37 558 de tone) pentru importurile din RPC și de 9,1 % (15 334 de tone) pentru importurile din Egipt.

(950) Condițiile de concurență între importurile subvenționate din RPC și din Egipt și între aceste importuri și vânzările de produs similar din Uniune au fost similare. Mai precis, produsele importate au concurat între ele, precum și cu MFS produse în Uniune, deoarece sunt vândute prin aceleași circuite de vânzare și către categorii similare de clienți. În ceea ce privește prețurile de import, tabelul 4 arată că, deși nivelurile globale ale prețurilor au fost diferite pentru fiecare țară în cauză, tendințele au fost în mare măsură aceleași, și anume indicând o scădere globală în cursul perioadei examinate și o stabilizare în 2017 și în perioada de anchetă, ambele subcotând în mod semnificativ prețurile de vânzare ale industriei din Uniune pe piața Uniunii.

(951) În observațiile sale la comunicarea constatărilor finale, GC a reiterat faptul că cerința evaluării cumulate a efectelor importurilor care fac obiectul unor subvenții din țările în cauză nu a fost îndeplinită întrucât ar contraveni practicii Comisiei de a solicita o similaritate a importurilor țărilor în cauză în ceea ce privește volumul lor total, cota de piață și prețul, ceea ce, potrivit GC, nu ar fi cazul pentru importurile din RPC și Egipt în cazul de față. În sprijinul acestei afirmații, GC a făcut trimitere la anchetele antidumping anterioare ([201]) și la grupul special al OMC în cauza privind garniturile pentru tuburi sau țevi ([202]). GC a susținut, de asemenea, că importurile din China nu au cauzat, în mod individual, niciun prejudiciu, întrucât ele au prezentat tendințe mai similare decât volumele de vânzări ale industriei din Uniune.

(952) În observațiile lor la comunicarea constatărilor finale, GC a susținut, de asemenea, că, în cadrul anchetei actuale, importurile din Egipt către Uniune nu au existat până în 2017 și, prin urmare, pentru cea mai mare parte a perioadei de anchetă, ele nu erau în concurență cu importurile din China. În plus, GC a susținut că, între 2015 și 2018, volumele importurilor și cotele de piață egiptene și chineze au urmat tendințe opuse. În cele din urmă, GC a susținut că prețurile de import din Egipt au fost în mod constant mai mici decât prețurile de import din China. Prin urmare, GC a concluzionat că nu existau condiții similare de concurență între importurile din China, pe de o parte, și importurile din Egipt, pe de altă parte, care, prin urmare, nu ar trebui cumulate.

(953) Comisia reamintește că analiza situației de fapt referitoare la îndeplinirea condițiilor pentru o evaluare cumulativă într-un caz specific se efectuează de la caz la caz, ținând seama de particularitățile și circumstanțele fiecărui caz.

(954) Contrar celor afirmate de GC, articolul 8 alineatul (3) din regulamentul de bază nu prevede o cerință de similaritate a importurilor în ceea ce privește volumul, cota de piață și prețul, dar prevede că o evaluare cumulativă a efectelor importurilor este adecvată, având în vedere condițiile de concurență între produsele importate și condițiile de concurență între produsele importate și produsul similar din Uniune. Această analiză poate include elemente precum volumul importurilor, cota de piață și prețul de import, ceea ce nu înseamnă, totuși, că aceste elemente trebuie să fie similare în termeni absoluți.

(955) În cazul de față și după cum s-a subliniat deja în considerentul 33, între 2015 și 2017, China și Egipt au prezentat ambele tendințe de creșteri ale importurilor, această creștere fiind mai pronunțată pentru importurile din Egipt, în special între 2016 și 2017. Totuși, aceasta nu afectează concluzia conform căreia importurile din ambele țări erau în concurență unele cu altele, precum și cu vânzările industriei din Uniune pe piața Uniunii. Faptul că importurile din China au fost parțial depășite de importurile din Egipt a arătat, de asemenea, că existau condiții similare de concurență. În plus, în pofida scăderii volumului importurilor din China în cursul PA, nivelul global al importurilor a rămas semnificativ pe parcursul întregii perioade examinate și a prezentat o tendință generală de creștere pe parcursul aceleiași perioade.

([201]) Anumite produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate (Brazilia, Iran, Rusia, Ucraina), 2017 (JO L 258, 6 octombrie 2017, p. 24), considerentele 234-240, Raportul grupului special al OMC, *CE – garnituri pentru tuburi sau țevi*, punctele 7.245-7.267.

([202]) Raportul grupului special al OMC, *Mexic – tuburi și țevi de oțel*, punctul 7.56.

(956) În ceea ce privește prețurile de import, astfel cum s-a subliniat deja în considerentul 950, spre deosebire de ceea ce susține GC, în pofida prețurilor medii de import mai mici din Egipt, tendințele generale atât pentru China, cât și pentru Egipt, au fost similare, adică au scăzut pe parcursul întregii perioade examinate și au subcotat în mod constant prețurile de vânzare ale industriei din Uniune pe piața Uniunii.

(957) Prin urmare, Comisia a respins argumentele GC împotriva unei evaluări cumulative a efectelor importurilor subvenționate din RPC și Egipt. În consecință, argumentul invocat de GC potrivit căruia importurile din China nu ar fi cauzat, în mod individual, un prejudiciu este irelevant.

(958) Ținând seama de cele de mai sus, s-a concluzionat că au fost respectate criteriile prevăzute la articolul 8 alineatul (3) din regulamentul de bază, iar importurile din RPC și din Egipt au fost examinate cumulativ în vederea stabilirii prejudiciului.

5.3.2. *Volumul și cota de piață a importurilor din țările în cauză*

(959) Astfel cum se explică în considerentele 937 și 938 de mai sus, Comisia a stabilit volumul importurilor și prețurile pe baza datelor Eurostat ajustate. Cota de piață a importurilor a fost stabilită prin compararea volumului importurilor cu consumul la nivelul Uniunii. În observațiile lor cu privire la comunicarea constatărilor finale și astfel cum s-a menționat în considerentul 944, GC a afirmat că metodologia de determinare a volumelor importurilor din China a fost părtinitoare. Din motivele expuse în considerentul 945, argumentele prezentate în această privință au fost respinse.

(960) Importurile în Uniune din RPC și din Egipt au evoluat după cum urmează.

Tabelul 3

Volumul importurilor și cota de piață

	2015	2016	2017	Perioada de anchetă
Importuri din RPC, exprimate în tone	34 470	42 507	44 278	37 558
Indice	*100*	*123*	*129*	*109*
Importuri din Egipt, exprimate în tone	108	417	6 092	15 334
Indice	*100*	*386*	*5 641*	*14 198*
Importuri din țările în cauză, exprimate în tone	34 578	42 924	50 370	52 892
Indice	*100*	*124*	*145*	*153*
Cota de piață a RPC	22,5 %	24,2 %	24,4 %	22,3 %
Indice	*100*	*108*	*109*	*99*
Cota de piață – Egipt	0,1 %	0,2 %	3,4 %	9,1 %
Indice	*100*	*337*	*4 765*	*12 934*
Cota de piață a țărilor în cauză	22,6 %	24,4 %	27,8 %	31,4 %
Indice	*100*	*108*	*123*	*139*

Sursă: Comext, eșantionarea răspunsurilor producătorilor-exportatori din țările în cauză.

(961) Importurile din țările în cauză au crescut cu 53 % în perioada examinată, de la aproape 35 000 de tone în 2015 până la aproape 53 000 de tone în perioada de anchetă. Cota de piață a țărilor în cauză a crescut, astfel, de la 22,6 % în 2015 până la 31,4 % în perioada de anchetă cu aproape 9 puncte procentuale. Această creștere a fost continuă în cursul perioadei examinate, atât în termeni absoluți, cât și în termeni relativi.

5.3.3. *Prețurile importurilor din țările în cauză și subcotarea prețurilor*

(962) Astfel cum se explică în considerentul 937, Comisia a stabilit tendințele prețurilor de import pe baza datelor Eurostat.

(963) Pe baza respectivă, prețul mediu al importurilor în Uniune din țările în cauză a evoluat după cum urmează:

Tabelul 4

Prețurile de import (EUR/kg)

	2015	2016	2017	Perioada de anchetă
Prețul de import – RPC	1,78	1,75	1,69	1,63
Indice	*100*	*99*	*95*	*91*
Prețul de import – Egipt	1,36	1,40	1,32	1,32
Indice	*100*	*103*	*98*	*97*
Prețul de import – țările în cauză	1,78	1,75	1,64	1,54
Indice	*100*	*99*	*92*	*86*

Sursă: Comext.

(964) Prețurile de import ale țărilor în cauză au fost întotdeauna inferioare prețului mediu de vânzare practicat de producătorii din Uniune incluși în eșantion, astfel cum se arată în tabelul 8. Prețurile medii de import din țările în cauză au scăzut de la 1,78 EUR/kg până la 1,54 EUR/kg în perioada examinată, și anume cu aproape 14 %.

(965) Comisia a determinat, de asemenea, subcotarea prețurilor în cursul perioadei de anchetă, comparând următoarele:

— prețurile medii ponderate, pe tip de produs, ale importurilor provenite de la producătorii cooperanți chinezi și egipteni incluși în eșantion și destinate primului client independent de pe piața Uniunii ([203]), stabilite pe bază de cost, asigurare și navlu (CIF), cu ajustări corespunzătoare pentru taxele vamale numai în cazul RPC și pentru costurile ulterioare importului – în cazul ambelor țări și

— prețurile de vânzare medii ponderate corespunzătoare pe tip de produs practicate de producătorii din Uniune incluși în eșantion, percepute de la clienții neafiliați de pe piața Uniunii și ajustate la nivel franco fabrică.

(966) Compararea prețurilor a fost realizată per tip de produs, ajustate în mod adecvat acolo unde a fost necesar și după deducerea rabaturilor și a reducerilor. Comisia a considerat că este rezonabil să nu includă seturile în cuantificarea subcotării. Având în vedere combinația unică de seturi, o comparare ar conduce, după toate probabilitățile, la confruntarea unor seturi diferite. Rezultatul comparației a fost exprimat ca procent din cifra de afaceri ipotetică în cursul perioadei de anchetă. Acesta se obține prin înmulțirea prețului mediu de vânzare practicat de industria din Uniune, pe tip de produs, cu cantitățile de tip de produs comparabil exportate către Uniune. Comparația a indicat o subcotare semnificativă variind de la 15,4 % până la 55,8 % pentru RPC și de la 30,5 % până la 54,9 % pentru Egipt, ceea ce a condus la o marjă medie ponderată de 32,3 % pentru producătorii-exportatori cooperanți incluși în eșantion din RPC și de 31,5 % pentru producătorii-exportatori cooperanți din Egipt.

([203]) MFS sunt produse, în cea mai mare parte, la cerere, în conformitate cu caietul de sarcini al clientului; prin urmare, marea majoritate a vânzărilor au fost vânzări efectuate direct către clienți finali independenți. Vânzările către angrosiști au reprezentat [1-5 %] din totalul vânzărilor țărilor în cauză (în timp ce restul au fost efectuate către utilizatorii finali). [95-99] % din vânzările efectuate de producătorii-exportatori chinezi și de producătorii-exportatori din Egipt au fost efectuate direct în Uniune (restul fiind efectuate prin intermediul importatorilor afiliați). Producătorii din Uniune incluși în eșantion vând, de asemenea, în principal, către același tip de clienți finali care reprezintă [90-95 %] din vânzările lor și numai [5-10 %] din vânzările lor către angrosiști.

(967) În observațiile sale cu privire la comunicarea constatărilor finale, unul dintre producătorii-exportatori din cadrul grupului CNBM (China) a făcut o trimitere generală la observațiile sale cu privire la calcularea marjelor de subcotare a prețurilor de vânzare și a prețurilor indicative furnizate la comunicarea constatărilor finale în cadrul anchetei antidumping separate. El a reiterat aceleași observații în cadrul prezentei anchete antisubvenții. Aceste observații au fost, cu toate acestea, adaptate la aspectele specifice ale unei anchete antidumping și se refereau la anumite articole din Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene ([204]), iar grupul CNBM (China) nu a mai precizat care sunt observațiile care ar fi aplicabile în mod exact actualei anchete antisubvenții. Comisia a abordat toate observațiile furnizate în acest sens în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/492 al Comisiei de instituire a unor taxe antidumping definitive la importurile de anumite materiale țesute și/sau cusute din fibre de sticlă originare din Republica Populară Chineză și din Egipt ([205]) („Regulamentul (UE) 2020/492"). Prin urmare, numai observațiile care au fost legate în mod specific de calculul marjelor de subcotare sunt abordate în prezentul regulament.

(968) În ceea ce privește elementele luate în considerare pentru calcularea subcotării (în special prețul de export), Comisia trebuie să identifice primul punct în care concurența cu industria Uniunii are (sau poate avea) loc pe piața Uniunii. Acest punct reprezintă, de fapt, prețul de cumpărare al primului importator neafiliat, deoarece societatea în cauză are, în principiu, opțiunea de a se aproviziona fie de la industria din Uniune, fie de la clienți din străinătate. Pe de altă parte, prețurile de revânzare ale importatorilor afiliați nu reflectă punctul în care are loc concurența reală. Acesta este doar punctul în care structura de vânzare stabilită de exportator încearcă să găsească clienți, dar el se află deja după punctul în care fusese luată decizia de a importa. Într-adevăr, odată ce producătorul-exportator și-a stabilit sistemul de societăți afiliate în Uniune, el a decis deja că sursa mărfurilor sale se va afla în străinătate. Prin urmare, punctul de comparație ar trebui să se situeze imediat după ce bunul respectiv traversează frontiera Uniunii și nu într-o etapă ulterioară din lanțul de distribuție, de exemplu atunci când are loc vânzarea produsului către utilizatorul final.

(969) Această abordare asigură, de asemenea, coerența în cazurile în care un producător-exportator vinde bunurile direct unui client neafiliat (importator sau utilizator final), deoarece conform acestui scenariu, prețurile de revânzare nu ar fi utilizate prin definiție. O abordare diferită ar conduce la o discriminare între producătorii-exportatori, exclusiv pe baza canalului de vânzări pe care îl utilizează.

(970) În acest caz, prețul de import nu poate fi considerat la valoarea nominală, deoarece producătorul-exportator și importatorul sunt afiliați. Prin urmare, pentru a stabili un preț de import fiabil în condiții de concurență deplină, acest preț trebuie să fie reconstituit prin utilizarea ca punct de plecare a prețului de revânzare al importatorului afiliat.

(971) Comisia remarcă, de asemenea, că în prezentul caz particular majoritatea vânzărilor, atât ale industriei Uniunii, cât și ale producătorilor-exportatori, sunt realizate în mod direct (cu alte cuvinte, nu prin intermediul unor comercianți sau importatori). Aceste vânzări directe reprezintă [peste 95 %] din vânzările industriei Uniunii și [peste 95 %] din vânzările producătorilor-exportatori.

(972) Deși Comisia își menține raționamentul descris mai sus, au fost efectuate și calcule suplimentare ale subcotării, în interesul exhaustivității.

(973) Comisia a luat în considerare doar vânzările directe realizate de industria Uniunii și de producătorii-exportatori, care, astfel cum s-a menționat mai sus, reprezintă vasta majoritate a vânzărilor pentru ambele părți menționate. Pe baza acestui calcul, s-a constatat că prețurile grupului CNBM (China), ale grupului CNBM (Egipt) și ale grupului Yuntianhua au subcotat prețurile industriei Uniunii cu 45,4 %, 30,8 % și, respectiv, 14,7 %.

(974) În concluzie, marjele de subcotare nu diferă în mod semnificativ, indiferent de metoda prin care sunt calculate. Prin urmare, toate argumentele în această privință au fost respinse.

(975) După comunicarea constatărilor finale, grupul Yuntianhua a solicitat informații suplimentare privind subcotarea pe tip de produs, făcând trimitere la observațiile sale furnizate în ancheta separată antidumping separată ca răspuns la comunicarea constatărilor finale suplimentare furnizată în ancheta menționată în considerentul 121. În această cerere, grupul Yuntianhua a solicitat să i se comunice cantitățile și prețurile de vânzare și cantitățile din toate tipurile de produse vândute de industria Uniunii, indiferent câți producători din Uniune incluși în eșantion vindeau un tip de produs specific. Grupul a respins poziția Comisiei potrivit căreia, dacă datele privind vânzările aferente

([204]) Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO L 176, 30.6.2016, p. 21) (denumit în continuare „regulamentul antidumping de bază").

([205]) JO L 108, 6.4.2020, p. 1. Considerentele 387-400.

unui anumit tip de produs nu priveau decât cel mult doi producători din Uniune, o terță parte ar putea să refacă traseul datelor până la producătorul individual din Uniune. Întrucât, astfel cum a susținut în continuare grupul Yuntianhua, acesta nu ar deține cunoștințele relevante despre piață pentru a proceda astfel, nu ar exista niciun motiv pentru a păstra confidențialitatea acestor date. În mod alternativ, grupul Yuntianhua a afirmat că Comisia ar trebui, cel puțin, să furnizeze un sumar neconfidențial semnificativ al calculelor prin comunicarea intervalelor de date privind vânzările aferente tipurilor de produse care au fost fabricate de doi sau de un singur producător din Uniune.

(976) Datele privind un singur producător sau doi producători din Uniune nu pot fi comunicate din motive de confidențialitate. Același tratament este acordat producătorilor-exportatori, ale căror informații individuale nu sunt puse la dispoziție nici măcar în regim de anonimat. Ancheta a arătat că piața MFS este relativ transparentă, mulți utilizatori aprovizionându-se de la un număr limitat de producători certificați din Uniune și din China. Prin urmare, este rezonabil să se presupună că producătorii de MFS din Uniune și din țările în cauză știu în multe cazuri cine furnizează un anumit tip de produs. Prin urmare, comunicarea unui interval de date ar crea un risc ridicat de divulgare a datelor comerciale confidențiale pe care Comisia urmărește să le protejeze. În orice caz, Comisia a comunicat calculele detaliate pentru toate tipurile de produse fabricate de trei sau mai mulți producători din Uniune, care au acoperit aproximativ 70 % din volumul vândut de grupul Yuntianhua în Uniune și peste 70 % din volumul tipurilor de produs corespunzătoare vândute de industria Uniunii. Grupul Yuntianhua nu a prezentat obiecții cu privire la aceste calcule. Prin urmare, aceste afirmații au fost respinse.

(977) În observațiile sale cu privire la comunicarea constatărilor finale, grupul Yuntianhua a susținut că calculele privind subcotarea nu ar fi fost bazate pe o comparație a prețurilor la același nivel de comercializare, făcând trimitere, în termeni generali, la observațiile lor prezentate în ancheta antidumping separată, în urma comunicării constatărilor finale suplimentare finale în ancheta respectivă, fără a preciza, însă, care sunt cererile de despăgubire specifice. După comunicarea constatărilor finale, GC a transmis o afirmație similară.

(978) Astfel cum se menționează la considerentul 971, [peste 95 %] din vânzările realizate de industria Uniunii au fost vânzări directe. În plus, astfel cum se arată la considerentul 973, toate calculele marjelor de subcotare bazate pe vânzările către utilizatorii finali și exclusiv pe vânzările directe indică existența marjelor de subcotare pentru toți producătorii-exportatori, inclusiv pentru grupul Yuntianhua. Prin urmare, observația a fost respinsă.

(979) În observațiile lor la comunicarea constatărilor finale, grupul Yuntianhua și-a reiterat, de asemenea, afirmația conform căreia ar fi trebuit să fie realizată o analiză a prejudiciului pe segmente specifice. Pentru a susține această afirmație, grupul Yuntianhua a făcut trimitere, la fel ca în cazul menționat mai sus, doar în termeni foarte generali la informațiile furnizate în ancheta separată antidumping ca urmare a comunicării constatărilor finale și a comunicărilor finale suplimentare în ancheta respectivă, fără a specifica, cu toate acestea, la ce argumente sau cereri făcea trimitere. Grupul Yuntianhua a susținut, în special, că producătorii din Uniune incluși în eșantion ar fi specializați și ar produce tipuri de MFS special pentru un anumit utilizator. El a afirmat că acestea erau produse specifice clientului OEM pentru care nu s-a calculat nicio subcotare a prețurilor. Pentru aceste produse nu ar trebui să se instituie nicio măsură.

(980) Premisa producătorului-exportator este eronată din punct de vedere faptic. Ancheta a arătat că MFS nu erau produse în regim OEM. Comisia a constatat că, pentru cele mai multe aplicații, MFS sunt produse pe bază de comandă, în conformitate cu specificațiile clienților, și, drept urmare, marea majoritate a vânzărilor (atât ale producătorilor din Uniune, cât și ale producătorilor-exportatori) sunt realizate direct către clienți finali independenți. Prin urmare, vânzările conforme cu specificațiile clienților constituie o caracteristică a pieței MFS și nu sugerează în niciun caz existența unui segment OEM separat. Acest lucru este evidențiat și de datele comunicate grupului Yuntianhua. Aproximativ 70 % din tipurile de produse exportate de grupul Yuntianhua în Uniune erau produse de trei sau patru dintre producătorii din Uniune incluși în eșantion. Comisia remarcă, în continuare, că pe durata perioadei de anchetă a existat o corespondență de 92 % între vânzările industriei Uniunii și vânzările grupului Yuntianhua. Acest fapt infirmă, de asemenea, afirmația potrivit căreia ar exista o specializare particulară pe piață și producătorii din Uniune ar produce unul sau mai multe tipuri de produs pentru un anumit utilizator. În plus, afirmația potrivit căreia prețurile de vânzare ale tipurilor de produse fabricate doar de unul sau doi producători din Uniune nu au subcotat prețurile de vânzare efective ale industriei Uniunii este incorectă. Comisia a constatat existența unei subcotări pentru patru dintre cele șapte tipuri de produse pentru care nu s-au putut

comunica detaliile calculelor din cauza problemelor de confidențialitate. Aceasta înseamnă că, dintre cele 18 tipuri de produse corespondente, s-a constatat că doar pentru patru (reprezentând un procent redus din volumele de exporturi ale grupului Yuntianhua) nu subcotează vânzările industriei Uniunii. În mod evident, stabilirea subcotării prețurilor la nivelul tipurilor de produse este doar o etapă intermediară și pregătitoare a comparării prețurilor solicitate la articolul 8 alineatul (2) din regulamentul de bază, cu alte cuvinte determinarea subcotării prețului în ceea ce privește produsul în cauză ca ansamblu. Pe baza elementelor prezentate mai sus, afirmația că ar fi trebuit să se efectueze o analiză separată în funcție de diferitele segmente a fost respinsă.

(981) În observațiile prezentate în urma comunicării finale, grupul Yuntianhua a afirmat că Comisia a inclus în constatările privind prejudiciul produse care nu sunt produsul în cauză, susținând că unul dintre tipurile sale de produse a fost importat cu un cod NC care nu intră în domeniul de aplicare al prezentei anchete.

(982) Astfel cum a afirmat Comisia în avizul de deschidere a prezentei proceduri, „[c]odurile NC și TARIC sunt furnizate doar cu titlu informativ". Acestea nu constituie descrierea produsului examinat. Într-adevăr, în cazul de față, în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/44 al Comisiei din 20 ianuarie 2020 prin care se supun înregistrării importurile de anumite materiale țesute și/sau cusute din fibre de sticlă originare din Republica Populară Chineză și Egipt ([206]) s-a stabilit deja faptul că importurile produsului care face obiectul anchetei, chiar și după deschiderea procedurii, au fost declarate, în mare măsură, în mod greșit.

(983) În plus, producătorilor-exportatori incluși în eșantion li s-a solicitat în cadrul anchetei să raporteze exporturile lor către Uniune din produsul care corespunde descrierii prezentate în avizul de deschidere a procedurii. În acest cadru, grupul Yuntianhua a raportat tipul specific de produs respectiv drept un produs în cauză. În orice caz, s-a verificat și s-a confirmat cu ocazia verificării la fața locului, faptul că toate tipurile de produs raportate în chestionar se încadrau în domeniul de aplicare al anchetei. Prin urmare, aceste afirmații au fost respinse.

5.4. **Situația economică a industriei Uniunii**

5.4.1. *Observații cu caracter general*

(984) În conformitate cu articolul 8 alineatul (5) din regulamentul de bază, examinarea impactului asupra industriei din Uniune al importurilor care fac obiectul unei subvenții include o evaluare a tuturor indicatorilor economici care au influențat situația industriei Uniunii pe parcursul perioadei examinate.

(985) Astfel cum s-a menționat în considerentul 83, a fost utilizată eșantionarea pentru a determina eventualul prejudiciu suferit de industria Uniunii.

(986) Indicatorii macroeconomici sunt: producția, capacitatea de producție, gradul de utilizare a capacității, volumul vânzărilor, cota de piață, creșterea, ocuparea forței de muncă, productivitatea, importanța valorii subvențiilor care fac obiectul unor măsuri compensatorii și redresarea în urma practicilor de subvenționare anterioare.

(987) Indicatorii microeconomici sunt: prețurile unitare medii, costul unitar, costurile medii cu forța de muncă, rentabilitatea, fluxul de numerar, investițiile și randamentul investițiilor și capacitatea de a mobiliza capital.

5.4.2. *Indicatorii macroeconomici*

5.4.2.1. Producția, capacitatea de producție și gradul de utilizare a capacității de producție

(988) Producția totală, capacitatea de producție și gradul de utilizare a capacității de producție din Uniune au evoluat în cursul perioadei examinate după cum urmează:

Tabelul 5

Producție, capacitate de producție și grad de utilizare a capacității de producție

	2015	2016	2017	Perioada de anchetă
Volumul producției (kg)	124 892 518	134 134 913	130 312 563	114 509 129
Indice	*100*	*107*	*104*	*92*

([206]) JO L 16, 21.1.2020, p. 1.

	2015	2016	2017	Perioada de anchetă
Capacitatea de producție (kg)	196 926 458	200 135 505	199 124 465	193 699 831
Indice	*100*	*102*	*101*	*98*
Rata de utilizare a capacității	63 %	67 %	65 %	59 %
Indice	*100*	*106*	*103*	*93*

Sursă: plângerea, răspunsurile verificate la chestionar ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion.

(989) Producția totală a industriei din Uniune a fluctuat, dar în ansamblu a scăzut cu 8 % în cursul perioadei examinate. Deoarece capacitatea de producție a fost menținută aproape la același nivel pe durata întregii perioade examinate, gradul de utilizare a acesteia a scăzut de la 63 % la 59 %.

(990) În observațiile sale cu privire la comunicarea constatărilor finale, GC a susținut că încetinirea activității de producție și scăderea capacității de producție au avut loc numai în ultimul an al perioadei examinate și că ele nu pot fi considerate o tendință generală. Prin urmare, o tendință negativă ar fi vizibilă doar în perioada de anchetă și nu se poate concluziona exclusiv pe baza acestei tendințe că industria din Uniune a suferit un prejudiciu important. Analiza Comisiei ar submina, astfel, obiectivul de a selecta o perioadă de trei ani pentru analiza tendințelor prejudiciului.

(991) Spre deosebire de ceea ce a susținut GC, începând din 2016 și până la perioada de anchetă, și anume pentru trei ani consecutivi, producția, capacitatea de producție și rata de utilizare a capacității de producție au scăzut în mod constant și, prin urmare, scăderea nu a fost observată numai în ultimul an al perioadei examinate. Comisia a considerat că faptul că a existat o creștere a volumului de producție și a capacității de producție între 2015 și 2016 nu pune sub semnul întrebării această tendință generală de scădere. În orice caz, perioadele anterioare perioadei de anchetă servesc drept referință pentru perioada de anchetă, pentru a evalua dacă industria din Uniune suferă sau nu, în prezent, un prejudiciu important. Nu există nicio cerință privind existența unei tendințe descrescătoare constante care să acopere întreaga perioadă examinată. De fapt, este normal ca factorii negativi să fie mai acuți și mai concentrați și, prin urmare, să indice un prejudiciu important, în perioada de anchetă.

(992) Prin urmare, argumentul a fost respins.

5.4.2.2. Volumul vânzărilor și cota de piață

(993) Volumul vânzărilor și cota de piață a industriei din Uniune au evoluat pe parcursul perioadei examinate după cum urmează:

Tabelul 6

Volumul vânzărilor și cota de piață

	2015	2016	2017	Perioada de anchetă
Volumul vânzărilor pe piața Uniunii (în tone)	112 925	125 056	123 108	106 723
Indice	*100*	*111*	*109*	*95*
Cotă de piață	73,7 %	71,1 %	67,8 %	63,4 %
Indice	*100*	*97*	*92*	*86*

Sursă: plângerea, răspunsurile verificate la chestionar ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion.

(994) Volumul vânzărilor industriei din Uniune a scăzut cu 5 % în cursul perioadei examinate, în timp ce importurile cumulate din RPC și din Egipt au crescut cu 53 %. Având în vedere creșterea consumului, aceasta s-a concretizat într-o scădere a cotei de piață de la 73,7 % în 2015 la 63,4 % în cursul perioadei de anchetă, și anume o scădere cu peste 10 puncte procentuale pentru industria din Uniune, în timp ce RPC și Egiptul și-au majorat cota de piață de la 22,6 % în 2015 până la 31,4 % în cursul perioadei de anchetă, ceea ce reprezintă o creștere de aproape 9 puncte procentuale.

(995) În observațiile sale cu privire la comunicarea constatărilor finale, GC a susținut că volumul vânzărilor industriei din Uniune pe piața Uniunii nu a înregistrat o tendință clară de scădere, întrucât a crescut cu 9 % între 2015 și 2017 și a scăzut doar între 2017 și 2018. În plus, GC a susținut că, în general, volumul vânzărilor industriei din Uniune a scăzut cu doar 5 % între 2015 și 2018, o scădere care a avut loc în principal în 2018, ceea ce nu a arătat, prin urmare, o tendință descendentă clară pe parcursul perioadei examinate.

(996) Spre deosebire de afirmația GC, volumul vânzărilor industriei din Uniune a scăzut în mod constant între 2016 și perioada de anchetă, și anume timp de trei ani consecutivi. Aceasta este o tendință clară de scădere, în pofida creșterii inițiale din perioada 2015-2016. În plus, această tendință ar trebui privită în contextul creșterii globale a consumului pe parcursul perioadei analizate, astfel cum se arată în considerentul 940, care s-a tradus printr-o pierdere și mai mare a cotei de piață a industriei din Uniune pe parcursul perioadei analizate.

(997) Prin urmare, aceste afirmații au fost respinse.

(998) În observațiile sale privind comunicarea constatărilor finale, GC a susținut că importurile de MFS ale industriei din Uniune de la societățile sale afiliate din India și Rusia ar trebui să fie incluse în vânzările industriei din Uniune și în cota de piață a industriei din Uniune, deoarece aceste importuri ar reflecta decizia deliberată a industriei din Uniune de a deplasa producția în afara Uniunii.

(999) Volumul vânzărilor industriei din Uniune pe piața Uniunii include numai produsele fabricate de producătorii din Uniune pentru vânzările pe piața Uniunii. Cota de piață a industriei din Uniune se bazează pe vânzările industriei din Uniune de produs similar fabricat pe piața Uniunii. Prin urmare, importurile de la industria Uniunii, chiar dacă sunt provenite de la societăți afiliate producătorilor din Uniune, nu ar trebui să fie considerate drept vânzări efectuate de către industria din Uniune, ci ca importuri din alte țări terțe. Importurile din alte țări terțe sunt luate în considerate în analiza cauzalității, mai precis în considerentele 1044-1050.

(1000) Prin urmare, argumentul a fost respins.

5.4.2.3. Creșterea

(1001) Cifrele de mai sus privind producția, volumul vânzărilor și cota de piață demonstrează că industria Uniunii nu a putut să crească pe o piață aflată în expansiune, nici în termeni absoluți, nici în ceea ce privește consumul, în cursul perioadei examinate.

5.4.2.4. Ocuparea forței de muncă și productivitatea

(1002) Ocuparea forței de muncă și productivitatea au evoluat în cursul perioadei examinate, după cum urmează:

Tabelul 7

Ocuparea forței de muncă și productivitatea

	2015	2016	2017	Perioada de anchetă
Numărul de angajați	1 184	1 221	1 207	1 197
Indice	*100*	*103*	*102*	*101*
Productivitate (kg/angajat)	105 504	109 839	108 001	95 665
Indice	*100*	*104*	*102*	*91*

Sursă: plângerea, răspunsurile verificate la chestionar ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion.

(1003) În perioada examinată, ocuparea forței de muncă în Uniune a rămas relativ stabilă, cu doar o creștere minoră, de 1 %. Într-adevăr, creșterea consumului nu a putut fi corelată cu o creștere similară a ocupării forței de muncă, deoarece volumele de vânzări și de producție au scăzut. Odată cu scăderea cu 8 % a producției, productivitatea industriei Uniunii a scăzut cu 9 % în cursul perioadei examinate.

(1004) În observațiile sale la comunicarea constatărilor finale, GC a susținut că rata de ocupare stabilă a forței de muncă a arătat că industria din Uniune ar fi încrezătoare că scăderea producției și a volumului de vânzări din 2018 până în perioada de anchetă ar fi doar temporară și, prin urmare, nu a decis o reducere a forței de muncă. GC a concluzionat că acest lucru ar demonstra că industria din Uniune nu a suferit niciun prejudiciu important.

(1005) Declarația GC nu a fost susținută de niciun element de probă. Prin urmare, presupusa strategie a industriei din Uniune cu privire la cifrele sale privind ocuparea forței de muncă a fost considerată pur speculativă. În plus, situația de fapt din cadrul anchetei nu a susținut o astfel de ipoteză, întrucât industria din Uniune a suferit un prejudiciu important, astfel cum s-a explicat la prezentul punct. Prin urmare, argumentul a fost respins.

5.4.2.5. Magnitudinea subvențiilor care pot face obiectul unor măsuri compensatorii și redresarea în urma practicilor de subvenționare anterioare

(1006) Cuantumurile subvențiilor constatate erau semnificativ peste nivelul *de minimis*. Impactul amplorii cuantumurilor subvențiilor efective asupra industriei din Uniune a fost substanțial, având în vedere volumul și prețurile importurilor din RPC și din Egipt.

5.4.3. *Indicatorii microeconomici*

5.4.3.1. Prețurile și factorii care influențează prețurile

(1007) În perioada examinată, prețurile de vânzare unitare medii ponderate practicate de producătorii din Uniune incluși în eșantion față de clienți din Uniune au evoluat după cum urmează:

Tabelul 8

Prețurile medii de vânzare în Uniune (în EUR/kg)

	2015	2016	2017	Perioada de anchetă
Prețul mediu de vânzare franco fabrică pe kg practicat de Uniune față de clienți neafiliați	2,20	2,11	2,10	2,05
Indice	*100*	*96*	*96*	*93*
Costul de producție pe kg	2,18	2,15	2,15	2,25
Indice	*100*	*99*	*99*	*103*

Sursă: răspunsurile verificate la chestionar ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion.

(1008) În timp ce costurile de producție suportate de industria din Uniune au crescut cu 3 % în perioada examinată, în principal din cauza pierderii unor contracte pentru volume mari cu industria turbinelor eoliene, prețul de vânzare unitar mediu practicat de industria din Uniune către clienții neafiliați din Uniune a scăzut cu 7 % în perioada de anchetă. Acest fapt demonstrează scăderea severă a prețurilor cauzată de creșterea semnificativă a volumului importurilor de produs în cauză. Astfel cum se explică în considerentele 1016 și 1030, acest lucru a avut un impact semnificativ asupra situației financiare a industriei din Uniune, care a înregistrat pierderi în perioada de anchetă.

(1009) În observațiile sale cu privire la comunicarea constatărilor finale, GC a susținut că nu a existat nicio legătură între importurile din țările în cauză și creșterea costurilor de producție, deoarece acestea ar reflecta doar o creștere a costurilor cu forța de muncă.

(1010) Deși creșterea costurilor cu forța de muncă a contribuit la creșterea costurilor de producție, creșterea costurilor de producție a fost, în mare măsură, cauzată de pierderea producției și a volumului vânzărilor industriei din Uniune, ca urmare a importurilor subvenționate la prețuri mici. Reducerea volumului de producție a dus la o creștere a costului unitar de producție, întrucât costurile fixe au fost distribuite la un volum de producție mai mic. În plus, comenzile mai mici necesită un efort mai mare de muncă pentru reglarea utilajelor și necesită mai multe ore de muncă, ceea ce are un impact asupra costului unitar al muncii.

(1011) Prin urmare, argumentul a fost respins.

5.4.3.2. Costurile cu forța de muncă

(1012) Costurile medii cu forța de muncă ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion au evoluat după cum urmează:

Tabelul 9

Costurile medii cu forța de muncă per angajat (în EUR)

	2015	2016	2017	Perioada de anchetă
Costul mediu cu forța de muncă, pe angajat	50 005	51 591	52 483	53 092
Indice	*100*	*103*	*105*	*106*

Sursă: răspunsurile la chestionar ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion.

(1013) Între anul 2015 și perioada de anchetă, costurile medii cu forța de muncă pe angajat suportate de producătorii din Uniune incluși în eșantion au crescut cu 6 %.

5.4.3.3. Stocurile

(1014) Nivelurile stocurilor producătorilor din Uniune au evoluat pe parcursul perioadei examinate după cum urmează:

Tabelul 10

Stocurile

	2015	2016	2017	Perioada de anchetă
Stocuri finale (kg)	5 426 656	6 841 685	6 941 733	6 822 739
Indice	*100*	*126*	*128*	*126*
Stocurile finale ca procent din producție	4,3 %	5,1 %	5,3 %	6,0 %
Indice	*100*	*117*	*122*	*137*

Sursă: Răspunsurile verificate la chestionar ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion.

(1015) În pofida faptului că, în condiții normale de piață, MFS sunt produse în principal la comandă și nu se află în stocuri, s-a înregistrat o creștere bruscă a stocurilor pe parcursul perioadei examinate, de 26 %. Aceasta se explică prin faptul că industria din Uniune a fost obligată să compenseze pierderea unor volume mari de comenzi în favoarea concurenților săi din țările în cauză. În încercarea de a menține costul unitar mediu la niveluri scăzute, industria din Uniune a menținut la un nivel minim perioadele de indisponibilitate a mașinilor și a produs MFS care nu au putut fi vândute imediat clienților.

5.4.3.4. Rentabilitatea, fluxul de lichidități, investițiile, randamentul investițiilor și capacitatea de a atrage capital

(1016) Rentabilitatea, fluxul de lichidități, investițiile și randamentul investițiilor producătorilor din Uniune incluși în eșantion au evoluat după cum urmează:

Tabelul 11

Rentabilitate, flux de lichidități, investiții și randamentul investițiilor

	2015	2016	2017	Perioada de anchetă
Rentabilitatea vânzărilor din Uniune către clienți neafiliați (% din cifra de afaceri a vânzărilor)	2,5 %	2,2 %	2,0 %	– 3,4 %
Indice	*100*	*88*	*80*	*– 139*
Fluxul de lichidități (EUR)	8 928 397	5 507 539	8 100 306	1 257 171
Indice	*100*	*62*	*91*	*14*
Investiții (EUR)	4 572 837	5 164 214	3 963 173	5 050 438
Indice	*100*	*113*	*87*	*110*
Randamentul investițiilor	15 %	14 %	13 %	– 17 %
Indice	*100*	*93*	*89*	*– 118*

Sursă: Răspunsurile verificate la chestionar ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion.

(1017) Comisia a stabilit rentabilitatea producătorilor din Uniune incluși în eșantion prin exprimarea profitului net înainte de impozitare realizat din vânzările produsului similar către clienți neafiliați din Uniune ca procentaj din cifra de afaceri corespunzătoare respectivelor vânzări. Rentabilitatea a urmat o tendință descrescătoare pe parcursul perioadei examinate și a devenit negativă în cursul perioadei de anchetă.

(1018) Fluxul net de numerar reprezintă capacitatea producătorilor din Uniune de a-și autofinanța activitățile. Tendința fluxului net de lichidități a evoluat negativ pe parcursul perioadei examinate. Aceasta prezintă o deteriorare constantă, în special la sfârșitul perioadei de anchetă.

(1019) Investițiile au crescut ușor, cu 10 %, pe parcursul perioadei examinate, dar prezintă tendințe schimbătoare în cursul perioadei examinate. Majoritatea investițiilor au vizat întreținerea liniei de producție. Nu a existat nicio investiție în noua capacitate a MFS, care reflectă scăderea cotei de piață.

(1020) Randamentul investițiilor este profitul exprimat ca procent din valoarea contabilă netă a investițiilor. Acesta a avut o evoluție negativă în cursul perioadei examinate, care a condus la o valoare negativă în perioada de anchetă.

(1021) În observațiile prezentate cu privire la comunicarea finală, grupul CNBM (China) a solicitat Comisiei să explice discrepanța dintre rentabilitatea și prețurile de vânzare ale industriei Uniunii menționate în plângere, respectiv în comunicarea finală.

(1022) Constatările Comisiei, care au fost comunicate părților, se bazează pe date microeconomice precise aferente producătorilor din Uniune incluși în eșantion, verificate la fața locului de către Comisie. Plângerea, pe de altă parte, astfel cum a remarcat producătorul-exportator în observațiile prezentate cu privire la comunicarea finală, într-adevăr, *„nu acoperă [perioada de anchetă] și nu face obiectul unor obligații probatorii și de comunicare de același nivel”*. Alte elemente care ar putea genera discrepanța sunt revizuirile datelor privind vânzările care au fost efectuate în urma vizitelor de verificare și includerea în eșantionul de producători din Uniune a unei societăți care nu a participat la pregătirea plângerii.

(1023) În observațiile sale cu privire la comunicarea constatărilor finale, GC a remarcat că, deși rentabilitatea, fluxul de numerar și randamentul investițiilor au scăzut între 2015 și 2018, această scădere se datorează în principal declinului din 2018.

(1024) Astfel cum se explică în considerentul 1017, rentabilitatea a arătat o tendință descrescătoare pe parcursul întregii perioade examinate. Această tendință a fost mai pronunțată în special din 2018 până în perioada de anchetă. Observația GC nu pune sub semnul întrebării această analiză. La fel este cazul în ceea ce privește randamentul investițiilor. Observația GC nu pune sub semnul întrebării analiza Comisiei prezentată în considerentul 1020.

(1025) În ceea ce privește fluxul de numerar, declarația GC este, cu toate acestea, incorectă din punct de vedere faptic. Fluxul de numerar a înregistrat deja o scădere semnificativă între 2015 și 2016 și nu numai între 2018 și perioada de anchetă. Prin urmare, observația respectivă a fost respinsă.

(1026) În cele din urmă, GC a susținut că investițiile au crescut între 2018 și perioada de anchetă, în timp ce rentabilitatea, fluxul de numerar și randamentul investițiilor au scăzut în aceeași perioadă. GC a susținut că, având în vedere stabilitatea ocupării forței de muncă în aceeași perioadă, acest lucru ar indica faptul că industria din Uniune nu a suferit un prejudiciu important, ci are încredere în viitor.

(1027) Astfel cum se menționează în considerentele 1004 și 1005, această declarație nu a fost susținută de niciun element de probă și, prin urmare, a fost considerată a fi pur speculativă. După cum s-a menționat în considerentul 1019, majoritatea investițiilor au vizat întreținerea liniei de producție și nu a existat nicio investiție în noi capacități de producție a MFS, ceea ce reflectă scăderea cotei de piață.

(1028) Pe baza celor de mai sus, toate argumentele privind rentabilitatea, fluxul de numerar, investițiile și randamentul investițiilor au fost, prin urmare, respinse.

5.5. **Concluzie privind prejudiciul**

(1029) Toți indicatorii de prejudiciu principali au prezentat o evoluție negativă pe parcursul perioadei examinate. Volumul producției și volumul vânzărilor au scăzut cu aproximativ 8 % și, respectiv, 5 %. Având în vedere creșterea consumului, scăderea volumului vânzărilor a dus la o scădere a cotei de piață de la 73,7 % în 2015 până la 63,4 % în cursul perioadei de anchetă, și anume o scădere cu peste 10 puncte procentuale.

(1030) De asemenea, principalii indicatori financiari au arătat o tendință negativă care reflectă blocarea semnificativă a prețurilor pe piața Uniunii, astfel cum reiese din tabelul 8. Astfel, în perioada examinată, prețurile unitare de vânzare au scăzut cu 7 %, în timp ce costul unitar de producție al industriei din Uniune a crescut cu 3 %. Creșterea costului unitar mediu s-a datorat scăderii volumului producției, întrucât s-au pierdut achiziții de volume deosebit de mari de către industria turbinelor eoliene, în favoarea producătorilor chinezi și egipteni. Ca urmare, rentabilitatea industriei din Uniune a scăzut de la un profit de 2,5 % în 2015 până la o pierdere de -3,4 % în cursul perioadei de anchetă. Efecte negative similare sunt observate în ceea ce privește fluxul de numerar și randamentul investițiilor.

(1031) În urma comunicării constatărilor finale, GC a susținut că achiziționarea activității de aplicare a fibrei de sticlă (și anume, producția de MFS) a unuia dintre producătorii din Uniune incluși în eșantion, și anume Ahlstrom-Munksjö de către grupul Vitrulan în noiembrie 2019, ar necesita o reevaluare a observațiilor prezentate de producătorul din Uniune în cursul anchetei. GC a susținut că intențiile aparente ale noului proprietar ar fi utilizarea producției de MFS exclusiv pentru utilizare captivă și că aceste produse nu vor mai concura cu producția celorlalți producători din Uniune pe piața Uniunii. GC a susținut, de asemenea, că noul proprietar a raportat că această achiziție este preconizată să genereze o creștere semnificativă pentru grupul său, ceea ce ar fi în contradicție cu constatările Comisiei cu privire la faptul că industria din Uniune a suferit un prejudiciu important.

(1032) Achiziționarea în cauză a activității de producție a MFS a unuia dintre producătorii din Uniune incluși în eșantion a avut loc după perioada de anchetă și, prin urmare, ca atare, nu a avut impact asupra datelor furnizate de acest producător din Uniune (și verificate de Comisie), care se refereau la perioada de anchetă și la perioada examinată. Întrucât domeniul de aplicare al anchetei se limitează la analiza evoluției situației industriei din Uniune în cursul perioadei examinate, orice evoluție ulterioară perioadei de anchetă nu poate fi luată în considerare, iar acest argument a fost respins.

(1033) Declarația publică a cumpărătorului conform căreia este de așteptat ca achiziția să aducă o creștere semnificativă societății sale, care nu a fost susținută de elemente de probă, nu poate pune sub semnul întrebării analiza detaliată efectuată de Comisie cu privire la toți indicatorii de prejudiciu pentru întreaga industrie din Uniune în cursul perioadei examinate. Această analiză a arătat în mod clar că industria din Uniune a suferit un prejudiciu important și această concluzie nu poate fi pusă sub semnul întrebării de o astfel de observație nefondată. Prin urmare, argumentul a fost respins.

(1034) În observațiile lor cu privire la comunicarea constatărilor finale, GC a susținut că, în principal, Comisia și-a întemeiat constatările privind prejudiciul pe ultimul an al perioadei examinate (și anume, tendințele din 2018 până la perioada de anchetă), ignorând anii anteriori ai perioadei examinate, care au arătat tendințe fie pozitive, fie stabile și, în unele cazuri, tendințe negative mai puțin pronunțate. GC a afirmat că, pe această bază, Comisia a săvârșit o eroare atunci când a concluzionat că industria din Uniune a suferit un prejudiciu important.

(1035) Aceste comentarii au fost abordate în considerentele 991, 996 și 1023-1028. Astfel cum se subliniază în considerentele respective, afirmația a fost nefondată și, prin urmare, a fost respinsă.

(1036) În cele din urmă, în observațiile sale privind comunicarea constatărilor finale, GC a afirmat că este puțin probabil ca industria din Uniune să sufere un prejudiciu important în viitor.

(1037) Tendințele indicatorilor de prejudiciu menționați la articolul 8 alineatul (4) din regulamentul de bază au fost stabilite în cursul perioadei examinate în prezenta anchetă. Datele industriei din Uniune au fost colectate și verificate în legătură cu această perioadă, iar tendințele clare de scădere a prejudiciului important au fost stabilite pe această bază. Nu există nicio cerință de extindere a anchetei dincolo de această perioadă determinată. De fapt, articolul 11 alineatul (1) din regulamentul de bază (ultimul paragraf) prevede că, de regulă, informațiile referitoare la o perioadă ulterioară perioadei de anchetă nu trebuie să fie luate în considerare. GC nu a furnizat nicio informație sau niciun alt element de probă care ar pune sub semnul întrebării constatările Comisiei sau ar justifica o abatere de la norma generală prevăzută la articolul 11 alineatul (1). Prin urmare, afirmația a fost considerată speculativă și a fost respinsă.

(1038) Pe această bază, Comisia a concluzionat că industria din Uniune a suferit în mod evident un prejudiciu important.

6. **LEGĂTURA DE CAUZALITATE**

(1039) În conformitate cu articolul 8 alineatul (5) din regulamentul de bază, Comisia a examinat dacă importurile subvenționate din RPC și din Egipt au cauzat un prejudiciu important industriei din Uniune. În conformitate cu articolul 8 alineatul (6) din regulamentul de bază, Comisia a examinat, de asemenea, dacă alți factori cunoscuți ar fi putut prejudicia, în același timp, industria din Uniune. Comisia s-a asigurat că eventualele prejudicii cauzate de alți factori decât importurile subvenționate din RPC și din Egipt nu au fost atribuite importurilor subvenționate. Acești factori au fost importurile din alte țări terțe, scăderea cererii de MFS în perioada 2017-2018, evoluția costurilor materiilor prime, un prejudiciu autoprovocat din cauza unei pierderi a flexibilității de aprovizionare și din cauză că numărul turbinelor eoliene instalate a fost în descreștere între 2017 și 2018.

6.1. **Efectele importurilor subvenționate**

(1040) Volumul importurilor din RPC și din Egipt și cota lor de piață cumulată au crescut cu 53 % și, respectiv, 39 % în cursul perioadei examinate. Această creștere depășește în mod substanțial creșterea consumului în aceeași perioadă, care a fost de aproape 9 %. În același timp, industria din Uniune a pierdut peste 5 % din volumul său de vânzări și peste 10 puncte procentuale din cota de piață. În plus, prețurile importurilor din RPC și din Egipt au scăzut, în medie, cu aproape 14 % în cursul perioadei examinate și au subcotat prețurile industriei din Uniune, în cursul perioadei de anchetă, cu un procent cuprins între 15,4 % și 55,8 % și, în medie, cu 32,3 %. Aceste prețuri scăzute ale importurilor din RPC și din Egipt au exercitat o presiune semnificativă asupra prețurilor în cursul perioadei de anchetă, ceea ce nu a permis industriei din Uniune să își crească prețurile peste costul mediu de producție. Dimpotrivă, prețurile de vânzare unitare practicate de industria din Uniune au scăzut cu aproape 7 % în cursul perioadei examinate. În consecință, rentabilitatea industriei din Uniune a scăzut în mod constant și a atins pierderi de -3,4 % în cursul perioadei de anchetă.

(1041) Analiza indicatorilor de prejudiciu din considerentele 935-1038 arată că situația economică a industriei din Uniune s-a înrăutățit în cursul perioadei examinate și că aceasta a coincis cu o creștere a importurilor subvenționate din RPC și din Egipt, care s-au dovedit a subcota prețurile practicate de industria din Uniune în cursul perioadei de anchetă.

(1042) Un utilizator a afirmat că nu există nicio coincidență de timp între prejudiciul important suferit de industria din Uniune și creșterea importurilor din țările în cauză. Acest utilizator a susținut că, atunci când situația industriei din Uniune s-a înrăutățit între 2017 și perioada de anchetă, volumul importurilor din țările în cauză și cota lor de piață, de fapt, scăzuse.

(1043) Cu toate acestea, astfel cum se arată în tabelul 3 din considerentul 960, importurile din țările în cauză au crescut de la 50 370 de tone până la 52 892 de tone, iar cota lor de piață a crescut de la 27,8 % până la 31,4 % între 2017 și perioada de anchetă. Prin urmare, afirmația în cauză a fost respinsă.

6.2. **Efectele altor factori**

6.2.1. *Importurile din alte țări terțe*

(1044) Volumul importurilor din alte țări terțe a evoluat pe parcursul perioadei luate în considerare după cum urmează:

Tabelul 12

Importuri din țări terțe

Țara		2015	2016	2017	Perioada de anchetă
India	Volumul importurilor (în tone)	1 057	2 495	3 290	3 095
	Indice	*100*	*236*	*311*	*293*
	Cotă de piață	0,7 %	1,4 %	1,8 %	1,8 %
	Indice	*100*	*206*	*263*	*267*
	Prețul de import (EUR/kg)	1,45	1,46	1,42	1,34
	Indice	*100*	*101*	*98*	*93*
Rusia	Volumul importurilor (în tone)	2 071	2 013	2 047	2 352
	Indice	*100*	*97*	*99*	*114*
	Cotă de piață	1,4 %	1,1 %	1,1 %	1,4 %
	Indice	*100*	*85*	*84*	*103*
	Prețul de import (EUR/kg)	1,47	1,41	1,39	1,31
	Indice	*100*	*96*	*94*	*89*
Alte țări terțe (cu excepția Indiei și a Rusiei)	Volumul importurilor (în tone)	2 657	3 339	2 649	3 208
	Indice	*100*	*126*	*100*	*121*
	Cotă de piață	1,7 %	1,9 %	1,5 %	1,9 %
	Indice	*100*	*110*	*84*	*110*
	Prețul de import (EUR/kg)	2,39	2,20	2,16	2,12
	Indice	*100*	*92*	*90*	*89*

Sursă: Comext, răspunsurile la chestionar ale producătorilor din Uniune, informații privind piața furnizate de reclamant.

(1045) Importurile din alte țări terțe au provenit în principal din două țări, și anume India și Rusia. Aceste două țări au avut în mod individual o cotă de piață de peste 1 % în cursul perioadei de anchetă, în timp ce importurile din celelalte țări terțe au reprezentat fiecare o cotă de piață sub 1 %, iar împreună 1,9 %.

(1046) Exportatorii indieni sunt afiliați industriei din Uniune. Cota de piață a importurilor indiene a crescut, treptat, de-a lungul perioadei examinate, de la 0,7 % până la 1,8 %; cu toate acestea, vânzările efectuate în cadrul societăților respective nu au exercitat nicio presiune asupra prețurilor practicate de Uniune, deoarece au fost efectuate la nivelul prețurilor de transfer. Importurile în cauză sunt produse semifinite care sunt utilizate la fabricarea produsului final, pe baza unei tehnologii a unui anumit producător european și care nu sunt vândute pe piața liberă. Prin urmare, Comisia a concluzionat că aceste importuri nu au contribuit la prejudiciul suferit de industria din Uniune.

(1047) Cota de piață a importurilor din Rusia a rămas stabilă în perioada examinată și chiar a scăzut între 2015 și 2017, înainte de a atinge în perioada de anchetă niveluri similare cu cele din 2015. Chiar dacă prețurile importurilor din Rusia au subcotat, în medie, prețurile producătorilor din Uniune, având în vedere cota de piață globală și tendința, este puțin probabil ca acestea să fi avut vreun impact asupra prejudiciului suferit. Mai degrabă, prețurile au reprezentat o reacție la presiunea exercitată de prețurile practicate de RPC și de Egipt. Prin urmare, importurile din Rusia nu au contribuit la pierderea cotelor de piață de către industria din Uniune pe parcursul perioadei examinate. În plus, ancheta a constatat că exportatorii ruși sunt societățile afiliate industriei din Uniune și, prin urmare, aceste importuri nu au exercitat nicio presiune asupra prețurilor practicate de Uniune, întrucât acestea au fost vânzări interne ale societăților, realizate la prețuri de transfer.

(1048) Prin urmare, Comisia a concluzionat că importurile din alte țări terțe nu au fost sursa prejudiciului descris în considerentele 984-1038 de mai sus.

(1049) În observațiile sale cu privire la comunicarea constatărilor finale, GC a susținut că, prin externalizarea producției către Rusia și India, industria din Uniune și-ar autoprovoca prejudiciul. Cu toate acestea, GC nu a abordat analiza Comisiei din considerentele 1046 și 1047 din prezentul regulament, în care s-a concluzionat în mod clar că importurile din India și din Rusia nu au cauzat un prejudiciu industriei din Uniune.

(1050) Comisia a constatat că importurile din India au fost, de fapt, importuri de produs semifabricat, care au fost utilizate pentru fabricarea produsului similar de către un producător din Uniune. De asemenea, importurile din Rusia, deși sunt, în medie, mai ieftine decât produsul industriei din Uniune, au fost stabile în cursul perioadei examinate și s-au dovedit a nu fi o cauză a prejudiciului suferit de industria din Uniune. Prin urmare, importurile din aceste două țări nu pot fi considerate un prejudiciu autoprovocat. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.

6.2.2. *Scăderea cererii de MFS în Uniune între 2017 și perioada de anchetă*

(1051) Un utilizator a afirmat că prejudiciul suferit de industria din Uniune a fost cauzat de scăderea consumului între 2017 și perioada de anchetă, iar un alt utilizator a afirmat că prejudiciul a fost cauzat de reducerea instalărilor de turbine eoliene din aceeași perioadă. Scăderea de -7,3 % a consumului între 2017 și 2018 nu explică pierderea în volum a vânzărilor producătorilor din Uniune de -13,3 % în aceeași perioadă, în special dacă se ține seama de faptul că importurile din țările în cauză au crescut cu 5 %, de la 50 370 de tone până la 52 892 de tone, iar cota de piață a acestora a crescut de la 27,8 % până la 31,4 % în aceeași perioadă cuprinsă între anul 2017 și perioada de anchetă.

(1052) Faptul că prejudiciul nu a fost cauzat de o scădere a consumului în 2018 devine și mai clar atunci când se ia în considerare întreaga perioadă examinată și nu numai comparația dintre ultimii doi ani. Consumul din Uniune a crescut în cursul perioadei examinate, în timp ce cota de piață a industriei din Uniune a scăzut în mod continuu în cursul aceleiași perioade, iar cotele de piață ale țărilor în cauză au crescut în mod continuu. Industria din Uniune nu a putut beneficia de creșterea globală a consumului din cauza importurilor subvenționate din țările în cauză, care au subcotat în mod constant și substanțial prețurile de vânzare ale industriei din Uniune. Cu toate că industria din Uniune a început să înregistreze pierderi abia în perioada de anchetă, în ceilalți ani ea a suferit deja o scădere continuă a profiturilor în perioada 2015-2017, după cum se arată în considerentul 1016.

(1053) Prin urmare, afirmațiile respective au fost respinse.

(1054) În observațiile sale cu privire la comunicarea constatărilor finale, GC a susținut că situația industriei din Uniune ar depinde mai degrabă de evoluția consumului din Uniune decât de importurile din țări terțe. GC a susținut că acest lucru ar fi demonstrat de faptul că, în timpul creșterii consumului între 2015 și 2016, industria din Uniune a beneficiat în cea mai mare măsură de creșterea volumului de vânzări cu aproximativ 12 000 de tone metrice. În plus, GC a susținut că Comisia nu a luat în considerare corelația dintre scăderea volumului de vânzări al industriei din Uniune și scăderea cererii în Uniune, concluzionând că scăderea volumelor de vânzări ale industriei din Uniune a depășit scăderea consumului din Uniune între 2017 și 2018.

(1055) Deși o scădere a consumului ar trebui să aibă un efect egal asupra industriei din Uniune și asupra importurilor din țările în cauză, ancheta a arătat că, în pofida scăderii consumului între 2018 și perioada de anchetă, importurile din țările în cauză au determinat o creștere a volumului importurilor acestora cu 8 % și a cotei lor de piață cu 3,6 puncte procentuale, de la 27,8 % la 31,4 %, în timp ce industria din Uniune a suferit pierderi în ceea ce privește volumul vânzărilor și cota de piață. Se reamintește că ancheta a stabilit că importurile din țările în cauză au fost subvenționate și au intrat pe piața Uniunii la prețuri care au subcotat în mod semnificativ prețurile de vânzare ale industriei din Uniune pe piața Uniunii. De asemenea, între 2015 și 2016, când consumul a crescut, importurile din țările în cauză au crescut cu 24 %, iar cota de piață a crescut cu 1,8 puncte procentuale, în timp ce volumul vânzărilor industriei din Uniune a crescut cu doar 11 % în comparație cu cota de piață și chiar a scăzut cu 2,6 puncte procentuale. Afirmația potrivit căreia industria din Uniune mai curând a beneficiat de pe urma acestei creșteri a consumului este, prin urmare, incorectă.

(1056) În observațiile sale cu privire la comunicarea constatărilor finale, GC a susținut, de asemenea, că a existat o creștere semnificativă a instalațiilor de turbine eoliene în 2019, o creștere care se preconizează că va continua, în viitor. Întrucât industria eoliană este principalul factor determinant al consumului de MFS, acest lucru ar avea un impact pozitiv asupra industriei din Uniune. În sprijinul afirmației sale, GC a făcut trimitere la o publicație a Wind Europe care prezintă statistici privind dezvoltarea instalațiilor de turbine eoliene până în 2019, inclusiv prognoze pentru dezvoltarea viitoare a instalațiilor de turbine eoliene.

(1057) După cum s-a menționat anterior, o evoluție pozitivă a consumului de MFS al Uniunii nu are în mod neapărat un impact pozitiv asupra situației industriei din Uniune. Astfel cum se arată în considerentul 1055, creșterea consumului între 2015 și 2016 a condus la o creștere a volumului importurilor și a cotei de piață în țările în cauză, în timp ce industria din Uniune nu a putut beneficia pe deplin de o astfel de creștere și chiar a pierdut cotă de piață în această perioadă. Deși statisticile Wind Europe au arătat, într-adevăr, o tendință pozitivă în ceea ce privește instalațiile de turbine eoliene în 2019, acestea au arătat, de asemenea, că instalațiile din 2019 au rămas în continuare mai puține decât cele din 2017. În 2017, consumul a înregistrat deja o tendință descrescătoare, iar situația industriei din Uniune s-a deteriorat. În concluzie, simplul fapt că instalațiile de turbine eoliene au crescut în 2019 nu permite să se ajungă la o concluzie cu privire la evoluția volumului importurilor din țările în cauză și la situația industriei din Uniune în cursul anului respectiv.

(1058) Prin urmare, toate argumentele de mai sus au fost respinse.

6.2.3. *Creșterea costului materiilor prime*

(1059) Ambii utilizatori cooperanți au susținut că creșterea costului principalei materii prime (AFS) importată din RPC prin instituirea unor taxe compensatorii definitive asupra acestor produse, precum și creșterea costului energiei au fost cauza prejudiciului. Costul unitar mediu al industriei din Uniune a crescut cu doar 3 % în cursul perioadei examinate, în timp ce prețurile de import din țările în cauză au scăzut cu aproape 14 % și au subcotat prețurile din Uniune cu 32,3 %. Prin urmare, prejudiciul suferit nu poate fi atribuit creșterii costului, ci presiunii exercitate de importurile subvenționate, care a împiedicat industria din Uniune să își majoreze prețurile, având în vedere creșterea costurilor.

(1060) Prin urmare, afirmațiile respective au fost respinse.

6.2.4. *Lipsa de flexibilitate a industriei Uniunii*

(1061) Utilizatorii au susținut că industria din Uniune ar duce lipsă de flexibilitate și nu ar oferi decât cantități mari în cadrul unor angajamente pe termen lung, care implică, însă, riscuri financiare semnificative pentru utilizatorii (industria eoliană) care au ales alți furnizori. Cu toate acestea, ancheta a constatat că industria eoliană are o politică de diversificare a ofertei sale și integrează întotdeauna producătorii de MFS din Uniune în lanțul său de aprovizionare. Ancheta a arătat, de asemenea, că este posibil ca un producător de energie eoliană să aibă o strategie de aprovizionare din mai multe surse numai cu producătorii de MFS din Uniune. Acest lucru demonstrează că există producători de MFS din Uniune care furnizează industriei eoliene calitatea produsului care este cerută de sectorul energiei eoliene, astfel cum se precizează în continuare în considerentul 1081.

(1062) În consecință, aceste argumente au fost respinse.

(1063) În observațiile sale cu privire la comunicarea constatărilor finale, GC a susținut că producătorii chinezi au un avantaj concurențial legitim prin furnizarea serviciului integrat de realizare a seturilor, în timp ce industria din Uniune nu și-a modificat în mod corespunzător strategia comercială pentru a satisface această cerere.

(1064) Astfel cum s-a demonstrat în considerentul 1107, industria din Uniune dispune de societăți specializate în realizarea de seturi, care îndeplinesc această funcție. Prin urmare, utilizatorii se pot aproviziona cu același tip de seturi de la industria din Uniune ca și de la producătorii chinezi. Deși producătorii chinezi ar putea avea un avantaj logistic datorat faptului că nu necesită un transport între locul de producție a MFS și locul de realizare a seturilor, GC nu a demonstrat modul în care acest fapt ar putea avea un efect major pe o piață care este orientată către concurența la nivelul prețurilor și calitatea produsului.

(1065) Prin urmare, aceste afirmații au fost respinse.

(1066) În observațiile sale cu privire la comunicarea constatărilor finale, GC a susținut că industria din Uniune nu a reușit să își adapteze în mod corespunzător strategia comercială în funcție de vânzările sale reduse prin scăderea nivelurilor de ocupare a forței de muncă și că industria din Uniune chiar și-a crescut investițiile.

(1067) Comisia a remarcat că disponibilizarea angajaților ar putea duce la costuri mai mari pe termen scurt și faptul că industria din Uniune ar trebui să se concentreze pe comenzi mai mici, care necesită o utilizare mai intensă a forței de muncă din cauza reglărilor mai frecvente ale utilajelor. În ceea ce privește investițiile, astfel cum s-a menționat în considerentul 1019, verificările au arătat că acestea erau legate în principal de întreținerea și înlocuirile necesare și nu de creșterea capacității de producție.

(1068) Prin urmare, afirmația a fost respinsă.

6.3. **Concluzie privind legătura de cauzalitate**

(1069) Comisia a concluzionat că a existat o coincidență de timp clară între creșterea substanțială a importurilor din țările în cauză și deteriorarea situației industriei din Uniune.

(1070) Comisia a examinat, de asemenea, alți factori de prejudiciu și nu a găsit, în această etapă a procedurii, alți factori care au contribuit la prejudiciul important suferit de industria din Uniune. De fapt, niciunul dintre ceilalți factori, fie că aceștia au fost luați în considerare individual sau colectiv, nu a infirmat faptul că există o relație reală și substanțială între importurile subvenționate din RPC și din Egipt și prejudiciul important suferit de industria Uniunii.

(1071) În observațiile lor la comunicarea constatărilor finale, GC a susținut că Comisia nu a luat în considerare faptul că alți factori, cum ar fi scăderea consumului, au contribuit la prejudiciul important. În acest context, GC a făcut trimitere la *hotărârea Organului de apel al OMC în cauza SUA – oțel laminat la cald*, susținând că Comisia ar fi trebuit să separe și să facă distincție între efectul prejudiciabil al altor factori și efectul prejudiciabil al importurilor care fac obiectul unor subvenții. Astfel cum se afirmă în considerentele 1044-1068 și având în vedere concluziile prezentate în considerentul 1070 conform cărora s-a constatat că niciunul dintre ceilalți factori nu a contribuit la prejudiciul suferit de industria din Uniune, această afirmație a fost respinsă.

7. **INTERESUL UNIUNII**

(1072) În conformitate cu articolul 31 din regulamentul de bază, Comisia a verificat dacă poate concluziona în mod clar că, în pofida stabilirii faptului că există o subvenționare prejudiciabilă, adoptarea unor măsuri compensatorii corespunzătoare valorii totale a subvențiilor care fac obiectul unor măsuri compensatorii în cazul de față nu este în interesul Uniunii. Stabilirea interesului Uniunii s-a bazat pe o evaluare a tuturor intereselor implicate, inclusiv a intereselor industriei din Uniune, ale importatorilor, ale utilizatorilor, ale furnizorilor și ale industriei auxiliare, mai precis furnizorii de servicii de profilare/pregătire și ambalare a seturilor.

7.1. **Interesul industriei Uniunii**

(1073) Ancheta a arătat că industria din Uniune suferă un prejudiciu important din cauza efectelor importurilor subvenționate, care au subcotat prețurile Uniunii și care exercită presiune asupra prețurilor, provocând o pierdere semnificativă a cotei de piață și ducând la pierderi în perioada de anchetă, astfel cum s-a arătat în considerentele 984-1069 de mai sus.

(1074) Industria din Uniune va beneficia de măsurile impuse, care probabil vor împiedica o nouă creștere a importurilor din RPC și din Egipt la prețuri foarte scăzute. Fără măsuri, producătorii chinezi și egipteni vor continua să exporte MFS pe piața Uniunii, la niveluri subvenționate, și să exercite o presiune suplimentară asupra prețurilor, împiedicând industria din Uniune să vândă MFS cu un profit adecvat și cauzând, astfel, un prejudiciu important suplimentar industriei din Uniune.

7.2. **Interesul utilizatorilor**

(1075) Producătorii de turbine eoliene sunt cei mai mari utilizatori de MFS, reprezentând aproximativ 60-70 % din cererea de MFS din Uniune. Printre ceilalți utilizatori se numără producătorii de ambarcațiuni (aproximativ 11 %), camioane (aproximativ 8 %) și echipamente sportive (aproximativ 2 %), precum și furnizorii de sisteme de reabilitare a conductelor (aproximativ 8 %).

(1076) În momentul deschiderii anchetei, 25 de utilizatori cunoscuți din Uniune au fost contactați și invitați să coopereze. Doi producători de turbine eoliene s-au manifestat împotriva instituirii unor eventuale măsuri privind MFS. Trei producători de turbine eoliene s-au manifestat, dar nu și-au exprimat punctul de vedere, în pofida faptului că au fost invitați să facă acest lucru în avizul anchetei și în chestionarele destinate utilizatorilor, la aceștia care au răspuns. Cei doi producători de turbine eoliene care se opun măsurilor au fost sprijiniți de o asociație care reprezintă industria europeană a energiei eoliene. Cu toate acestea, unul dintre membrii săi, o asociație franceză în domeniul energiei eoliene, și-a exprimat în mod explicit dorința de a rămâne neutră în ceea ce privește eventualele taxe. Cinci producători de turbine eoliene, printre care Vestas și SGRE, au furnizat un răspuns la chestionar. Un producător de turbine eoliene a declarat că se aprovizionează cu MFS exclusiv de la diverși producători din Uniune. Diverși producători de echipamente de schi și diverse societăți de pregătire și ambalare a seturilor s-au manifestat în sprijinul instituirii eventualelor măsuri.

7.2.1. *Producătorii de turbine eoliene*

(1077) Două tipuri principale de turbine eoliene sunt (i) în larg (*off-shore*), care sunt, în general, de dimensiuni mai mari și sunt destinate exploatării aproape de țărm și (ii) pe sol (*on-shore*), care sunt destinate exploatării pe uscat.

(1078) Proiectele de parcuri eoliene din Uniune sunt realizate în mod obișnuit de dezvoltatorii de proiecte, care sunt fie societăți producătoare de energie, fie investitori, și nu de producătorii de turbine eoliene. Cu toate că, inițial, statele membre au garantat un preț fix pentru energia produsă prin parcuri eoliene, începând din 2014, sprijinul a fost transferat către proiecte bazate pe licitații, în cadrul cărora concurează diverși dezvoltatori de proiecte, în ultima vreme pe o bază neutră din punct de vedere energetic (și anume, energia eoliană poate concura cu energia solară).

(1079) Vestas și SGRE se numără printre cei mai mari producători de turbine eoliene din Uniune, consumând, împreună, peste 20 % din cererea totală de MFS a Uniunii. Ei importă, împreună, peste 30 % din totalul importurilor din țările în cauză. Ambele societăți au semnalat unele aspecte critice, și anume: (i) pierderea stabilității aprovizionării; (ii) pierderea competitivității sectorului energiei eoliene; (iii) riscul de relocare a unei părți a producției lor și (iv) compatibilitatea cu obiectivele Uniunii în materie de energie din surse regenerabile, în cazul în care se instituie măsuri.

(i) Stabilitatea aprovizionării

(1080) Vestas și SGRE au susținut că MFS utilizate pentru fabricarea paletelor de turbine eoliene sunt supuse unui proces de certificare sofisticat, care cuprinde etape de încercare intense și îndelungate. Ei au susținut, de asemenea, că, datorită integrării lor verticale, producătorii chinezi de MFS sunt singurii în măsură să furnizeze volume mari, de calitate omogenă, pe termen scurt. Aceștia au susținut, de asemenea, că volumul de producție al producătorilor din Uniune este insuficient, deoarece este mai mic decât consumul total din Uniune. Potrivit utilizatorilor, din aceste motive, industria turbinelor eoliene nu își poate schimba rapid furnizorii și, chiar dacă ar putea, în Uniune nu se produc MFS în cantități suficiente.

(1081) Deși majoritatea producătorilor din Uniune nu sunt integrați vertical, ancheta a arătat că, pentru a preveni dificultățile de aprovizionare, producătorii de turbine eoliene au, de obicei, o strategie de aprovizionare din mai multe surse, achiziționând în mod regulat același tip de MFS de la un producător din Uniune și de la un producător chinez sau egiptean. Cu toate acestea, Comisia a primit, de asemenea, date de la un al treilea producător de turbine eoliene, care se aprovizionează din mai multe surse exclusiv de la producători din Uniune. Faptul că aprovizionarea din mai multe surse cu un anumit tip de MFS include în mod obișnuit producători din Uniune, atât pe cei integrați pe verticală, cât și pe cei neintegrați, demonstrează că producătorii neintegrați pot furniza, de asemenea, MFS necesare pentru producția de turbine eoliene.

(1082) În ceea ce privește capacitatea de producție din Uniune, astfel cum se indică în tabelul 5, în timp ce producția din Uniune este în prezent mai mică decât consumul, astfel cum se indică în tabelul 2, capacitatea totală de producție a Uniunii o depășește. Ancheta a arătat că, în prezent, există o capacitate neutilizată importantă de peste 40 %, care se datorează creșterii importurilor subvenționate la prețuri scăzute din RPC și din Egipt, care au preluat din cota de piață a industriei din Uniune. Această capacitate neutilizată este repartizată între 16 producători din Uniune, ceea ce conferă Uniunii o piață competitivă cu surse interne de aprovizionare variate. În plus, o capacitate suplimentară poate fi obținută cu ușurință, deoarece ar fi necesare doar investiții reduse. Industria din Uniune aprovizionează deja industria turbinelor eoliene și, prin urmare, este deja un furnizor certificat și poate să își sporească cu ușurință oferta în condiții de piață echitabile.

(1083) În plus, pe termen mediu și lung, producătorii de turbine eoliene ar fi în măsură să certifice alți producători de MFS, fie din Uniune, fie din alte surse nesubvenționate. Astfel cum se menționează în considerentul 1076, unul dintre producătorii de turbine eoliene a elaborat o strategie de aprovizionare din mai multe surse, care include mai mulți producători din Uniune. În plus, în Uniune există suficientă capacitate de rezervă pentru a proceda în acest fel la scara necesară pentru marii producători de turbine eoliene.

(1084) Prin urmare, afirmațiile respective au fost respinse.

(ii) Competitivitatea industriei energiei eoliene

(1085) Producătorii de turbine eoliene cooperanți au susținut că orice creștere a prețurilor pentru MFS le-ar afecta grav competitivitatea. Aceștia au susținut că proporția costurilor cu MFS trebuie să fie evaluată la nivelul producției de palete, nu la nivelul întregului parc eolian. Aceștia au susținut, de asemenea, că creșterea costurilor cauzată de taxele potențiale nu ar putea fi transferată dezvoltatorilor de parcuri eoliene din cauza distanței de timp îndelungate dintre prezentarea unei oferte pentru un parc eolian și punerea în aplicare efectivă. Potrivit producătorilor de turbine eoliene, creșterea costurilor datorată taxelor va afecta supraviețuirea tehnologică pe termen lung a întregului sector al energiei eoliene din Uniune, deoarece investițiile importante în cercetare și dezvoltare sunt esențiale pentru a rămâne în poziția de lider în domeniul celor mai eficiente tehnologii.

(1086) Ancheta a arătat că paletele turbinelor nu sunt vândute separat, ci ca parte integrantă a unei turbine eoliene. În plus, dezvoltatorii de proiecte pentru parcuri eoliene achiziționează în mod regulat infrastructuri suplimentare pentru parcuri eoliene de la producătorii de turbine eoliene. Prin urmare, în ceea ce privește competitivitatea producătorilor de turbine eoliene, costul MFS ar trebui să fie stabilit în raport fie cu întreaga turbină eoliană vândută de producătorii de turbine eoliene, fie cu întreaga tehnologie a parcului eolian vândută de aceștia și nu doar în raport cu producția de palete, astfel cum s-a afirmat, întrucât acest lucru nu ar reflecta realitățile de pe piață.

(1087) MFS împreună cu rășina epoxidică sunt cele două componente principale utilizate în producerea de palete pentru turbine eoliene. Astfel, MFS reprezintă [10 %-35 %] din costurile cu materiile prime ale unei palete, în funcție de proporția de MFS, pe de o parte, și de alte materiale, pe de altă parte. Cu toate acestea, ancheta a arătat, de asemenea, că producția de palete este o activitate care necesită o utilizare intensivă a forței de muncă și, prin urmare, proporția de MFS în totalul costurilor de producție a unei palete este semnificativ mai mică și reprezintă doar [4 %-14 %]. Această proporție scade în continuare până la [0,1 %-2 %] din costul total al unei turbine eoliene și din costurile totale de construcție a unui întreg parc eolian.

(1088) Având în vedere ponderea scăzută a costului MFS în cadrul costului unui parc eolian [0,1 %-2 %], impactul taxelor definitive asupra MFS din costul total al unui parc eolian este considerat neglijabil, în special având în vedere faptul că o mare parte a MFS provine din Uniune. Ancheta a arătat că producătorii de turbine eoliene din Uniune dețin, de asemenea, o putere de negociere considerabilă pentru a transfera costurile suplimentare dezvoltatorilor de parcuri eoliene, deoarece, împreună, aceștia sunt principalii furnizori de turbine eoliene de pe piața Uniunii. Ținând seama de ponderea minoră a MFS în costul unui parc eolian, rentabilitatea trebuie să rămână la un nivel care să mențină investițiile în cercetare și dezvoltare, care sunt esențiale pentru a rămâne în poziția de lider în domeniul celor mai eficiente tehnologii.

(1089) Chiar dacă nu poate fi exclusă posibilitatea ca caracterul concurențial al participării indirecte la procesul de licitație să fie dificil de transferat, trebuie să se țină seama de faptul că, spre deosebire de producătorii de MFS, producătorii de turbine eoliene cooperanți se află într-o situație financiară sănătoasă, cu marje de profit care permit amortizarea cu ușurință a impactului redus al taxelor. În plus, ambii producători de turbine eoliene cooperanți comercializează nu numai turbine eoliene, ci prestează și servicii conexe de întreținere pentru dezvoltatorii de parcuri eoliene. Aceste contracte sunt foarte profitabile. Atractivitatea părții referitoare la servicii a întreprinderii este reflectată, de asemenea, de achiziționarea recentă a departamentului de servicii al unui concurent insolvabil ([207]) de către unul dintre utilizatorii cooperanți.

(1090) Prin urmare, Comisia a stabilit că orice creștere a costurilor datorată taxelor compensatorii care nu ar putea fi transferată dezvoltatorilor de parcuri eoliene ar putea fi ușor absorbită de producătorii de turbine eoliene. În plus, astfel cum se menționează în considerentul 1083, producătorii de turbine eoliene trebuie, de asemenea, să aibă posibilitatea de a-și schimba furnizorii în favoarea unei surse de MFS care nu este afectată de subvenționare, fie din Uniune, fie din altă parte.

([207]) Achiziționarea de active selectate ale Senovion de către Siemens Gamesa în octombrie 2019.

(1091) Având în vedere cele de mai sus, toate afirmațiile referitoare la competitivitatea producătorilor de turbine eoliene au fost respinse.

(iii) Relocarea producției de palete

(1092) Utilizatorii cooperanți au susținut, de asemenea, că orice creștere a costului de producție a paletelor ar conduce la relocarea acestei etape de producție în afara Uniunii, provocând pierderea a mii de locuri de muncă din Uniune.

(1093) În ceea ce privește producția de palete pe sol (*on-shore*), ancheta a arătat că relocarea producției lor are deja loc fără aplicarea măsurilor privind MFS. Acest lucru se datorează creșterii pieței proiectelor de parcuri eoliene în afara Uniunii, combinată cu o reducere a dezvoltării de noi parcuri eoliene în Uniune care a atins, de exemplu, nivelul cel mai scăzut din ultimii 20 de ani în Germania. Un alt motiv este costul ridicat al forței de muncă implicate în producerea de palete. Ancheta a arătat că producția de palete este o activitate cu utilizare intensivă a forței de muncă, iar costurile cu forța de muncă depășesc costul MFS cu [300 %-700 %]. Costurile cu forța de muncă mai scăzute din țările terțe reprezintă, prin urmare, un stimulent puternic pentru relocarea producției de palete. Instituirea unor taxe asupra MFS, în cazul în care ar avea vreun impact, acesta ar fi un impact minor.

(1094) Ancheta a arătat, de asemenea, că, în ceea ce privește costurile de transport ale paletelor pentru turbine în larg (off-shore), acestea joacă un rol mai important decât costurile cu materiile prime pentru fabricarea paletelor, cum ar fi MFS. Paletele pentru turbine în larg (off-shore) sunt mai lungi și mai grele decât cele pentru turbinele pe sol (on-shore), ceea ce face ca transportul să fie mai complex și mai costisitor. Prin urmare, relocarea producției de palete pentru turbine în larg (off-shore) nu este susceptibilă de a fi cauzată de taxele compensatorii aplicate produsului în cauză.

(1095) Prin urmare, afirmațiile cu privire la relocarea producției de palete către alte țări terțe au fost respinse.

(iv) Politica privind energia regenerabilă

(1096) Un utilizator a susținut că instituirea de măsuri ar fi în contradicție cu obiectivele stabilite de Uniune în politicile sale privind energia din surse regenerabile, întrucât ar crește în mod semnificativ costurile de producție a turbinelor eoliene. Acesta a făcut trimitere, în sprijinul acestei afirmații, la Inițiativa industrială a Comisiei Europene privind energia eoliană, care include obiectivul de reducere, până în 2020, cu 20 % a costurilor de fabricație a turbinelor eoliene și a componentelor acestora.

(1097) Astfel cum se arată în considerentele 1085-1090, ancheta nu susține această afirmație, întrucât s-a constatat în cadrul acesteia că eventualele măsuri compensatorii ar avea doar un impact neglijabil asupra costurilor producătorilor de turbine eoliene. În plus, utilizatorul respectiv nu a reușit să demonstreze modul în care măsurile compensatorii privind MFS, reprezentând doar o parte din costurile aferente tehnologiei parcului eolian, ar împiedica creșterea continuă a ponderii energiei eoliene în Europa sau ar împiedica atingerea obiectivului stabilit pentru 2020. Prin urmare, afirmația în cauză a fost respinsă.

7.2.2. *Producătorii de schiuri și alți utilizatori*

(1098) Mai mulți utilizatori din industria schiului au susținut că existența în Uniune a producătorilor de MFS este esențială pentru stabilitatea aprovizionării lor, întrucât ei au nevoie de un partener local pentru o cooperare strânsă și de un tip de MFS adaptat unei utilizări specifice, în volume mai mici, care nu este produs în prezent în afara Uniunii. În plus, ei au subliniat faptul că industria MFS din Uniune a fost un partener esențial în îmbunătățirea produselor lor și în dezvoltarea de noi soluții. Cooperarea în materie de cercetare și dezvoltare cu producătorii de MFS din ultimii ani a dus la o creștere a eficienței, la îmbunătățirea performanțelor produselor și la dezvoltarea unor produse noi și mai ecologice. Utilizatorii respectivi au susținut că producătorii de schiuri din Uniune nu se pot angaja în același nivel de cooperare cu furnizorii chinezi sau egipteni de MFS, deoarece și-ar pierde capacitatea de a rămâne în avangarda inovațiilor (ecologice și durabile) și ar deveni ei înșiși mai expuși la importuri concurente neloiale.

(1099) Comisia a considerat convingătoare argumentele invocate, în special în ceea ce privește cercetarea și dezvoltarea în cadrul unei industrii orientate spre cercetare și dezvoltare. Nu s-a primit de la producătorii-exportatori niciun contraargument cu privire la aspectele puse în discuție. Cu toate acestea, Comisia a remarcat, de asemenea, faptul că producătorii de echipamente de schi sunt utilizatori care folosesc volume de MFS mai scăzute decât cele folosite de producătorii de turbine eoliene.

(1100) Nu s-au manifestat în cursul anchetei alți utilizatori din Uniune.

(1101) Prin urmare, Comisia a concluzionat că nu există motive imperioase prezentate de utilizatori pentru a nu institui măsuri compensatorii, dar că supraviețuirea industriei MFS a Uniunii este importantă pentru mai multe grupuri de utilizatori.

7.3. **Furnizorii**

(1102) Doi producători din Uniune de AFS, care este principala materie primă pentru MFS, precum și o asociație care reprezintă producătorii de AFS din Uniune, s-au manifestat și au pledat în favoarea instituirii de măsuri compensatorii. Aceștia au susținut că ar fi în detrimentul producătorilor de AFS din Uniune să își piardă principalii clienți, întrucât acest fapt ar amenința propria lor supraviețuire în Uniune.

(1103) Prin urmare, Comisia a concluzionat că instituirea de măsuri este în mod clar în interesul producătorilor de AFS din Uniune, ca furnizori pentru producătorii de MFS.

7.4. **Importatorii**

(1104) Astfel cum s-a menționat în considerentul 85, un singur importator independent s-a manifestat, dar acesta a importat doar volume neglijabile, de MFS din RPC, și anume sub 25 de tone. Întrucât cei mai mulți utilizatori de mari volume necesită un anumit tip de MFS adaptat unei utilizări specifice, acesta nu este un produs care este importat în mod regulat în cantități mari de către comercianți independenți.

(1105) Prin urmare, Comisia a concluzionat că nu există motive imperioase prezentate de importatorii neafiliați de a nu institui măsuri, întrucât aceștia importă doar volume neglijabile de MFS.

7.5. **Furnizorii de servicii de profilare, pregătire și ambalare a seturilor**

(1106) Din ce în ce mai mulți utilizatori, în special din industria turbinelor eoliene, solicită MFS sub formă de seturi, care sunt profilate la forma solicitată și sunt asamblate prin coaserea de straturi diferite de MFS, permițând, astfel, o producție mai rapidă pentru industria din aval. În ultimii ani, aceasta a creat o piață pentru furnizorii de servicii din Uniune. O societate care prestează servicii de profilare s-a manifestat și s-a pronunțat în favoarea instituirii de măsuri compensatorii. Întrucât producătorii-exportatori chinezi și egipteni integrează din ce în ce mai mult aceste servicii suplimentare, spre deosebire de industria din Uniune, furnizorii de servicii ar pierde o parte substanțială a activității lor, în cazul în care producătorii din Uniune ar dispărea de pe piață. Conform estimărilor prezentate de societățile care prestează servicii de profilare, industria de profilare din Uniune numără peste 2 000 de angajați.

(1107) Prin urmare, Comisia a concluzionat că instituirea de măsuri este în mod clar în interesul furnizorilor de servicii de profilare, pregătire și ambalare a seturilor din Uniune care prestează servicii pentru producătorii de MFS.

7.6. **Alte observații**

(1108) În observațiile sale cu privire la comunicarea constatărilor finale, GE a reamintit că Uniunea Europeană a ajutat Egiptul să promoveze dezvoltarea în temeiul Acordului de asociere și al politicii de vecinătate și că măsurile ar contraveni acestei politici. Comisia a observat că aceasta nu este o considerație care poate fi abordată în cadrul analizei interesului Uniunii, în conformitate cu articolul 31 din regulamentul de bază. În orice caz, ancheta nu a pus sub semnul întrebării eforturile Egiptului de a dezvolta, a moderniza și a sprijini creșterea veniturilor și nivelul de ocupare a forței de muncă.

7.7. **Concluzie privind interesul Uniunii**

(1109) Comisia a constatat că instituirea de măsuri este în mod clar în interesul industriei MFS din Uniune, a cărei supraviețuire este amenințată de importurile subvenționate de produs în cauză. Supraviețuirea industriei MFS din Uniune este importantă pentru stabilitatea aprovizionării clienților lor din Uniune, în special pentru utilizatorii care depind de o strânsă cooperare locală și necesită un volum mai mic de un anumit tip de MFS, care nu poate fi achiziționat din RPC sau din Egipt. Pentru unii utilizatori este, de asemenea, esențial să se mențină dezvoltarea de noi tipuri de MFS în Uniune, astfel încât ei înșiși să nu se afle într-o poziție dezavantajoasă atunci când concurează cu importurile din afara Uniunii. În plus, supraviețuirea industriei MFS din Uniune este esențială și pentru supraviețuirea furnizorilor lor de AFS din cadrul Uniunii și a furnizorilor de servicii de profilare, pregătire și ambalare a seturilor din Uniune.

(1110) Cu toate acestea, instituirea de măsuri, astfel cum se arată în considerentele 1077-1097 de mai sus, nu ar avea efecte negative semnificative asupra producătorilor de turbine eoliene.

(1111) Pe această bază, Comisia a concluzionat că nu există motive întemeiate pentru a considera că nu este în interesul Uniunii să se instituie măsuri compensatorii asupra importurilor de MFS originare din RPC și din Egipt.

8. MĂSURI COMPENSATORII DEFINITIVE

(1112) Având în vedere concluziile la care s-a ajuns în ceea ce privește subvenționarea, prejudiciul, legătura de cauzalitate și interesul Uniunii și în conformitate cu articolul 15 din regulamentul de bază, trebuie instituită o taxă compensatorie definitivă.

8.1. **Nivelul măsurilor compensatorii definitive**

(1113) Articolul 15 alineatul (1) al treilea paragraf din regulamentul de bază prevede că valoarea taxei compensatorii definitive nu depășește valoarea totală stabilită a subvenției pasibile de măsuri compensatorii.

(1114) Articolul 15 alineatul (1) al patrulea paragraf precizează că „*în cazul în care Comisia, pe baza tuturor informațiilor furnizate, poate conchide clar că nu este în interesul Uniunii să stabilească valoarea măsurilor în conformitate cu al treilea paragraf, valoarea taxei compensatorii este mai mică, în cazul în care o astfel de taxă mai mică ar fi suficientă pentru a elimina prejudiciul cauzat industriei Uniunii*”.

(1115) Nicio astfel de informație nu a fost prezentată Comisiei și, prin urmare, nivelul măsurilor compensatorii va fi stabilit prin trimitere la articolul 15 alineatul (1) al treilea paragraf.

(1116) Pe baza celor de mai sus, nivelurile taxei compensatorii definitive, exprimate în procent din prețul CIF la frontiera Uniunii înainte de vămuire, ar trebui să fie următoarele:

Țara în cauză	Societatea	Nivelul taxei compensatorii
RPC	Grupul CNBM	30,7 %
	Grupul Yuntianhua	17,0 %
	Alte societăți cooperante	24,8 %
	Toate celelalte societăți	30,7 %
Egipt	Grupul CNBM	10,9 %
	Toate celelalte societăți	10,9 %

(1117) Ancheta antisubvenție s-a desfășurat în paralel cu o anchetă antidumping separată privind același produs în cauză originar din RPC și Egipt, în care Comisia a instituit măsuri antidumping limitate la nivelul de eliminare a prejudiciului. Comisia s-a asigurat că instituirea unei taxe cumulate care să reflecte nivelul de subvenționare și nivelul maxim de dumping nu ar avea drept rezultat compensarea de două ori a efectelor subvenționării („dublă contabilizare”) în conformitate cu articolul 24 alineatul (1) și cu articolul 15 alineatul (2) din regulamentul de bază, precum și cu jurisprudența aplicabilă relevantă.

(1118) În cazul RPC, valoarea normală a fost construită în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) din Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene ([208]) cu privire la costurile nedistorsionate și profiturile înregistrate într-o țară reprezentativă externă adecvată. În consecință, în conformitate cu articolul 15 alineatul (2) din regulamentul de bază și pentru a evita dubla contabilizare, Comisia a instituit mai întâi taxa compensatorie definitivă la nivelul valorii definitive stabilite a subvenției și apoi a instituit taxa antidumping definitivă rămasă, care corespunde marjei de dumping relevante, din care s-a scăzut valoarea taxei compensatorii și până la nivelul relevant de eliminare a prejudiciului stabilit în ancheta antidumping separată. Întrucât Comisia a scăzut din marja de dumping întreaga valoare a subvenției stabilite pentru RPC, nu a existat nicio problemă de contabilizare dublă în sensul articolului 24 alineatul (1) din regulamentul de bază.

(1119) În cazul Egiptului, Comisia a examinat dacă unele dintre regimurile de subvenționare sunt subvenții condiționate de export, care au ca efect reducerea prețurilor de export și, prin urmare, creșterea în consecință a marjelor de dumping, pentru a decide dacă trebuie să reducă marja de dumping cu cuantumurile subvențiilor constatate în legătură cu subvențiile condiționate de export, în conformitate cu articolul 24 alineatul (1) din regulamentul de bază. Prin urmare, întrucât Comisia nu a aplicat măsuri compensatorii niciunui regim de subvenții condiționate de export, ea a instituit taxa compensatorie definitivă la nivelul valorii definitive stabilite a subvenției, în plus față de taxa antidumping instituită prin Regulamentul (UE) 2020/492.

([208]) Această metodologie a fost introdusă prin intermediul Regulamentului (UE) 2017/2321 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2017 de modificare a Regulamentului (UE) 2016/1036 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene și a Regulamentului (UE) 2016/1037 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO L 338, 19.12.2017, p. 1).

(1120) Având în vedere gradul ridicat de cooperare din partea producătorilor-exportatori chinezi și egipteni, Comisia a constatat că nivelul cel mai ridicat al taxei instituite pentru societățile incluse în eșantion ar fi reprezentativ ca nivel aplicabil „tuturor celorlalte societăți". Taxa pentru „toate celelalte societăți" va fi aplicată societăților care nu au cooperat la această anchetă.

(1121) În conformitate cu articolul 15 alineatul (3) din regulamentul de bază, valoarea totală a subvențiilor acordate producătorilor-exportatori cooperanți neincluși în eșantion a fost calculată pe baza valorii medii totale ponderate a subvențiilor care fac obiectul unor măsuri compensatorii, stabilită pentru producătorii-exportatori cooperanți incluși în eșantion, excluzându-se valorile neglijabile și valoarea subvențiilor stabilită pentru articolele care fac obiectul dispozițiilor articolului 28 alineatul (1) din regulamentul de bază. Totuși, Comisia nu a ignorat constatările bazate în parte pe datele disponibile pentru a stabilit cuantumurile respective. Într-adevăr, Comisia a considerat că datele disponibile utilizate în cazurile respective nu au afectat în mod considerabil informațiile necesare pentru a determina valoarea subvenționării într-un mod echitabil, astfel încât exportatorii care nu au fost invitați să coopereze la anchetă să nu sufere prejudicii prin utilizarea acestei abordări.

(1122) Pe baza celor de mai sus, nivelurile la care vor fi instituite taxele sunt stabilite după cum urmează:

Țara în cauză	Societatea	Marja de dumping (*)	Valoarea subvenției	Nivelul de eliminare a prejudiciului	Nivelul taxei compensatorii	Nivelul taxei antidumping
RPC	Grupul CNBM	99,7 %	30,7 %	108,9 %	30,7 %	69,0 %
	Grupul Yuntianhua	64,7 %	17,0 %	37,6 %	17,00 %	37,6 %
	Alte societăți care au cooperat atât la ancheta antisubvenție, cât și la ancheta antidumping, enumerate în anexa I	64,7 %	24,8 %	37,6 %	24,8 %	37,6 %
	Alte societăți care au cooperat la ancheta antidumping, dar nu au cooperat la ancheta antisubvenție, enumerate în anexa II	64,7 %	30,7 %	37,6 %	30,7 %	34,0 %
	Toate celelalte societăți	99,7 %	30,7 %	108,9 %	30,7 %	69,0 %
Egipt	Grupul CNBM	20,0 %	10,9 %	63,9 %	10,9 %	20,0 %
	Toate celelalte societăți	20,0 %	10,9 %	63,9 %	10,9 %	20,0 %

(*) Stabilită în cadrul anchetei antidumping.

(1123) În conformitate cu metodologia expusă mai sus la prezentul punct, în cazul grupului CNBM și al tuturor celorlalte societăți care nu au cooperat, marja de dumping relevantă din care s-a scăzut valoarea definitivă a subvenției a fost mai mică decât nivelul de eliminare a prejudiciului stabilit în ancheta antidumping. Prin urmare, taxa compensatorie definitivă a fost stabilită la nivelul ratei cuantumului definitiv stabilit al subvenționării și a fost instituită la nivelul marjei de dumping relevante, din care s-a scăzut cuantumul taxei compensatorii. În cazul grupului Yuntianhua, taxa compensatorie definitivă a fost stabilită la nivelul valorii definitive stabilite a subvenției și a fost instituită o taxă antidumping definitivă la nivelul de eliminare a prejudiciului, deoarece acesta a fost mai scăzut decât marja de dumping relevantă din care s-a scăzut valoarea taxei compensatorii. În ceea ce privește Egiptul, astfel cum s-a clarificat în considerentul 1119 de mai sus, nu a existat nicio problemă potențială legată de dublă contabilizare.

(1124) Nivelul individual al taxei compensatorii pentru fiecare societate, menționate în prezentul regulament, a fost stabilit pe baza constatărilor prezentei anchete. Prin urmare, acesta reflectă situația constatată în cazul societății în cauză în cursul anchetei. Acest nivel al taxei (spre deosebire de taxa aplicabilă la nivel național „tuturor celorlalte societăți") se aplică, prin urmare, în mod exclusiv importurilor de produse originare din țara în cauză și fabricate de societatea menționată. Produsele importate fabricate de orice altă societate care nu este menționată în mod specific în partea dispozitivă a prezentului regulament, inclusiv de entitățile afiliate societăților menționate în mod specific, nu pot beneficia de aceste niveluri și fac obiectul nivelului taxei aplicabile „tuturor celorlalte societăți".

(1125) O societate poate solicita aplicarea acestor niveluri individuale ale taxei antidumping, dacă își modifică ulterior denumirea entității. Cererea trebuie să fie adresată Comisiei. Cererea trebuie să conțină toate informațiile relevante care să permită demonstrarea faptului că modificarea nu afectează dreptul societății de a beneficia de nivelul taxei aplicabil. În cazul în care schimbarea denumirii societății nu afectează dreptul său de a beneficia de nivelul taxei aplicabil acesteia, în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* va fi publicată o notificare privind schimbarea denumirii.

(1126) În urma comunicării constatărilor definitive, reclamantul și-a exprimat acordul global cu constatările. În același timp, Comisia a constatat că în comunicarea respectivă nu s-a abordat interacțiunea dintre taxele compensatorii și taxele antidumping în cadrul procedurii paralele. Reclamantul a subliniat că nu există niciun temei juridic sau justificare economică pentru simpla limitare a nivelului global al măsurilor combinate antidumping și antisubvenție și că, în cazul în care neaplicarea regulii taxei celei mai mici în cadrul procedurii antisubvenție are un sens, trebuie să se instituie taxa compensatorie în totalitate, indiferent de aplicarea regulii taxei celei mai mici în cadrul procedurii antidumping. În ceea ce privește producătorii-exportatori chinezi, reclamantul a susținut că taxele antisubvenție și antidumping pot fi cumulate chiar dacă valoarea normală este stabilită într-o țară reprezentativă, astfel cum se explică în considerentul 1118, cu excepția cazurilor de subvenții la export. În această privință, reclamantul a susținut că nu există nicio relație necesară între gradul de dumping și cuantumul sprijinului și al subvențiilor guvernamentale, în cazul în care acestea există, și că subvenționarea are efecte majore care depășesc impactul asupra costurilor de producție. Calcularea valorii normale pe baza unei țări reprezentative nu poate reflecta impactul deplin al subvenționării și denaturările din economia chineză în ansamblu și nu face decât să plaseze producătorii-exportatori chinezi pe picior de egalitate cu celelalte țări în care această metodologie nu se aplică și în care se permite cumulul.

(1127) Reclamantul a adăugat că nu există niciun temei juridic pentru a se presupune că toate costurile și prețurile din țara reprezentativă nu sunt subvenționate prin subvenții specifice întreprinderilor și că, prin urmare, nu are niciun sens să se efectueze anchete antisubvenție și antidumping în aceste cazuri. În acest context, reclamantul a făcut trimitere la jurisprudența relevantă a Organizației Mondiale a Comerțului (denumită în continuare „OMC"), și anume litigiul WT/DS 379 *Statele Unite – Taxele antidumping și compensatorii definitive asupra anumitor produse din China* ([209]) (denumit în continuare „DS 379"), în care organul de apel al OMC a considerat că compensarea aceleiași subvenții de două ori prin instituirea simultană a unor taxe antidumping calculate pe baza unei țări reprezentative externe și a taxelor compensatorii nu a fost conformă cu articolul 19 alineatul (3) din Acordul privind subvențiile și măsurile compensatorii al OMC. Reclamantul a subliniat că organul de apel al OMC a constatat, de asemenea, că dubla contabilizare nu ar conduce „în mod neapărat la o astfel de aplicare concurentă a taxelor în fiecare caz", însă că aceasta ar depinde mai degrabă de aspectul dacă și în ce măsură se stabilește că subvențiile interne au redus prețul de export al unui produs într-un anumit caz ([210]).

(1128) În plus, reclamantul a făcut trimitere la situația referitoare la RPC în care taxa antidumping aplicabilă se bazează pe marja de prejudiciu deoarece aceasta este mai mică decât marja de dumping, respectiv în cazul grupului Yuntianhua. În plus față de toate argumentele prezentate în considerentele anterioare, acesta a susținut că nu există nicio posibilitate de dublă contabilizare în cazul de față, deoarece o taxă antidumping bazată pe marja de prejudiciu este stabilită în întregime fără a se face referire la valoarea normală stabilită pe baza unei țări reprezentative externe. Ca urmare, nici nu se pune problema dublei contabilizări, iar, pe de altă parte, jurisprudența OMC din cauza DS 379 nu este aplicabilă. Reclamantul a concluzionat că, de la abrogarea regulii taxei celei mai mici în cadrul procedurilor antisubvenție, taxele antidumping și taxele compensatorii combinate nu ar mai putea fi limitate prin marja de prejudiciu.

(1129) În urma comunicării constatărilor definitive, grupul Yuntianhua a susținut că Comisia nu a reușit să efectueze o analiză a contabilizării duble pentru a determina dacă sau în ce măsură aceleași subvenții ar fi compensate de două ori prin instituirea unei măsuri antidumping și a unor taxe compensatorii. Absența analizei ar încălca dreptul la apărare al societății.

(1130) În ceea ce privește posibila contabilizare dublă, grupul Yuntianhua a făcut trimitere, de asemenea, la cauza OMC DS 379, ca și reclamantul. Acesta a subliniat că, în conformitate cu hotărârea respectivă, printre factorii luați în considerare pentru stabilirea cuantumului adecvat al taxei antisubvenție, o autoritate de anchetă trebuie să analizeze

([209]) WT/DS379/AB/R, SUA – Taxe antidumping și compensatorii pentru anumite produse din China (*US – Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China*), Raportul Organului de apel din 11 martie 2011.

([210]) A se vedea WT/DS379/AB/R, punctele 583 și 599.

dacă și în ce măsură aceleași subvenții sunt compensate de două ori în momentul în care sunt instituite simultan taxe antidumping și taxe antisubvenție. Această parte a făcut trimitere la recunoașterea de către Comisie a problemei dublei contabilizări din considerentul 747 din documentul de informare generală, pentru a deduce că situația de fapt din cauza DS 379 nu este diferită de cea din prezenta procedură. Pe această bază, partea respectivă a concluzionat că sarcina probei pentru a demonstra absența unei contabilizări duble îi revine Comisiei și că, până în prezent, Comisia nu a publicat nicio astfel de analiză, ceea ce face ca comunicarea să fie deficitară și incompletă.

(1131) În conformitate cu grupul Yuntianhua, obligația de a efectua o analiză a dublei contabilizări nu este afectată de aplicarea regulii taxei celei mai mici în cadrul procedurii antidumping desfășurate în paralel, în măsura în care marja de dumping se suprapune complet cu marja de subvenție. În această privință, partea respectivă a susținut că nu există decât un singur nivel de eliminare a prejudiciului pentru ambele proceduri, ceea ce înseamnă că ar trebui să se aplice abordarea obișnuită de a combina mai întâi taxa compensatorie și apoi antidumping din care se scade marja de prejudiciu. Prin urmare, în cazul în care Comisia ar institui taxa compensatorie în întregime și ar scădea din taxa antidumping doar marja de eliminare a prejudiciului, acest lucru ar fi contrar regulamentului antidumping de bază și ar contrazice propriile constatări ale Comisiei din cauza antidumping paralelă, care a concluzionat că o taxă instituită la nivelul de eliminare a prejudiciului este suficientă pentru a elimina prejudiciul cauzat industriei din Uniune.

(1132) GC a transmis, de asemenea, observații privind potențiala dublă contabilizare pentru a respinge observațiile formulate de reclamant astfel cum se menționează în considerentele 1126-1128 de mai sus. GC s-a bazat, de asemenea, pe hotărârea în cauza WTO DS 379 ([211]) pentru a concluziona că măsurile de remediere duble sunt incompatibile cu normele relevante ale OMC și cu dispozițiile corespunzătoare din regulamentul de bază menționate în considerentul 1127. În ceea ce privește această procedură, GC a susținut că ar avea loc o dublă contabilizare în cazul în care Comisia nu ar plafona totalul taxei compensatorii și al taxei antidumping cu nivelul de eliminare a prejudiciului, deoarece aceeași subvenționare ar fi abordată în primul rând prin intermediul marjei de dumping și apoi din nou prin intermediul marjei de subvenție. GC a subliniat că, în ceea ce privește grupul CNBM, construirea valorii normale în cadrul procedurii antidumping se bazează pe cifre nedenaturate care nu sunt afectate de macro-subvenționare, nici de micro-subvenționare și, prin urmare, abordează deja subvenționarea în RPC. În ceea ce privește grupul Yuntianhua, întrucât taxa antidumping a acestuia se bazează pe nivelul de eliminare a prejudiciului, în cazul în care taxa compensatorie ar reflecta valoarea totală a subvenționării, ar exista, de asemenea, o dublă contabilizare, deoarece ambele anchete vizează aceleași exporturi și același presupus prejudiciu important, iar logica subvențiilor interne este că acestea afectează în mod egal vânzările interne și vânzările la export. Cu privire la cel de al doilea aspect, raționamentul GC a fost că prețul de export utilizat ca bază pentru calculul marjei de prejudiciu este mai mic în măsura în care valoarea subvențiilor a fost constatată pentru subvențiile interne. Prin urmare, valoarea presupusă a subvenționării ar fi contabilizată de două ori, adică inclusiv indirect, prin intermediul marjei de prejudiciu în instituirea taxei antidumping. În cele din urmă, GC a afirmat că marjele de prejudiciu astfel stabilite pot fi, de asemenea, majorate în măsura în care Comisia nu a ținut seama de diferența din punct de vedere al nivelului de comercializare dintre vânzările producătorilor-exportatori chinezi și cele ale industriei UE. În privința acestei ultime afirmații, Comisia a observat că aceasta a fost deja abordată în considerentele 977 și 978.

(1133) În ceea ce privește afirmațiile reclamantului, ale grupului Yuntianhua și ale GC în ceea ce privește încălcarea dreptului lor la apărare din cauza nedivulgării analizei privind interacțiunea dintre taxele antidumping și taxele compensatorii și posibila contabilizare dublă, Comisia a remarcat de la bun început că nu a făcut acest lucru deoarece, la momentul comunicării concluziilor din cadrul prezentei proceduri, procedura antidumping era încă în desfășurare și nu existau măsuri antidumping oficiale în vigoare. Prin urmare, o astfel de analiză ar fi evaluat în prealabil rezultatul procedurii antidumping și ar fi fost, în orice caz, bazată pe niveluri ipotetice ale măsurilor care fac încă obiectul observațiilor și analizei. Comisia nu ar fi putut efectua analiza solicitată de părți în timp util pentru comunicarea concluziilor prezentei proceduri, dar a atras atenția tuturor părților în acest sens și s-a angajat să examineze această chestiune în conformitate cu considerentul 747 din documentul de informare generală. În orice caz, Comisia a remarcat că acest punct abordează pe deplin aceste aspecte, precum și toate observațiile formulate de părți până în prezent și că acest punct a fost comunicat părților pentru a le permite să își exercite pe deplin dreptul la apărare. Prin urmare, argumentele tuturor părților în această privință au fost respinse.

([211]) În special, GC a făcut trimitere la punctele 143-158, 541 și 543 din raportul final.

(1134) În ceea ce privește problema unei posibile contabilizări duble și trimiterea la părțile relevante și la contextul hotărârii OMC în cauza DS 379 adusă în discuție de reclamant, de grupul Yuntianhua Group și de GC, Comisia a reamintit că articolul 19 alineatul (3) din Acordul privind subvențiile și măsurile compensatorii al OMC este reflectat în dispoziția de la articolul 15 alineatul (2) din regulamentul antisubvenție de bază. Prin urmare, aceasta a concluzionat că jurisprudența OMC privind dispoziția respectivă, în special hotărârea sa în cauza DS 379, constituie interpretarea relevantă pentru aplicarea articolului 15 alineatul (2) din regulamentul de bază în prezenta procedură. Comisia a reamintit, de asemenea, că anchetele actuale constituie primele anchete paralele antidumping și antisubvenție de după modificările legislative care au introdus o nouă metodologie de calcul în cauzele antidumping, în temeiul articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul antidumping ([212]) de bază, și noi dispoziții privind aplicarea regulii taxei celei mai mici în cadrul procedurilor antidumping și antisubvenții, ca parte a modernizării anchetelor în materie de apărare comercială ([213]). Comisia a remarcat, de asemenea, că, în orice caz, chiar și în cadrul procedurilor antisubvenție și antidumping combinate anterioare acestor modificări legislative, acest aspect nu a apărut în practică ([214]).

(1135) În ceea ce privește hotărârea în cauza DS 379, Comisia a luat notă de toate trimiterile făcute de părți. Aceasta a observat mai întâi că Organul de apel al OMC a clarificat faptul că dubla contabilizare (sau „remediul dublu") se referă la situațiile în care aplicarea simultană a taxelor compensatorii și a taxelor antidumping pentru aceleași produse importate conduce la compensarea, cel puțin într-o oarecare măsură, a aceleiași subvenții de două ori, iar acest lucru este posibil să se producă atunci când marja de dumping este calculată prin raportare la o metodologie care se bazează, printre altele, pe costuri sau pe prețuri dintr-o țară terță ([215]). În aceste cazuri, taxa antidumping *poate* remedia sau compensa o subvenție internă, în măsura în care o astfel de subvenție a contribuit la scăderea prețului de export ([216]). De asemenea, se *pot* produce remedii duble în cazul în care taxele compensatorii și taxele antidumping sunt instituite asupra aceluiași produs în contextul subvențiilor interne acordate în cadrul economiilor de piață, în cazul în care în anchetele antidumping se utilizează o valoare normală nesubvenționată, construită sau referitoare la o țară terță ([217]). În situații de dublă contabilizare, nu se instituie o taxă compensatorie „de valoarea corespunzătoare", în conformitate cu articolul 19 alineatul (3) din Acordul SMC al OMC. Comisia a observat, de asemenea, că Organul de apel al OMC a respins în mod specific afirmația potrivit căreia dubla contabilizare apare în mod neapărat în fiecare caz de taxe simultane în cazul în care valoarea normală este stabilită pe baza costurilor și a prețurilor țărilor terțe. În schimb, Organul a hotărât că acest lucru depinde de măsura în care subvențiile interne au redus prețul de export al unui produs și de măsura în care autoritatea responsabilă cu ancheta a luat măsurile corective necesare pentru a-și adapta metodologia pentru a ține seama de situația de fapt ([218]). Organul de apel a concluzionat că obligația de a evalua dacă o taxă compensatorie reflectă „o valoare corespunzătoare" include cerința ca autoritatea responsabilă cu ancheta să desfășoare o anchetă suficient de diligentă în ceea ce privește faptele relevante și să se bazeze pe elementele de probă concludente aflate la dosar ([219]).

(1136) Prin aplicarea acestor principii la interpretarea articolului 15 alineatul (2) din regulamentul de bază în prezenta anchetă, Comisia a observat că abordarea sa de a scădea integral valoarea subvenției din marja de dumping, atunci când a aplicat metodologia bazată pe articolul 2 alineatul (6a) din regulamentul antidumping de bază pentru a construi valoarea normală, a fost pe deplin în conformitate cu aceste principii. Comisia a recunoscut argumentul reclamantului potrivit căruia ar fi posibil, în principiu, să se cumuleze taxele compensatorii și taxele antidumping chiar și în această situație. Cu toate acestea, Comisia a constatat că nu există elemente de probă concludente la dosar care să demonstreze dacă și în ce măsură subvențiile interne din RPC au avut un efect asupra prețului de export. De asemenea, nu a existat nicio element de probă la dosar care să ateste faptul că valorile nedenaturate în țara reprezentativă utilizate pentru a construi valoarea normală în procedura antidumping au beneficiat de o subvenționare internă, ceea ce ar putea fi un element la fel de relevant în această analiză. Pe această bază, Comisia a respins afirmațiile reclamantului și a acceptat afirmațiile formulate de grupul Yuntianhua și de GC cu privire la acest aspect.

(1137) În ceea ce privește argumentele prezentate de reclamant, de grupul Yuntianhua și de GC în ceea ce privește situația în care taxa antidumping aplicabilă se bazează pe nivelul de eliminare a prejudiciului, deoarece este mai mic decât marja de dumping în temeiul articolului 9 alineatul (4) al doilea paragraf din regulamentul antidumping de bază,

([212]) *Ibidem* nota de subsol 182.
([213]) Aceste modificări au fost introduse prin intermediul Regulamentului (UE) 2018/825 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 (JO L 143, 7.6.2018, p. 1).
([214]) A se vedea, de exemplu, Regulamentul de punere în aplicare al Consiliului de instituire a unei taxe antisubvenție definitive asupra importurilor de hârtie cretată de calitate superioară originară din Republica Populară Chineză (JO L 128, 14.5.2011, p. 18), considerentele 269-274.
([215]) DS 379, punctele 541-542.
([216]) DS 379, punctul 543.
([217]) DS 379, punctul 543.
([218]) DS 379, punctul 599.
([219]) DS 379, punctul 602.

Comisia a remarcat următoarele aspecte. În primul rând, a clarificat faptul că situațiile posibile de dublă contabilizare prevăzute la articolul 15 alineatul (2) și la articolul 24 alineatul (1) din regulamentul de bază trebuie să fie distincte de aplicarea regulii taxei celei mai mici, care are un obiect și un scop diferit. În continuare, Comisia a subliniat că hotărârea din cauza DS 379 este relevantă numai în ceea ce privește interpretarea articolului 15 alineatul (2) și nu are niciun efect în ceea ce privește aplicarea regulii taxei celei mai mici în conformitate cu articolul 9 alineatul (4) din regulamentul antidumping de bază și cu articolul 15 alineatul (1) din regulamentul de bază.

(1138) În ceea ce privește această procedură, Comisia a analizat mai întâi dacă a existat o problemă de dublă contabilizare în temeiul articolului 15 alineatul (2) și al articolului 24 alineatul (1) din regulamentul de bază, urmând abordarea descrisă mai sus la prezentul punct prin scăderea valorii integrale a subvenției din marja de dumping. Comisia a analizat apoi dacă regula taxei celei mai mici a fost aplicabilă în fiecare procedură în afara modificărilor legislative menționate în considerentul 1134. În cadrul actualei proceduri antisubvenție, întrucât regula taxei celei mai mici nu era aplicabilă în temeiul articolului 15 alineatul (1) din regulamentul de bază, nu a fost necesar să se analizeze și nici măcar să se stabilească nivelul de eliminare a prejudiciului. Prin urmare, Comisia a aplicat cuantumul integral al subvențiilor constatate. În schimb, în procedura antidumping paralelă, regula taxei celei mai mici a fost aplicată în temeiul articolului 9 alineatul (4) din regulamentul antidumping de bază. Prin urmare, Comisia a calculat nivelul de eliminare a prejudiciului și, după scăderea valorii totale a subvenției din marja de dumping, aceasta a plafonat taxa antidumping aplicabilă cu nivelul de eliminare a prejudiciului, caz care era valabil pentru grupul Yuntianhua.

(1139) În ceea ce privește argumentele prezentate de grupul Yuntianhua și de GC potrivit cărora nu există decât unul și același nivel de eliminare a prejudiciului pentru ambele proceduri, întrucât acestea vizează aceleași importuri, și prin urmare, instituirea unei taxe combinate care depășește acest nivel de eliminare a prejudiciului ar implica o contabilizare dublă, Comisia a remarcat că acest argument combină cele două etape de prevenire a dublei contabilizări a valorilor subvențiilor respective și a *marjelor* de dumping constatate, cu cea de a doua etapă a analizei oportunității și a modului în care regula taxei celei mai mici este relevantă în cadrul prezentei proceduri. Astfel cum se explică în considerentul anterior, în urma modificărilor legislative din 2018 ale prezentei anchete antisubvenție, Comisia a concluzionat că articolul 15 alineatul (1) al patrulea paragraf din regulamentul de bază nu era aplicabil, în timp ce regula taxei celei mai mici a fost aplicată în ancheta antidumping separată privind același produs. Raționamentul pentru regula în temeiul articolului 15 alineatul (1) al patrulea paragraf din regulamentul de bază în procedurile antisubvenție este detaliat în special în considerentul 10 din Regulamentul 2018/825, care stabilește că „*subvențiile pasibile de măsuri compensatorii care sunt acordate de țările terțe denaturează în mod deosebit schimburile comerciale*” și prin urmare „*în general nu mai este posibilă aplicarea regulii taxei celei mai mici*”. Prin urmare, propunerea acestor părți conform căreia taxa compensatorie și antidumping combinate trebuie să fie limitate la nivelul de eliminare a prejudiciului astfel cum a fost stabilit în sensul procedurii antidumping ar fi contrară articolului 15 alineatul (1) din regulamentul de bază coroborat cu considerentul 10 din Regulamentul 2018/825. În ceea ce privește argumentul invocat de GC cu privire la dubla contabilizare „indirectă” ca urmare a faptului că prețul de export utilizat ca bază pentru calculul marjei de prejudiciu este mai mic în raport cu valoarea subvenției pentru subvențiile interne constatate, Comisia a remarcat încă o dată o încercare de a combina problema dublei contabilizări a valorilor subvențiilor respective și a *marjelor* de dumping stabilite cu etapa distinctă de calculare a nivelului de eliminare a prejudiciului în sensul regulii taxei celei mai mici. Regula taxei celei mai mici este relevantă numai în cadrul anchetei antidumping separate, iar prețul de export utilizat pentru calcularea nivelului de eliminare a prejudiciului este prețul real la nivelul CIF cu ajustările necesare, astfel cum se explică în considerentele 270-272 din Regulamentul (UE) 2020/492, în conformitate cu practica din toate procedurile antidumping (și antisubvenție) în care se aplică regula taxei celei mai mici, fără nicio ajustare pentru a ține seama de subvențiile interne constatate. Prin urmare, Comisia a respins argumentele prezentate de grupul Yuntianhua și de GC cu privire la acest punct.

(1140) În lumina acestor considerații, Comisia a confirmat taxele aplicabile diferiților producători-exportatori, conform detaliilor din tabelul din considerentul 1122 și de la articolele 1 și 2 din prezentul regulament.

(1141) În urma comunicării constatărilor definitive suplimentare, producătorii-exportatori cooperanți din Egipt au afirmat că, în cadrul procedurii antidumping paralele, Comisia a abordat deja cuantumurile aferente avantajelor transferate de Jushi Egipt către Hengshi Egipt. Aceștia au susținut că, în cadrul procedurii respective, atunci când a construit valoarea normală, Comisia nu a ținut seama de prețul înregistrat la care Hengshi Egipt achiziționa semitorturile de la Jushi Egipt și l-a înlocuit cu prețul de vânzare al semitorturilor practicat de Jushi Egipt către clienți interni neafiliați, în conformitate cu articolul 2 alineatul (5) din regulamentul antidumping de bază. Potrivit părților respective, acest lucru constituie o încălcare a articolului 24 alineatul (1) din regulamentul antisubvenție de bază, care previne dubla contabilizare atunci când sunt în cauză subvențiile la export în cadrul unor proceduri paralele, deoarece Comisia s-a ocupat deja de valoarea subvenției transferate de la Jushi Egipt către Hengshi Egipt, prin vânzările de semitorturi în procedura antidumping.

(1142) Comisia a remarcat de la bun început că nu a aplicat măsuri compensatorii niciunei subvenții condiționate de export din Egipt, astfel cum se explică în considerentul 1119, și, prin urmare, articolul 24 alineatul (1) nu se aplică în această situație. Prin urmare, această afirmație ar putea fi respinsă deja pe această bază. În orice caz, Comisia a observat că ajustarea efectuată în cauza antidumping privea faptul că prețul de vânzare al semitorturilor între aceste entități afiliate nu reflecta un preț stabilit în condiții de concurență deplină. Prin urmare, prețul între entitățile afiliate a fost ajustat în conformitate cu prețul predominant pe piața internă din tranzacțiile fără legătură cu piața egipteană, deoarece acesta nu a reflectat condițiile de piață, astfel cum se explică în detaliu în considerentele 310-332 din regulamentul antidumping definitiv. Ancheta antisubvenție din Egipt nu se referă deloc la furnizarea subvenționată de factori de producție, și anume semitorturi, pentru o remunerație mai mică decât cea adecvată, și cu atât mai puțin o subvenție la export pentru aceste semitorturi. Prin urmare, temeiul juridic al ajustării, și anume articolul 2 alineatul (5) din regulamentul antidumping de bază, precum și contextul și circumstanțele subiacente ale acesteia nu au nicio legătură cu situația de posibilă dublă contabilizare, în conformitate cu articolul 24 alineatul (1) din regulamentul antisubvenție de bază. Prin urmare, afirmația acestei părți este complet nefondată nu numai din punct de vedere faptic și juridic, ci și din punct de vedere pur teoretic. Din acest motiv, Comisia a respins afirmația.

(1143) În urma comunicării constatărilor definitive suplimentare, reclamantul nu a fost de acord cu metodologia utilizată de Comisie pentru combinarea taxelor. Această parte a susținut că comunicarea constatărilor definitive nu a abordat punctul de vedere al reclamantului conform căruia, în cazul în care o taxă antidumping se bazează pe marja de prejudiciu, nu există deja niciun risc de dublă contabilizare, deoarece explicația din considerentul 1136 a fost considerată insuficientă. Potrivit reclamantului, nu există niciun risc concret de dublă contabilizare în cazurile în care taxa antidumping este limitată la marja de prejudiciu și, prin urmare, pentru producătorii-exportatori a căror taxă antidumping se bazează pe marja de prejudiciu, nivelul taxei combinate, care este obligatoriu din punct de vedere juridic, este totalul taxei compensatorii plus taxa antidumping bazată pe marja de prejudiciu, fără deduceri sau ajustări. Reclamantul a susținut că această metodologie a condus la rezultatul arbitrar conform căruia producătorii-exportatori care nu au cooperat la ancheta antisubvenție au fost recompensați efectiv cu un nivel mai scăzut al taxei combinate, întrucât aceștia au făcut obiectul unei taxe antidumping de 33,6 % (marja de dumping minus marja compensatorie), inferioare nivelului de eliminare a prejudiciului, care era de 37,6 %. În schimb, reclamantul a sugerat că taxa lor combinată ar trebui să fie, în total, de 68,7 %, rezultând dintr-o taxă compensatorie de 31,1 % plus o marjă de prejudiciu de 37,6 % și conducând la un total de 68,7 %. Aceasta ar fi o recompensă pentru lipsa (parțială) de cooperare.

(1144) În plus, reclamantul a susținut că, prin acceptarea afirmațiilor transmise de către grupul Yuntianhua și de GC, în conformitate cu considerentul 1136, Comisia a recompensat, în principiu, lipsa de cooperare (parțială) și a acceptat afirmații nefundamentate. Potrivit părții respective, absența elementelor de probă relevante, astfel cum se explică în același considerent, nu poate justifica *per se* aplicarea celei mai conservatoare metodologii, în special în cazurile lipsei (parțiale) de cooperare, sporind astfel riscul ca taxele să nu aibă efectul corectiv necesar, în special având în vedere caracterul agresiv al activităților producătorilor-exportatori chinezi, manifestat prin acumularea lor agresivă. Reclamantul și-a bazat afirmația pe absența unor date specifice societăților care să demonstreze orice impact real al dublei contabilizări la nivel de societate reclamate de grupul Yuntianhua și de GC, precum și cu privire la observațiile acestora care sunt abstracte și nespecifice și care nu au prezentat niciun element de probă faptic relevant. Deși a recunoscut că OMC a declarat, în cauza DS 379, că sarcina de a efectua o anchetă adecvată pentru a evita riscul dublei contabilizări revine Comisiei, în calitate de autoritate responsabilă cu ancheta, reclamantul a susținut că, în mod evident, este sarcina producătorilor-exportatori să furnizeze dovezi că dubla contabilizare ar rezulta din combinarea atribuțiilor lor specifice pe baza circumstanțelor lor concrete specifice și că producătorii-exportatori nu au furnizat astfel de dovezi. De asemenea, reclamantul s-a referit la cazul grupului CNBM, care nici măcar nu a formulat nicio obiecție privind dubla contabilizare și, prin urmare, ar fi recompensat, în principiu, pentru lipsa (parțială) de cooperare fără nicio justificare legală sau faptică.

(1145) Pe baza argumentelor de mai sus, reclamantul a solicitat următoarele: (i) în cazul societăților care cooperează doar în cadrul anchetei antidumping, Comisia ar trebui să instituie taxe combinate egale cu suma taxei compensatorii și a marjei de prejudiciu; (ii) pentru grupul CNBM și pentru toți producătorii-exportatori necooperanți, Comisia ar trebui să instituie integral taxa compensatorie și taxa antidumping pe baza marjei de dumping, deoarece societatea nu a prezentat nicio cerere argumentată, specifică societății, susținută de elemente de probă privind dubla contabilizare; (iii) pentru grupul Yuntianhua și pentru producătorii-exportatori care au cooperat în cadrul ambelor anchete, nivelurile taxelor combinate sunt adecvate, însă Comisia ar trebui să își revizuiască și să își clarifice metodologia.

(1146) Comisia nu a fost de acord cu afirmațiile reclamantului. În ceea ce privește afirmația potrivit căreia comunicarea constatărilor definitive nu a abordat observația transmisă de reclamant, Comisia a reiterat faptul că explicațiile de la prezentul punct, în special cele din considerentele 1135-1138 și mai ales considerentul 1136 au abordat pe deplin acest argument. În plus, Comisia a remarcat că marja de prejudiciu se calculează în paralel cu marja de dumping, astfel încât să se poată face o comparație în vederea aplicării regulii taxei celei mai mici. În cazul în care o taxă se bazează pe marja de prejudiciu, aceasta nu înseamnă că nu a existat dumping sau că marja de dumping a fost complet irelevantă, întrucât una dintre condițiile necesare pentru aplicarea taxelor antidumping este existența unui dumping peste nivelurile *de minimis*. Prin urmare, în situațiile în care marja de prejudiciu este utilizată pentru a stabili taxa reală, deoarece aceasta este mai mică decât marja de dumping, în conformitate cu articolul 9

alineatul (4) din regulamentul antidumping de bază și/sau cu articolul 15 alineatul (2) din regulamentul antisubvenție de bază, dacă este cazul, aceasta nu elimină existența efectivă a dumpingului (sau a subvenției) la un nivel mai mare decât nivelul de eliminare a prejudiciului. Prin urmare, inclusiv în aceste situații, potențialul de dublă contabilizare este, de asemenea, prezent atunci când situația de fapt relevantă și jurisprudența aplicabilă arată că acesta este cazul. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.

(1147) În ceea ce privește afirmația referitoare la producătorii-exportatori chinezi care au cooperat în cadrul procedurii antidumping, dar nu și în cadrul procedurii antisubvenție, reclamantul sugerează, în esență, adăugarea la marja de subvenție integrală a marjei de prejudiciu mai mari, și nu a marjei de dumping. Această parte nu a specificat temeiul juridic sau faptic, nici motivul acestei sugestii. Comisia a observat că această metodologie sugerată ar fi contrară articolului 9 alineatul (4) al doilea paragraf din regulamentul antidumping de bază, astfel cum a fost aplicat în procedura antidumping pentru punctele 7.1 și 7.2 din regulamentul antidumping definitiv, neexistând vreo justificare juridică sau faptică prezentată de reclamant, cu excepția necesității de a nu se recompensa lipsa de cooperare. În această privință, Comisia a reamintit că lipsa de cooperare parțială sau totală este irelevantă din punct de vedere juridic pentru aplicarea regulii taxei celei mai mici în temeiul articolului 9 alineatul (4) din regulamentul antidumping de bază și că, în orice caz, aceste părți au cooperat la ancheta antidumping și nu au cooperat la ancheta antisubvenție. Prin urmare, Comisia a confirmat validitatea metodologiei sale, astfel cum s-a explicat în considerentele 1117-1118 și 1136-1137 de mai sus pentru acești producători-exportatori care au cooperat numai în cadrul anchetei antidumping și a respins afirmația reclamantului.

(1148) În ceea ce privește afirmațiile reclamantului cu privire la tratamentul acordat grupului Yuntianhua și grupului CNBM, care nu au prezentat elemente de probă specifice societății pentru a demonstra impactul real al dublei contabilizări la nivel de întreprindere și au fost răsplătite, efectiv, în pofida lipsei lor parțiale de cooperare, Comisia a remarcat următoarele. Astfel cum admite reclamantul însuși și după cum reiese foarte clar din hotărârea în cauza WTO DS 379 explicată în detaliu în considerentele 1135-1136, Comisia nu a avut niciun element de probă în dosar care să arate că nu există nicio contabilizare dublă potențială prin cumularea taxelor antidumping și a taxelor compensatorii. Printre elementele relevante în acest scop, unele dintre ele fiind enumerate în considerentul 1136, comportamentul agresiv al producătorilor-exportatori chinezi demonstrat de acumularea agresivă ducând la un efect de remediere posibil insuficient al taxelor, astfel cum a susținut reclamantul, nu constituie un element relevant în acest scop. Prin urmare, în absența oricăror alte elemente de probă relevante la dosar în acest scop, Comisia a respins această afirmație.

(1149) În ceea ce privește ultima solicitare generică din partea reclamantului privind grupul Yuntianhua și producătorii-exportatori care au cooperat în cadrul anchetelor în vederea revizuirii și clarificării metodologiei sale, Comisia a remarcat că reclamantul nu a furnizat detalii suplimentare și nu a explicat modul în care Comisia ar trebui să revizuiască și să clarifice această metodologie. În plus, Comisia a subliniat incoerența acestei cereri generice cu acordul de principiu al reclamantului cu privire la caracterul adecvat al taxei combinate. Prin urmare, Comisia a respins acest argument.

(1150) În cele din urmă, reclamantul a solicitat Comisiei să indice în regulamentul definitiv că eventualele cereri de ajustare a contabilizării duble ar putea fi acceptate atunci când se stabilește nivelul combinat al taxelor antidumping și al taxelor compensatorii numai dacă sunt susținute de elemente concrete specifice fiecărei societăți care să ateste că s-ar produce o dublă contabilizare și că, în absența unor astfel de elemente de probă, o afirmație a unui producător-exportator cu privire la dubla contabilizare trebuie să fie respinsă ca nefondată. În acest sens, Comisia a afirmat în primul rând că, în principiu, regulamentele de instituire a unor măsuri provizorii și/sau definitive privesc produsul specific care face obiectul anchetei și concluziile anchetei și, prin urmare, nu pot fi utilizate pentru a face declarații generale de politică sau declarații de principiu privind aplicarea în viitoarele anchete, la cererea părților. În același timp, Comisia a reiterat faptul că normele și jurisprudența relevante din cadrul cauzei DS 379, astfel cum se explică în detaliu în considerentele 1135-1136 și 1148 de mai sus cu privire la prezenta anchetă, necesită o determinare a existenței reale a unei contabilizări duble în cazurile paralele, în care o metodologie precum cea stabilită la articolul 2 alineatul (6a) din regulamentul antidumping de bază este utilizată pe baza unor elemente de probă concrete existente la dosar. Faptul că, în acest caz specific, nu există astfel de elemente de probă, deoarece nu s-a solicitat producătorilor-exportatori să prezinte elementele de probă relevante de către oricare dintre părți, nu înseamnă că, în cazurile viitoare, aceste elemente de probă nu ar putea fi solicitate și nu ar putea figura ca dovezi relevante la dosar pentru Comisie, pentru a stabili existența potențială a unei duble contabilizări în proceduri paralele similare.

(1151) În urma comunicării constatărilor definitive suplimentare, grupul Yuntianhua a solicitat, de asemenea, Comisiei să publice marja de dumping exactă pentru grupul Yuntianhua fără o contabilizare dublă și să clarifice deducerea subvențiilor stabilite în RPC.

(1152) În plus, grupul Yuntianhua a făcut trimitere la considerentul 85 din comunicarea constatărilor suplimentare și faptul că dubla contabilizare ar trebui abordată în temeiul articolului 24 alineatul (1) din regulamentul de bază. Această parte a susținut că taxele antidumping și antisubvenție se referă la aceeași situație și, prin urmare, nu există niciun temei juridic pentru a institui ambele taxe în paralel.

(1153) Grupul Yuntianhua a contestat, de asemenea, afirmația din considerentul 745 din comunicarea constatărilor definitive conform căreia nu au fost transmise informații Comisiei pentru a justifica aplicarea marjei de prejudiciu în cazul de față. Această parte a susținut că, în temeiul articolului 7 alineatul (2b) din regulamentul antidumping de bază, Comisia a stabilit că nu este în interesul Uniunii să nu aplice marja de prejudiciu și că, deși evaluarea interesului Uniunii este identică în comunicarea constatărilor definitive din cadrul procedurii antisubvenție, Comisia a ajuns la concluzia diferită de a nu aplica marja de prejudiciu. Această parte a făcut trimitere în continuare la regulamentul de instituire a unei taxe antidumping provizorii în cauza privind *oțelul inoxidabil laminat la cald* ([220]), în care Comisia a constatat că, în interesul Uniunii, pentru a justifica aplicarea marjei de prejudiciu este suficient faptul că există un impact asupra lanțurilor de aprovizionare. Având în vedere că în cadrul procedurii antisubvenție există, de asemenea, un impact negativ al taxelor antisubvenție asupra utilizatorilor din UE, deși nu insuficient pentru a justifica neinstituirea taxelor compensatorii, această parte concluzionează că Comisia ar trebui să aplice cel puțin marja de prejudiciu grupului Yuntianhua în prezenta procedură antisubvenții, prin analogie cu hotărârea pronunțată în cauza privind *oțelul inoxidabil laminat la cald*.

(1154) În ceea ce privește cererea grupului Yuntianhua de divulgare a „marjei de dumping exacte", Comisia a observat că nu a existat nicio modificare a marjelor de dumping menționate în regulamentul de instituire a măsurilor antidumping. În plus față de ceea ce s-a explicat la considerentul 70, *marja* de dumping a grupului Yuntianhua rămâne cea stabilită în cursul anchetei antidumping și care a fost comunicată grupului în contextul procedurii respective. Cu toate acestea, pentru anumite părți, inclusiv pentru grupul Yuntianhua, astfel cum s-a explicat mai sus, instituirea simultană a unor măsuri antidumping și a unor măsuri compensatorii ar putea duce la o dublă contabilizare și/sau rezultatele aplicării regulii taxei celei mai mici trebuie luate în considerare de la data instituirii măsurilor compensatorii. Astfel, Comisia trebuie să modifice în consecință nivelul *ratei* antidumping în cazurile respective. Prin aceeași logică, Comisia ia act, de asemenea, de faptul că, în cazul în care, în viitor, măsurile compensatorii ar fi abrogate, nivelul taxei antidumping aplicabile ar trebui să fie modificat proporțional, în conformitate cu marjele instituite prin regulamentul antidumping, în conformitate cu articolul 2 alineatul (3) din prezentul regulament.

(1155) În ceea ce privește calcularea taxei antidumping pentru această parte, astfel cum se explică în considerentele 1117-1118, în cazurile în care valoarea normală a fost construită în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) din regulamentul antidumping de bază, Comisia a evitat pe deplin dubla contabilizare. În acest scop, Comisia a instituit mai întâi taxa compensatorie totală în ancheta antisubvenție și apoi a modificat taxa antidumping definitivă. Pentru a calcula taxa antidumping modificată, Comisia a scăzut din marja de dumping stabilită marja de subvenție stabilită în prezenta procedură. În special pentru grupul Yuntianhua, Comisia a instituit mai întâi taxa compensatorie la un nivel de 17,0 %. Apoi, pentru a evita dubla contabilizare, Comisia a scăzut taxa compensatorie integrală de 17,0 % din marja de dumping de 64,7 %, astfel cum a fost stabilită în procedura antidumping. Aceasta a condus la o taxă antidumping de 47,7 %. Cu toate acestea, în conformitate cu regula taxei celei mai mici, astfel cum se prevede la articolul 7 alineatul (2) din regulamentul antidumping de bază, valoarea finală a taxei instituite în cadrul anchetei antidumping pentru grupul Yuntianhua a fost limitată la nivelul de eliminare a prejudiciului, de 37,6 %.

(1156) În ceea ce privește al doilea argument al grupului Yuntianhua bazat pe articolul 24 alineatul (1) din regulamentul de bază, Comisia a reamintit că, astfel cum s-a explicat în considerentele 1117-1118, pentru a evita dubla contabilizare, Comisia a scăzut din nivelul taxei antidumping stabilit întreaga valoare a subvenției. În consecință, nu a existat o contabilizare dublă, nici în sensul articolului 24 alineatul (1) din regulamentul de bază, după cum a susținut partea respectivă, nici în sensul articolului 15 alineatul (2) din regulamentul de bază. Prin urmare, Comisia a respins acest argument.

([220]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/508 al Comisiei din 7 aprilie 2020 de instituire a unei taxe antidumping provizorii la importurile de anumite foi și rulouri din oțel inoxidabil laminate la cald originare din Indonezia, din Republica Populară Chineză și din Taiwan (JO L 110 din 8.4.2020, p. 3).

(1157) În ceea ce privește ultima cerere prezentată de Yuntianhua Group referitoare la marja de prejudiciu, Comisia a făcut trimitere la declarațiile sale din considerentele 1114 și 1139, în care a explicat că marja de prejudiciu nu este relevantă în cadrul prezentei anchete antisubvenții, deoarece regula generală în temeiul articolului 15 alineatul (1) al patrulea paragraf este că regula taxei celei mai mici nu este aplicabilă, cu excepția cazului în care se poate concluziona în mod clar că taxa compensatorie ar trebui să fie stabilită la nivelul de eliminare a prejudiciului, dacă este mai scăzută „*pe baza tuturor informațiilor prezentate*". Întrucât nicio parte nu a furnizat informații în acest sens în conformitate cu articolul 15 alineatul (1) din regulamentul de bază, Comisia nu a trebuit să efectueze nicio evaluare în acest sens, întrucât taxa compensatorie trebuie să se bazeze pe valoarea subvențiilor pasibile de măsuri compensatorii stabilite. Prin urmare, cererea de aplicare a marjei de prejudiciu în cadrul prezentei proceduri antisubvenție nu ar avea niciun temei juridic și ar fi, pur și simplu, ilegală. Prin urmare, această afirmație ar putea fi respinsă deja pe această bază. În orice caz, Comisia a remarcat faptul că trimiterea referitoare la *oțelul inoxidabil laminat la cald* este, în același timp, lipsită de pertinență din punct de vedere juridic și faptic. Din punct de vedere juridic, aceasta a fost o procedură antidumping, iar analiza relevantă citată de partea respectivă s-a bazat pe articolul 7 alineatul (2b) din regulamentul antidumping de bază. Cadrul juridic pentru aplicarea regulii taxei celei mai mici a fost modificat ca urmare a modificărilor legislative din 2018, iar condițiile de aplicare în temeiul articolului 7 alineatele (2)-(2b) din regulamentul antidumping de bază sunt, în prezent, diferite de cele prevăzute la articolul 15 alineatul (1) din regulamentul antisubvenții de bază. În plus, această parte face o confuzie între testul privind interesul specific al Uniunii efectuat în contextul articolului 7 alineatul (2b) din regulamentul antidumping de bază și testul de interes general al Uniunii efectuat în conformitate cu articolul 21 din regulamentul antidumping de bază și cu dispoziția echivalentă a acestuia, articolul 31 din regulamentul antisubvenție de bază, care sunt diferite din punct de vedere al contextului și al scopului lor, și a cărui dispoziție din urmă a fost invocată de această parte în sprijinul afirmației sale. Din toate aceste motive, Comisia a respins această afirmație.

8.2. **Clauza specială de monitorizare**

(1158) Pentru a reduce la minimum riscurile de eludare ca urmare a diferenței mari dintre nivelurile taxei, sunt necesare măsuri speciale vizând asigurarea aplicării taxelor compensatorii individuale. Societățile care fac obiectul taxelor compensatorii individuale trebuie să prezinte o factură comercială valabilă autorităților vamale ale statelor membre. Factura trebuie să respecte cerințele prevăzute la articolul 1 alineatul (3) din prezentul regulament. Importurilor care nu sunt însoțite de factura respectivă li se va aplica taxa compensatorie stabilită pentru „toate celelalte societăți".

(1159) Deși prezentarea acestei facturi este necesară pentru ca autoritățile vamale ale statelor membre să aplice nivelurile individuale ale taxei compensatorii la importuri, ea nu trebuie să fie singurul element care trebuie luat în considerare de către autoritățile vamale. Într-adevăr, chiar dacă le este prezentată o factură care îndeplinește toate cerințele prevăzute la articolul 1 alineatul (3) din prezentul regulament, autoritățile vamale ale statelor membre trebuie să își efectueze verificările obișnuite și trebuie, la fel ca în toate celelalte cazuri, să solicite documente suplimentare (documente de expediere etc.) pentru a verifica exactitatea datelor conținute în declarație și pentru a se asigura că aplicarea ulterioară a taxei mai scăzute este justificată, în conformitate cu legislația vamală.

(1160) În cazul în care exporturile uneia dintre societățile care beneficiază de niveluri individuale ale taxei mai scăzute cresc semnificativ în volum după instituirea măsurilor în cauză, s-ar putea considera că o astfel de creștere în volum constituie ea însăși o modificare în configurația schimburilor comerciale, modificare datorată instituirii măsurilor în sensul articolului 23 alineatul (1) din regulamentul de bază. În astfel de circumstanțe și numai în cazul în care sunt îndeplinite condițiile, poate fi inițiată o anchetă antieludare. Ancheta poate, printre altele, examina necesitatea de a elimina nivelurile individuale ale taxelor și, prin urmare, instituirea unei taxe la scară națională.

(1161) Pentru a asigura o aplicare corespunzătoare a taxei compensatorii, nivelul taxei pentru toate celelalte societăți ar trebui să se aplice nu numai producătorilor-exportatori necooperanți, ci și acelor producători care nu au efectuat exporturi către Uniune în cursul perioadei de anchetă.

9. **ÎNREGISTRAREA**

(1162) După cum s-a menționat la punctul 1.2, Comisia a supus înregistrării importurile de MFS originare din țările în cauză. Înregistrarea a avut loc cu scopul posibilității de a colecta taxe în mod retroactiv, în conformitate cu articolul 16 alineatul (4) din regulamentul de bază.

(1163) Întrucât nu au fost instituite taxe provizorii, nu ar putea avea loc nicio aplicare retroactivă. Prin urmare, înregistrarea importurilor trebuie să înceteze.

10. **COMUNICAREA CONSTATĂRILOR**

(1164) Părțile interesate au fost informate de faptele și considerentele esențiale pe baza cărora s-a intenționat recomandarea instituirii unei taxe compensatorii definitive la importurile de anumite materiale țesute și/sau cusute din fibre de sticlă („MFS") originare din Republica Populară Chineză și din Egipt. Părților interesate li s-a oferit ocazia să transmită observații privind acuratețea calculelor care le-au fost comunicate în mod specific.

(1165) Având în vedere articolul 109 din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului ([221]), în cazul rambursării unei sume ca urmare a unei hotărâri a Curții de Justiție a Uniunii Europene, dobânda care trebuie plătită ar trebui să fie rata aplicată de Banca Centrală Europeană principalelor sale operațiuni de refinanțare, astfel cum este publicată în seria C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, în prima zi calendaristică a fiecărei luni.

(1166) Astfel cum s-a explicat în considerentele 1117-1119 de mai sus, Comisia a scăzut din marja de dumping partea aferentă cuantumului subvenției pentru a evita dubla contabilizare. Prin urmare, în cazul în care are loc o modificare sau o eliminare a taxelor compensatorii definitive, nivelul taxelor antidumping trebuie să fie majorat în mod automat în aceeași proporție, pentru a reflecta gradul real de dublă contabilizare ca urmare a acestei modificări sau eliminări. Această modificare a taxelor antidumping trebuie să aibă loc începând cu intrarea în vigoare a prezentului regulament.

(1167) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt în conformitate cu avizul Comitetului instituit prin articolul 15 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene ([222]),

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

(1) Se instituie o taxă compensatorie definitivă la importurile de materiale țesute și/sau cusute din semitorturi și/sau fire din fibră de sticlă cu filament continuu, cu sau fără alte elemente, cu excepția produselor impregnate sau preimpregnate (pre-preg) și cu excepția țesăturilor cu ochiuri deschise cu o dimensiune a ochiului mai mare de 1,8 mm atât în lungime, cât și în lățime și cu o greutate mai mare de 35 g/m^2, originare din Republica Populară Chineză și din Egipt, încadrate în prezent la codurile NC ex 7019 39 00, ex 7019 40 00, ex 7019 59 00 și ex 7019 90 00 (codurile TARIC 7019 39 00 80, 7019 40 00 80, 7019 59 00 80 și 7019 90 00 80).

(2) Taxa compensatorie definitivă aplicabilă prețului net franco frontieră a Uniunii, înainte de vămuire, al produsului descris la alineatul (1) și fabricat de societățile enumerate mai jos este stabilită după cum urmează:

Țara în cauză	Societatea	Taxă compensatorie definitivă	Codul adițional TARIC
RPC	Jushi Group Co. Ltd; Zhejiang Hengshi Fiberglass Fabrics Co. Ltd; Taishan Fiberglass Inc.	30,7 %	C531

([221]) Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 (JO L 193, 30.7.2018, p. 1).

([222]) JO L 176, 30.6.2016, p. 21, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (UE) 2018/825 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 de modificare a Regulamentului (UE) 2016/1036 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene și a Regulamentului (UE) 2016/1037 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO L 143, 7.6.2018, p. 1).

Țara în cauză	Societatea	Taxă compensatorie definitivă	Codul adițional TARIC
	PGTEX China Co. Ltd; Chongqing Tenways Material Corp.	17,0 %	C532
	Alte societăți care au cooperat atât la ancheta antisubvenție, cât și la ancheta antidumping, enumerate în anexa I	24,8 %	A se vedea anexa I
	Alte societăți care au cooperat la ancheta antidumping, dar nu au cooperat la ancheta antisubvenție, enumerate în anexa II	30,7 %	A se vedea anexa II
	Toate celelalte societăți	30,7 %	C999
Egipt	Jushi Egypt For Fiberglass Industry S.A.E; Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics S.A.E.	10,9 %	C533
	Toate celelalte societăți	10,9 %	C999

(3) Aplicarea nivelurilor taxelor compensatorii individuale specificate pentru societățile menționate la alineatul (2) sau în anexele I sau II este condiționată de prezentarea către autoritățile vamale ale statelor membre a unei facturi comerciale valabile, în care trebuie să figureze o declarație datată și semnată de un reprezentant oficial al entității care emite respectiva factură, identificat prin numele și funcția acestuia, întocmită astfel: „*Subsemnatul (Subsemnata) certific faptul că [volumul] de [produs în cauză] vândut la export în Uniunea Europeană, care face obiectul prezentei facturi, a fost fabricat de [denumirea și adresa societății] [cod adițional TARIC] în [țara în cauză]. Declar că informațiile furnizate în prezenta factură sunt complete și corecte*.” Dacă nu se prezintă o astfel de factură, se aplică nivelul taxei aplicabil pentru „toate celelalte societăți”.

(4) În lipsa unor indicații contrare, se aplică dispozițiile în vigoare referitoare la taxele vamale.

(5) În cazurile în care taxa compensatorie a fost scăzută din taxa antidumping pentru anumiți producători-exportatori, cererile de rambursare în temeiul articolului 21 din Regulamentul (UE) 2016/1037 declanșează, de asemenea, evaluarea marjei de dumping pentru producătorul-exportator în cauză în perioada anchetei de rambursare.

Articolul 2

Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/492 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatele (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Taxa antidumping definitivă aplicabilă prețului net franco frontieră a Uniunii, înainte de vămuire, al produsului descris la alineatul (1) și fabricat de societățile enumerate mai jos este stabilită după cum urmează:

Țara în cauză	Societatea	Taxă antidumping definitivă	Codul adițional TARIC
RPC	Jushi Group Co. Ltd; Zhejiang Hengshi Fiberglass Fabrics Co. Ltd; Taishan Fiberglass Inc.	69,0 %	C531
	PGTEX China Co. Ltd; Chongqing Tenways Material Corp.	37,6 %	C532
	Alte societăți care au cooperat atât la ancheta antisubvenție, cât și la ancheta antidumping, enumerate în anexa I	37,6 %	A se vedea anexa I
	Alte societăți care au cooperat la ancheta antidumping, dar nu au cooperat la ancheta antisubvenție, enumerate în anexa II	34,0 %	A se vedea anexa II
	Toate celelalte societăți	69,0 %	C999
Egipt	Jushi Egypt For Fiberglass Industry S.A.E; Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics S.A.E.	20,0 %	C533
	Toate celelalte societăți	20,0 %	C999

(3) Aplicarea nivelurilor individuale ale taxelor specificate pentru societățile enumerate la alineatul (2) sau în anexele I sau II este condiționată de prezentarea către autoritățile vamale ale statelor membre a unei facturi comerciale valabile, pe care trebuie să figureze o declarație datată și semnată de un reprezentant oficial al entității care emite respectiva factură, identificat prin nume și funcție, redactată după cum urmează: «*Subsemnatul (Subsemnata) certific faptul că [volumul] de [produs în cauză] vândut la export în Uniunea Europeană, care face obiectul prezentei facturi, a fost fabricat de [denumirea și adresa societății] [cod adițional TARIC] în [țara în cauză]. Declar că informațiile furnizate în prezenta factură sunt complete și corecte*.» În cazul în care nu se prezintă o astfel de factură, se aplică taxa aplicabilă tuturor celorlalte societăți."

2. Se introduce un nou articol 1 alineatul (5):

„(5) În cazul în care taxele compensatorii definitive instituite prin articolul 1 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/776 al Comisiei (*) vor fi modificate sau eliminate, taxele menționate la alineatul (2) sau în anexele I sau II vor fi majorate în aceeași proporție, limitată la marja de dumping efectivă constatată sau la marja de prejudiciu considerată adecvată pentru fiecare societate și de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.

(*) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/776 al Comisiei din 12 iunie 2020 de instituire a unor taxe compensatorii definitive la importurile de anumite materiale țesute și/sau cusute din fibre de sticlă originare din Republica Populară Chineză și din Egipt și de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2020/492 al Comisiei de instituire a unor taxe antidumping definitive la importurile de anumite materiale țesute și/sau cusute din fibre de sticlă originare din Republica Populară Chineză și din Egipt (JO L 189, 15.6.2020, p. 1)."

3. Se introduce un nou articol 1 alineatul (6):

„(6) În cazurile în care taxa compensatorie a fost scăzută din taxa antidumping pentru anumiți producători-exportatori, cererile de rambursare în temeiul articolului 21 din Regulamentul (UE) 2016/1037 declanșează, de asemenea, evaluarea marjei de dumping pentru producătorul-exportator în cauză în perioada anchetei de rambursare."

4. Anexa se înlocuiește cu anexa I și cu anexa II.

Articolul 3

(1) Autoritățile vamale sunt invitate să întrerupă înregistrarea importurilor instituită în conformitate cu articolul 1 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/44.

(2) Nu se percep retroactiv taxe compensatorii definitive pentru importurile înregistrate.

(3) Nu se mai păstrează datele colectate în conformitate cu articolul 1 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/44.

Articolul 4

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 12 iunie 2020.

Pentru Comisie
Președintele
Ursula VON DER LEYEN

ANEXA I

Alte societăți care au cooperat atât la ancheta antisubvenție, cât și la ancheta antidumping

Denumirea societății	Cod adițional TARIC
Changshu Dongyu Insulated Compound Materials Co., Ltd	B995
Changzhou Pro-Tech Industry Co., Ltd	C534
Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd	C535
Neijiang Huayuan Electronic Materials Co., Ltd	C537
NMG Composites Co., Ltd	C538
Zhejiang Hongming Fiberglass Fabrics Co., Ltd	C539

ANEXA II

Alte societăți care au cooperat la ancheta antidumping, dar nu au cooperat la ancheta antisubvenție

Denumirea societății	Cod adițional TARIC
Jiangsu Jiuding New Material Co., Ltd	C536